

بەرەو بنەماگەلئیکى تازە و ھاوچەرەخ

بۆ فېقھى ئىسلامىي

بناغەکانى ياساسازىي لہ بواری باری کەسىپە تیدا

وہصیہت - میرات - پایەدارىي و قىوامہ - ھاوسەرگىرىي و چەندىپەتیی لہ

ھاوسەرگىرىدا - مولکولپەمىن - دەس لەیەک بەردان و تەلاق - پۆشاک

(بەرگى دووہم)

نوسىنى: د. محمد شەحرور

بە کوردیي کردن: ئىبراھىم مىکە عەلى

ناساندنی کتیب ...

کھ ناوی کتیب: بهره و بنه ماگه لیکی تازه و هاوچهرخ بو فیهی ئیسلامی،
بهرگی دووهم.

کھ نووسین..... د. محمد شه حرور

کھ به کوردی کردن..... ئیبراهیم میکه عهلی

کھ بابته..... ره خنه و چاکسازی له هزری ئاینیدا

کھ تیراژ..... ۵۰۰

کھ چاپخانهی..... همدی

کھ نه خشی بهرگ..... ره وشت محمد

کھ سالی چاپ..... ۲۰۲۰

کھ ژماره ی سپاردن.... له بهرپوه بهرایه تی گشتی کتیبخانه
گشتیه کان/ هه ریمی کوردستان ژماره سپاردنی (۸۵۲) سالی ۲۰۲۰ پیدراوه.

به ناوی خواوهندی به خشندهی صیهره بان

﴿ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ الروم / ۳۰ .

﴿ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَأَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴾ هود / ۸۸ .

سوپاس و دهسوخوشیی...

- سوپاس و دهسوخوشیی و پیژانینی گهرم بۆ هه موو ئه و بهرپژانهی که یارمه تیدهرم بوون له ته و او کردن و به چاپ گه یاندنی ئه م به ره مه دا .

- ههروه ها بۆ هه موو خوینده ریکی خوشه ویست که کاتی ده به خشیت به خویندنه وهی ئه م کتیبه .

سه رنج پراکیشانیکی پیویست...

پێم خۆشە سەرنجی خۆینەری خۆشەویست رابکێشم بۆ ئەوەی کە: ھەموو ئەو بابەتانە ی لە کتیبەکانی پێشترماندا ھاتوون و لە ھەندێ بابەتدا لە گەڵ ناواخنی ئەم کتیبەماندا رێک نایەنەو، ھەموویانمان لەم کتیبەدا راس کردوونەتەو.

چوونکە ئەو رەویە و مەنھەجە ی کە ئێمە پەیرەویی لی دەکەین، خۆی پەنجە دەخاتە سەر ئەو خالانە ی کە نەساز و نەگونجاون و بەبێ نازکردن و خۆلادان، پەردەیان لەسەر لا دەدات و ھەولێ چارەسەریان دەدات، بەمەبەستی گەیشتن بە تێگەیشتنیکی باشتەر و گونجاوتریش، شەرم ناکەین لە پێیداچوونەو و خۆیندەوێ دووبارەدا بۆ نووسینە کاتمان.

محمد شەحرور

پیرستی بابته کان

- * بهشی یه کهم: راسپارده و میرات (الوصیه والمیراپ)..... (۷)
- * هه له کانی فیهقی بۆ ماوه له تیگه یشتی بابته میراتدا..... (۱۰)
- * میرات به پیی دابه زینراوی به جی..... (۳۵)
- * (کُتِبَ) و (فُرِضَ) له ته کلیف و ئه رکه کاندای..... (۳۷)
- * گشتیی و تاییهت..... (۴۱)
- * وهسیهت و راسپارده - الوصیه..... (۴۴)
- * میرات گرتن... الأړث..... (۶۰)
- * میرات گرتنی رۆ له کان (وهچه و لقه کهن)..... (۶۵)
- * میرات گرتنی باوانه کان (الأصول)..... (۷۹)
- * خالی هاوبهش له نیوان میرات گرتنی لقه کان و باوانه کاندای (الفروع والأصول)..... (۸۴)
- * میرات گرتنی هاوژینه کان (ژن و میرد)..... (۸۵)
- * که لاله... (الکلاله)..... (۸۹)
- * که لاله ی دووهم..... (۹۷)
- * چند نمونه یه کی جیبه جی کردن..... (۱۰۴)
- * بهشی دووهم: هاوسه رگیبیی و گرییه سته کانی هاوسه رگیبیی..... (۱۱۹)

- * هاوسه رگیری (۱۳۱)
- * مولکولیه مین - مُلْکُ الْیَمین (۱۳۷)
- * ناپه سنده کان - الفَوَاحِش (۱۴۷)
- * دایکیکی گه وره کچ - الْأُمُّ الْعَازِبَة (۱۵۲)
- * چه ندیه تیی له ژن خواستندا - التَّعَدُّیَّةُ الزَّوْجِیَّة (۱۵۳)
- * سه ره رشتیی و گرتنه نه ستوی به ریوه بردنی ژیان - الْقَوَامَة (۱۶۶)
- * جیابونه وه و دهست له یه کتر بهردان - الطَّلَاق (۱۹۰)
- * بهشی سییه م: پۆشاک (اللباس) (۲۰۹)
- ۱- پۆشاک - الْبَاس (۲۳۳)
- ۲- شهرمگه - السَّوَأَة (۲۳۵)
- ۳- رازاوهیی ئافرهت - زینة المرأة (۲۴۶)
- ۴- کهسه نزیکه کانی رازاوهیی - مَحَارِمُ الزَّیْنَة (۲۵۳)
- ۵- حوکمی پۆشاکي ئهو ئافرهتانهی که هیوایه کیان به هاوسه رگیری نه ماوه (القَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاء) (۲۷۰)
- * کۆتایی (۲۷۸)

بەشى يەكەم

پاسپارده و ميرات

(الوصية والإرث)

دەسپىك...

لەم جىھانەدا و بەھۆى گەشەى بەردەوامى زەمىنەى مەعريفەى مرۆقاىەتیی و فراوان بوونى ئاسۆیی و ستوونیی ئەو زەمىنەىیەو، لەگەل ھەر ھەلھاتنیکی تازەى خۆردا، چەند تەنگزەىەكى تازەش لەدايك دەبن، كە پىشتر بوونيان نەبوو، ھەرودھا لەلايەك بەھۆى گەشەسەندنى ئامرازە مەعريفیەکانەو چ لەپرووی چەندیەتیی و چ لەپرووی چۆنايەتیشەو و، لەلايەكى تریشەو بەھۆى ئەو پىكدا پژانە ئەزەلییەى نىوان نوگەرىی و ئەو نەرىت پارىزییەدا كە پەپرەوان و ھەوادارەکانى، مكوورن لەسەر دەست پىوگرتن و پابەند بوون بەو تیگەیشتنە گەردوونيانەو كە لە سایەى زەمىنە و ئامراز گەلئیکى مەعريفی كۆنەو ھاتونەتە كایەو.

سەیر لەو دەدايە ئەمەش كە ئىستا گوتمان، خۆى لەخۆیدا دیسان دژوارىیەكى ترە، چوونكە بەلاى ھەندى لەو بەرپزانەو، ھەر باوەرپوون بە گەشەى بىرى مرۆقاىەتیی لەو بوارانەدا كە پەيوەستن بە تیگەیشتن و چەشنى پەيوەندی مرۆق لەگەل خواوہنددا، خۆى لەخۆیدا بە سەرلئیشیوانئیک دادەنرئت كە شایستەى ئەو یە خواوہنەكەى بە كافر دابنرئت و روبەرپووی چەندین گرفت و ئاستەنگ بكرئتەو كە لئردەدا بە پئویستی نابینن قسەیان لەسەر بكەین، ئەمە لەكاتئیکدايە كە گەشەسەندن، رەویە و سوننەتئیکى خوابیە و خواوہند لە پەراوہكەیدا

بهراشکاوایی ناوی هیئناوه و پرونی کردوتهوه که هیچکام له دروستکراوه کانی به دهر نین له یاسای گه شه سندن.

مکوور بوونی هه ندیک لهو به پزانهش - چ وهك تاكه كهس یان وهك دامه زرامه وه و ناوه ند - له سه دهی بیستویه کدا، له سه ره به کافر زانین و هه ره شهی دۆزه خیی بوون بۆ هه ره که سیك که باوه ری به نوینگه ری بییت، دیسان دژواری و گرفتیک تر زیاد ده کات بۆ لاوان له هه ردوو جیهانی عه ره بیی و نیسلامیدا، نهو لاوانه ی له به رده م نهو راسییه زانستیه چه سپاوانه دان که کتیبه کانی فیه و گپراوه وه کان قسه یان له باره وه کردوه، بۆیه پیویسته لاوان هه لویستی خۆیان روون بکه نه وه و یه کیک لهو دوو بژارده یه ی به رده میان هه لبتیرن که شیرین ترینه که شیان هه ر تاله .

له وانیه به به تی وه سیهت و میراتیش، له لایه که وه وهك نه وه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه و له لایه کی تریشه وه وهك نه وه ی که به پپی تیگه یشتنی فه قیهه کان بۆ به به ته که و به پپی نه وه ی که له په راوه کانیندا تووماریان کردوه و له سه ده کانی رابوردودا کاری پیکراوه و له پروویکی تریشه وه هه موو نهو پرس و به به ته زیادانهش که به هۆی نه ریت و به ند و باوی کۆمه لگه و ولاته جوژاو جوژه کانه وه و لیژه و له وی، به دهر له نایه ته کان، نالینراوه له به به تی میراته وه، هه موو نه مانه نمونه ی نهو دژواری و گرفتانهن که نیمه مه به ستمان.

هه ولّ ده دهین له م ده سپیکه دا نهو دژواری و گرفتانه ده سنیشان بکهین که له ناکامی جیبه جیکردنی نایه ته کانی میراته وه هاتونه ته کایه وه، هه روه ها هه ولّ ده دهین نهو دژواریانهش ده سنیشان بکهین که خۆمان به مه به سستی تیگه یشتن و جیبه جیکردنی نایه ته کان روه پروویان ده بینه وه، تیگه یشتن و جیبه جی کردنیک که دوور بییت لهو پیگه و بنه مایانه ی که باون و جیکه وته و کاریگه رییان هه یه له سه ر تیروانینی خه لک، تیتر جیاوازی نییه نهو پیگه و بنه مایانه مه عریفیی بن، وهك نه وه ی که خۆیان قه تیس کردوه له چوار کرده ژمیرارییه که دا، یان پیگه و بنه مای کۆمه لایه تی بن، وهك نیرسالاری کۆمه لگه و نهو

گىانى خىلايەتتەي كە لە سەدەكانى رابوردوودا زال بوو بەسەر سامانى مىرات و بۆماوودا، يان پىنگە و بنەماي سىياسىي بن، وەك ئەو تىكەل كەردنەي كە لە حوكمەكانى مىراتدا كراوہ لە نيوان ساماندارىي و حوكمرانىي و پىغەمبەرايەتيدا، ھەموو ئەمەش بەمەبەستى دارپشتنى بنەمايەكى شەرعىي و رەوايەتيدان بوو تا ببىتە پاسا و بۆ حوكمرانىي و دەسەلاتى ئومەوييەكان يان زوبەيرىيەكان يان عەباسىي و تالبىيەكان.

بەپىويستى دەزانين لىرەدا ئاماژە بەو بەكەين كە ئىمە وا سەيرى ئايەتەكانى مىرات و دەسيەت ناكەين، كە بەلگە و سەنەديك بن بۆ دامالئىنى رەوايەتتى حوكمرانىي كەسيك، يان قايم كەردنى جى پىي حوكمرانىي كەسيكى تر، بەلكو وەك چەند ياسا و رىكخەريك سەيرىان دەكەين كە پرۆسەي گواستنەوہى سەرودەت و سامانى گوازاراوە و نەگوازاراوە رىك دەخەن لە باوانەوہ بۆ نەوہكان، لە كەسيكەوہ بۆ كەسانىكى تر كە كۆچكردوو لە دەسيەتنامەكەيدا ناوى بردوون و بەشى ديارىي كەردوون، يان ئەگەر دەسيەت و پاسپاردەي نەكەردبوو، دابەش كەردنى ئەو سامانە بەپىي ئايەتەكانى مىرات و ھەريەكە و بەشى خۆي.

ھەرودھا پىويستە ئاماژە بەوہش بەكەين كە ئىمە لەم سەردەمەدا و پاش گەيشتن بە شىكارىيە ماتماتىكيەكەي نيوتن (۱۶۴۲-۱۷۲۶) و دواي دەرکەوتن و دۆزىنەوہى بىردۆزەي كۆمەلەكان لە سەدەي بيستدا، ئيتەر ئەو چوارچىوہ مەعريفىيە ژمىريارىيەمان تىپەراندووە كە زال بوو بەسەر تىگەيشتنى خەلكى سەدەكانى رابوردوودا بۆ ئايەتەكانى مىرات و جىبەجى كەردنيان.

ھەرودھا ئەو چوارچىوہ كۆمەلايەتتى و سىياسىي كۆنانەشمان تى پەراندووە كە لە سەدەكانى رابوردوودا باو و زال بوون بەسەر ژيانى ئەوسادا، ئيتەر پىويستمان بەوہ نىيە مىلى واتاي ئايەتەكان با بەدين بۆ ئەوہى گىانى ئەو نىرسالارىي و حوكمى خىلەكى بچەسپىين كە باو و زالبوو بەسەر بىر و تىگەيشتن لە چەمكەكانى وەك: العَصَبُ و الرَّحْمُ، يان بۆ دەسختنى رەوايەتتى و شەرعىيەت بۆ حوكمرانىك، يان رامالئىنى دەسەلاتىك.

هده لکانی فیهی بۆماوه له تیگه یشتی بابه تی میراتدا

تا ئیستهش زۆربهی هه ره زۆری ولاته عه ره بییه کان له جیبه جی کردنی یاسا کانی باری که سییه تیدا پشت به فیهی بۆماوه ده به ستن، وه که ئه وهی په وه وهی کات و میژوو له سه رده می خویندنه وه و تیگه یشتنه کانی: شافیعی و ئه بو حه نیفه و جه عفه ری سادق و ئه وانی تر دا وه ستا بیّت یان چه قیی بیّت، له و روانگه یه وه هه موومان به ناچار بییه وه هه لسه وو که وت ده که یه له گه ل ئه وه دا که ئه وان پیی گه شتوون، نیاز یان هه رچی بو بیّت، ئه وان و هه وه کانیان جیگه ی ریزن، به لام پیویسته ئیمه ش بویری ئه وه مان بیّت که لانی که م پید اچوونه وه بکه یه به تیگه یشتن و بۆچوونه کانی ئه واندا، به تایبهت له و بواران هه دا که په یه وستن به پرس و بابه تگه لیکی بنه ره تییه وه له ژیا نی ئیمه دا، به تایبهت ئه و بنه ما و یاسایانه ی که فه قیه ه به ریزه کان بۆیان دا رشتووین، به داخه وه له وه شدا که لافی ئه وه یان لی دا وه گوایا ئه و بنه میانه ی ئه وان دایان رشتوو وینا و نوینه رایه تی یاسا خوا بییه کان ده که ن، ئه مه ده ما خاته به رده م چه ندین دژواری و گرفتی که له که بو وه وه، دژواری گه لیکی ئه وتۆ که به در یژایی چه ندین سه ده، که س بویری ئه وه ی نه کرد وه نه له که س و ته نانهت نه له خو شی بپرسیت له باره ی هۆکاری سه ره له دانی ئه و دژواریانه وه، چوونکه هه رگیز ناگو نجی خوا وه ند یاسایه کی هه می شه یی و تا رۆژی دوا بی له باره ی دا به شکردنی سامانه جی ما وه کانه وه دا بر یژیت بۆ هه موو به نده کانی له هه موو شوین و سه رده می کدا، که چیی ئه و یاسایه ئه وه نده شاشیی و که له به ری تیدا بیّت، پیویست بکات بۆ پینه کردنی، په نا به رینه بهر: گپرا نه وه ی پشک و کورت هی نان و ته واو کردن (الرّد و العول) و به شی مامیش به دین، له کاتی کدا که له ده قی کی راشکاودا ناوی نه ها تو وه و بر گه ی کۆتایی ئایه ته کانی ش پشت گوی بخه یه که ده فه رموو یّت: ﴿يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ النساء/ ۱۷۶.

واته: خوا وه ند بۆیه بۆتان روون ده کاته وه بۆ ئه وه ی نه کا به هه له دا بچن، خوا وه ند به هه موو شتی ک زانایه.

گرنگترینی تهو دژواربیانهی که بهروونی دهرده کهون له یاساکانی میراتدا بهو شیوهی که فیهی بؤماوه لیی تیگه شتووه:

۱- بهرتهریی و گرنگیی تهواو دهدات به میرات و حوکه کانی، نهک به راسپارده - الوصیه - و حوکه کانی، له کاتیدا ته گهر سهیری دابه زینراوی به جی بکهین ده بینین: ده ثایهت باسی راسپارده و وهسیهت ده کهن، له بهرانبهروهه سی ثایهت باسی میرات ده کهن، ههروهه ده بینین خواوهند له چوار جیگه دا له ثایهته کانی میراتدا، وهسیهت پیش ده خات به سهر دابه شکر دنی بؤماوهی ساماندا و ده لیت: ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾، ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾، ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾، ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ النساء / ۱۰-۱۲.

خوینهر و هه ره که سیك مه بهستی بیت تیگات، به تیرامانیکی سه ریپی له وه تیده گات که نیمه چی ده لین.

ثایهته کانی میرات به ثایهتی ژماره ۱۱ ی سورهتی النساء، دهس پیده کهن که ده فهرموویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ و به ثایهتی ژماره ۱۳ ی هه مان سورهت، کوتایان دیت: ﴿وَصِيَّةٍ مِنْ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾، خواوهند برپارمان له سهر دهدات که وهسیهت و راسپارده بنووسین: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة / ۱۸۰، به هه مان تهو شیواز و دارشتهیهی که نویژ و رۆزوو و جهنگان و قیاسی له سهر برپار داوین.

۲- پیداکریی دهکات له سهر مه ترسیی سرپنه وه و له کارخستنی ثایهته کانی وهسیهت، تهو ثایهتانهی که بهم شیوه و دارشته دهس پیده کهن: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ له سهرتهای ثایهتی ژماره ۱۱ ی سورهتی النساء، خواوهند کاتیک وهسیهت دهکات، که مروژ خووی وهسیهتی نه کرد بیت. خواوهند له وهسیهت و راسپارده که شیدا بناغه و ریکخه ره کانی میرات ده چه سپینیت، ناگوخیت دابه زینراوی به جی چهن ثایه تیکی حوکم و یاساسازیی له خو بگریت که سه رده می

کارپیکردنیان کۆتایی هاتییت، تەنانهت تا کۆتایی سەردەمی پیغەمبەرایەتیش بپنەکن، بۆیە بیروۆکە و بێردۆزەى نەسخ و لەکارخستن، ناگونجییت لە جوارچیووی یەک پەراو و پەيامدا قەبوول بکرییت.

بەلام ئەوێ باوئەوێهە کە: هەموو کتیبەکانی تەفسیر، بە التفسیر الکبیر ی پیشەوا رازیشەو، لەسەر بنەمای باوەرپوون بە نەسخ وەستاو و کاریان لەسەر کردو، تەفسیرەکان دابەشن بەسەر:

- پەرگیریکە کە باوەرپی وایە: هەموو ئەو ئایەتەکانی کە هانی کارکردن دەدەن و باس لە بایەخی کارکردن هەولدان دەکن، هەموویان بە ئایەتی شەفاعەت و تەکاکاری، نەسخ بوونەتەو و لەکارخراو، وە هەموو ئایەتەکانی ئارام گرتن و لیبوردن و نامۆزگاری و دانایی لە بواری بانگەوازدا، هەموویان بە ئایەتی شمشیر نەسخ بوونەتەو و لەکارخراو.

- پاسترەویکە کە باوەرپی وایە: نەسخ و لەکارخستن، تەنها لە بواری چەند ئایەتیکدا.

بەلام هەموویان کۆک و هاوئەنگن کە ئایەتەکانی وەسیەت، بەئایەتەکانی میرات، نەسخ بوونەتەو و لەکارخراو، هەرەها هاوئا و یەک دەنگن کە حەدیس و قسەکانی پیغەمبەریش (بەو پییەکی کە بە وەحیی و نیگا بۆی هاتوون)، ئایەتەکانی حوکم و فەرمانە خواییەکان نەسخ دەکەنەو و لە کاریان دەخەن.

تەنها دەرچوون لەم دۆخە و لەم چەشنە تیگەبێشتنەکانی کە لە باوەر نەبوون بە نەسخ و لەکارخستنی ئایەتەکانەو سەرچاو دەگرییت، خۆی لەخۆیدا بەسە بۆ ئەوێ مەروۆقەتوانییت بە تیگەبێشتنیکی تازه تەبگات لە دابەزینراوی بەجی و ئەو بۆچوونانە راس بکاتەو کە سەرەرۆکان و خاوەنی تەفسیرەکان لە چەن بواری و بابەتیکی گەرنگ و هەستیاردا باوەرپیان پییان هەبو، گەرنگترینی ئەو بابەتانە:

- حوکمه کانی راسپارده و وهسیهت، گوايا: به حوکمه کانی میرات، هه لوه شینراونه ته وه.
- حوکمه کانی هاوهره گهز بازیی زایه ندیی، گوايا: به حوکمه کانی زینا، هه لوه شاینراونه ته وه.
- حوکمه کانی به خشین و خهیرات، گوايا: به حوکمه کانی زه کات هه لوه شینراونه ته وه.
- حوکمه کانی فیدیه و له بریی خستنی رۆژوو، گوايا نه سخ بوونه ته وه و هه لوه شینراونه ته وه.
- حوکمه کانی رینگریی له ده سپیکردنی جهنگان و به شه رهاتن (القتال)، گوايا: هه لوه شاونه ته وه.
- حوکمه کانی پروهرگیژان و لیبوردن له موشرکین و حوکمه کانی گفتووگۆ به جوانترین شیوه و نامۆژگاریکردن، گوايا: به ئایه تی شمشیر هه موویان هه لوه شینراونه ته وه.
- حوکمی شه وهی که له ئاییندا، ناچارکردن، بوونی نییه، گوايا: به ئایه تی شمشیر هه لوه شانراوه ته وه.
- حوکمی به ناروا خواردنی مال و سهروه تی مندالانی بی باوک، گوايا: هه لوه شینراوه ته وه، له کاتییدا که فهرمووده ی خواوه ند: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾ النساء/ ۱۰، بۆ شه وه هاتوو که به شه میراتی مندالان له کاتی مردنی باوکیان و زیندوویه تی باپیریاندا بچه سپینیت، به لام که له پوور شه م ئایه ته ی هه لوه شاندوو ته وه و هه موو که سه نزیکه کانی مردوو که ی به شدار کردوون له میراتی مردوو که دا و ته نها نه وه کانی مردوو که ی بی به ش کردوون شه گهر باوکیان پیش باپیریان مردبیت.
- باو و مه شه وریشه که هه رکهس باوه ری به نه سخ و هه لوه شاندنه وه و له کارخستن بیت، باوه ری به هوکاره کانی دابه زینیش هه یه، چونکه شه دووانه جمکیکن له جمکه کانی زاسته قورئانییه کان، ریک وهک زانستی خویندنه وه جوړاو جوړه کانی قورئان و زانستی ته جوید،

دیسانیش دهیلیمهوه: تهنهها دهرچوون لهه قاوغ و چوارچیوانه، بهسه بۆ شهوهی بیته هوی دروست بوونی تیگه یشتنیکی تازه بۆ دابه زینراوی به جی و راقه کردنی مه بهست و واتای ناو ئایه ته کان، پاشانیش چاره سهری شه و پرس و بابه تانهی که باوه ربوون به: له کارخستن و هۆکاره کانی دابه زین (النسخ وأسیابُ النزول)، بووته هوی تیگدانی واتای ئایه ته کان و ئاوه ژوو کردنیان و لادانیان له ئاراسته دروسته کهی خویان و تیگه یشتن لییان، تیگه یشتنیکی شهوتۆ که له سه دهه کانی سه لته نهت و دهسه لاتی رابوردودا به و شیویه لیی تی نه گه شبن، ههرچه نده ئیمه پیداکریی ده کهین له سهر بوونی شه و تیگه شتنهش (به لام ده شی گوم کراییت، یان به مه بهسته وه تۆمار نه کراییت)، چونکه ناگوئجیت ئومه تیگ به گشتیی له و چه مک و واتایانه وهک خویان تی نه گه شتبییت و به دریزی چهن دین سه ده ئاوری به لای پرسیکی گرنگی وهک شه پرسه وه نه دابیتته وه، له کاتیگدا کهسانی وهک: رازی و ئیبنوسینا و ئیبنولرپوشد و ئیبنوخه لدوون و جاحزی، تیدا هه لکه وتبییت.

باوه ربوون و پشت بهستن به هۆکاره کانی دابه زین، له کاتی راقه کردنی دابه زینراوی به جیدا، بیری مرۆف به ره و شه وه ده بات که په یوه ندیی هه بییت له نیوان ئایه ته که و هۆکاری دابه زینه کهیدا، که شه مهش په یوه ندیی ئامازه یه به ئامازه پیی کراوه که یه وه، شه مهش تهنهها له ئایه ته کانی گیرانه وهی به سه رهاته کاندراست و گونجاوه، له وانهش چیرۆک و به سه رهاته محمه دییه کان، که هیچ یاساسازی و ته شریعیکیان لیوه وهرناگیریت و تهنهها بۆ پهنه و ئامۆژگارین.

چونکه شه گهر و ابیت به لادان و نه مانی شه و نونگه و هۆکاره، ئایه ته که و حوکه که شی به یه کجاریی ده چنه خانهی میژوو وه، به مهش شه و بنه مایه ئیتر باوی نامییت که ده لیت: په یامی محمه دیی گونجاو و له باره بۆ هه موو سه ردهم و سه رزه مینیگ، ره حهت له پیشه واهه لی که شه و یه کهم که سه په ی بهم پرس و بابه ته بردوو و به: بۆنه کانی دابه زین، ناوی بردوو، نهک هۆکاره کانی دابه زین.

بهه مان شیوه باوه ربون به نه سخ و هوکاره کانی دابه زین و پیداکری کردن له سه ر ناوانیان وه ک زانسته قورثانیه کان و ریگه نه دان به هیج راقه و تیگه یشتنیک له ده ره وه ی نه مانه وه، نه مه خۆی له خۆیدا بچوک کردنه وه و به بوده له کردنه بۆ نه و جیهانگیریه ی که له په یامه که ی محمه ددا هه یه و ده بیته هوکار بۆ په ک خستنی بنه مای مه زنی، ره حمت بوونی په یامه که بۆ گرو ی ئاده میزاد به گشتی: ﴿مَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الْأَنْبِيَاءُ / ۱۰۷.

لیره دا کاریکی به لگه نه ویست هه یه له پرسه وه سیهت و راسپاردندا، بۆ نه و که سانه ی باوه رپان به وه هه یه که نایه ته کانی وه سیهت کردن، به نایه ته کانی میرات له کار خراون و نه سخ کراونه ته وه، نه وکاره ش بریتیه له وه ی که: بۆ نه وه ی بتوانین پاشا وه ی مال و سامانی مردو وه که دابه ش بکه ین به سه ر که سه شایسته کانیدا، به پیی نه و فره مانه ی خوا وه ند که چوار جار جه ختی له سه ر کردو وه ته وه له نایه ته کانی ۱۱ و ۱۲ ی سوره تی النساء دا، پیویسته له سه رمان وه سیهت و قه رزه کانی مردو وه که، له پاشا وه که ی، جیا بکه ینه وه، نه مه ش نایه ته دی، نه گه ر مردو وه که له دوای خۆیه وه دوو خشته ی به جی نه هیشتیت و له خشته ی یه که مدا روونی نه کردیتته وه که: چی هه یه و چیش قه رزاره، له خشته ی دوو مه شدا نه و حه ز و خوا ستانه ی خۆی نه خستیتته روو که پیی خۆشه دوای خۆی نه وه کانی جیه جییان بکه ن.

ته نها به وه شه وه نه وه ستاون که گوتوو یانه چهن نایهت و حوکمیک ههن که به چهن د نایه تیکی تر سرراونه ته وه و له کار خراون، که نه مه خۆی له خۆیدا په راوی خوا وه ند ده کاته په راویکی کاتی و په یوه ست به چهن هوکار و رووداویکه وه، که ده یان سه ده له مه و پیش روویان دا وه، به لکو ده شلین گویا سوننه تی گوکراو که خۆی له قسه کانی پیغه مبه ردا ده بینیتته وه - نه ویش به و شیوه ی که له ناو نه و کتیب حه دیسانه ی که له به رده سمندان - له توانیدا هه یه نایه ته کانی نه حکام که له ناو په راوی خوا وه ندادن بسریتته وه و له کاریان بخت، له م سۆنگه یه شه وه رایان که یاندو وه که په راوی خوا وه ند، زیاتر پیویستی به سوننه ته تا سوننه ت به په راو، سوننه تیش بالا دهسته به سه ر په راودا (خوا په نا بدات). برگه نایه تی ﴿الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾

البقرة / ۱۸۰، به گێرانه وهیه کی ئاحاد که له المغازی دا هاتوو و دهلیت: (لاوصیه لوارث)، سړیوه تهوه و له کاریان خسوه.

ئهوهی جیگه سهرنجه لیته دا، ئهوانه ی گالته جاری به سوننه تی پیغه مبه ره وه ده که ن و ده لێن: سوننه ت له توانیدا ههیه حوکمه خوایه کان له کار بخات، ههر ئه مانه به که م که سن که سوننه تی پیغه مبه ر پشگویی ده خه ن، کاتیک مه سه له که ده بیته باسی پاره و سهروه ت و سامان، کاتیک ئه مه ده لێن که هه دیسیکی پیغه مبه رمان له بهر ده سدايه - نه گه ر راست ده رجیت - که ده لیت: (تیمه ده سته ی پیغه مبه ران نه میرات ده گرین و نه میراتیشمان لی ده گیریت)، هه ندی گێرانه وه ش ئه م ده سته واژه یه ی له کۆتاییه کهیدا بۆ زیاد ده که ن که ده لیت: (له دوای خو شمانه وه هه رچیمان به جی هیشته خیراته)، ئه بوبه کری سدیق ریک پشتی به م فه رموو ده یه به ست له بیبه ش کردنی فاتیمه ی کچی پیغه مبه ر له زهوی و باخچه ی فه ده ک دا.

تیمه له م هه دیسه دا هه ست به بوونی راسپارده و وه سیه ت ده که یه ن و وا ده بینن ئه م گوته یه ی وه ک فه رمان به ر داری و جیبه جی کردنی بۆ ئه م نایه ته: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ﴾ البقرة / ۱۸۰، ئه م هه دیسه و ئه م نایه ته ش پیکه وه، ده مکو تی ئه و که سانه ده که ن که لافی نه سخ و له کار خستن لی ده ده ن، ده پرسین: زانایانی به ریز بۆ پابه ند نابن به م هه دیسه وه و سهروه ت و سامانه که یان نا که ن به خیر؟ ئایا لافی ئه وه لی ناده ن که ئه وان نه وه ی پیغه مبه رانن، یان سوننه تی پیغه مبه ر ته نها وه که به لگه یه ک به کار ده هیئن بۆ سه پاندنی هه ژموونی خو یان به سه ر ژیری خه لکدا و بۆ خو نواندن و خو بردنه پیشه وه له کۆنیشت و بۆنه کاند؟

ده گه رپینه وه سه ر باسی دژواریه کانی فیه ه له خو یندنه وه و راقه ی میراتدا:

۳- تیگه یشتنی فیهی که له پووری به پشت به ستن به و هه دیسه ی که دراوته پال پیغه مبه ر و ده لیت: (راسپاردن به سی یه ک و هیشتا سی یه کیش زیاده)، سنوریک داده نیت بۆ وه سیه ت و

راسپاردن که ده بیټ له: سییهك/یهك له سهر سی، تی نه په پټ، له کاتیڅدا ده زانین که خواوه ند له دابه زینراوی به جیدا هیچ سنووریکی دانه ناوه بۆ راسپاردن و وهسیهت کردن، به لکو تنه ناوه لایه نانهی بۆ روون کردووینه ته وه که شیوا و شایسته ن بۆ شه وهی تا ته گهر مرۆڤ و یستی راسپارده و وهسیهت نه کات له بهرچاویان بگریټ، دواتر له دریشهی رافهی وهسیهتدا، ده گهر پینه وه سهر باسی قسه که ی پیغه مبه ریش - ته گهر راسته درجیت قسه ی شه وه - .

٤- ههر دوو چه مک و بابه تی (المَظ) و (النَّصیب) تیکه ل ده کات به سهر یه کدا و واده زانیت ههر دوو کیان یه ک شتن، ئەم تیکه ل کردنه ش سهر ده کیشیت بۆ تیکه ل کردنی ئایه ته کانی میرات و ئایه ته کانی وهسیهت و، وا ده زانیت برکه ئایه تی: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ النساء/٧ باسی میرات ده کات، له کاتیڅدا باس له بابه تی راسپارده و وهسیهت، چونکه (النَّصیب)، بریتیه له به شی مرۆڤ له وهسیهتدا، به لام (المَظ)، بریتیه له و بره ی که له میرات بهر مرۆڤ ده که ویت، دواتر قسه له سهر جیاوازی نیوانیشیان ده که یین.

٥- جیاوازی ناکات له نیوان شه دادپهروه ریه گشتیهی که له ئایه ته کانی میراتدا هیه و شه دادپهروه ریه تابه ته ی که له ئایه ته کانی وهسیهتدا هیه، له ئایه ته کانی میراتدا دادپهروه ریه ته که گشتیه و به تابهت بۆ بنه ماله یهك دانه تراوه، له کاتیڅدا ده گونجیت وهسیهت تابهت بیټ به بنه ماله یه که وه، میرات دادپهروه ریه گشتیهی دینیتته دی، وهسیهتیش دادپهروه ریه تابهت دینیتته دی، چونکه دادگه ریه خواوه ند، له یاسای میراتدا ده ره وشیتته وه و نومایان ده بیټ، شه ویش به وهی که به یهك چاوه وه ده روانیتته دانیشتوانی سهر گۆی زهوی و به دور له تابه ته ندی ههر خیزان و بنه ماله یهك، له دوو کۆمه له دا پۆلینیان ده کات (نیر و می)، به لام وهسیهت و راسپاردن به پیچه وانه وه، ده بیټ تابه ته ندی ههر بنه ماله و خیزانیک له بهرچا و بگریټ تیایدا.

۶- ناوی (وَلَد) ی له ئایه ته کانی میراتدا، به رۆله ی نیرینه داناوه و ته نها نیرینه ش ده توانیت و بۆ هیه بیته ریگر له که سانی تر له بردنی به شه میراتدا، به لام میینه نابیته ریگر، ته مه ش پیشیل کارییه کی ئاشکرای تیدایه بۆ ئه م برگه ئایه ته که ده فره مویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ که بوونی نیر و می له رۆله دا ده چه سپییت، واته: رۆله، ده شی نیر بیت و ده شی مییش بیت، ههروه ها پیشیل کردنیکی ئاشکراشه بۆ زمانی عه ره بیی که چه ن گوته یه که له خۆ ده گریت دارشته ی میینه یان نییه و ئاماره شن بۆ هه ردوو ره گه ز، وهک: (عَبَسَ، أَرْمَلٌ، زَوْجٌ، وَوَلَدٌ) که هه موویان بۆ نیریش و بۆ میش به کار ده برین، بۆیه ناینین بگو تریت: عَبَسَ، أَرْمَلَةٌ، زَوْجَةٌ، وَوَلَدَةٌ، ئه م حاله ته لای که سانی شاره زا روون و ئاشکرایه .

۷- وای داناوه که ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ وهک بلیی فره موویه تی: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ)، و دوا جار کوره کان ده بنه ریگر له به رده م که سی تر دا، بۆ بردنی میرات له بۆ ماوه ی با پیریاندا .

۸- ههروه ها ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اِثْنَيْنِ﴾ یان، والیکدا وه ته وه وهک ئه وه ی گو تیبیتی: (فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً اِثْنَيْنِ فَمَا فَوْقَ)، به لای که سی فامیده شه وه ئاشکرایه که ئه مه ئه وه ناگه یه نیت، فیهی که له پووری ده لیت: له ئایه ته که دا پیش و پاش کراوه ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اِثْنَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾.

سه ره رای ئه وه ی که رسته ی (فَوْقَ اِثْنَيْنِ) به راشکاو یی واتای ئه وه یه که: سی بهره و ژووو تا نا کو تایی بوون .

ههروه ها سه ره رای ئه وه ی که خوا وه ند به مه رجی گرتوو ه، هاوسه ره کانی کو چکردوو، دوو سییه ک، واته: دوو له سه رسیی ماله جیما وه که ی کو چکردوو وه رگرن، به به لگه ی (إِنْ - الشرطية) له سه ره تایی رسته که وه، ههروه ها به به لگه ی بوونی (ف) ی په یوه سته که به وه لامی

مه‌رجه‌که‌وه له وشه‌ی (فَلَهْنُ)، سه‌ره‌پای هه‌موو ته‌مانه فه‌قیهه به‌پێژه‌کان به: (فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً اِثْنَيْنِ فَمَا فَوْقَ) واته: ته‌گه‌ر هاوسه‌ره‌کان له دوو و زیاتر بوون لیکیان داوه‌ته‌وه، ته‌وکات دوو له‌سه‌ر سییان ده‌که‌وێت، ئیمه لی‌ره‌دا چه‌پله‌یان بۆ لی ده‌ده‌ین و سه‌رسامین به‌و زیره‌کییه‌یان که هاتوون رسته و دا‌رشتنه‌کانی خوا‌ه‌ند له په‌راوه‌که‌یدا راس ده‌که‌نه‌وه، له‌کاتی‌کدا ته‌م قسه‌یه‌ش راس نابیت تا له‌وه تینه‌گه‌یت که به‌شی نیر یه‌کسانه به به‌شی هه‌ر مینه‌یه‌که.

ئه‌وان دین و ده‌لێن: خوا‌ه‌ند به‌راش‌کاویی حوکمی (اِثْنَيْنِ) دووانی، رۆشن نه‌کردوه‌ته‌وه، هه‌یانه به‌ نوینه‌رایه‌تی خوا‌ه‌ند رای‌گه‌یاندووه که خوا‌ه‌ند نیاز و مه‌به‌ستی ته‌وه بووه که: ته‌گه‌ر هاوژینه‌کانی کۆچ‌کردوو دووان و به‌ره‌و ژوور بوون، هه‌شیانه بازی داوه به‌ره‌و ژوور بۆ لای ئایه‌تی ۱۷۶ ی سوره‌تی النساء: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمْرٌ هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَكْدٌ وَلَهُ أُحْتٌ فَلَهَا نِصْفٌ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَكْدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و پێی وایه: مادام خوا‌ه‌ند دوو له‌سه‌ر سیی داوه به دوو خوشک، ده‌کریت ته‌م حوکمه بدریت به‌سه‌ر ته‌و (الإثْنَيْنِ) دوو مینه‌یه‌شدا که له ئایه‌تی ۱۱ ی سوره‌تی النساء دا به‌راش‌کاویی ناو نه‌براون، له‌کاتی‌کدا که ئایه‌ته‌که به‌روونی باسی ته‌وه‌ی کردوو که په‌یه‌سته به‌یه‌ک مینه و دووان و به‌ره‌و ژووریه‌وه.

پاشان دوا‌ی ته‌و قسه و بریاره‌یان که رایان گه‌یاند، ئیتر په‌نجه‌یان ناخنی به‌ گوێیاندا و هه‌موو ته‌و نا‌ره‌زایه‌تیانه‌یان پشت‌گۆی خست که له‌ دژیان به‌رز کرانه‌وه، ته‌وه ئیبنوعه‌باسه ده‌لێت: (الثُّلُثَانِ فَرَضُ الثَّلَاثِ فَصَاعِدًا) واته: دوو له‌سه‌ر سی، به‌شی ده‌سنیشان کراوی سی و به‌ره‌و ژووره، به‌لگه‌شی بۆ ته‌م بریاره‌ی بریتیه‌یه له: (فَوْقَ اِثْنَيْنِ)، و وشه‌ی (إِنْ) که واتای به‌مه‌رج گرتن ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، جیبه‌جی نه‌بوونی مه‌رجیش، بوون و هاتنه‌دی دوو له‌سه‌ر سی بۆ دوو کچ لاده‌دات و رای ده‌مالیت، سه‌ره‌پای ته‌مه‌ش که‌س گوێی لی نه‌گرتوو.

۹- وایان داناوه: ﴿فَللَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ یانی: (للذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي) واته: نیریش وهك بهشی میینهی پیّ دهبریت، یان: میینه نیوهی بهشی نیری پیّ دهبریت، یان: نیر دوو نه و نه دهی بهشی میی پیّ دهبریت. که نه مهش هه له یه کی قورسه و هه به مه شه وه نه وه ستاون، به لکو گشتی تراوه به سه ره هه موو حاله ته کاندایا، هه میسه دوو به رابه ری بهشی میینه دراوه به نیری نه، بۆ نه وهی نه و دژ وه ستانه وه یه له بۆ چونه که یاندا روون بکه یینه وه ده لّین:

با وادابنین رادهستی نه وه بووین که ﴿لِلذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ وهك نه وهی جیبه جیتان کردوه به سه ره هه موو حاله ته کاندایا، بریتیه له وهی که: نیر دوو نه وه نه دهی بهشی میی پیّ دهبریت و نه مهش یاسای خوا وه نه له میراتدا. ئیمه ده پرسین: نه یاسایه که ی ده گو نجیت و که ی جیبه جیّ ده بیت له گه ل: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾؟ لیره دا دوو نه گه ره هیه و هه ردوو کیشیان له گه ل قه سه که ی نه واندا دژ ده وه ستیتته وه:

- نه گه ره وا دابنین که نایه ته که نامازه ده کات بۆ بوونی ته نه رۆله ی میینه له سه رووی دووانه وه و سیّ یهك/یهك له سه ره سیکه ی تر، به پیی نه وه به لگانه ی که له گیرانه وه کاندان و پشتیان پیّ ده به ستن، ده روا ت بۆ مامه کان، نه وا لیان ده پرسین: نه گه ره ژماره ی میینه کان سیّ دانه و ژماره ی مامه کانیش پینج بیت، له و حاله ته دا چون یاسای (نیر دوو به رابه ری میی پیّ دهبریت) جیبه جیّ ده بیت؟ نایا چون نه وه نا کو کیبه ی نیوان بۆ چونه که ی خو یان و نه م حاله ته ریک ده خه ن؟ نایا بهشی هه ریهك له مامه کان، دوو نه وه نه دهی بهشی یه کیک له کچه کانه؟

- نه گه ره وایشی بۆ چون که ئیمه بۆی چووین، به وهی که بوونی رۆله ی میینه له سه رووی دووانه وه و به هه مان ریزهش برا بوونی هه بوو، مامه کان هیچ په یوه ندیان نیبه به باسه که وه، ئیتر قسه و بۆ چونه که یان چون دیتته دیی و چون جیبه جیّ ده بیت که بۆ نمونه ده پرسین: له

حالتی سی میینه و پینج برادا، هر نیریک دوو نهوندهی میینهیه کی برده که ویت؟ مه گهر دهقه که پروون و رهوان نیبه له دهسنیشان کردنی حالتی سهرووی دوانهوه؟ تایا لهم حالته دا و به پیی دهقه که بهشی نیر دوو نهوندهی بهشی مییه؟ هه مووشمان دهزانی که ثم دوو نمونهیه تاکه نمونه و حالت نین که دهکریت لهم بارهیهوه بخرینه پروو، به لکو تنها وهک نمونه ثم دوانه مان هینایهوه، فیکه پیی وایه به لگه نهویسته که: (نیر دوو به رابهری بهشی میینهی پیی ده بریت)، به پرادهیه که فهقیهه به ریزه کان وهک به لگه یه کی خویای دهیینن و دهیهیننهوه له سهر ناته و اویی ثابین و ژیری میینه، ته گهر بیشپرسین: بوچی خواوند له نایه ته که دا به ناو هینایی نیر دهستی پیی کردوه نهک به ناوی میینه؟ وه لامان دهدهنهوه و ده لین: چونکه نیر به ریزتره له میینه، بویه ناوی پیشخراوه به سهر ناوی میینه دا، پیش خستنی ناو هینانش به لگه یه له سهر ریزی ناو هینراوه که به وهی که پیش خراوه، به لگه شه بو ناته و اوی میینهش که دوا خراوه و کراوته پاشکوی نیرینه، ههروه ها ناماژهی تیدایه به وهی که پیویسته جوانیی و شیایه کان دهر بخرین و په نهان و شاراوه کانیش داپوشرین، بهو پییهش که میینه عه و ردت و شاراوهیی پیاوه و هوئی تاقیکردنهوه و له خشته بردن و شهر و وهیشومیه، پیویسته داپوشریت و بکریت پاشکو، ثم لاف و نوقلانا نهشیان به زخیره یه که گیرانهوه پشت تهستور ده کهن که داویانتهه پال پیغه مبهری مهزن، به ناوبانگترینی تهو گیرانهوانه بریتیه له گیرانهوه کهی ته بوهورهیره که ده لیت: سی شت نویژی پیوان به تال ده که نهوه: ژن و کهر و سهگی رهش!

دریژه یان به باسه که داوه و گوتویانه: (تایهت کردنی نیر به وهی که له هه موو حالته کاند، دوو نهوندهی بهشی میینه دهبات، به لگه یه تهو ریزلینانه خوییه یه که نراوه له پیوا، بهو هویهوه پیویسته ناز و نیعمهتی زیاتریشی بریزریت به سهردا، ههروه ها له بهر ته وهی که تهو بژیوی مال و مندال دابین دهکات، که واته: پیویستیشی به مال و سامانی زیاتره).

ئیمه له ئاست ئەم بریار و راگه یانراوانه دا، هیچمان پی ناگوتیت بیجگه له وهی که ههردوو دهستی ناته وانایی و ناو میدی بدهین به یه کدا و بلین: خوا به هانا مانه وه بیت و ئەو باشترین بریکاره، به دووره له وه وه یه کیک له دروسکراوه کانی هه لکیشیت به سه ر ئەوانی تر دا ته نها له ریگه و به هوی پارێزکاری و کرده وهی چاکه وه نه بیت، ئیمه وای بۆ دهچین که هۆکاری پیش خستنی نیر به سه ر میدا و یه کجار ناوه ینانی، بۆ ئەوه ده گه ریته وه که نیر پاشکویه و میینه له یه که وه تا نا کوتایی ناوی براوه، چونکه گوڤاوه و گوڤانی به سه ردا دیت. بۆیه تاکه شه گه ری لۆژیکی ته وه بوو که بلیت: ﴿لَلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ﴾، بۆیه به م ده برینه ش دهستی پی کردوه، چونکه به پیتی ئەو راقه یه ی که دواتر ده یکه یین، دوو حاله ت له خو ده گریت.

چیرۆکه که ته وه یه که فه قیه ه به رپێزه کان گوته ی خوا وه ندیان به دید و لۆژیکی ده مارگیرانه ی نیرانه و گیانیکی کۆمه لگه ی نیرسالارانه وه راقه کردوه، پاشان دواتر هاتوون گوتویانه ئەمه مه به ست و مه رامی خوا ییه و هه رکه سیش پیچه وانه ی ئەمه بلیت کافره.

له باره ی باهه تی ریزلینان و پیا هه لدانیشه وه، ده بینین خوا وه ند فه رمو یه تی: ﴿إِذْ قَالَتْ امْرَأَةٌ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ * فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ آل عمران / ۳۵-۳۶، ئیمه ش ده لین: له و برکه یه ییدا که ده فه رمو ییت: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ﴾، ریز لینان و پیا هه لدانیکي ئاشکرای ئەو تۆی تیدایه بۆ میینه، چاوی هه موو ئەو که سانه ده ته قینیت که باس له ریز و هه لکیشانی شکۆی نیر ده که ن به سه ر میینه دا، هه لکیشان و ریزه زیاده که و پیا هه لدانه که له ئاست یکدایه وه ک ره وان بیژان ده لین: أین الثری من ثریا؟ واته: گل له کو ی و ئەستیره پرشن گدار و ورشه جوانه کان له کو ی؟ به لام لیردها هه ر ئەو ره وان بیژانه زمانی نه ته وه که یان له بیر ده که ن که په راوی خوا وه ندی پی دابه زیوه و روو ده که نه ئەو توله ریپانه ی سیخناخن به و گیانی

نیرسالاریه ی که بهه موو هیژ و چه کی دهستیوه دهجه نگیت له پیناو سه پاندن و چه سپاندنی بۆچوونه کهیدا .

ئهوان لافی ئهوه لیّ دهدهن که گویا ئهوه دهربرینه بهشیکه له قسه کانی ژنه که ی عیمران و قسه ی خواوهند نییه، گویا هه لکیشان و ریزلینانی زیاده له نیر بیروباوه ری ژنه که ی عیمران بووه، به لام ئه گهر ئه مهش پاس بیّت، ئهوا له گه ل رسته و دهربرینه که ی پیشتریدا دژ دهوه ستیته وه، که تیایدا داوای لیبوردن له خواوهند دهکات که میینه ی لیکه وتوه ته وه .

بۆ ئه وه ی له م دژوارییه ش دهربازیان بیّت گوتیانه: دوا ی ئه وه ی که خو ی ئاواتی ئه وه بوو خواوهند نییرینه یه کی پیّ به خشیت به لام میینه یه کی پیّ به خشیی، ژنه که ی عیمران ته نها له م حاله ته دا باوه ری هه بووه و هیئاوه به به ریزی و به رته ری میینه به سه ر نییرینه دا، و به خششی خواوهندی به لاهه به ریزتر و باشتر بووه له ئاواته که ی خو ی، وهک جهخت کردنه وه یه کیش له سه ر ئه وه ی که ئه م رسته یه قسه ی ژنه که یه، هاتوون وشه که یان به: (وَضَعْتُ) خویندوه ته وه، واته: نیشانه ی نه بزوانیان داناوه بۆ (ع) نه که و بووره ش بۆ (ت) به و پییه ی که ئه مه قسه ی ژنه که یه، سه ره رای ئه وه ی که ئیبنوعه باس به: (وَضَعْتُ) خویندویه تیه وه، واته: سه ره ی داناوه بۆ (ع) که و هیمای نه بزوانیش بۆ (ت) که، به و پییه ی که قسه ی خواوهنده و رسته ی: ﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكْرُ كَالْاُنْثٰى﴾ ش، رسته یه کی ناکاو یه و که وتوه ته نیوان قسه کانی ژنه که وه، ئه گهر ئه و گوته یه له قسه ی ژنه که بوا یه، وهک ئه وان ده لیّن، نزیکتر بوو دوا ی ئه وه ی که قسه کانی به وه دهس پیّ کرد و گوتی: ﴿رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَا اُنْثٰى﴾، بیگوتایه: تو زاناتری به وه ی که هیئاومه و دامناوه .

پرسیکی تر که باشتره بیری خوینهری بهینینه وه ئه وه یه که: بزواندی (ت) که به دانانی بۆره بو ی، له و پروه وه که قسه ی ژنه که بیّت، چه شنه ریکخستن و شیوازیکه بۆ نووسینه وه، که به دلنیابیه وه دوا ی نووسینه وه و کوکردنه وه ی په راو داهینراوه، هه وادارانی ئه م شیوازه ش

نیوهی بهشی پیاو)، ئەمەش خۆی لەخۆیدا پێویست دەکات کە کۆمایهك گەنم لەبەردەستی
 حەووادا بوویت و ئەو چەند مشتیکە لێ هەلگرتیی، مەسەله کە دەخوازیت کە هونەر و
 پیشەیی چاندن و پێگەیاندن و دروینە کردن و شەن و کەو کردن و بەخەرمانکردنی گەنم، زانراو
 بوویت بەلای ئادەم و حەوواوە، ئەمەش پرسیکە زانیاریی و پشکنینە بنکۆلکارییەکانی
 شوینەوارناسی بەگشتیی رەدی دەکەنەوه.

هەر وهه ههواڵ و گێرانهوه که دهلیت: حەووا مشتیی دووهمی هەلگرت و شاردییهوه، کە
 ئەمەش شتیکی ئاساییه و بۆ ئەوه هەلی گرتوو تا لە کاتی پێویست و تەنگانەدا لەگەڵ
 ئادەمدا پێکەوه بیخۆن، ئیتر چیی پالی نا بە پیشهوا جه‌ع‌ف‌ه‌ره‌وه تا گومانی نیازی خراب
 ببات بە حەووا و وای دابنیت کە بەو مەبەستەوه شاردییه‌تییه‌وه کە دەستی بگرت بەسەردا و
 تەنها بۆخۆی بیت؟ یان هەر لەبنه‌ره‌ته‌وه بۆچیی و لەکیی بشاریته‌وه، کە تەنها خۆی و ئادەم
 لەسەر زه‌ویدا بوون؟ ئەوپه‌ری ئەوه‌یه چەن مندالیکیشیان بوویت.

بۆمان هه‌یه پرسین: ئەو (ئادەمه) دەسه‌پاچه و زه‌بوونه کی و کامه بووه کە ئەم گێرانه‌وه‌یه
 باسی لێوه دەکات؟ کە حەوواکە‌ی مشتیک گەنمی پێدەدات و ئەویش بە مل کەچیی و کرۆلیی
 و بە بێدەنگیی وه‌ری ده‌گریت.

هەر وهه هه‌واڵ و گێرانه‌وه که باس له‌وه‌ش ده‌کات که: خواوه‌ند له‌ کچه‌کانی حەووا‌ی توورپه‌یه
 و تارۆژی دوا‌یی ده‌بیت باجی ئەو هەله‌یه بدن کە دایکیان کردی و نیوهی بهشی پیاوی بۆ
 بریارداون، ئەم تێروانینەش هیچ بنه‌مایه‌کی نییه و بەو بریاره‌ خوا‌ییه پوچه‌ل ده‌بیت‌ه‌وه کە
 ده‌لیت: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ الزمر/٧.

بە کورتیی و پوختیی لە ئاست ئەم چیرۆکه پوچه‌دا کە تەنانەت بۆ ئەوه ناشیت پیش
 خه‌واندنیان بۆ مندالانیشی بگێریت‌ه‌وه، مرۆف هیچی پی ناگوتریت بێجگه ئەوه‌ی بێبکه‌نیت
 پیی.

نمونه یه کی ترمان له بهردهستدایه، ئه ویش حاله تی مردنی ژنیکه که دواى خوی میردیک و باوک و دایکی به جی هیشتوه، ئیبنوعه باس ده لیت: نیوهی ئه وهی که لئی به جیماوه ده دینه میرده که ی و یه که له سه ر سیی بۆ دایکی و یه که له سه ر شه شیشی بۆ باوک که ی، ئیبنو سیرین له م به شکردنه نارازییه و به رووی ئیبنوعه باسدا ده وه ستیتته وه و ده لیت: ئه م به شکردنه هه له یه، چونکه به هۆیه وه دایکه که که مینه یه دوو ئه وه نده ی باوک که ده بات که نیرینه یه، ئیبنوسیرین ده لیت: ئه مه ش دژ ده وه ستیتته وه له گه ل: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾، سه ره رای ئه وهی که قسه که ی ئیبنوعه باس ریک دیتته وه له گه ل ئه وه دا که له ئایه ته کانی میراتدا هاتوه:

- ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ﴾.

- ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ﴾.

- ﴿وَلِأَبِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ﴾.

ئه وهی خۆشتره ئه وهیه که ئیبنوسیرین دانی ناوه به پراو بۆچونه که ی ئیبنوعه باسدا له باره ی ژنه که و باوک و دایکه که وه، به لام له باسی میرده که دا، دژی وه ستاوه ته وه، چونکه ریک نایه ته وه له گه ل: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾.

۱۰- به هۆی هه له تیگه یشتنه وه فیهی که له پوور، حوکمی ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾ ی پراکتشاوه به سه ر هه موو حاله ته کانی تردا، روون و ئاشکراترین نمونه بۆ ئه و بۆچونه یان بریتیه له و قسه یه ی خۆیان که ده لیت: {به کارکردن به فه رموده ی خواوه ند که ده فه رموویت ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾، ئه گه ر مردویک مرد و کوپ و کچیکی لی به جی ما، ئه وا نیره که دوو پشک ده بات و مینه که ش پشکیک}، ئیمه ش پیان ده لیت: ته نانه ت ئه گه ر خویندنه وه که تان بۆ حاله ته یه که مه که ش راست بیت، که حاله تی سی رۆله بوو، نیریک و دوو مینه، به و پییه ی که حاله ته که لیره دا جیاوازه، جیبه جی کردنی ئه و حوکمه به سه ریدا نابه جیه، ئیمه وای بۆ ده چین که حوکمی ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾، شیاوتره و پیویسته

جیبه جی بکریت، به تایبته به سهر شم حالته دا، چونکه خاوه ند باسی دابه شکردنی میراتمان بۆ ده کات به سهر رۆله کاندا به نیر و میانه وه، تیر دابه ش کردنی میرات به سهر رۆله یه کدا که له یه که ره گه زن، پیوستی به روونکردنه وه نییه، شه وه ش که ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً﴾، حسابی بۆ شه و کردوه که نیرینه یه کیش له به رانه ر به میینه که وه بوونی بیته، واته: دوو رۆله، نیرینه یه ک و میینه یه ک، به یه کسانیی میراته که یان پی ده بریت.

شه وه ی وای کردوه شم برگیه بیته گه وره ترینی شه و دژواربانه به گشتیی، شه وه یه شه و فه قیهه به پیزانه ی که یاساکانی میراتیان دارشت، حسابیان بۆ شه و سی نمونه یه نه کرد که له نایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا هاتون وه ک سی نمونه ی خویی که هه موو حالته و شه گه ره کان له خو ده گرن: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، پیوسته شه وه ش بزاین که هه ر نمونه یه ک حوکمی تایبته به خو ی هه یه و ناگو نجت هه مان شه و حوکمه بده ین به سهر نمونه کانی تر دا، هه روه ها له م نمونه دا حسابیان بۆ (نیریک) ی پاشکوی جیگیر نه کردوه، شه مه ش بووه هوکار تا تووشی هه له یه کی مالویرانکه ر بن، که بریتی بو له وه ی: له گه له شه و هه له یه دا واگومانیان برد که خاوه ند یه کانه یی تایبته کردوه به میینه یه که وه که له دایک و بابی به جی بیته، ته نها شه و، نیوه ی بۆ ماوه ی به رده که ویت، هه روه ها واتیکه شتون که پشکی دوو سییه ک/دوله سهر سی، تایبته به دوو میینه و زیاتر، وایان دانه که برای نیرینه بوونیان نییه له گه له میینه کاندا، به و هو یه وه بیرۆکه ی (نیوه ی پاشماوه) یان (سییه ک/یه که له سهر سی) ی پاشماوه یان لاگه لاله بو، که گویا خاوه ند باسی خاوه نه کانیان نه کرده و شه مان سه رگه ردان بوون به کیی بدن باشه! بۆیه خزمه نزیکه کانی مردوه که یان هیتایه سه ر هیللی میرات، به لام (ته نها نیرینه کانی سه ری باوک)، تا شم کاره

بیته به لگه یه کی ئاورووبه ره له سه ره بیر کردنه وهی نیرسالاری، ئەم ههنگاوه له هیچ ئایه تیگدا نه باس و نه ئاماره ی بۆ نه کراوه، به لگو وهك خۆیان ده لئین: له سوننه ی نه به وهی شه ریفدا په یدایان کردوه، به دیاری کرایش له هه وال و گێرانه وهی سه عدی کورپ ره بیعدا، جیی خۆیه تی بپرسین ئەو گێرانه وهی کامه یه که وابۆ چوارده سه ده و نیو ده چیت وهك به لگه یه که له دابهش کردنی سه روهت و ساماندا به سه ره که سه شایسته کانیاندا به و پشکانه، پشتیان پی به ستروه؟

گێرانه وه و هه والی سه عدی کورپ ره بیع: فه خری رازی له (به رگی ۹ لاپه ره ۲۰۳ - ۲۰۴) ی ته فسیره که یدا ده لئیت: (عه تا ده گێرته وه که کاتیک سه عدی کورپ ره بیع کوژرا و دوو کچ و ژنیک و برایه کی لی به جیما، براکه دهستی گرت به سه ره هه موو سامانی برا مردووه که یدا، ژنه که ی سه عد هاته لای پیغه مبه ره و گوتی: ئەم دوو کچه کچی سه عدن و سه عدیش کوژراوه، مامه که یان هه موو سامانه که ی بردوون، پیغه مبه ریش (سلاوی له سه ره) گوتی: بگه رپه وه به لگو خواوهند بریاریک له م باره یه وه بدات، پاش ماوه یه که ژنه که به گریانه وه گه راپه وه و ئەم ئایه ته دابه زی، پیغه مبه ریش مامه که یانی بانگ کرد و پیی گوت: دوو سییه ک/دووله سه رسی سامانه که ی سه عد بده به دوو کچه که ی و هه شتیه ک/یه کله سه ره هه شتیش، به ژنه که ی، هه رچیشی لی مایه وه بۆ خۆت، ئەم هه ش یه که م به شکردنی میرات بوو له نیسلامدا).

سه عدی کورپ ره بیعیش وهك پیشه وا نه وه ویی له لاپه ره ۲۱۰ ی کتیبی (تهذیب الأسماء واللغات) دا باس و په سنی ده کات: ئەو هاوه له به رپه زیه که یه کیکه له شه هیده کانی جهنگی ئوحد و به شداریکی په یانی عه قه به و به دریشه و یه کیکه له دوانزه نه قیبه که و یه کیکیشه له نووسه رانی نیگا.

ټه وهش که ده لیت: (به شداریکی په یانی عه قه به)، مه به سستی ټه وهیه به شداریکی په یانی عه قه به ی یه کم و دووه میشی کردوه، ټه وهش که ده لیت: (به شداریکی به دریشه)، مه به سستی ټه وهیه له گه ل پیغه مبهردا به شداریکی جهنگی به دری کردوه، ټه وهش که ده لیت: (یه کیکه له دوانزه نه قیبه که)، مه به سستی ټه وهیه یه کیکه له دوانزه که سه بژاردانه ی که په یانیاندا به په یامین، ټه وهش که ده لیت: (یه کیکیسه له نوسه روانی نیگا)، مه به سستی ټه وهیه که له سهرده مه دا وه ک ټیبنوسه عد له کتیبی (طبقات) به رگی ۳ لاپه ره ۵۲۲ دا ده لیت: نوسین دانسقه بووه و که سانی نوسه ریش ده گمن بوون، باوکی سه عد، که بینیی جوله که کان تانه ی نه خوینده واریی ده دن له عه رب، سه عدی نارد و خستیه بهر خویندن تا فیری خویندنه وه و نوسین بییت.

ټه و برایشی که دوا ی مردنی سه عدی برای، ده سستی گرت به سهر مال و سامانه که یدا، که له پوور ناویکی شک نه بردووه بو ی و که س نازانیت ناوی چی بووه، نازانیت ټایا وه ک سه عدی برای، باوه ری به په یامه که ی محمد هه بووه یان نا. هه رچه نده ټیمه وای ده بینین به و پییه ی که گیرانه وه که ده لیت: ملی داوه به فرمانه که ی په یامه ټین و باوه ردار بووه، به لام که سه یری ده سته واژه ی (مامه که یان هه موو سامانه که ی بردوون) ده که ین، ده زانین که خه لکی سهرده می نه فامیی میراتیان له رۆله ی بچووک و میینه وهر نه گرتووه، به لکو له و خزمه پیوا و نیړینه نزیکانه یان وهر یان گرتووه که به سهر ټه سپه وه ده جهنگان و تالانیان ده هینا یه وه له گه ل خو یاندا.

له وانه یه که سیک بلیت: مادام حوکم و فرمانی دابه شکردنی میرات له نایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا هاتوه و ټه و نایه ته ش له کاتی ټه و رووداوه دا هیشتا نه هاتووه، ټیتر ټم پیواوه باوه ری به په یامه که ی پیغه مبهر هینا بییت یان نا چ جیاوازییه کی هیه؟

له وه لامدا ده لێین: سوودی ئه و زانیارییه زۆره و جیاوازی فراوانه له نێوان دوو حالته که دا، ئه گهر موشریک و بیباوهر بوویت، ئه و له و حالته دا هیچ ماف و دهسه لاتیکی نه بووه به سه ر مال و سامانی برا باوهرداره کوژراوه که ی و ژن و منداله کانیدا، ئه گهر باوهرداریش بوویت، ئه و بیگومان ئه و ئایه تانه ی بیستوه که فه رمان ده که ن به باوهرداران تا له گه ل مندالی یه تیم و بی باوکدا چاک بن، ههروه ها گوئی له پیغه مبه ری مه زنیش بووه که گو تویه تی: من و له له و سه ره رشتیاری یه تیم، وه ک ئه م دوانه واین (ئاماژه ی بۆ دوو په نه ی کردوه).

ئه وه سه به ره ت به برا که ی، سه به ره ت به سه عدی کوری ره بیع خۆشی، ئیمه له به رده م هاوه لیکي بژارده و نووسه ریکدا یین، ژیری پی سه ندی ناکات ئه م هاوه له به م تایبه ته ندیا نه وه ده رجیت بۆ جه نگیک له کیوی ئو خود، به بی ئه وه ی راسپارده و وه سیه تی خۆی بنوسی ت، له کاتی کدا خوا وه ند فه رمانی کردوه که: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/ ۱۸۰، ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ النساء/ ۹، هه و ال و گێرانه وه کانیش پیمان ده لێین: هاوه له به ریزه کان خه ویان لی نه ده که وت تا وه سیه ت و راسپارده کانیا ن نه خستایه ته ژیر سه ریا ن، باشه ئه ی بۆچی سه عد وه سیه ت و راسپارده یه کی به جی نه هیشت، به تایبه ت که ده یزانی دوو کچه که ی چه نده پیوستیا ن به پاره و سامانه تا بتوانن شوو بکه ن؟

له وانه یه که سیک بلیت: له و کاته دا ئایه ته کانی وه سیه ت هیشتا دانه به زیبون.

له وه لامدا ئیمه ش ده لێین: دا بین کردنی ئاینده ی منداله کان و دلنیا بوون له لادانی گێچه ل و سته م لیا ن دوای مردنی خۆی، با به تیکي سه رووشتییه و له ئه زه له وه هه یه و هه تا هه تاییشه له ناخی هه ر باوکی کدا به کاراییه وه ده مینیتته وه و په یوه ندی نییه به ئایه تیکه وه یان شتیکی تره وه .

ده گه پښینه وه سهر باسی هه وال و گپړانه وه که تا بزاین تیا پیغه مبر دواى شه وهی به ژنه که ی سه عدی گوت: (بگه پښه وه به لکو خواوند بریاریک له م باره یه وه بدات)، تیا بیده گ بو و چاوپوشی کرد له ده سبه سهر ا گرتنه که ی برا که ی بو سامانه که ی سه عد؟ به دووره له په یامه ینی مه زنه وه له ئاست کاریکی وادا بیده نگ بیت، بو شه وهی به شیوه یه کی روون و ئاشکرا له م حالته ته تی بگه ین، پیویسته بگه پښینه وه سهر پرسى میرات گرتن له کومه لگه ی کۆچه رییدا.

گوتمان: که هۆزه کانی ئه م ناوچه یه له سه رده می نه فامییدا یاسا و ریسای تایبه ت به خو یان هه بو له باره ی میرات و میرات گرتنه وه، کاتیکیش په یامه ینی مه زن سهری هه لدا، له سه ره تا وه له سه ر شه و دۆخه ی خو یان وازی لیته ینان، نه ک هه ر ئه مه، به لکو زانیان گوتوویانه: خواوند له سه ر شه و دۆخه ی خو یان هیشتوونیه ته وه و گوتوویه تی: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ النساء/ ۳۳، مه به ست میرات بردنه به به لئین و په یان، (سه یری التفسیر الکبیر ی رازی به رگی ۹ لاپه ره ۲۰۳ بکه).

پاشان فرمان کرا به کۆچ کردن، دهسته دهسته کۆچه ره کان گه شتنه یه سرب، په یامه ینی به ریژیش برایه تی درووست کرد له نیوان کۆچه ران و پشتیواناندا، یاسا کانی میرات و میرات گرتنیش له سه ر دوو پرس وه ستانه وه که بریتی بوون له: کۆچ کردن و برایه تی نیوان کۆچه ران و پشتیوانان، له زوبه یری کوری عه وامه وه گپړاوه ته وه که گوتویه تی: (کاتیک ئیمه ی قوره یشی کۆچمان کرد بو مه دینه هیچکامان هیچمان نه بوو، کۆچه ران باشترین برا بوون بو ئیمه و میراتمان له یه کتر ده گرت، شه بوبه کر و خارجه ی کوری زه ید برایه تی بیان کرد و من و که عبی کوری مالکیش برایه تیمان کرد، سویند به خوا شه گه ر که عب له و ده مه دا بردایه، بیجگه من که س میراتی لی نه ده گرت، تا خواوند له په یامه که یدا ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ الانفال/ ۷۵ ی نارد و هه رکه سامان له بابه تی میرات گرتندا، گه راپنه وه لای که سه نزیکه کانی خو مان.

بهره و ام له گه له هه و الهه که ی سه عدی کوری ره بیعداین، له بهره دم هاو له یکه له پشتیوانان که له ده و روبه ری سالی دووه می کوچیدا و پیش دابه زینی نایه ته کانی میرات کوچی دوایی کردوه، قسه له سه ره گپرانه وه که یه، بۆیه ده لئین: گونجاوتر بوو پیغه مبه ره روی بکر دایه ته شه و برایه ی سه عد که دهستی گرتبوو به سه ره سامانه که یدا و پیی بگوتایه: برا کوچه به ره که ی سه عد گهرچی له خزمانی نزیکیشی نه بیته میراتی لی ده بات، نه که تو که له نزیکترینه کانی شه ی، واته: وه که فه رمانی پیکرابوو، پیویست بوو که ده قیکی له بهره ده سدا نه بوو، به دابونه ریت (العرف) ی باوی سه رده مه که ی حوکم بکات، وه که پیی گوترابوو: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ الأعراف/ ۱۹۹.

به لام نایا سه عدی کوری ره بیع، برای له کوچه به ره کان هه بوو؟ ئیبنوسه عد له کتیبی (الطبقات) به رگی ۳ لاپه ره ۵۲۳ و ئیبنولته سیر له کتیبی (البدایة والنهایة) به رگی ۳ لاپه ره ۲۲۸ د، به (به لی) وه لامی پرسیاره که مان ده ده نه وه، که برا کوچه به ره که ی سه عد، بریتیی بووه له عه بدوره همانی کوری عه وف.

ئیبنوسه عد ده لیت: (کاتی که په یامه یین برایه تیی پی که هی نا له نیوان سه عدی کوری ره بیع و عه بدوره همانی کوری عه وفدا، سه عد دهستی عه بدوره همانی گرت و بر دیه وه بۆ ماله وه، داوای خواردنی کرد و خواردیان، پاشان پیی گوت: دوو ژم هه یه و تۆش برامی و خیزانت نییه، من ده ست له یه کیکیان هه لده گرم و تو بیخوازه، عه بدوره همان گوتی: نه به خوا شتی وا ناکه م.

پاشان سه عد پیی گوت: ده ی مادام وایه با بچین بۆ ناو باخچه که م و بیکه یین به دوو به شه وه و به شیکی بۆ تو، عه بدوره همان دیسانیش گوتیه وه نا... خوا مال و حالت له خوت پیروز بکات).

دواتر نایه ته کانی میرات دابه زین و رایان گه یاند: ﴿فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾، هه ره ها فه رمووی: ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾

النساء/۱۲، هه رکه ئەم ئایه ته دابهزی خیرا پیغه مبهه براکه ی سه عد و مامی دوو کچه که ی بانگ کرد و پئی گوت: دوو سییه ک/دوو له سه ر سی، بده به کچه کانی سه عد، هه شتیه ک/یه ک له سه ره شتیش بده به دایکیان و هه رچیش مایه وه بۆ خۆته، چونکه هه شتیه کی بیوه ژنییک که میرده که ی مردییت پیویسته له سامانه جیماوه که و دوا ی وه سیهت و قه رزییک که کۆچ کرده که کردوویه تی بدریت. پیشخستنی، دوو سییه ک، به سه ره هه شتیه کدا، له گیپرانه وه که دا ته مومژ دروست ده کات له سه ره بابه ته که و ئاماژه شه بۆ ده رچوون له مه به ست و ئامانجه خوا ییه کان له دابه شکردندا، هه شا بییت و به دووره له پیغه مبه ره وه که ئەو سه رده سه ی ره وان بیژان بووه، قسه له باره ی بابه تیکی وردی وه ک ئەم بابه ته وه بکات و قسه که ی ته مومژ هه ل بگریت.

دوا پرسیش که له م بابه ته دا و له باره ی ئەم هه وال و گیپرانه وه یه وه له سه ری ده وه ستین، بریتییه له وه ی که گوا یا پیغه مبه ره وا تیگه شتوه له: ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ - له سه رووی دوانه وه﴾، واتای ئەوه بییت: (إثنتین فما فوق - دوان و به ره و ژوور)، ئەم تیگه یشتنه له پیغه مبه ره وه به لگه یه به لای خاوه نانی ئەم بۆچوونه وه، نه خیر، به لکو ئەگه ر راستیش بییت که ئەمه قسه ی پیغه مبه ره، هه مو بۆچوونیکی تر پوچه ل ده کاته وه، ئەگه ر حوکمیکی ترمان له به رده ستا نه بوایه که قسه ی پیشه وا ئیبنوعه باسه و فه خری رازیش له به رگی ۹ لاپه ره ۲۰۵ ی ته فسیره که یدا هیئاویه تی و ده لیت: {دوو سییه ک، به شی ده سنیشان کراوی سی کچ و به ره و ژووره، وه ک خوا وه ند ده فه رموویت: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾، وشه ی (ان) له زانستی زماندا بۆ مه رج به کار دیت، واته: وه رگرتنی دوو سییه ک مه رجدار کراوه به وه که میینه کان له سه رووی دوانه وه بن، سیان و به ره و ژوور، ئەمه ش دابین کردنی دوو سییه ک بۆ دوو کچ ره د ده کاته وه}. کۆتایی. ئەمه حوکم و بریاریکه به پئی هه واله که ی سه عدی کوری ره بیع که دراوته پال پیغه مبه ره، به ته واوه تی دژی حوکم و بریاره که ی پیغه مبه ره، ئایا ژیری ی و لۆژییک په سه ندی ده کات پیشه وا ئیبنوعه باس ریگه بدات به خۆی که دژ به حوکمییک که پیغه مبه ره داویه تی و بریاری له سه ره داوه بوه ستیته وه یان پیچه وانه ی ئەو بریار بدات؟

به تاییهت ئیمه به دلنیا ییه وه ده زانین که پیشه وای ئیبنوعه باس نزیکه ی نیوسه ده دوا ی پیغه مبهری بهریت ژیا وه و حوکم و فهتوا و تهفسیر و راقه ی کردوه، ههروه ها به دلنیا ییه وه ده زانین که چه ندین میراتی ی له سه ر بریار و به پیی حوکمی ئه و دابه ش کراون، ههروه ها به دلنیا ییه وه ده زانین که فهتوا و راقه و حوکمه کانی ئیبنوعه باس به هوی چه ند هۆکار ی که وه که لی ره دا ده رفه تی باس کردنیان نییه، پرش و بلا و بوونه ته وه و پشتگویی خراون و له بیر کراون.

۱۱- فیهی که له پور و میرات، گرفتاری دهستی دیارده ی کورت هینان و گیرانه وه ی پشک و ته و او کردن (العول والرّد) ه، که به هوی پیداگری کردنه وه له سه ر رازی بوون و وه ستان له سه ر چوار کرده ژمیریاریه که، له دوا ی دابه شکردنی سامانی مردوه که وه زیاده یه که ده می پسته وه و ده گیریتته وه بۆ که سانی تر، یان به ش کردنه که کورت ده هی نیت و ناچار له پشکه کان ده گیریتته وه، هه ر ئه مه ش بوو پیش چوارده سه ده بووه مایه ی سه ر سو رمانی ئیبنوعه باس و به سه رسامیه وه پرسیا ری کرد: که ی ره وایه و چ ژیرییه که ئه وه ی لا په سه نده، زانایه که زانایه به ده نکه له کانی بیابانه کاکیی به کاکیی کان، بیت و یاسایه که دابنیت بۆ دابه شکردنی میرات و پاشان به بیانوی ئه وه وه که ریک نایه ته وه، ناچار بین په نا بهینه بهر: گیرانه وه ی پشک و کورت هینان و ته و او کردن (الرّد والعول).

هه موو ئه و دژواریانه ی که پیشتر باس مان کردن ده رنه ده که وتن ئه گه ر ئه و بیروبا وه ره زاله نه بوایه که بالی کیشا بوو به سه ر بیر کردنه وه ی فیهه زانه کاند، به وه ی که ئه و بۆچونه فیهه ییه گونجا وه و پیوسته له هه موو سه رده م و جیگه یه کدا جیبه جی بکریت و ده رچوون و لادان لیی دروست نییه، ههروه ها بیرورایه کی تری باو که گوا یا په یامه یین (سلاوی له سه ر) هه موو دابه زینراوی راقه کردوه و له رپگه ی ورده کاری و روودا وه کانی ژیا نی خۆیه وه چه ند نمونه یه کی رپۆشنکه ره وه ی پیشکه ش کردوین بۆ هه موو ئایه ت و حوکمه کانی دابه زینراو. هه ندیکیان زیاد له مه ش ده رۆن و ده لئین: پیغه مبه ر چه ن حوکمی کی هی نا وه که دابه زینراو قسه ی له باره وه نه کردوون و پیوسته پابه ندیشیان بین، به لای ئیمه وه هه ر دوو بیروبا وه ره که پوچ و بی نا وه رۆکن، له م لیکۆلینه وه و به دوا دا چوونه ماندا ئه وه ده خه ینه روو که پاش تاوتوی کردنی بابه تی میرات پیی گه یشتوین.

ميرات بەپپى دابەزىنراوى بەجى

پەيامەكەى محمد وەك كۆتا پەيام ھات و رايگەيانند كە: ئىدى مرقۇقاىەتتى لہ سەردەمى دواى پەيامە ئاسمانىەكانەوہ شايستەيى و تواناى ئەوہى ھەيە دەس بداتە دارپشتنى ياساو رېسا بۆ بەرپوہ بردنى ژيانى خۆى و لەگەلئىشيدا سۆزوبەزەيى ھەلبگرىت بۆ كۆى مرقۇقاىەتى: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبياء/ ۱۰۷، كۆتا پەيام ئەو كۆتوبەندانەشى ھەلگرت كە بەھۆى پەيامە پىشەوہكانەوہ خرابوونە ئەستۆى مرقۇقاىەتتییەوہ، سزاكانىشى سووك كرددو و لە توندوو و تىژىيەوہ گۆرپنى بە سنوورگەلئىك كە لانى كەم و لانى زۆريان ھەبىت و بسازىن لەگەل رېرەوى مېژووشدا، پەيامەكەش وەك پەيامىكى سازگار و گونجاو لەگەل ھەموو سەردەم و سەرزەمىنىكدا تا پۆژى دوايى بمىنئەتەوہ و بەيەك چاو سەيرى ھەموو دانىشتوانى سەر پرووى زەويى بكات.

لەكاتىكدا ئەو مۆركە لە پەراوى دابەزىنراو دادەمالئىن كە پەراوى ياساسازيى و بارى كەسىيەتتى بىت، لەوئىشەوہ جەخت لەسەر ئەوہ دەكەينەوہ كە چەند ھىلئىكى گشتىيى و پان لەخۆدەگرىت كە يارمەتيدەرى خەلك دەبن بۆئەوہى بەدواى چارەنوسى خۆياندا بگەرپىن لەژيانى رۆژانەياندا، يەك لەو بابەتە چارەنوس سازانەش بابەتى گواستەوہى مولكداريى و سەررەت و سامانە لەنىوان نەوہكاندا، بەو پىيەى كە ئەم بابەتە گرنگترىن بابەتە كە بەدرئىزايى مېژوو ھاوپر و ھاوملى مرقۇ بوو، لەو بارەيەوہ خواوہند دوو بژاردەى خستوہتە بەردەم مرقۇوہ بۆ گواستەوہى مال و سامانەكەى بۆ كەسانى دەرووبەرى: يان لەرپىگەى ئەو وەسىيەت و راسپاردەيەوہ كە مرقۇ خۆى داى دەرپىژىت، يان لەرپىگەى ئەو ياسايانەوہ كە خواوہند لەو بارەيەوہ دايرپشتون، كە دواتر باسيان لىوہ دەكەين و دەبينىن چۆن خواوہند وەسىيەت و راسپاردەى پىش خستوہ بەسەر ياساكانى ميراتدا، بۆمان ھەيە سەيرى جىھانى ئەمپۆش بكەين و ببينىن كە زۆربەى پشت بە وەسىيەت و راسپاردە دەبەستن و ئەو پەپرەو

ده کهن، بۆیه ئیمهش ههه تهوه مان بۆ ده مینته وه بلین: خواوهندی مهزن راستی گوت (صدق الله العظيم). بهو پییهش که وهسیهت بهرتر و له پیشتره، وه ههنگاوی یه کهم به پراهیه کی کورت و پوختی واتای ههردوو وشه: (فُرَضَ) و (كُتِبَ) له ئهرکه کاندای به پیی پهراوی خواوهند دهس پی ده کهین، هیوادارین لیکنۆلینه وه که مان بتوانیت پیگه ی شایسته ی خو ی بگێریته وه بۆ وهسیهت و پاسپارده، بهو شیوه ی که خواوهند له په یامه کهیدا نه خشه ی بۆ کیشاوه.

(كُتِبَ) و (فُرَضَ) له ته کلیف و ئهرکه کاندای

كُتِبَ: له پیشه کیی کتیبی (پوکاندنه وه ی سه رچاوه کانی توند و تیژی و توقاندن) دا پیناسه ی کرداری (كُتِبَ) مان کردوه، که کرداری که له رووی زمانه وانیه وه به واتای کۆکردنه وه ی چه ن چمکی جیاوازه یه کتر دیت که له سه ریه ک ره وال و شیواز کۆبکرینه وه له یه کتر و پهراو (کتاب) یکیان لی پیک بهیتریت که مه به ستیکی دیاریکراو بدات به دهسته وه.

والیی تێدەگەین چەند پرس و بابەتێک دەگرێتەوێه که له جیگەیی چەن بژاردەییەکن له یهك بازندها، ئەو بژاردانەش پێکەوێه (کتاب) پەراوێک پێک دەهێنن، بژاردەگەلیکن که هەرۆهک بۆیان ههیه چەند دانەیهک بن، بۆیان ههیه دژ بهیه کیش بن، ئەو واتایهیی که ئیمه پەیدای دەکەین ئاماژەیه بۆ بوونی چەند ئەگەرێک بۆ ئەو بابەتهی که به لای وەرگرهوه جیگەیی بایه خه، یان ئەو مەبهستهی که جیگەیی بایه خه نووسەر بووه، باشترین نمونەش له سەر ئەمه ئەم بڕگه ئایهتهیه: ﴿کَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ﴾ الانعام/۵۴، ئەم دقه ئیلهامی ئەوه مان دەداتی که خواوهند، ھاوشان له گەل لایه نی سۆز و بهزهییه کهیدا لایه نیکی تریش ههیه که بریتییه له لایه نی سزا، که له م ئایهتهدا باسی لیوه کردوه: ﴿عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ الأعراف/۱۵۶، به لام لایه نی سۆز و بهزهییه کهی هه ل بژاردوه بۆ هه ل سوکوت کردن له گەل درووستکراوه کانیدا.

له ئەرکه کانیشدا وهک سۆز و بهزهییهک کارناسانی بۆ کردن، چونکه دژی سروشتی مرۆق بوون، مرۆق زۆر له خۆی دهکات له کاتی راپه راندنی ئەرکه کاند چوونکه سروشتی ئیمه ی مرۆق وایه که بخۆین و بخۆینهوه، نهک به رۆژوو ببین، ههروهها سروشتمان ههزی به وهیه مال و سامان کۆبکه ی نهوه، نهک بیدهینه کهسانی تر، ههروهها ههزمان لییه پابه ند نه بین به کاتی نوێژوه به لکو هه ركات ویستمان یان زۆربه ی کات ههزمان لییه له کاتی پیوستیماندا پی بیکه یین، به هه مان شیوه سروشتمان وایه که په نا به رین بۆ ناشتی نهک شه ر، وه ژیا مان خۆش ده ویت و دهستی پیوه ده گرین، ناچار نه بین دهس نادهینه دابه ش کردنی سامانه که مان تا دواچرکه ی ژیا مان.

خواوهند که مرۆقی به سه ره بهستی درووستکردوه ریژیشی له خواست و ویسته کانی گرتوه، بۆیه ئەرکه کانی مه رجدار کردوه به توانای مرۆقه کانه وه: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة/۲۸۶، به لی نی شی داوه بهو که سانه ی که ئەرکه کان راده په رینن، له پاشه رۆژدا پاداشتیان بکاته وه، ههروهک چۆن له خانه ی بژارده کانیشدا دایان و له ویوه مرۆق بژاردەیی له به رده سدايه

تا به پئی خواست و توانای خوئی چ به گشتی بیټ یان له ورده کاریه کاند، شهو بژارده یه یان بکات که دهیه ویت و له توانیدا ههیه پئی ههستیت.

ته گهر به سه رنجه وه لهو نایه تانه ورد ببینه وه که تهرک و ته کلیفه کانیان تیدا هاتون، ده بینین هه ندیکیان له سه ر دارپشته ی (کُتِبَ عَلَیْکُمْ) دارپژراون، شهو چه شنه دارپشته ش له هه ر جینگه کی په راودا هاتیت واتای هه والدان (الْاخبار) ده دات به دهسته وه، فه رمون له خواره وه قسه له سه ر شهو جینگایانه ده که یین که شهو بابه ته یان تیدا هاتوه.

- به رۆژوو بوون: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ البقرة/۱۸۳، ده بینین هاوکات له گهل جهخت کردنه وه له سه ر باشتر بوونی رۆژوو گرتن و به رۆژوو بوون، ده توانین له باتیی به رۆژوو بوون بارمته و (فدیة) بدهین: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامَ مَسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/۱۸۴.

- جهنگ و به شه رهاتن: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ البقرة/۲۱۶، به لام جهنگاوه ر بژارده یه کی تری له به رده سدایه که بریتیی له ناشتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾ البقرة/۲۰۸.

- شه نجامدانی نویت: شه نجامدانی نویت له وه زیاتر نییه که له کاته کانی خویدا شه نجام بدریت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْننتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ النساء/۱۰۳، له کاتی شه نجامدانه که شیدا چه ندین بژارده ی تیدا یه، ههروه ها نویت ترس.

- راسپارده و وهسیهت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/۱۸۰، ته گهر کوچکردوه که ههچ راسپارده یه کی

به جی نه هیشتبوو، ئەوا په نا ده بریتته بهر یاسای دابه شکردنی میرات: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ النساء/ ۱۱.

- هه قلی کردنه وه و قیساس: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى بِالْأُنثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ البقرة/ ۱۷۸، قیساس و هه قلی کردنه وه له ورده کاریه کانی جهنگن و تاییه ته به شهر ی تیره گه راییه وه، له نایه ته که شدا خواوند دوو بژارده ده خاته بهردهم خه لکه وه: لیخوشبوون و به خشین یان هه قلی کردنه وه.

ده گهینه ئەمە ی که دارشته ی (کُتِبَ عَلَيْكُمْ) ئەوه ده گه یه نیت که: لانی کم بژارده یه کی تر له نارادا هه یه، له گه ل ره چا و کردنی ئەو تیبینییه دا که راسپاردن و وه سیهت، ریک به هه مان دارشته ی رۆژوو هاتوو، به لام ده بینن فیقه ی بۆماوه، رۆژوو گرتن به یه کی که له پینج پایه کانی نيسلام داده نیت و له بهرانبه ره وه وه سیهت هه لده ته کی نیت و هیچ گرنگییه کی پی نادات.

فَرَضَ: ئەگەر له زمانی عه ره بیدا بگه رین به دوا ی واتای وشه ی (فَرَضَ) دا، ده بینن واتای چی که وته یه کی ده نیشان کرا و سنووردار ده کات له شتیکی دیاری کرا ودا.

به لیکو لینه وه یه کی هاو به ش له نیوان ئەو نایه تانه دا که کرداری (فرض) یان تیدا هاتوو، ده بینن که (الفرض) هه میسه دیاری کرا و سنوورداره، له سوره تی النور ی شدا خواوند چه ن بابه تیکی فه رز کردوو، بۆیه سوره ته که ی به م نایه ته ده سپی کردوو: ﴿سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ النور/ ۱، له م سوره ته دا سزادانی زینا کارانی نیر و میی ده نیشان کردوو: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ النور/ ۲، هه روه ها سزای تۆمه تبار کردنی هاوژینداره کانی ده نیشان کردوو: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ النور/ ۴، پۆشاک ی هه ریه که له نیر و می ی دیاری

کردوه (لانی که می پۆشاک): ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ النور/۳۰، ئەو که سانه شی دەسنیشان کرد که بۆیان ههیه پراننه رازاوهیهه کانی ژن: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور/۳۱، ههروهه رپوشوینی سهردانیکردن و شیوازی موئه تگرتن و هاوچۆی ماله کانیشی دەسنیشان کرد، ئەنجامدانی نوێژ و زه کاتیشی فهرز کرد، به لآم بر و ئەندازه که ی هیشته وه بۆ په یامهیی مهزن تا ئەو دەسنیشانی بکات: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النور/۵۶، تيمهش به ئەنجامدانی نوێژ، فهرزه کان و فهرزکراوه کان راده په رپین (ههچی دەسنیشان کراوه): به یانی دوو رکات و نیوه رۆ چوار... تاد، فهرزی به یانیان که دوو رکاته ههچ ئەگه ریکی تر هه لئاگریت، به لآم کاته کانی ئەنجامدانی نوێژ (کتاب) ه، چونکه زیاد له بژاردهیهک له کاته کانی ئەنجامدانی ههیه: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ النساء/۱۰۳.

(فَرِيضَةٌ) ش له واتای (فَرَض) به دهر نییه: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ الْمَوْسَعِ قَدْرَهُ وَعَلَىٰ الْمَقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ * وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنَصْفٌ مِمَّا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بَيْنَهُمَا عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ البقرة/۲۳۶، ۲۳۷. ئەم دوو ئایهته تاییهتن به ورده کاریه کانی ته لاق و لیک جیا بونه وه وه، چونکه فهرزکراو دیاریکراوه، فهرزیش بریتیه له به خشاویک که واتای ئاسانکاری بگهیه نیت، ئەگه وهک دهسکوت بیت بۆ تو، بۆ ژنیش له حاله تی (تَفْرِضُوا لَهُنَّ)، ههروهه واتای پابه ندبون به ورده کاریه کانه وه دهگهیه نیت، ئەگه وهک ته رک که وته

ئەستۆت: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ﴾ البقرة/۱۹۷، مەرۆڤ خۆی ئەو کەسەییە کە بۆی هەییە حج کردن فەرز بکات لەسەر خۆی یان فەرزى نەکات.

پوختەى قسە کە ئەمەییە کە: (کُتِبَ عَلَيْكُمُ) واتای بوونی بژارده و هەرۆهەا بوونی ئەگەرئیکی تر هەلدهگریت، وه (فَرَضَ) ش واتای دیاریکردن و (تَحَدِيدَ) دەسنیشان کردن هەلدهگریت.^(۱)

گشتیی و تاییەت

کاتیك دەولەتیک یاسایە ک دادەرئیت، ئەوا لە بەرژەوئندی گشتیی کۆمەلگەوه هەنگاو هەلدهگریت، نە ک لە بەرژەوئندی چینییکی دیاریکراو یان خیزانیکی دیاریکراو یان کەسیکی دیاریکراوه، بۆیە لەو یاسا گشتییەدا دەسکەوت و بەرژەوئندیەکانی تاییک و تاییکی تر جیاوازیان هەییە، ئەمەش پشک و (حَظَّ) ه.

ئەگەر دەولەتیک یاسایە کی دەرکرد بۆ نمونە: لەبارەى هاتوچۆوه، دەبیین ئەو یاسایە لە شەقامەکاندا چەند رپرەویک دەسنیشان دەکات بۆ هاتوچۆ، ریک دەکەوئیت یەکیک لەو رپرەوانە بکەوئیت بەردەم مائی ئەحمەد یان بەردەم دوکانەکەى و بەدووری سەد مەتریش لە مائی مەحمود یان دوکانەکەییەوه دوور بیت، لەم حالەتەشدا بەرژەوئندیەکی زیاتر پروو دەکاتە ئەحمەد، ئەمەش پشکی هەرکام لە ئەحمەد و مەحمودە و یاساکەش لەبنەرەتدا بۆ دا بین کردنی بەرژەوئندی بۆ ئەحمەد یان مەحمود دانەرئیتراوه، بەلکو لەپیناوە بەرژەوئندی هەموو دانیشتوانی شارەکەدا دارئیتراوه.

^(۱) بۆ زانیاری زیاتر لە بارەى خۆیندەوئدی ئیمەوه بۆ (کُتِبَ) و (فَرَضَ) بەشیوەییەکی بەرفراوانتر، تکایە سەرتیک بەدەرۆه لە کتیبمان (تَجْفِيفَ مَنَاحِ الْإِرْهَابِ) کە خۆشەختانە وەرگێڕاوهتە سەر زمانى کوردیی بە ناوی: پوکاندەوئدی سەرچاوهکانی توندوتیژی و تۆقاندن.

به لآم کاتیک مه جموود باخچه یه کی هه یه له بهردهم ماله کهیدا و دهیه ویت چهند رپوه یکی تیدا بکاته وه، ئەوکات به پیتی خواسته تایبه ته کانی خۆی و هه لومه رچی ئەندامانی خیزانه که ی رپه وه کان ریک ده خات، بۆ نمونه: رپه وه ییک ده خاته بهردهم ژوره که ی خۆی یان بهردهم ژووری کوره که ی و هه ول ده دات ئەو رپه وه انه هه چکامیان پله و قادر مه ی تی نه که ویت له بهر کچه خاوه ن پیداو یستییه تایبه ته که ی... تاد. ئەمه ئەو به شه ده سنیشان کراوه یه که په یوه ندیی نییه به پشکه نادیار و ده سنیشان کراوه که وه.

به ش (النصب) یش له ریشه ی (ن ص ب) یه، هه روه ها به شه کانی ش له مه وه یه که چهن برپکی دیاری کراون وهک: به شی زه کات، هه روه ها به شی یاسایی له کۆنیشتی کۆمپانیا و دامه زراوه کان، هه روه ها به شه کان له کاژیره کانی وانه وتنه وه و موچه کاندایه، هه موویان چهند برپکی دیاری کراون و ئەو که سانه ده سنیشان یان ده که ن که په یوه ندییان هه یه به ده سنیشان کردن و برپنه وه ی مووچه و حه قده سه وه، هه ر له وه شه وه چه مک و تیگه یشتنی (تابلۆ و په یکه ری یاده وه ری - النصب التذکاري) یش هاتوه، که تابلۆ و په یکه ری که هه موو خه لک له جیگه یه کی گشتیدا تیی ده روان، به لآم فه رزکراو، به ته وا وه تیی ده سنیشان کراوه، واته: به شی دیاری کراو (النصب المفروض) که نرخ ده سنیشان کراوو و زانراوه، له کاتیکدا که (پشک - الحظ) پیچه وانه ی ئەمه یه، که سانی په یوه ندیدار ده سنیشانی ناکه ن به لکو له ده ره وه ی خواستی ئەوانه وه ده سنیشان ده کرین.

که واته: پشک نادیار و ناشکرانه کراوه و، به شیش زانراو و ناشکرا کراوه.

سیسته می دابه شکردنی گشتیش له بابه تی گواسته نه وه ی مولکداریدا له نیوان نه وه کاندایه بریتییبه له میرات، خواوه ند وهک پاسپارده یه که هه موو دانیشتوانی سه ر پرووی زه ویی له سه ر پاسپاردوه، به شی تاک تیایدا وهک له ئایه ته کانی میراتدا هاتوه، بریتییبه له پشک.

به لّام سیسته می دابه شکردنی تاییهت، بریتیه له راسپارده و وهسیهت، که مرۆڤ خۆی چۆنیه تیی دابه شکردنی سامانه که ی دهسنیشان دهکات تا دوا ی مردنی خۆی و به کی پپی خۆشه بدریت، به پپی چهند به شیکي دیاریکراو که به خواستی خۆی دهسنیشانیا ن دهکات، به شی هرتاکیک له و سامانه، بریتیه له وهی که شه و بۆی دیاریی دهکات.

ئایه ته کانی میرات بۆ چهند کۆمه له یه که له خه لک هاتن که بریتین له خه لکی سه رزه و بی، نه که بۆ تاکه که سیک یان بنه ماله یه کی دیاریکراو، واته: کۆمه له یاسایه کی گشتین له سه ر چهند یاسایه کی ماتماتیکی بونیاد نراون (بیردۆزه ی کۆمه له کان/شیکاری ماتماتیکی/به باشت زانراوه کان) له گه ل چوار کرده ژمیریارییه که دا، که چهند یاسایه کی یه کلاکه ره وهن و خوا وهند چهند ریژه یه کی زانراوی تیدا دهسنیشان کردوون.

ئایه ته کانی وهسیهت و راسپارده ش، هیچ یاسا و ریژه یه کیان تیدا نییه، به لکو خوا وهند به جیی هیشتوو به خواستی راسپارده کاره که، ته نها شه وهنده هیه ناراسته ی کردوو به بیري خستوه ته وه، که کین شه که سانه ی پپویسته له کاتی کردنی راسپارده که دا له به رچاویان بگریت و حسابیان بۆ بکات، له که سه نزیکه کانی و یه تیم و هه ژاره کان و نه وه بیده سه لاته کان، هه روه ها به مه رجیشی گرتوو که پپویسته راسپارده که زانراو و دهسنیشانکراو بیته و سه روونی دیار بیته (نصیباً مفروضاً). شه مه ش رامن ده کیشیت به ره و شه وهی که هه ست به جیاوازییه کی تری نیوان میرات و وهسیهت بکه ین، شه ویش بریتیه له وهی که شه که سانه ی خوا وهند هۆشداریی له باره وه داون له بیر نه کرین و سه رحسیب بکرین، زۆرتیشن له و که سانه ی که ناوی هیناون له باسی میراتدا. ناوبراوه کان له ئایه ته کانی میراتدا له ناو ئایه ته کانی وهسیهتدا بوونیان هیه، به لّام هه مو شه وانه ی که له وهسیهتدا ناوبراون له ئایه ته کانی میراتدا ناویان نه هاتوو، له ئایه ته کانی میراتدا ناوی هه ژاران نابین هه روه ها ناوی نه وهی بیده سه لات نابین، به لّام له ئایه ته کانی وهسیهتدا ده یانبین.

وهسیهت و راسپارده - الوصیه

راسپارده و وهسیهت بریتییه له وهی که: راسپارده کار راسپاردهی له سه ر دهکات تا دواى مردنی جیبه جی بکریت، لیره دا قسه مان له سه ر سهروهت و سامانه، واده رده که ویت که نه و بنه مایه له ناو گه له رابورد و وه کانی ناو میژوشدا پیاده و پهیره و کراوه، بۆ نمونه: له شه ریه تی حاموراییدا هاتوو که: (راسپارده کار - الموصی، ده توانیت راسپارده و وهسیهت بکات باخچه یه ک یان باخیکى به ریی یان خانویک دابنیت بۆ یه کیک له منداله کانی و له ژیانى خۆیدا ده توانیت نه و وهسیه ته ی له تیانوسیتکدا تۆمار بکات، به و پییه دواى مردنی خۆی نه و شته له سامانه که ی دهرده کریت و پاشان به یه کسانیی دابه ش ده کریت).

یاسای دابه شکردنیش ته نها بۆ منداله نیرینه کان بووه، یاسای یۆنانیش پيش له دایک بوونی مه سیح، دانی به بنه مای وهسیهت کردندا ناوه، له میژووی رۆمانیدا باسی به میراتگرتنی حوکم و فه رمانداریش هاتوو. شه ریه تی موساش، هیچ باسیکی تیدا نه هاتوو له باره ی وهسیه ته وه، له کاتیکدا باسی دابه شکردنی میراتی تیدا هاتوو به پیی یاسایه کی دیاریکراو که میینه هیچ به شیک له میرات نابات، مه گه ر له حاله تی نه بوونی رۆله ی نیرینه دا و به و مه رجه ش که هه ر له ناو هه مان مالباتدا شووی کردییت، هه ستیش به بوونی باسی به شی باوک و دایک نه کراوه له شه ریه ته ی موسادا.

به لام عه ره ب له سه رده می نه فامیدا، نه وه ی کتیه کانی میژوو له باره یانه وه باسیان کردوو، بریتیی بووه له وه ی که رۆله ی میینه ی که م ته مه نیان بیبه ش کردوو له میراتدا، به شی زۆر و گه وره ش به شی براگه وره بووه له ته مه ندا، یان جه نگاوه رترینان.

پاشان په یامی محمه دیی هات، سه رده می یه کسانیی نیوان نیر و می دهستی پیکرد، چه ند یاسایه ک دانران که ده شییت جیبه جی کردنیان له هه مو سه رده م و سه رزه مینیکدا شیاو و

گوڭجاو بیټ، به شیک له و یاسایانه بریتی بوون له: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ البقرة/۱۸۰.

له مه وه تیډه گهین که خواوند له ټیمه ی دهوټ خومان له م بابه ته ههستیار و زور مه ترسیداره دا رولمان هه بیټ و بریار له سهر خومان بدهین، ټه و که خوی داده و دادگه ریشه، سووره له سهر ټه وه ی که ټیمه نازادی خومان به ته واو ته پیاده بکهین له بریاردان له وه دا که به گوڭجاوی ده بینین و ټه و هیچ دهستیوهر دانیکی تیډا ناکات، ته نها ټه ونده ی لیمان دهوټ که له رژی حساب و کتاب و لی پیچینه وه دا، حساباتی رژی بجهینه به رده ست.

وهک پیشتر باسکرا له دابه زینراوی به جیډا وه سیهت و راسپارده وهک شیوازیک له شیوازه کانی دابه شکردنی سهروهت و سامان، پیش خراوه به سهر میراتدا، به لگهش له سهر ټه م راستیه ټه وه یه، وه سیهت زیاتر باسکراوه تا میرات، له وه سیهتدا مروقیک هه لده سیټ به دابین کردن و دهسینشان کردنی چهند به شیک بز چهند کهس و لایه نیکی دیاریکراو (به شیک - نرخیکی راگه یه نراو) له و که سانه ی که راسپارده کار دهیوټ سامانه که ی بگوټرټه وه بوټیان، تا دوی مردنی خوی دابهش بکرټ به سه ریاندا (رټکاره کان)، ټه مهش به ته واوی به پیټی خواستی تاییه تی ټه و کهسه خوی ده بیټ، که له دیدی راسپارده کاره که خوی وه دادگه ری جیبه جی کردوه، که په یوهسته به ناستی بژیوی و دارایی و هه لومه رگی کومه لایه تی و خیزانی و په یوه نډیه کانی کهسه که وه له گهل کهسه نریکه کانی ده ور و به ری وه، پیویسته ټه وهش ره چاو بکرټ که راسپارده و وه سیهت کردن ټه رکیکه له لایه ن خواونده وه و پیویسته له سهر راسپارده کار له کاتی په پر وه کردنیدا به پیټی توانا ورده کاری بکات له خویندنه وه و سه رنجدان له باری گوزهرانی ټه و کهس و لایه نانه دا که ټه و راسپارده یان له باره وه ده کات، تا بتوانیټ ټه و دادگه ری تاییه ته جیبه جی بکات که باسما ن لیوه کرد.

هاو شیوهی له پاسپارده و وهسیه تدا بوونی نییه، ئەمەش راستییە که بوونی بابەتی و واقع پشترستی دەکاتەوه، چونکە دەبینین هەر مرۆڤێک هەلومەرجی تایبەت بەخۆی هەیە له مالبات و کەسی نزیك و پابەندییە تایبەتەکانی خۆیدا، بۆیە رێژە بەشەکان له کەسیکەوه بۆ کەسیکی تر دەگۆرێن، بەلام دەبینین له میراتدا، هاوتاییەتی و هاوشیوهبوون بوونی هەیە، چونکە رێژە و پشکەکان دەسنیشان کراو و دیاریکراون، بەشی خاوەن بەش له یاسای گشتیی میراتدا، پینگە کەسە که له میراتلیگیراوه کۆچکردووە کەوه دەسنیشانی دەکات که ئایا (باوکە / دایکە / رۆڵەیه / هاوسەرە / مێردە / برایە / خوشکە)، هاوشیوهبوون له ئاکاری گشتییە، بەلام جیاوازی له ئاکاری تایبەتەکانە، میرات و وهسیه تیش، چەشن و شیوه و رۆیکن له روه کانی مشتومپی هاوشیوهبوون و جیاوازی (الإرث و الوصیة یمثلان وجها من وجوه جدلیة التماثل و الاختلاف).

بەو پێش بە کۆمەلگە مرۆڤیی لەسەر هەمەچەشن بوون له هەلومەرجەکانی بژیویی و خێزانی و کۆمەلایەتی و پابەندییە تایبەتیەکان رادەوهستیت، بۆیە له دابەزینراوی بەجێدا پاسپارده و وهسیهت پیش خراوه بەسەر میراتدا، لهیه کەم ئایهت له ئایهتەکانی وهسیه تدا، که دەفهرمویت: ﴿کُتِبَ عَلَیْکُمْ﴾، واتە: دارشتهی ئەرک و فەرمان، بۆیە بە دارشتهی (کُتِبَ) ش هاتوو، لهبەر بوونی ئەگەرێکی تر که بریتییه له میرات، رێک وەک پاسپاردن و ئەرک خستنه ئەستۆ مرۆڤه وه بەرۆژوو گرتن و کاتەکانی ئەنجامدانی نوێژ، له گەڵ بوونی جیاوازییه کی بنەرەتی که کەسی بەراوردکار له کاتی تیروماندا هەستی پی دەکات، ئەو جیاوازییهش بریتییه له وهی که رۆژوو لهسەر باوەرداران پەیرهوانی محەمد (سلاوی لهسەر) نوسراوه، هەر وه ها کاتی نوێژەکانیش توواریکه لهسەر باوەرداران: ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ کَانَتْ عَلَی الْمُؤْمِنِیْنَ کِتَابًا مَّوْقُوتًا﴾ النسلء / ۱۳۰، واتە: پەیرهوانی محەمد، بەلام وهسیهت و پاسپاردن: ﴿حَقًّا عَلَی الْمُتَّقِیْنَ﴾ البقره / ۱۸۰، ئەرکیکه لهسەر هەموو خەلکی سەرزەویی، بەواتای

پاریزکاران به پاریزکاری نیسلام لههه ره گهل و نه ته وهیه که بن، گرنه گ ته وهیه که له وهسیهت و راسپارده کردندا خزمه نزیکه کان و خاوهن پیداوستییه کان و نه داران ره چاو بکهن.

ئه گهر سه رنج بدهین دهینین گواستنه وهی خاوه ندریه تی به وهسیهت و راسپارده له هه لومه رچی بابه تییه به لای خه لکی سه رزه و بییه وه، دهینین خه لک له وهسیهت کردن و راسپارده کانیاندا، به سروشتی خویان پهیره ویی له و رینوما ییانه ده کهن و ره چاویان ده کهن که خاوه نده له دابه زیتراوی به جیدا ئاراسته ی کردون، له ره چاو کردنی بی باوکان و هه ژاران و که سه نزیکه کان، خانه کانی سه ریه رشتی بینه وایان و دهسته و دامه زراوه مرؤقییه کان... تاد، که واته خاوه نده راستی گوت.

دوای هه موو ئه مانه، ده گو یزینه وه بۆ پیگه ی وهسیهت و راسپارده له نایه ته که دا، واته: بۆلای ئه و که سانه ی که دابه زیتراوی به جی داوامان لی ده کات له راسپارده و وهسیهت کردندا ره چاویان بکهین و له بهر چاویان بگرین، که له م فه رموده ی خاوه نده دا ده یان بینینه وه: ﴿الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾، ده بینین دهسته ی (الوالدین) ته نها باوک و دایکی خاوهن ره چه لک و بایه لوجیی ده گریته وه، ئه مهش واده کات که جیاکاری بکهین له نیوان: (الوالد) و (الأب) دا، ده گو نجیت ئه میان ئه و نه بیته، ههروه ها جیاکاری بکهین له نیوان: (الوالدة) و (الأم) دا، که ده گو نجیت ئه وهشیان جیا بیته لهویان، به تاییهت نایه ته کانی میرات به دهق، قسه له باره ی (الأبوين) وه ده کهن، نه که له باره ی (الوالدین) وه، ههروه هاش له باره ی نایه تی وهسیه ته وه که ئیمه خه ریکین قسه ی له باره وه ده کهین.

له کتیبیکی ترماندا به درتیژی و وه که پیویست قسه مان کردوه له باره ی پرسی جیاکاری نیوان هه ریه که له: (الأب و الوالد / الأم و الوالدة) وه، له وانیه هه ندی کهس وایان زانی بیته بۆ خۆشیی ئه و باسه مان کردوه و وایان دانابیته هه یج کاریگه ریه کی نابیته، وایسته ئیمه له بواری وهسیهت و میراتدا که وتووینه ته بهردهم بهر پرسیاریه تی، جیاکاری کردن له نیوان

ئەو چەمک و دەستەوازانەشدا بوو تە پێویستیەکی بنەرەتی تا لەوێوە بتوانن مەبەست و مەرامە خواپییەکان تیبگەین لە دابەزینراو و پەراوە کەیدا.

لەسەر دەمی ئیبنوعەباسدا جوله کەکان و گومانیان دەبرد کە قورئانی پیرۆز رەچەلەک و نەسەبەکان تیکەل دەکات بەیە کدا، دەیانگوت: لەپەیا مە کە ی ئیوهدا و هاتوووە کە باوکی ئیبراهیم ناوی (آزر) ه، لە کاتیکدا کە بەلای جوله کەکانەووە و لە (العهد القدیم) دا ناوی بە (تارح) هاتوووە، بۆیە بەهەلەدا چوون، چونکە وایان زانی ئیبراهیم هاتوووە دوعا و نزای بۆ (آزر) ی باوکی پەرورشیاری کردوووە کە گوتیەتی: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ إبراهيم/ ٤١، دواي ئەوێ کە تەبەرە و حەشای لیکردبوو: ﴿وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَّهَا أَيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾ التوبة/ ١١٤. لەمەشدا سەرپێچییەک هەبوو بۆ فەرمانی خواوند کە فەرموویەتی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ التوبة/ ١١٣.

لەراستیدا جیاکاریی نەکردن لەنیوان: (الأب و الوالد) دا بوو تە هۆی ئەوێ کە جوووەکان بەکەو نە ناو ئەو گومان و هەلەییەو، قورئانی پیرۆز باسی ئەوێ کردوووە، ئەو باوکی ئیبراهیم کە پەروردهی کردوووە، بریتی بوو لەو کەسە کە ناوی (آزر) بوو، ئەمەش رینگر نییە لەبەردەم ئەوهدا کە ئەو باوکی بایلۆجیە ئیبراهیمی لێ کەوتووە ئەو ناوی (تارح) بیست، وەک لە رەچەلە کیدا هاتوووە.

لە قورئانیشدا باسکراوە، ئیبراهیم دواي ئەوێ بۆی روون بوو تەووە کە باوکی پەرورشیاری کە ی ناحەزیەتی، ئەوجا حەشا و تەبەرە ی لە (آزر) ی باوکی پەرورشیاری کردوووە، پاشان باسی ئەو هشی کردوووە کە داوای لێخۆشبوونی شی کردوووە بۆ باوکی خاوەن رەچەلەک و بایلۆجیە کە ی کە لەو هەو کەوتوو تەووە، - بەرەچا و کردنی جیاوازی نیوان باوکی پەرورشیاری و باوکی خاوەن رەچەلەک و

بایؤلوجیی - ته مەش ریگر نییه له بهردهم شه و هدا که (والد) و باوکه بایؤلوجیی و خاوهن ره چه لکه که ی ئیبراهیم باوهردار بو بیته، به مەش هیچ جیاوازی و سه ریچی و ده رجوونیک له فرمانی خاوهن نامینته وه.

ته گەر که سیکیش بلیت: ته گەر وه سیه تکاره که (أب) و باوکی پهروه رشیار و (أُم) و دایکی شیردهر یا خود به ختوکاری هه بووه، بزچی له نایه ته که ی وه سیه تدا باسی (الأبوان - باوک و دایکه پهروه رشیاره که) نه کراوه؟

ئی مەش ده لئین: ته وان له خانه و ریزی خزمه نزیکه کاندان (الأقربون) که هه موو ته مانه ی خواره وه ده گریته وه:

أ - باوکی پهروه رشیار و دایکی پهروه رشیار یا خود شیردهر.

ب - ره چه له که کان هه رچهنده به ره و ژوور بزۆن.

ج - هاوسهر و پیاو ته گەر راسپارده کاره که میننه و ژن بیت، ههروه ها ژن و هاوژین ته گەر راسپارده کاره که نیر و پیاو بیت.

د - مندال و نهوه و وه چه کان هه رچهنده به ره و خوار بزۆن.

ه - براکان و خوشکه کان.

و - مام و پوره کان له سه ری باوکه وه (په یوهندی پشت و ره چه له که)، خال و پوره کان له سه ری دایکه وه (په یوهندی ره م).

ته مە بواری وه سیهت و راسپارده کردنه، وه که له سوره تی البقره دا هاتووه و ده فه رموی: ﴿الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾.

ته گهر بگوینینه وه بۆ بواری راسپارده و وهسیهت له م ئایه ته دا: ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ النساء/۸، ده بینین دهسته ی سییه میش خراوته ریزی دوو دهسته که ی تره وه که له ئایه ته که ی سوره تی البقرة دا باسیان لیوه کرا، ئەم دهسته تازه یه بریتییه له: الیتامی و المساکین - بی باوکان و هه ژاران.

سه رنجی ئه وه ده ده بین ئەم دهسته یه چهنه لایهن و توخمیک له خو ده گرن که له ئایه ته کانی میراتدا باسیان نه کراوه، به لام لیتره له وهسیهت و راسپارده دا بهش و (نصیب) یان هه یه و پشک و (حظ) یان نییه له میراتدا، ئەم دهسته یه واتای که سیک یان کۆمه له که سیکی دیاریکراویش ده دات به دهسته وه، ده شی واتای ئه و دامه زراوه و ریخراوه خیرخوازیانه شی لی بگرییت که هه لده سن به یارمه تیدان و چاودیری کردنی بی باوکان و هه ژاران و بینه وایان و کهسانی پیر و په که که وته و خاوه ن پیداویستییه تاییه تییه کان.

دهسته ی چواره میش هه یه، که بریتییه له رۆله ی لاواز و کهم توانا و پینه گه یشتوو که به روونی له م ئایه ته دا باسیان لیوه کراوه: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَةً ضَعِيفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ النساء/۹، تاکه کانی ئەم دهسته یه ده چنه خانه ی راسپارده و وهسیه ته وه، به لام به هو ی ئه و کهم توانایی و لاوازیه یانه وه که به هه ر هو یه که وه هه یه تیایاندا یه، پیویسته له سه ر که سه راسپارده کار و وهسیهت کاره که، که له راسپارده و وهسیه ته که یدا دادگه ربی ره چاو بکات و پارێزکار بیته تیایدا و حساب بۆ وه لامی دوا رۆژیش بکات.

ئیمه وای بۆ ده چین که ئەم دهسته یه، وه ک نمونه نه ک به ده سنیشانکراوی، ئەم چه شنه که سانه ی تیدا بیته:

- بوونی رۆله یه کی که م ئەندام و خاوه ن پیداویستییه تاییهت له ناو رۆله ته ندروست و ته واهه کانی تر دا.

- مندالیکی پینەگەیشتووی کەم تەمەن لەناو رۆلە ئیشکەرەکانی تردا، کە ئەم توانای ئیش و بەرھەمھێنانی نەبیّت.

- باوک و دایکیکی خاوەن رەچەلەکی بەک کەوتوو و پیر.

- ژن و ھاوژینی نەخۆش، ئەگەر راسپاردەکارە کە پیاو بیّت و، بە پێچەوانەشەو ئەگەر راسپاردەکار ژن بوو، پێویستە رەچاوی مێرد و ھاوسەرە نەخۆشە کە ی بکات.

- کچی شووکردوو کە لە خوشکە شووکردوو خۆشگوزەرانی تری لە پرووی ئابووری و کۆمەلایەتیەو ئەستای لاوازتر و نزمتر بیّت.

دوای ئەم تاوتووییە دەگەینە ئەوەی کە: بواری ھەلبژاردن لە پرسی وەسیەت و راسپاردەکردندا کراوێ و بریاردانیش بەبۆ بوونی ھیچ چەشنە سنوور و چاودێرییەکی بێجگە لە پارێزکاری و خۆلادان لە بەزاندنی سنوورەکانی خواوەند، بەجۆر ھێلراوە بۆ راسپاردەکارە کە، واتە: دەگونجیّت لە بواری وەسیەت کردندا بەشی رۆلەییەکی لە پرووی جەستەییەو ناتهواو، بەچەندقات زۆرتر بیّت لە بەشی خوشک یان برا تەندرووست و تەواوە کە، یان بەشی مندالیکی کە تەمەن کە ھیشتا خۆیندنی تەواو نەکردوو، زۆرتر بیّت لە بەشی باریە کە تری کە ھاوسەرگیری کردیّت و خاوەنی ئیش و داھات بیّت، ھەر و ھا دەگونجیّت وەسیەت و راسپاردە کە بە دەق بریار و قسە لە سەر چەن پرس و بابەتی بکات کە لە میراتدا قسە و دەقیان لە بارەو نەھاتیّت، وە ک ئەوەی کە مەزۆ راسپاردە بکات بۆ یەکی کە لە دایک و باوکی خاوەن رەچەلەکی، یان بۆ ھەردوکیان یان بۆ ھاوسەرە کە بەوەی کە تا ماون سوود وەرگرن لەو خانووی کە تیایدا دەژین و بێننەو تیایدا، ئەم بابەتە لە ئایەتەکانی بواری میراتدا کە پشکەکانی مندالان و ھاوسەران و باوک و دایک دەسنیشان دەکەن، بوونی نییە، بە چاوپۆشی لە ھەلومەرج و ئەستای دارایی و تەندرووستیی و کۆمەلایەتیان.

ته و مانا و لیكدانده و هیهش که نیمه بوی چووین لهم نایه ته دا به ته و اویی پروون بوته وه: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ البقرة / ۲۴۰، وهك ته وهی بیه ویت بهم نمونه جیبه جیکارییه رینوماییمان بکات بو ته وهی له سهر ته و رپرته وه و له بهر رپوشنایی رینوماییه کانیدا له هه موو بواره کانی تریشدا هه نگاو هه لبرگین.

له وهش زیاتر که باسماں کرد له نایه ته کانی وه سیهت و پاسپارده کردنه وه چهند بابیه تیکی تر تیده گهین، له وانه:

- خۆبه دوور گرتن له جیاکاری و جیاوازیکردن له سهر بنه مای نیر و مییی له نیوان ته و که سانه دا که پاسپارده کار له باره یانه وه پاسپارده و وه سیهت ده کات، ته م پاسپارده ش له و گوتهی خواوه نددا پروون و ناشکرایه که ده فه رموویت: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ النساء / ۷.

— پابه ند بوون به وه سیهت و پاسپارده که وه و پشتگویی نه خستنی، پاشاره جیماوه که هه رچه نده بییت، ته مهش لهم فه رمووده ی خواوه نددا پروونه: ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ﴾.

— بهش، له وه سیهتدا به شیکه که پاسپارده کار و وه سیهتکار ده سنیشانی ده کات و دهیسه پینیت، اته: بهش و دیاریکردنی بره که ی ده چیتته خانهی ویست و خواستی مرؤقه وه و پروون و ناشکراشه، به لام پشک، له میراتدا، پشکیکه خواوه ند دیاری ده کات و له و رپگه یه وه سه پینراوه، اته: پشک و ده سنیشانکردنی بره که ی ده چیتته خانهی ویستی خواویه وه، بۆیه له نایه تی وه سیهتدا گوتویه تی: ﴿نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ وه له نایه تی میراتدا گوتویه تی: ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾، پیویسته بزاین که فه رزکراو ته نها بریتیه له وهی که ده سنیشان کراوه.

بۆیه وهسیهت وهك ئهركيڤك هاتووه بۆئوهی هه موو مرۆقیڤك، هه رچه ند سهروه تی هه بیټ، كه م بیټ یان زۆر، بیخاته بهردهم دوو بژاردهوه:

- یان ئهوهیه بهش و بره بهشی ئه وه كه سانهی كه دهیهوئیت پاشماوه كهی بگۆزیریتته وه بۆیان دیاری دهكات.

- یان ئهوهیه واز له سهروهت و سامانه كهی دههینیت بۆ ئهوهی دواي خۆی بهپیی ئهوهی كه خواوهند رای سپاردووین، دابهش بكریت، بهپیی دادگهری گشتیی نهك تایبهت.

ئه گهر مرۆقیڤك وهسیهتنامهیه کی داناو له چوارچیوهی بهند و باوه كاندا سنووردار بوو به باوك و دایك و كهسه نزیكه كانه وه، ئه و پاسپارده و وهسیهتنامهیه دهبیته پاسپاردهیه کی پیروزی ریزلیگیرا و كهس بۆ نییه بیگۆریت یان گۆرانکاری تییدا بكات، ئه مهش بهپیی بریاری خواوهند: ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة/ ۱۸۱.

بهلام ئه ی ئه گهر وهسیهتكار بهمه بهسته وه یان بی مه بهست تاوانکاری و نارپکییه کی له وهسیهته كهیدا كرد و له وهسیهت كردنه كهیدا له سنووری باوك و دایکی خواوهن رچه لك و كهسه نزیكه كانی ده رچوو؟

وهك ئه وهی: سه ره رای بوونی خوشك و برا و مندال، وهسیهت بكات نیوهی سامانه كهی بدریت به ریکخراو و كۆمه له كانی چاودیری و گرنگیدان به ئازهلان، یان له وهسیهت كردنه كهیدا له سنووری باو ده رچیت، وهك ئه وهی پاسپارده و وهسیهت بكات كه بهشی مامی یان خالی زیاتر دابنیت له بهشی دایك و باوكی خۆی؟ له م حاله ته دا ئه م فه رمووده ی خواوهند هه یه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَأَنْتَبِرِي بِهِ تَمًّا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآتِمِينَ﴾ المائدة/ ۱۰۶.

ته بیت ته و فرمانه چنده گرنه و جیگه ی بایه خ بیت که خواوند خستویه تیه ته ستوی باوهدارانوه که تهنانهت ته گهر له سهر کاروان و سه فهریش بن پیویسته پابه ندی بن، له کاتی کدا که له حاله تی سه فهدا رژوویان له سهر نییه و ریگه شی پیداون نویژ کورت بکه نه وه؟

ته وه ی که له باره ی نه سخ بوون و له کارکه وتنی ته م تایه تانه وه به تاییه ت و به گشتیش له باره ی نه سخ وه ده گوتریت، وه که له جیگه یه کی تری ته م کتیبه دا پروغان کردوه ته وه، له ناراسته کومه لایه تیه باوه کان و پالنه ره سیاسیه کانه وه که حوکمیان به فیهه کردوه سه چاوه ی گرتوه، له سه رووی ته مانه شه وه بابه تی نه سخ و له کارخستنی تایه ت، ده رگایه ک بووه بو خو درباز کردن له و ته نگه به رییه ی که پیشینان به دژبه رییان زانیوه له نیوان چهن تایه تی کدا که نه یان توانیوه لییان تی بگهن و به راورد بکه ن له نیوانیاندا.

پیداگریش له سهر پابه ندبوون پییه وه ده چته خانه ی پیروژکردنی پیشینانه وه، دوی ته وه ش که ته م پالنه رانه نه مان و خواسته کان گوران، نیتر بابه ته که له لایه ک مایه ی به زه پیداهاتنه وه یه و له لایه کیشه وه مایه ی توریه ی و بیزاریه .

لای ههرکه س مه به ستی بیت شاراه نییه که خواوند وه سیه ت و پاسپارده کردنی پیش خستوه به سهر میراتا، ده بینین مرؤقی سه رپشک کردوه له نیوان دوو ریکاردا: یان ته وه تا به تاگاداری و سه ره رشتیه ی خو ی و به ره چا و کردنی هه لومه رچی ژیان و تایه تمه ندیه کومه لایه تیه ی و تابورییه کانی ته ندامانی مالباته که ی، سه روه ته که ی بگوژیژیتته وه و بیبه خشیت پییان (که ههر ته مه ش ریگه درووست و دادپه روه رانه که یه به لای خواونده وه) یان ته وه تا وازی لی بییت تا دوی خو ی و به پیی پاسپارده ی خواوند دابه ش بکریت.

ته و به باشترزانییه ی وه سیه تیش به روونی له م به مه رگرته دا ده بینین که له تایه ته کانی میراتا چوار جار به دارشته ی جیاواز هاتوه و ده فهرمویت: ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ

دین، راسپارده و دەسیه تیش دەشیته به به شیک له سهروه ته که بیته، ئەوسا یان کاری پێ دەکریت یان ناکریت، پاشان پاشماوهی سهروه ته که به پێی یاسا کانی میرات دابهش ده کریت، روون و ئاشکراشه که دواى مردنی وهسیه تکاره که و له بهر رۆشنايي ئەو رینماييەى که له ئایه ته کاندایه هاتوو راپه راندنی وهسیه ت به بی چه واشه کاریکردن تیایدا واجب و ئه رکی سه رشاغانه .

پێویسته ئاماژهش بۆلای خالیک بکهین که پێویسته له سه رى بوه ستین، ئەویش ئەوهیه که بوونی راسپارده و قهرز، ده بنه مایه و هۆی به ته و او هتیی راکرتنی پرۆسه ی جیه جی کردنی یاسا کانی میرات، ته نانه ت قهرز یان بژاردنی هه رچه شنه مافیکی که سانی تر که له سه ر مردوو که بیته، پێویسته پیش هه رشتیکی تر به کردار جیه جی بکریت و ببژیردریت، ته نانه ت پیش راسپارده و وهسیه ته که خۆیشی، پیشخستن له ناوهینان و ده رپرینی شتیکیشدا ئەوه ناگه یه نیته که له هوکمدانیشدا پیش بخریت، چونکه وشه ی (أو) هه رگیز مانای به شوینییه کدا هاتن ناگه یه نیته، واته: پیشخستنی وهسیه ت به سه ر قهرزدا له ئایه ته که دا واتای ئەوه ناگه یه نیته که له هوکمداندا وهسیه ت به رپزتر و گرنگتره له قهرز، چونکه جیه جی کردنی وهسیه ت پیش دانه وهی قهرز، بۆی هه یه هه موو سهروه ته که بیات.

به کورتیی ده لاین: ئەگه ر قهرزه که هه موو سهروه ته که ی داگرت و بردی، ئەوا نه وهسیه ت هه یه و نه میرات، ئەگه ر وهسیه ت و راسپاردهش هه موو سهروه ته که ی داگرت (ئه گه ر مردوو که ئەوه نده قهرزی له سه ر نه بوو)، ئەوا میرات، بوونی نامینیته، به لام ئەوه ی که فیه هزانه کانی ئەم سه رده مه و سه رده مانی رابوردووش بۆی رۆشنتوون و سنوریکیان داناوه بۆ راسپارده و وهسیه ت که بریتییه له سییه ک و چواریه ک و زیاتر و که متر، له م کاره شیاندا پشتیان به گێرانه وهیه ک به ستوو که دراوه ته پال په یامه یینی به رپز، ئەوه ته نانه ت ئەگه ر راستیش بیته، ته نها ئیجتهداد و بۆچوونیکی پیغه مبه ر بووه له کاتی خۆیدا و بۆ هه لومه رچیکی تاییه ت به و کات و شوینه بووه و هیچ مۆرکیکی هه تاهه تایی نییه، بیجگه له مه ش وه ک گوتمان: ئەگه ر

راستىش بىت، ئەوا ئەو بۆچونى تىكەلكردەنى نيوان ياساكانى وەسىيەت و مىرات پشتراست دەكاتەو، ئەو گىرپانەو وەيەش كە لەپەيامهينەو (سلاوى لەسەر) گىرپراو تەو (ئەگەر راست بەدەرچىت)، كە لە وەلامى پرسىيارىكدا گوتىيەتى: "سىيەك و سىيەكيش زۆرە، تۆ ئەگەر ئەندامانى مالباتەكەت بە دەولەمەندىي بەجى بىللىت باشترە تا بەهەژارىي و پەجالى بەجىيان بىللىت و دەس پان بكنەو لە خەلك" (البخارى ۲۵۳۷)، لىرەدا پىغەمبەر ئامۆزگارىي ئەو كەسەي كرددووە كە پرسىيارى لى كرددووە و ھەلومەرچى ژيانى خۆى بۆ پىغەمبەر پۆشن كرددووە، ئەو ھەش يەكك لەو دوو ئەگەرەيە كە بەردەستن بۆ ئەو كەسە لە دابەش كردنى سامانەكەيدا و خستونىيەتە بەردەم ئەو كەسەو بەتايىيەتىي، ئەمەش ھىچ گشتاندىن يان تەشرىع و ياساسازىيەكى تىدا نىيە.

ئەم گىرپانەو وەيە بۆمان پروون دەكاتەو كە پەيامهين (سلاوى لەسەر) دانى ناوہ بە وەسىيەت و پاسپاردە كرددنا، ھەر و ھە دەمكوتى ئەو كەسانەش دەكات كە باسى نەسخ بوون و لەكار كەوتنى ئايەتەكانى وەسىيەت دەكەن، ئەو ھەش پروون دەكاتەو كە ھەولى داوہ و ئىجتىھادى كرددووە و ھەستى بەبوونى رىگريك نە كرددووە لە بەردەم كۆكردنەو ھى وەسىيەت و ياساكانى مىراتدا و رىگەيداوہ بە كۆكردنەو ھىيان، بەلام لەھەمان كاتدا ھەر ئەو گىرپانەو وەيە دەماختە بەردەم چەند پرس و بابەتەك:

يەكەم: بىگومان پىغەمبەر لە گىرپانەو كەدا باس لە چەند حالەتەكى كۆمەلايەتىي دىيارىكراو دەكات كە كەسە پاسپاردەكارەكەي كە لە لىوارى مردنەيە كەسىكى سادەى ئاسايىيە و سەر و تىكى ئەوتۆى نىيە، بارى دارايىشى لە بارى دارايى ئەبوزەرى غىفارىي يان بارى دارايى پىشەوا ەلى كورى ئەبوتالب دەچىت، رىنوئىنىي و ئىجتىھادەكەي پىغەمبەر ىش بووبە رىنمايى بۆ ئەو و كەسانى ھاوشىو ھى، كە داكۆكىي و پىداگرىي دەكات تا كەسەكە سامانەكەي وازلى بىنىت بۆ كەسوكارەكەي تا دواى خۆى پىوئىستىيان بەكەس نەبىت، لەم ئىجتىھادەشيدا پەيامهين پشتى بەم ئايەتە بەست: ﴿وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً

ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿النساء/٩﴾، لەم روانگەییەوه دەبینین پێشەوا عەلی دەلیت: "ئەگەر وەسیەت بکەم بە پێنجیەک پێم خۆشترە تا چواریەک، ئەگەر وەسیەت و راسپاردە بکەم بە چواریەک پێم خۆشترە تا وەسیەت بکەم بە سییەک". بەلام ئەگەر حالەتەکە ی که خرایە بەردەم پێغەمبەر حالەتی کەسیکی دەولەمەندی وەک: (روکفلر یان ئوناسیس) بوایە، کە دووسورمایەداری گەورە دۆنیان، یان وەک عەبۆرەجمانی کۆری عەوف یان عەمری کۆری عاص بوایە، ئەوا پێغەمبەر شتیکی تری دەگوت، بەهۆی هۆکاریکی زۆر سادەو ئەویش بریتییه لەوێ کە کەسیکی سەرۆمەندی وەک ئەمانە ئەگەر ٩٥% ی سەرۆتەکەشی بە وەسیەت بدایە بە کەسانی دەرەوی میراتگرەکانی، هیشتا هەر ئەوەندە دەمایەوه بۆ میراتگرەکانی کە بەرپزەوه پێی بژین و پێویستیان بە کەس نەبێت، ئەمە وامان لێ دەکات پێداگری لەسەر ئەوه بکەین ئەو رێژە ی سییەکە ی کە دراوتە پال پێغەمبەر رێژەکی جیگیر و گشتیی و بۆهەمووان و هەتاهەتایی نییه.

دووهم: لەگێرانهوه کەدا پێغەمبەر باس لە وەسیەتکردن بۆ کەسانی دەرەوی میراتگرەکانی وەسیەتکارە کە دەکات، مەزۆفیش ئازادە لەوهدا کە سامانەکە ی چیی لێ دەکات و چەندی بە کێ دەدات، ئەم ئازادییهش خواوەند ریزی لێ گرتووه، بۆیه وەسیەت کردنیش بەشیوه ی گشتیی و رەها هاتووه و بەهیچ رێژە و ژمارەیهک سنووردار نەکراوه، بەلام سەرەرای گشتیی و رەها بونەکەشی لەرێگە ی لەبەرچا و گرتنی چەند شتی کەوه کە لە ئایەتەکە ی سەرۆتە النساء/٩ دا باسکراون، مەرجدار کراوه، لەوانەیه پێشەوا رازیبیش لەو مەبەستە تیگەیشتیبت کە ئیمە بۆی چوین، بۆیه گوتیوتی: "بزانە کە بۆ مەزۆف و باشتر و لەپێشترە کە سەرنج بدات لەرێژە و رادە ی ئەوه ی کە بەجیی دەهیلێت و سەرنجی ئەوهش بدات کە کێی لێ بەجی دەمینی، ئەوجا بەپێی ئەوه وەسیەت بکات، ئەگەر مال و سامانەکە ی کەم بوو و میراتگرەکانی زۆر بوون ئەوا وەسیەت نەکات، ئەگەریش سامانی زۆر بوو با بەپێی

سامانه که ی و به پیتی پیوستی که سه کانی دوی خوی و سهیه ت بکات، خواوند زانتره"
(التفسیر الکبیر بهرگی ۹ لاپره ۱۸۳).

سیهه م: پیغه مبه ر له قسه کهیدا له باره ی و سهیه ته وه بۆ که سانی دهره وه ی میراتگره کانی و
پیشنیاره که ی بۆ ته وه ی له سیهه کی سامانه که ی تیینه پریت، هرگیز مبه سهستی ته وه نه بووه
که فقهزانه کان بوی چون، که پیمان و ابووه مبه سهستی ته وه بووه و سهیه تکردن له بهرزه و نندی و
بۆ میراتگره کان دروست نییه و ناییت، چونکه به لای خواوند و په یامه پینه که شیه وه که سه
زیکه کان شایسته ترن که چاکه یان له گه لدا بکریت، واته: گپرانه وه ی "لاوصیه لوارث"
(الترمذی ۲۰۴۶) هیچ بناغه یه کی نییه و راستیش نییه، به لکو و سهیه تکردن به کورتی و
پوختی چه شنیکه له چه شنه کانی مامه له کردن و خاوه ن مولک به و شیوه ی که بیه ویت
مامه له ی پیوه ده کات له سامانه کهیدا، له م سۆنگه و روانگه یه وه و سهیه تکردن هیچ
جیاوازییه کی نییه له گه ل هه چ هه لسوکه و تیکی تردا که خاوه ن مولک له ژیانیدا ده یکات
له گه ل سامانه کهیدا، بویه هیچ بیانویک نیه بۆ ریگه لینگرتن و بیبه ش کردنی له م مافه ی،
به تاییه ت که له دواساته کانی ژیانیشیدا ییت، ته مه ده لپین و دلنیشین که مردن غه ییه و
که سمان نازانین که ی دیت و هیچکس نازانیت که ی و له چ شوینیک ده مریت، بینا له سه ر ته م
راستییه پیوسته په یروه یی بکریت له وه سهیه ت ته نانه ت له حاله تی ته ندروست باشی
و سهیه تکاره که شدا، ته مه ش ته و شته یه که تامازه و رهفتاره کانی پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر)
جه ختی له سه ر ده که نه وه، (ته گه ر راست ده رچیت) که گو توویه تی: "ما حق امری مسلم له شیء
یوصی به و تمضي علیه لیلتان إلا ووصيته مکتوبه عنده" البخاری/ ۲۵۳۳ لیروه یه که ده لپین:
هه چ سنوردار کردنیک بۆ ره هاییه تی و سهیه ت یان هه چ تاییه ت کردنیک بۆ گشتییه تی و
تیکراییه تی و سهیه ت یان هه چ ره وانه کردن و حه واله کردنیک بۆ لای یاسا کانی میرات و کردنی
و سهیه ت به پاشکوی میرات، هیچ نییه بیجگه له راوبوچوون و ئیجتههادیک که په یوه ست
بووه به سه رده میکی دیاریکراوه و مۆرکی هه تاهه تایی هه لئاگریت.

خواهند فەرمانی کردوو به بنده کانی که راسپارده و وهسیهت بکن و برپاریشی داوه لهسهری، ههروهها تهو رپوشوینانهشی رۆشن کردووتهوه که پئویسته پهیره و بکرین و له بهرچاو بگریین له کاتی نووسینی وهسیهتدا، بۆیه بیجگه له خواهند خۆی، هیچ کهس مافی تهوهی نییه تهو برپاره گشتیهی که خواهند برپاری لهسهرداوه بۆ بنده کانی ههلی بوهشینتتهوه یان له کاری بجات یان سنورداری بکات، ئیتر جیاوازی نییه تهو کهسه پیغمبهه یان یان کهسی تر، تهگه هاتو کهسیکیش تهوهی کرد، تهوه دهچیتته خانهی ئیجتیهاد و تپرامانهوه له جبهه جیکردندا که له ژیرکاریگهیری کارتیکه ره کانی کات و شوین و هه لومه رجه کانیاندایه و ئیجتیهاده کهی مۆرکی رههایی هه ل ناگریت، چونکه سنوردار کردنی ره هایه که بهرپژهی نه بیته نایته و ناگریت، تهگه وانه بیته تهو ره هایه کی ره هاما ن بۆ پیشدیت که ته مهش له پرووی ژیری و بابه تی بوونه وه تهسته مه. بۆنونه: تهگه کهسیک گویرایه لی له فهرانه کهی خواهند کرد و وهسیه تنامه یه کی نووسی تا دوا ی مردنی خۆی به پی تهو وهسیه تنامه یه سامانه کهی دابهش بگریت، پاشان چهند پروداو و پیشهاتیک روویاندا و به هویانه وه تهو بیروپایانه ی کهسه کهش گوړان که لهسهر بنه مای تهو بیروپایه وهسیه تنامه کهی نووسیوو، ئایا مافی تهوهی نییه که پیداچوونه وه و هه موارکردن و گوړانکاری له وهسیه تنامه کهیدا بکات؟ ده لئین: به بی تهوهی ته م هه موارکردن و گوړانکاریه ناوبریت به لادان و به لادا کیشان، به تهواوی دلنیا ییه وه تهو مافی هه یه.

سه بارهت بهو گیرانه وهیهش که باس لهسیه کی وهسیهت ده کات له ئیجتیهادی پیغمبهه ردا، تاییه ته بهو حاله تهوه که خراوته بهردهستی و تهو ئیجتیهادهشی وه تهواوی ئیجتیهاده پیغمبهه رانه کانی تری، مۆرک و سیفه تی نه مریی و تیکرایی و ره هایه تی نییه.

میرات گرتن... الیرث

بریتیه له هه موو ئه و شتانهی که له مولکایه تی مردوه که وه ده گوێزینه وه بۆ میراتگره کانی، به پیتی وه سیهت و راسپاردهیه که له حالئ زیدوویه تی خۆیدا سه رژمی ری کردوون و به شی بۆ دیاری کردوون، یان میراتگرانی که له حالئ نه بوونی وه سیهت نامه یه کدا نایه ته کانی میرات سه رژمی ری یان ده که ن و پشکی هه ری هه که یان دیاری و ده سنی شان ده که ن. هه ندی جاریش وه سیهت له به شی کی سامانه که دا په یدا ده بی ت، دوای راپه راندی ئه و وه سیه ته له و به شه دا، پاشماوه ی میراته که به پیتی نایه ته کانی میرات دابه ش ده کریت.

له پروانگه ی دابه زینراوی به جیوه بینیمان که له گواستنه وه ی ساماندا به رته ری و پیشخستنی رها بۆ وه سیهت و راسپاردهیه، ئه گه ر که سی که ئه م فه رمانه خوا ییه (وه سیهت کردن) ی پشتگو ی خست یان ئه مپۆ و به یانی پیکرد تا مرد، ئه و له و حاله ته دا خوا وه ند له بری ئه و چه شنه که سانه وه سیهت و راسپاردهیه کی گشتی ده کات بۆ سه رجه م دانیش توانی سه ر رووی زه ویی، نه که بۆ خیزان و مالباتی کی دیاری کراو، به پیتی نایه ته کانی میرات پشکه کان دابه ش ده کرین به سه ر میراتگره کاندا و له و حاله ته شدا پیویست ده کات پابه ندی بکریت به نایه ته کان و هه موو ورده کاری به که وه که تی یاندا کراوه، ئیتر جیاوازی نییه له وه دا که خوا وه ن مافه کان له میراته که دا پاریزراوین یان به شی هه ری هه که یان پاریزراو بی ت.

یاسا کانی میراتیش یاسای گشتین و له وانه یه له سه ر ئاستی تاک دادگه ری بچه سپین و له وانه شه هه ندی جار نه یچه سپین.

یه که م نایهت له نایه ته کانی میرات له دابه زینراوی به جیدا به م فه رمووده یه ده ست پی ده کات: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّهِ فِي النِّسَاءِ ۱۱﴾، وه دووه م نایه ته نایه ته کانی میراتیش به م شیوه یه کو تایی پیدیت: ﴿... وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ النساء/ ۱۲. له مه وه له پرس و بابه تیک تیده گه ین که ناما زه یه کی گه وره ی تیدا یه و بریتیه له وه ی که وه سیهت و راسپارده کرن بناغه

و ئەسلە لە گواستنەوی خواوەندارییدا، هەر وها تێدەگەین کە ئەمەش تەکلێف و بەپرسیارییەتیە کە لە خواوەندەوه بۆ خەلک، رێک وەك دیاریکردنی کاتەکانی نوێش و رۆژوو وایە.

هەر وها گوتمان کە خواوەند تەکلێف و بەپرسیارییەتی خستوووە ئەستۆی مرۆڤەوه کە ئەگەر سامانیکی هەبوو پێویستە وەسیەت و راسپاردە لەبارەوه بکات تا لەرێگەیی ئەو وەسیەتەوه و بەپێی ئەو، سامانەکی بگۆزێرێتەوه بۆ ئەو کەسانە کە خۆی دیارییان دەکات و بەشی هەریەکیان لەو وەسیەتەدا دەسنیشان دەکات، بەلام ئەگەر کەسە کە ئەمەیی نەکرد ئەوا خواوەند بۆ ئەم مەبەستە وەسیەتیکی گشتییی دارشتوووە کە بریتیە لە چەند یاسایەکی گشتییی و کاردەکەن لەپێناو داڕێژکردنی دادگەری گشتیدا نەك دادگەری تایبەت، و ئەم راسپاردە گشتییە لە هەلومەرجی کۆمەڵایەتی و مرۆییدا بەرانبەرێکی هەیه و هیچ پەيوەندییەکی نییه بە ئایدیۆلۆجیای سیاسییهوه، واتە: نایتە هۆی جێگیرکردن و چەسپاندنی حوکمرانیی و جێنشینیی و سەرۆکایەتی هیچ کەسێک، هەر وها رەوایەتی حوکمرانیی و پیشەوایەتی و مولکدارییەتیش لە هیچ کەس دانامالێت، بەلکو تەنها یاسایەکی گشتییە بۆ داڕێژکردنی سامانی مردووکان لە سەرانبەری سەرگۆی زەویدا، بەبێ ئەوێ هەلومەرجی خێزانیی خێزانیکی دیاریکراو یان بەپرسیارییەتی خێزانیک بۆ کەسێکی دیاریکراو لەبەرچاو بگرێت، چونکە یاسایە کە و خواوەند دایناوه بۆ کۆمەڵە مرۆڤایەتییهکان بەهەموویانەوه بەگشتییی نەك بۆ چەند خێزانیکیان بۆ چەند کەسێک.

هەرچەندە ئەو رووبەرەش فراوان بێت کە یاسای میرات دەیگرێتەوه، ئیمەش نزیکتر دەبینەوه لە جێبەجێکردنی یەكسانی لە نیوان نێر و میکاندا وەك کۆمەڵەکان (کۆمەڵە نێرەکان - کۆمەڵە میینهکان)، چونکە لای خواوەند یەكسانی هەیه لە نیوان نێر و مییدا و بێجگە لەرووی پارێزکارییهوه، هیچ جیاوازییهك نییه لە نیوانیاندا، خواوەند کاتیك لەیاسا گشتییەکانیدا باس لە یەكێکمان دەکات، لەرێگە و روانگەیی خێزان و مالبات و پێگەیی

کۆمه لایه تیی و تابووریمانوه سهیرمان ناکات، بهو مانایه ی که یاسای گشتیی میرات به بهرفراوان بوونی رووبه ری جیبه جی کردنه که ی ئەم راستییه دوپات ده کاته وه.

ئهو بناغانه ی که خواوه ند داپرشتوون بۆ چه سپاندنی دادگه ری له میراتدا، له سه ر بنه مای دادگه ری و یه کسانیی له نیوان کۆمه له جیاوه زاکاندا ده وهستن، له م روانگه یه وه پیوستمان ده بیته به سیستمی مەعریفیی ماتماتیکی که جیاوازیته له زانستی چوار کرده ژمیریاریه که، ههروه ها پیوستیمان به سه ر ژمیری ژماره ی میراتگره کان ده بیته له نیر و می و باوک و دایک و ههردوو هاوژین له کۆمه له ی گه وره گه وره دا، بۆ نمونه: ولاتیکی وه ک میسر که ژماره ی دانیشتوانه کانی ۱۰۰ ملیۆن که سه، گه ر بمانه ویت حوکم بدهین و بزاین بۆچی میرد دووقاتی ژنه که ی میرات ده بات، پیوستمان به سه ر ژمیری و زانیی ژماره ی ئهو نیرینه ده بیته که له ده سالی رابوردوودا میراتیان له ژنه کانیان گرتووه، ههروه ها سه ر ژمیری کردن و زانیی ژماره ی ئهو ژنانه ی که میراتیان له میرده کانیان گرتووه، به م شیویه ده توانین حوکم بدهین که بۆچی میرد دووقاتی ژنه که ی میرات ده بات.

دوپاتی ده که یه نه وه که یه کسانیی نیوان کۆمه له کان واتای یه کسانیی نیوان تاکه کانی ناو کۆمه له کان به پیی هه لومه رجه تایبه تیی و تاکه که سییه کان و هه لومه رجی کۆمه لایه تیی و تابووریان ناگه یه نیته، ته نانه ت له خویندنه وه ی پیشینانیشدا بۆ ئایه ته کانی میرات ئه وه به دی ناکه یین که بۆ نمونه: هه لومه رجی تایبه تی نیرینه کان له بهرچاو گیرایته و حسابی بۆ کرابیته، ده بینین پشکی مندالیکی بچوکی که متوانا که به رده وام له سه ر کورسی خویندنه، یه کسانه به پشکی برا پینگه یشتوو که ی که خویندنی ته واو کردوو و خه ریکی که سابه ته، ههروه ها ده بینین پشکی کچیکی خاوه ن پیداویستی تایبه ت و کهوته کار، یه کسانه له گه ل پشکی خوشکییدا که له وه پهری ته ندروستباشیدایه و شوشی کردوو، ههروه ها ده بینین پشکی کورپکی چاکه کار له گه ل باوک و دایکیدا، وه ک به شی ئهو برا لاساره ی وایه که پشتی کردوو له باوک و دایکی و لپی نه پرسپونه ته وه، ئه مانه هه مووی تایبه ته ندیی تاکه که سیی

خیزانین که به وهسیهت و راسپاردهی تایبه ته وه نه بیته، له ریگه ی یاسای گشتیه وه ناگونجی دادگه ری پایه دار بکریت تیااندا، ئه مهش گرنگی و بایه خی ئه وهسیهت و راسپارده کردنه دویات ده کاته وه که پیشتر باسمان لیوه کرد، به و واتایه ی که به پیی خویندنه وه ی پیشینان بۆ ئایه ته کانی میرات، دادگه ری تایبهت و تاکه که سیی له سه ر ئاستی خیزان و مالبات جیه جی نه بووه، ههروهک چۆن به پیی خویندنه وه ی ئیمهش بۆ ئایه ته کانی میرات جیه جی نایته، چونکه ئایه ته کانی میرات وهک یاسایه کی گشتی هاتون و دادگه ری گشتی ئه و یاسایه دهرده خن (کۆمه له ی نیره کان - کۆمه له ی مینه کان) له سه ر ئاستی مرۆقایه تی. بویه ئیمهش ده لیین: چه سپاندنی دادگه ری تایبهت و تاکه که سیی ته وه ره و جیه ی گرنگی پیدانی وهسیهت و راسپارده کردنه.

ده گه ریینه وه بۆلای سی ئایه ته که ی میرات له دابه زینراوی به جیدا و بۆلای ئه و راسپارده یه ی خواوه ند که ده لیته: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، له سه ر ئه و پیتی جه رره ده وهستین که له ئایه ته که دا هاتوو و پیگه و کاریگه ری وهسیهت و راسپارده کردن و مه به ست و مه رامی خواوه ند ده سنیشان ده کات، کرداری (وصی) ش له زمانی عه ره پیدا ده خوازیت کاریکراو (مفعول به) یکی بیته که ئه و کاریکراوه پیگه و جیه ی وهسیهت، زۆرکاتیش ئه و کاریکراوه ناویکی ژیره دار (مجرور) ده بیته به کاریگه ری پیتی (ب)، وهک ده فهرموویته:

- ﴿وَتَوَّاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصُوا بِالصَّبْرِ﴾ العصر / ۳.

- ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ﴾ لقمان / ۱۴.

- ﴿وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ مریم / ۳۱.

لیردها ناوه که وایعراو و شیکار ده که یین که ناویکی ژیره دار (مجرور) ه و له رووی گوکردنه وه، سه ره دار (منصوب) ه و له رووی پیگه شیه وه کاریکراوه، هه ر ئه مهش بووه که پیشه وایه کی وهک ئیبنوعه باسی والیکردوه قه ناعه تی بیته سه ر ئه وه ی که ئه م ئایه ته به م

شیوهیه بخوینیتته وه: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ الاسراء/ ۲۳ وه واش واتای بکات که: پهروه ردگارت (ووصی) وهسیهت و راسپاردهی کرد که کهس نه په رستن تهو نه بیته و له تهک باوک و دایکیشتاندا به چاکیه رهفتار بکن، تهو جا ده لیت: ته گهر پهروه ردگارت برپاری بدایه (لو قضا) هیچ کهس بیجگه تهو نه په رستریته، کهس نه ده په رسترا تهو نه بیته!

مادام وهسیهت پیگه و جینگه یه کی ههیه، پیویسته له وهسیهت و راسپارده کردندا تهو جینگه و پیگه ده سنیشان بکرین، ههروه ها پیویسته پیگه کهی روون بکریتته وه و تهو قسه له گه ل کراوهش روون بکریتته وه که پیویسته وهسیهته که جیبه جی بکات، پیویسته بابه ته کهش و تهو بوارهش که وهسیهت کار و راسپارده کار مه به ستیه تی روشن بکریتته وه.

جینگه و پیگه ی وهسیهتیش له برگه نایه تی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ بریتیه له مرؤف (الإنسان)، به لام بابه ته کهی، بریتیه له باوک و دایک، جینگه و پیگه ی وهسیهتیش له برگه نایه تی: ﴿وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ﴾ دا، بریتیه له مه سیح (سلاوی له سهر)، بابه ته کهشی، بریتیه له نویژ (الصلاة)، خه ریکه له دابه زینراوی به جیدا وهسیهتیک پهیدا نه کهین که جینگه و پیگه ی و بابه ته کهشی له گه لیدا نه بیته، نیسته ده پرسین پیگه و جینگه و بابه ته له م برگه نایه ته دا کامانه ن: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾؟

پیگه ی وهسیهت لی رده دا، تهو خه لکانه ن که خواوه ند له سه ره تای نایه تی یه که می سوره تی النساء دا گوتاره که ی خو ی ثارسته ی تهوان کرد و فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ تا سه ره تای نایه تی ۱۱ له هه مان سوره تدا که ده فهرمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾. بابه تی وهسیهته کهش، بریتیه له به شه میراتی مندالان و پشکی هه ریه که یان له میراته که دا.

میراتگرتنی رۆله کان (هچه و لقه کهن)

ئەم فەرموودەى خواوەند دەخوینینەوه که دەلیت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَأ تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء / ۱۱، سەرنج دەدەیین که خواوەند دەفەرموویت: ﴿فِي أَوْلَادِكُمْ﴾، نەى گوتووە: (في آبائکم)، هەرچەندە ناوھینانی (الأبناء) لە هەمان ئایەتدا هاتووە و دەفەرموی: ﴿آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَأ تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾.

رۆله کانیش، کۆیە و تاکەکەى دەبیته رۆله (والأولاد جمع مفردة ولد)، بە نیر و میس دەگوتریت: (ولد)، چونکە لەزمانی عەرەبیدا دارشتەى میینه نییه بۆ وشەى (ولد).

باوک مندال دەخاتەوه و دایکیش مندالی لى دەبیتهوه، تیگەیشتنى بایەلوجی پەتیی بۆ بایەتەکە لیڕەدایە، باوک خواوەنى زیندەوهرە مەنەویەکەیه، دایکیش خواوەنى هیلکەکەیه، مندال و دارشته و صیغەى (وَلَدٌ) یش، مى (مُوْتَتْ) ى نییه، بەو واتایەى که یەکەیه کى زمانەوانیمان نییه بریتى بیته له (وَلَدَةٌ)، هەلەیه کى باو لەزۆربەى ولاته عەرەبیەکاندا هەیه که لەبەکارهینانى وشەى (وَلَدٌ) دا، مەبەستیان منداله نیڕەکانە، بۆ غورونه دەگوتریت: "پینج (الأولاد) و کچیکم هەیه" راستەکەى ئەوێه که بگوتریت: شەش مندال (الأولاد) م هەیه، ئەمەش فيقهى بۆماوه چەسپاندوویەتى لە زەینى خەلکدا، چونکە (وَلَدٌ) ى لەم ئایەتەدا کردووە بە مانای کۆر و رۆلەى نیر بەتەنها: ﴿... وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمَّهِ الثُّلُثُ...﴾ النساء / ۱۱، بەم شیوەیه، فيقه بەمەستەوه لە حالهتى بوونى تەنها رۆلەى میینهدا، براکانى مردووەکەى هیناوتە ناووه لە میرات بردندا، لەکاتیکدا که بوونى کچ سییه کى سامانە جیماوه که (میراتە که) دادەگریت و

له باوک و دایکی مردوو کهی داده بریت. بۆیه ده بینین زۆر خیزان له م سهرده مه دا که ته نها رۆله ی میینه یان هه یه، ده ترسن له وه ی دوای مردنی خویان مولک و سامانه که یان له دهستی منداله کانیا ن ده ربه یتریت و بگو یتریت ه وه بۆ براکانیا ن، به تایبه ت له سایه ی ئه و تیگه یشتنه دا که ده لیت: وه سیه تکردن ته نها بۆ غه یری میراته برانه، به پشت به ستن به گێرانه وه ی "لا وصیه لوارث"، واته: راسپارده و وه سیه ت بۆ میراتگر ناکریت.

(وَلَدٌ) بیجگه له وهش که مانای رۆله ی نیرینه و میینه شه، هه موو مرۆقیکی سهر پرووی زه ویش ده گریته وه، به و واتیه ی که ئه ویش له دایک و باوکیک که وتوو ته وه، له م روانگه یه وه یه که خوا وه ند ریزی گرتوو له ره گه زی مرۆقایه تی به گشتیی و له دابه زینرا وه که یدا سویندی پی خواردوو: ﴿وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ﴾ البلد / ۳، هه روه ها له هه مان روانگه شه وه یه که له باره ی خوشیه وه له په یامه که یدا هاتوو: ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ الاخلاص / ۳.

بۆیه ده بینین بنه ماکانی میراتگرتن وه ک بابه تیک بۆ وه سیه ت کردن له دوای (أولادکم) وه هاتوون، هه موو حاله ته کانی میرات گرتنی خه لکی سهر پرووی زه وی به گشتیی ده گرنه وه، هه روه ها هه موو ئه و که سانه ش ده گرنه وه که خویان له دایک ده بن و مندالیان لی ده که ویته وه له باوکان و دایکان و مندال و نه وه و هاوسه ران و خوشک و برا.

به لām (أبنائکم) کورپه کانتان، ئاماژه و واتیه کی تری هه یه و په یوه سته به ئاستی به راورد و قسه له گه ل کردنه وه، بۆ ئه م مه به سته بۆ نمونه: پیاویک هه یه ناوی سه عیدی کورپی ئه حمه دی کورپی موحیه دینه، ده بینین ئه حمه د و موحیه دین ده بنه باوانی سه عید و، سه عید و ئه حمه دیش نه وه ی موحیه دینن، هه روه ها ئه حمه د له نه وه کانی موحیه دینه و له هه مانکاتیشدا له باوانی سه عیده، به لām هه موویان وه سیه ت و راسپارده ی خوایی له باره ی میراتگرتنه وه ده یانگریته وه به و پییه ی هه موویان (أولاد) ن، چوونکه له دایک بوون بناغه ی زۆربوون و زیادکردنی مرۆقه، به لگه ش له سهر ئه م راستیه ئه م ئایه ته یه: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ

بَيْنَكُمْ وَتَكَاتُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيغُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾
الحديد / ٢٠.

به گه پرانه وه بولای ثایه تی ژماره ١١ ی سورتهی النساء ، خوینهر به ناسانی ده توانیت سهرنجی
ته وه بدات که ته وهی خواوه ند باسی لیوه کردووه ته نها نمونه یه که و تیایدا ژماره ی نی ره کان
جینگیره و ته نها یه که ، به لام ژماره ی میینه کان گۆراوه ... یه کیکه و دوانه و سهرووی دوانه .
ته م نمونه یه هه موو ته و حاله تانه ده گریته وه که ده شیته روویدن ، خواوه ند ناوی نیری
له سه ره تای ثایه ته که وه بر دووه ، پاشان بیجگه له میینه باسی که سی نه کردووه ، واته :
بنه ماگه له سه ر بناغه ی ژماره ی میینه گۆراوه کان به رانه ر به یه ک نیر بونیاد نراوه ، به شی
نیر په یوه سته به ژماره ی میینه کانه وه ، ته مه ش ته وه یه له ریازیات و ماتماتیکدا به چه مکی
پاشکۆ (التابع - ع) و گۆراو (المتحول - س) گوزاره ی لی کراوه :

ته وکات (س) به ها و نرخیکی گۆراو وهرده گریته له (٠) وه تا نا کو تایی ، له م حاله ته دا له
(١) وه تا نا کو تایی .

له بابه ته که ی خو شاندا لی ره دا :

(به شی نیریکی ته نها) = پاشکۆی (ژماره ی میینه کان) به یه ک میینه و زیاتر ده سپیده کات .

لی ره دا بابه تیکی ته واو گرنگ هیه ته ویش ته وه یه که خواوه ند چه ند نمونه یه کی
جیبه جیکاریی ده هی نیته وه بز چه ن حاله تیک که له هه لومه رچی بابه تییدا بوونیان هیه ،
واته : له بوونی کۆمه لایه تی مرۆقدا له هه موو سه رزه ویدا ، مۆرکیکی گشتگیریشی هیه ،
ده کریته هه موو ته و حاله ته خیزانیانه بگریته وه که ده شیته بیانین له کۆمه لگه کائماندا :

۱- حالته تی یه کهم: له وئوه ده سپیده کهین که خواوند لیه وه دهستی پیکردوه: ﴿لَلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ ئەمەش یه کهم یاسایه له میراتگرتندا و ئەو حالته گشتیه یه که هه موو ئەوانه ی دوای خۆی دین، هه موویان په یوه ست و پاشکۆی ئەمن، ئاماژه ی روونیشی تێدایه بۆ ئەوه ی که گوتمان له باره ی ئەوه وه که مێینه بناغه یه له سه حساب کردنی به شه کاند، وه ک ئەوه ی خواوند پیمان بلێت: دوای ئەوه ی ده سنیشانان کرد، سه یری به شی دوو مێینه بکه ن و وه ک ئەوان به شی نێرینه یه که ش بدن، چونکه له لۆژیکی تیوری و کرداریشدا ناگونجیته هاوتا و هاوشیوه ی شتیك بزانیته و ده سنیشان بکریته تا سه رته شته که خۆی نه زانیته و ده سنیشان نه کریته، اته: له حالته تی یه ک نێرینه دا به رانه ر دوو مێینه، که نێره که هاوشیوه ی هه ریه که یانی بۆ هه یه، نه ک دوو ته وه نده ی هه ریه که یان، پێشتریش ئەم پرسیاره م کردوه له که سانیك له چه ند ولاتیکی عه ره بیی جیاوازا (سوریا، مصر، سعودیه، عێراق، جه زائر، مه غرب) به شیوه زاره جیا جیا کانیانه وه: که به شی خۆت و دوو هاوڕێکه تم هه رسیکتان داوه، هه ریه که تان سه د دینار، پرسیارته لیکردم: چیت پی داوم؟ منیش پیم گوتی: هاوشیوه ی به شی دوو هاوڕێکه تم پیدای، ئایا ئەمه ئەوه ده گه یه نیته که دووسه د دینارم پیدابیت؟ به داخه وه! ئەوه ی کاری پیکراوه وه ک ئەوه یه که ئایه ته که گوتیته: (لَلذَّكَرِ مِثْلًا حَظُّ الْأُنثَى) وه ک گوتیته: بۆ نێر هه یه دوو هینده ی به شی مێینه، ئەمه ش راست نییه، نێر وه ک به شی دوو خوشکه که ی ده که ویت، اته: وه ک به شی هه ریه که یان، اته: ئەویش ئەوه ی ده که ویت که هه ریه ک له دوو خوشکه که ی ده یانکه ویت، به و اتایه ی:

نێرێك به رانه ر دوو مێینه، به شی نێره که = به شی یه ک له دوو مێینه که

اته: له م حالته ده دا دوو مێینه که، سییه ک/یه ک له سه رسییان به رده که ویت.

ئەمەش ده چه سپیته به سه ر هه موو ئەو حالته تانه دا که ژماره ی مێینه کان دوو هینده ی نێره کان بیته:

دوو میینه بهرانبره یهک نیرینه

چوار میینه بهرانبره دوو نیرینه

شەش میینه بهرانبره سی نیرینه... و ههروهها.

واته: ئەگەر پێژە ی ژمارە ی میینه کان/ژمارە ی نیرینه کان = ۲، ئەوکات بەشی نیڕ = بەشی میینه (بۆ نیرینه کان سییهک و بۆ میینه کانیش دوو سییهک).

۲- حالهتی دووهم: ﴿فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾، لێره دا پهروهردگاری جیهانیان حالهتی یهک نیرینه بهرانبره سی میینه، یان چوار، یان پینج... یان زیاتر دهخاته روو، لهو حالهته دا بەشی نیرینه دهبیته سییهک و بەشی میینه کانیش به هه موویانه وه دهبیته دوو سییهک، واته: ئەم حالهته له گهڵ حالهته پێشووه که دا له ودا هاوبهشن که بەشی نیڕ سییهک و بەشی میینه کان دوو سییهکه.

ئە ی ئەگەر به نمونه: ژمارە ی نیره کان دوان بیت بهرانبره به پینج میینه؟

پێویسته له سه ر خالیکی گرنگی ناو ئایه ته که راپوه ستین که ئه ویش برگه ی: "فوق اثنتین" ه، له ودا ده بینین که له جیگه یه کی تری هاوشیوه دا فه رموویه تی: "اکثر": ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ النساء/ ۱۲، ئیستا ده پرسین: جیاوازی چیه له نیوان: "فوق" و "اکثر" دا؟

دابه زینراوی به جی وشه ی "اکثر" ی له بواری ئەو ژماره ته وا ودا به کار هیناوه که ئەگه ری ئەوه ی لی ناکریت که رت ببیت و ورده به شی لی بکه ویتته وه (الذي لا یحتمل الکسور)، واته: ئەو ژماره یه کی که پێی ده لێین: Integer number، له ئایه تی ژماره ۱۲ ی سوره تی النساء یشدا گوتویه تی: "اکثر" و نه ی گوتوو ه "فوق"، چوونکه ناگوخیت مرۆف برایهک و نیوه برایه کی هه بیت، یان خوشکیک و یهک له سه ر چواری خوشکیکی هه بیت، واته: ژماره یه که

کهرت بوون و بهش بهش کردن قه بول ناکات، ههروهها لهو جیگه یه شدا که دهه رمویت: ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ الفرقان/۱۴، دهبینین که ناشوکی کرد و دوعای خراب (ثبور) دانه یه ک و نیویکی نییه، ههروهها که دهه رمویت: ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الروم/۶، خو له ژماره ی خه لکدا نا کریت بلین: ۱۵۴۰،۵ کهس، واته: زۆریه و زۆرینه ی خه لک ده بییت ژماره یه کی ته و او بییت و کهرت بوون وهرنه گریت، ههروهک چۆن دهه رمویت: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ یوسف/۱۰۶، ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ یوسف/۱۰۳، نالین: ۲،۲۵ باوهردار هه یه و ناشلین: ۱۵،۷۵ موشرک هه یه، چوونکه کهرت بوون و بهش بهش بوون له ژماره ی کهسه کاندای نییه.

بوئه وهی مانای ماتماتیکی "فوق" هه ش روون بکهینه وه، دهلین: ئەم وشه یه چهن دایه تی و چۆنایه تیشی پیکه وه تیدایه، دراوته پال، به دانه پالی شتیک بۆلای شتیکی تر، ئەم واتیه له وشه ی "اکثر" دا بوونی نییه.

بو نمونه: گوته ی خواهند ده خوینینه وه: ﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ النور/۴۰، لیبه دا ده بینین که شه پۆل هه م چهن دایه تییه و هه م چۆنایه تیش، ههروهها ریژه شی تیدایه: شه پۆلیک دراوته پال شه پۆلیکی تر، ههروهها تاریکییه ک دراوته پال تاریکییه کی تر.

ئیمهش له ژیا ماندا ئەم دوو چه مک و دهسته واژیه به ته و او ته تی به کار ده بینین ههروهک چۆن له دابه زینراوی به جیدا به کار هاتوون، کاتیک په رله مان دهنگ ددات له سه ر پرۆژه یاسایه ک، دهلین: یاساکه په سه ند کرا به زۆرینه ی ۸۰ دهنگی به لی بهرانه ر ۵۰ دهنگی نه خیر، چوونکه له دهنگداندا کهرته دهنگ و پارچه و به شه دهنگمان نییه، چوونکه دهنگه کان هه میسه ژماره ی ته و او و دروستن.

دوای ئه وه ده لێین: پێژهی دهنگدان بۆ دهرجواندنی یاساکه له سه روی ۵۰٪: $۸۰/۱۳۰ = ۶۱,۵۳\%$

له م پێگه یه وه تیده گهین کاتیک خواوند ده فه رموی: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اِثْنَتَيْنِ﴾، واته: پێویسته له سه رمان که ژماره ی (نساء) ه کان بدهینه پال نیره کان، ئه وکات پێژه که ده بیته سه روی ۲، ده شگونجیت پێژه که ژماره یه کی دروست بیت وه ک پێژه ی $۱/۳ = ۳$ ، واته: ژماره ی مینه کان ۳ می به رانه ر هه ر نیریک، ده شگونجیت ژماره یه کی که سه ری و ناته ندرووست بیت، وه ک پێژه ی $۲/۵ = ۲,۵$ واته: ژماره ی مینه کان ۵ می به رانه ر دوو نیر، یان $۳/۷ = ۲,۳۳$ واته: ژماره ی مینه کان ۷ می به رانه ر سی نیر... و هه ره ها، هه موو ئه و پێژانه "فوق اثنین" ن واته: له سه رووی دوانه وه ن، له هه موو ئه و حاله تانه شدا، به شی نیرینه کان سییه ک ده بیته و به شی مینه کانیش دوو سییه ک، واته: له حاله تی زیاتر بوونی ژماره ی مینه کان به رپێژه ی دوو به رانه ری نیرینه کاند، نیر زیاتر له مینه ده بات، وه ک ئه وه ی که پینج مینه بن به رانه ر دوو نیر، یان شه ش مینه به رانه ر نیریک، به لام ته نها کاتیک دوو ئه وه نده ی مینه ده بات که پێژه که یه کسان بیت به: ۴، واته: ژماره ی مینه کان ۴ می بیت له به رانه ر یه ک نیره وه، ئه وکات به شی نیره که ده بیته: سییه ک/یه ک له سه ر سی، له کاتیکدا به شی هه ر مینه یه ک: شه ش یه ک/یه ک له سه ر شه شه.

واته: کاتیک پێژه ی ژماره ی مینه کان ده بیته /ژماره ی نیره کان گه وه تریته له ۲، ئه وکات به شی مینه کان دوو سییه ک/دوو له سه ر سییه و، به شی نیره کانیش سییه ک/یه ک له سه ر سی.

چه ند نمونه یه ک:

* حاله تی نیریک و سی مینه: $۱/۳ = ۳$ که گه وه تره له ۲

که واته: به شی نیره که $۳/۱ = ۳,۳۳$ ، یه له پاشماوه و سامانی مردووه که

بهشی میینه کانیش = $\frac{3}{2} = 0,667$ ، یه له پاشاوهی مردووه که

بهشی ههریه که له میینه کانیش = $\frac{3}{0,667} = 0,222$ ، یه له پاشاوهی مردووه که

* حالهتی نیریک و چوار میینه: $\frac{1}{4} = 0,25$ گهورهتر له 2

کهواته بهشی نیره که = $\frac{3}{1} = 0,333$ ، یه له پاشاوهی مردووه که

بهشی میینه کانیش = $\frac{3}{2} = 0,667$ ، یه له پاشاوه که

بهشی ههریه که له میینه کان = $\frac{4}{0,667} = 0,167$ ، یه له پاشاوه که، واته: نیوهی بهشی

نیره که

* حالهتی دوو نیرینه و پینج میینه: $\frac{2}{5} = 0,4$ گهورهتر له 2

کهواته: بهشی دوو نیره که = $\frac{3}{1} = 0,333$ ، بهشی یه نیریش = $0,167$ ، یه له پاشاوه که

بهشی میینه کانیش = $\frac{3}{2} = 0,667$ ، بهشی یه میینه = $0,1334$ ، یه له پاشاوه که.

ئهوهی لیروه ده مینیته وه ئهوهیه که ئامازه بکهین بۆ ئهم فهرمودهی خواوهند که دهلیت:

"النساء" لیردها هه موو میینه کان به پینگه یشتوو و پینه گه یشتوو و بچووک و گه وره کان و

شووکردوو و شوونه کردوو و هاوسه ردار و بی هاوسه ریانوه ده گرتته وه، بهو پییهی که میینه

له گۆراندایه و بابته و کرۆکی باسه کهیه.

3- حالهتی سییه م: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾، واته: حالهتی بوونی تاکه میینه یه که

به رانه بر نیریک، نیوهی سامانه جیماوه که بۆ میینه کهیه و نیوه که یه تریشی بۆ نیره که، بوونی

نیر له هه موو حالهته کاندایه پرسیکی یه کلاییه و له سه ره تاییه ته که وه یه کلاییه بوته وه، وه که

پیشتر باسمان کرد ئایه ته کانی میراتگرتن قسه له باره ی دابه شکردنه وه ده که ن به بوونی

میینه وه، ههروهك گوتمان: بهشی نیڕ په یوهسته به ژماره ی خوشکه کانیه وه، ئەمهش جیبه جی دهییت به سه ر دوو نیڕدا له بهرانبهر دوو میینه وه، یان سی نیڕ بهرانبهر سی میینه، واته: کاتیك: ریژه ی میینه کان دهیته /ژماره ی نییره کان = ۱، ئەوکات بهشی نیڕ = بهشی می.

پرسیار لیڤدا ئەمهیه: ئە ی له باره ی حاله ته کانی تره وه چی؟

کاتیك بۆ نمونه: ریژه ی ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان بچوکت له ۲، وهك حاله تی دوو نیڕ بهرانبهر سی میینه

ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان = $\frac{2}{3} = 1,5$ ، واته: گه وره تر نییه له ۲ (سه رووی دووان)، واته: نیڕیك بهرانبهر دوو میینه، نییره که بهرانبهر بهشی هه ریهك له میینه کانی ده که ویت، ههروه ها نیڕیك بهرانبهر میینه یهك، نییره که وهك بهشی میینه که ی ده که ویت.

له کۆتاییدا: بهشی نییره که = بهشی میینه که، سامان و پاشاوه که بهیه کسانی دابهش ده کړیت (حالته ی یه که م).

دهشگونیخت ږوبه رووی حاله تیك بیینه وه که ریژه ی ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان بچوکت بیته له ۱، وهك حاله تی سی نیڕ و یهك میینه یان پینج نیڕ و دوو میینه:

ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان = $\frac{3}{1} = 5/2$ یان بچوکت له ۱، ئەمه سه رووی دووان نییه، یۆیه نیڕ وهك میینه ی ده که ویت، دیسانه وه لیڤه شدا سامانه جیماوه که بهیه کسانی له نیوانیاندا دابهش ده کړیت (حالته ی یه که م).

چهند نمونه یهك:

* حاله تی دوو نیڕ و دوو می: ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان = $\frac{2}{2} = 1$

که واته: بهشی نیڕ = بهشی میینه = $\frac{4}{1} = 0,25$ له سامانه جیماوه که.

* حاله تی چوار نیّر و میینه یهك: ژماره ی میینه کان/ژماره ی نیّرینه کان = $\frac{1}{4} = 0,25$.

که واته: بهشی نیّر = بهشی می = $\frac{1}{5} = 0,20$ له سامانه جیماوه که.

* حاله تی سی نیّر و چوار میینه: ژماره ی میینه کان/ژماره ی نییره کان = $\frac{3}{4} = 0,75$.

که واته: بهشی نیّر = بهشی می = $\frac{1}{7} = 0,142$ له سامانه جیماوه که.

یه کیک له وه لانه ی که فیهی بۆماوه تی که وتووهریته بووه له وه ی که وای داناوه: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾، واته: مردووهره که یهك کچی لی به جی مینیته به بی بوونی رۆله ی نیّرینه، بهمهش، نیوه ی سامانه جیماوه که ده بات، پاشان که سیان ده سنه که وتووهره که نیوه که ی تر بات، بۆیه داویانه به مام و مامه کان، ئەمهش هه له یه کی گهره یه، چونکه نیّرینه که له سه ره تاي ئایه ته که وه هیه و باسی هاتووهره، خواوه ند باس له پاشبه ندیک ده کات که گۆران رووده دات تیایدا که بریتیه له ژماره ی میینه کان، چهن دین حاله تیش هه ن که خواوه ند باسی لیوه نه کردوون، له وه حاله تانه ئەوه یه که مردووهره که تنه ا رۆله ی نیّر لی به جی مینیته (یهك نیّر یان زیاتر تا ناکووتای)، یان تنه ا رۆله ی میینه (یهك میینه یان زیاتر تا ناکووتای).

له م حاله ته دا، سامانه جیماوه که به یه کسانیی له نیوانیاندا دابهش ده کریت، ئەمهش به لگه نه ویستی که له لای هیچکس شاراوهر نییه، چونکه ئایه ته کانی میراتگرتن له بنه ره ته وه تنه ا بۆ حاله تی بوونی دوو ره گه ز هاتوون (نیّر - می) (باوک - دایک) (برا - خوشک) (ژن - پیاو).

به و پییهش که میینه بنه ره ت و بنچینه یه، ئەگه ر میینه به تنه ا ناوبرا، ئەوه واتای ئەوه یه که نیّرینه یهك بوونی هیه له به رانه ریه وه، بۆ نمونه: ئەگه ر ناوی دایکی برد به بی ناوه ی نانی باوک، به تاییه ت بوونی یهك ره گه ز له مندالان (نیّر یان میینه به تنه ا) پیوستی به وه نییه که خواوه ند بیته نیوانه وه و فیّرمان بکات تا سه ره ته که یان چۆن دابهش بکه ین به سه ردا،

چونکه هر مروقیکی ناسایی ده توانیت بلیت: سامانه که بهیه کسانیی دابهش ده گریت له نیوانیانا.

ئیستاش تاماژه بۆ پرسیکی یه کجار گرنگ ده کهین: بۆچی خواوه ند به حاله تی: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّيْنَ﴾ دهستی پیکرد؟

ئیمه وای بۆ ده چین له بهر ئه وه بهو حاله ته دهستی پیکردوه، چونکه ههردوو حاله ته کهی تریش له خو ده گریت:

- لهو حاله ته دا بهشی کومه لهی نیره کان بریتییه له سییه ک، بهشی کومه لهی میینه کانیش بریتییه له دووسییه ک، ههروه که له حاله تی دووه میشدا ده لیت: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾.

- ههروه ها لهو حاله ته دا بهشی نیره کسانه به بهشی میینه، ههروه که له حاله تی سییه میشدا ده لیت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾.

بهواتایه کی تر: به میینه که دهستی پیکردوه چونکه هه موو یاسای میراتگرتن له خو ده گریت. خواوه ندیش له رووی زمانه وانیه وه هاوکیشه یه کی ماتماتیکی له دوو دیردا دارشتوه که هه موو حاله ته کانی میراتگرتنی لقه کان ده گریته وه، ده توانین به شیوه ماتماتیکیه کهی بهم شیوهی خواوه وه بیخهینه روو:

ياساي گشتيى ميرات گرت

ژماره ي ميينه كان

$$2 \leq \underline{\hspace{2cm}} .$$

ژماره ي نييرينه كان

به شى نييرينه كان = به شى ميينه كان

ژماره ي ميينه كان

$$\underline{\hspace{2cm}} \geq 2$$

ژماره ي نييرينه كان

به شى نيير: سييهك

به شى ميينه كان: دوو سييهك

له گه ل په چاو كردنى ته وهدا كه ههركات پيژهى (ژماره ي ميينه كان/ژماره ي نييرينه كان) زيادى كرد، به شى نييره كه به بهراورد به به شى ميينه كان، زياد دهكات، بۆ نمونه:

- ژماره ي ميينه كان 4، ژماره ي نييرينه كان 1، كهواته: $1/4 = 4 < 2$ كهواته: به شى نييره كه $3/1 = 33$.

به شى ميينه كانيش $3/2 =$ ، به شى يهك ميينه كهش $6/1 = 167$.

- ژماره‌ی میینه‌کان ۶، ژماره‌ی نیرینه‌کان ۱، که‌واته: $۱/۶ = ۶ < ۲$ که‌واته: به‌شی نیره‌که = $۳/۱ = ۰,۳۳$.

به‌شی میینه‌کان = $۳/۲$ ، به‌شی یه‌ک میینه‌که $۹/۱ = ۰,۱۱$.

- ژماره‌ی میینه‌کان ۷، ژماره‌ی نیرینه‌کان ۲، که‌واته: $۲/۷ = ۳,۵ < ۲$

که‌واته: به‌شی نیرینه‌کان = $۳/۱$ ، به‌شی یه‌ک نیریش = $۶/۱ = ۰,۱۶۷$.

به‌شی میینه‌کانیش = $۳/۲$ ، به‌شی یه‌ک میینه‌ش = $۲۱/۲ = ۰,۰۹۵$.

به بیرخستن‌ه‌ه و جه‌خت کردنه‌ه له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که له یاسای میرات گرتندا له‌وانه‌یه دادگه‌ریی تایه‌ت نه‌یه‌ته‌دی، به‌لام وه‌ک پیشتر گوتمان: دادگه‌ریی گشتیی له نیوان کۆمه‌له‌کاندا دیته‌دی و جیبه‌جی ده‌بیّت، خواوه‌ندیش به‌ئاگاتره له بارودۆخی گشتیی به‌نده‌کانی، زۆر جار یه‌کسانی نیوان کۆمه‌له‌ نیر و کۆمه‌له‌ میکان له‌سه‌ر ئاستی کۆمه‌لگه‌یه‌ک جیبه‌جی ده‌بیّت و دیته‌دی، چهنده ژماره‌ی تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌یه‌ک زیاتر بن، یه‌کسانییش، نزیکتر ده‌بیّت له جیبه‌جی‌بوونه‌ه‌ه، شه‌گه‌ر کرداره‌که‌مان بۆ نمونه: جیبه‌جی کرد به‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌کدا که ژماره‌ی دانیش‌توانه‌که‌ی یه‌ک ملیۆن که‌س بن، سه‌رژمی‌ری میراتگریی منداله‌کانیشمان وه‌ک دوو کۆمه‌له‌ی نیر و می کرد، ده‌بینین که به‌شی کۆمه‌له‌ی نیره‌کان نزیک ده‌بیته‌وه له به‌شی کۆمه‌له‌ی میینه‌کان.

به‌و پییه‌ش که متمانه‌ی ته‌واومان هه‌یه به ورده‌کاریی خواوه‌ند، شه‌وا ئیمه به‌م خویندنه‌وه‌یه ده‌گه‌ینه شه‌وه‌ی که ئیتر جیگه‌یه‌ک نامینیتته‌وه بۆ گالته‌جاریی گپرانه‌وه‌ی پشک و کورت هینان و ته‌واوکردن (الرّد و العول)، هه‌روه‌ک چۆن وشه‌ی (وَلَد) به‌پیی رپساکانی زمان، نه‌ک به‌پیی قسه‌ی فیه‌ه، نیریش و مییش ده‌گریتته‌وه و جیگه‌یه‌ک نامینیتته‌وه بۆ گرفتیی: ئایا میینه و کچ رپگر ده‌بیّت و رپگر نابیّت (تَحَجِبْ وَلَا تَحْجَبْ)، شه‌و پرس و گرفته‌ی که فه‌قیهه‌کانی

سهردهمی عه باسی له سهر چهند تامانجیک که خواستی دهسه لات بوون، ناچار بوون تا په نای بۆ بهرن، له ویوه مام به شدار کرا له میراتگرتندا (التعصیب)، له کاتیکدا که خواهند ناوی مام و مامه کانی نه هیناوه و به شیشی بۆ دانه ناون، به لکو ته نها به بوونی ههر لقیك بۆ مردوو که، ئەوا ئەو لقه ده بیته ریگر له بهردهم میراتبردنی برا و مام و کهسانی تری مردوو که دا، به و واتایه ی که ئیمه هیچ که سیکمان نه هیناوه و نه مان ترغاندوو ته ناو میراتگرانه وه ته گهر خواهند به راشکاوی ناوی نه هیناویت.

ده مینیته وه ئەوهی تاماژه یه ک بهین بۆ لای ئەوهی که ته گهر یه کیک له منداله کان پیش وه فات و مردنی باوکی یان مردنی دایکی، کۆچی دواپی کرد و پیش ئەوان مرد، ئەوا پشکی ئەو منداله مردوو راسته و خوۆ ده گوازیته وه بۆ مالبات و خیزانه که ی، واته: بۆ ژن و رۆله کانی و به هه مان ریگا دابهش ده کریته وه به سه ریاندا، وه ک باس مان کرد منداله کانی مردوو که ئەوهی باپیریانن، نه ک وه ئەوهی که باو و بلاوه که نه وه بیبهش ده کریت له میراتگرتنی باپیریدا ته گهر باوکی پیش باپیری مردییت.

تا ئیره وه سیه ته که ی خواهند ههرسی حالته که ی گرتوو ته وه که ته گهری هیه له ژماره ی میینه کاندا به رانه بر ژماره ی نیزینه کان روو بدن، هه موو خیزان و مالباته کان له جیهاندا له وه تیناپه رن که ده شییت: میینه یه ک یان دووان یان سه روتر له دووان... تا ناکو تایی، تیدا بییت، له بواری ته گهره ماتماتیکیه تیورییه کان و هه لومه رگی بابه تیشدا چواره میک نییه بۆ ئەم سی حالته، ئەمهش جاریکی تر ئەوه پشتراست ده کاته وه که بناغه ی هاتوچۆ که ر و گۆراو له یاسا کانی میراتگرتندا به و شیوه ی که خواهند دا پرشتوو بریتییه له میینه، نیزینهش په یوه ست و پاشکۆیه و به شیشی به پیی گۆرانی ژماره ی میینه میراتگره کانی که له گه لیدان ده گۆریت، که بریتییه له به شی میینه یه ک، ته نها مه گهر میینه کان له سه رووی دووانه وه بن له به رانه بر یه ک نیروه، له و حالته دا نیروه که سییه کی ده که ویت و ئەوانیش هه رچهند بن دوو سییه کیان ده که ویت، بۆیه ناوی نیڕ یه ک جار له ئایه ته که دا هاتوو، چوونکه

پاشکۆ و په یوه سستی ته وانه، ژماره ی میینه کانیس له ثایه ته که دا ده گۆریت چوونکه خوئی له بنه پده ته وه جولآو و گۆراوه.

جاریکی تریس ده یلیینه وه: ئه و یاسایانه ی میراتگرتن که خواوه ند له وه سیه ته که یدا دایرشتوون، یاساگه لیکي گشتین، به و هویه شه وه دادگه ربی به یه کسانیی و له سه ر ئاستی تاکه کان نایه ته دی تیایاندا، به لآم به دلنیا ییه وه له سه ر ئاستی کۆمه له کان تیایاندا دیته دی و جینه جی ده بیئت.

میرات گرتنی باوانه کان (الأصول)

دوای ئه وه ی که بناغه کانی میراتگرتنی لقه کانمان رافه و شی ی کرده وه که خواوه ند له بری مردووه وه سیه تنه کرده وه که له سه ره تای ثایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا دایرشتوون، به رده وام ده بین و سه رنج ده ده بین تا بزاین چۆن خواوه ند به رده وام بووه تا بناغه کانی میراتگرتنی باوانه کانیسی دایرشتووه: ﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبُوهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء ۱۱.

یه که م شتی که له یه رده ا سه رنجی ده ده بین ئه وه یه که گوتویه تی: (وَلِأَبَوَيْهِ)، نه ی گوتووه: (لِوَالِدَيْهِ)، له مه شه وه تیده گه بین که شه شییه کی سامانه جیماوه که ی مردووه که پشکی (أب) باوکی په روه رشیاره، جیاوازی نییه ئه و (أب) ه (والد) و خاوه نی تووی باوکیه تی بیئت یان نه بیئت، هه روه ها شه شییه کی سامانی جیماوی مردووه که ش، پشکی (الأم) دایکه، ئیتر جیاوازی نییه که مردووه که له و بوویئت یان دایکه که ته نها به خپوکه ر و دایانی بوویئت، واته: ته گه ر مردووه که به مندالیی کرابیته مندالیی ئه م دایکه. پاشان سه رنجی ئه وه ده ده بین که گوتویه تی: ﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾، واته: به شی باوکی به پشکی داوه که ته گه ر دایکی مردووه که له ژیاندا ماییت، ئه و یه کسانه له گه ل پشکی دایکه که دا، واته:

بهشی میینه یه کسانه به بهشی نیزینه، خواوه ندیش کاتیك ناوی دایك (الأم) ی هیئاوه و ناوی باوك (الأب) ی نه هیئاوه، له بهر ئه وهیه که میینه بنه پته و نیزیش پاشکوی ئه وه، ئهم دوو بابتهش ئه و بۆچونهی ئیمه پشتراس ده که نه وه که له باره ی میراتگرتنی مندالان و لقه کانه وه هم مانبو، له گه ل ره چاو کردنی ئه وده دا که ده فهرمویت: (مِمَّا تَرَكَ)، تیده گه یین که لیژده دا به شیک هه یه که پیوسته بهریت پیش جیا کردنه وه ی بهشی دایك و باوك که ئه ویش بهشی هاوسهر (الزوج) ی مردوه که یه ته گهر هه بیته، ئیتر جیاوازی نییه میینه بیته یان نیزینه.

ئه گهر مردوه که رۆله ی نه بوو، نه نیر و نه می، ئه وکات بهشی دایك سییه ک و بهشی باوکیش دوو سییه ک.

دهچینه لای برگه ی دواتر و ده بینین ده لیت: ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾، ته گهر مردوه که بی مندال بوو، دایك و باوکیشی له ژیاندا مابوون، ئه و دایك شه شیه ک ده گریت، به لام باوك پینج له شه شیه ک ده گریت، اته: بهشی براکان له پروانگه ی بهشی باوکه که وه ره چاو کراوه.

گومان له وه دا نییه که دادگهری گشتی لیژده له بهرچاو ده گریت، اته: له کۆمه له کاندان هک له تاکه کاندان، پیشبینی ئه وه ده که یین که ته گهر سه رژمییه ک بکه یین بۆ ئهم ته گهرانه له کۆمه لگه دا، مه رجیش نییه له کۆمه لگه ی عه ره بییدا بیته، ئه وکات ده بینین ژماره ی ئه و دایکانه ی که میرات ده گرن نزیك ده که ویته وه له دوو به رانه ی ژماره ی ئه و باوکانه ی که میرات ده گرن. ته گهر به بی گویدان به ولات لی کۆلینه وه که ش بگشتی نیین به سه ر بواریکی فراوانتر له خه لدا، یان به سه ر ئاستی جیهاندا، پیشبینی ده که یین بینه ری ئه وه بین که کۆی ئه وه ی که باوکانی میراتگر وه ک کۆمه له وه ریده گرن، یه کسان ده بیته به کۆی ئه وه ی که دایکانی میراتگر به هه موویانه وه وه ریده گرن.

پاشان خواوند ده فەرموویت: ﴿أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾، ئەم بەشە لە ئایەتە کە باس لە باوانەکان دەکات هەرچەندە بەرە و ژور سەرکە و نەو، ئەوانە ی که دەچنە خانە ی (أَبَاؤُكُمْ) هە، بە بەلگە ی فەرموودە ی خواوند خۆ ی لە سەر زمانی یوسف پیغە مبه رەو ه (سلاوی لە سەر) که دەلیت: ﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ یوسف / ۳۸، هەروەها لقه کان هەرچەندە شوڕ ببنەو، ئەوانە ی که دەچنە خانە ی (أَبْنَاؤُكُمْ) هەو.

ئەو باوانە میراتگرانە ی که ئایەتە کە دەیانگریتەو، مەرج نییە تەنھا باوکه راستە و خۆکان بن، بە لکو دەشی باپرانیش بن، هەروەها وەك چۆن ئەو لق و وەچە میراتگرانە ی که ئایەتە کە دەیانگریتەو تەنھا ئەو مندالانە نین که راستە و خۆ لە پشستی مردوو هە که و تبنەو، بە لکو دەشی تەو ه ی بن، بە لگەش لە سەر ئەمە ئەو قسە ی خواوندە که بەرووی نەو ه ی ئیسرا ئیلدا کردوویەتی که هەمووشیان راستە و خۆ لە پشستی ئیسرا ئیلەو نە که و تونەتەو.

واتە: بناغە و بنەما لیڕەدا بریتییه لە: سەرەتا نزیکترین و پاشان دوورتر، ئەگەر که سیك مرد و باوکی و باپیری لەژیاندا بوون، ئەوا باوکه که دەبیته ریگر لە بەر دەم میراتگرتنی باپیره که دا، بەلام ئەگەر که سیك مردوو باوکی پیشتر مردبوو بەلام باپیره ی (باوکی باوکی) لەژیاندا بوو، هیچ ریگریک نییە لە بەر دەم باپیره که دا تا بەشی باوکه که (واتە: کورە که ی خۆی) وەر بگریت، هاوشیو ه ی ئەمەش هەیه بۆ باوانە پەییو ه سته کان بەهۆی رەحمەو ه (الأصول من ذوي الرحم).

ئەگەر که سیك مرد و دایکی خۆی و دایکی دایکیشی هەردووکیان لەژیاندا بوون، ئەوا دایکی خۆی (واتە: دایکی مردوو ه که) میراتی لی دەگریت و دەبیته ریگر لە میرات بردنی نەنکه که دا (دایه گەورە ی مردوو ه که - دایکی دایکی مردوو ه که).

بەلام ئەگەر که سیك مرد و دایکی پیشتر مردبوو و نەنکی (دایه گەورە ی) لەژیاندا بوو، ئەوا مافی میراتگرتن دەگوازیتەو بۆ دایه گەورە ی مردوو ه که و میراتی لی دەگریت.

ته گهر که سیکیش مرد و باوک و دایکی پیشتر مردبوون، باپیره ی و نه نکی له ژياندا بوون،
تهوا بهشی تهو باوک و دایکه وهرده گرن که له نایه ته که دا هاتوه، به پیی مهرجه بابته کانی
که حوکم ده کهن به سهر حاله تی میراتگرتندا (لیس له ولد/ له إخوة ... الخ).

له حاله تی مردنی که سیکدا پیش باوک و دایکی و رۆله یشی هه بوو، تهوکات بهشی ته م که سه
مردوه له باوک و دایکه وه پاش مردنیان، راسته و خو ده گوازیته وه بۆ منداله کانی، واته:
نه وه کان میرات ده گرن له باپیره یان داپیره یان، ته نانه ت ته گهر باوکیان یان دایکیشیان
مردبن.

سه باره ت به: ﴿لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا﴾، که هه رگیز هیچکه س نازانیت کی ده بیته
میراتگری کی؟ نایا باوک میراتی کوره که ی ده گریت یان کور هی باوکه که ی؟ نایا باپیره
میراتی نه وه که ی ده گریت یان نه وه هی باپیره که ی؟ ته م بابته تانه له پرووی تاکه که سییه وه له و
شتانه ن که کۆمه لگه نایان زانیت. به لām له پرووی گشتییه وه، پروونه که جیلی نه وه و
منداله کان، دواتر میراتی جیلی باوانه کان ده گرن.

لیره دا هه ست به و جیاوازییه گه وره یه ده که یین که هه یه له نیوان یاسای گشتی یه کلابوه و
یاسای ناگشتی ته گهر داردا (که ته میس هه له نیو یاسا گشتییه که دایه)، چونکه ته وه ی که
گوتمان: جیلی نه وه ی رۆله کان دواتر میراتی جیلی باوانه کان ده گرن، یاسایه کی گشتییه و
مۆرکی یه کلا کردنه وه ی هه یه و یه کلا بووته که روو ده دات.

به لām ده سنیشان کردنی میراتگر له حاله تیکی دیاریکراودا بۆ نمونه: نایا باوکه که میرات له
رۆله که ی ده گریت یان رۆله که له باوکه که ی؟ ته مه یاسایه کی ناگشتییه و مؤرکی ته وه
هه لده گریت که ده شی ته میان روو بدات و ده شی ته ویشیان روو بدات، هیچ دژبه یه کییه کیش
نییه له نیواناندا.

له وانہ یه رپونترین نمونہ له نیوان گشتی یه کلا بوہ وه و ناگشتی ته گهرییدا بریتی بیت له: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، که یاسایه کی گشتی یه کلابوه وه یه. به لام یاسای دریتی و کورتی ته مه نی تاکه کان، بریتی یه له یاسایه کی ناگشتی که ته گهر هه لده گریت و هیچ دژیه کی و پیچه وانہ یه کیش نیه له نیوانیادا، چونکه دواچار چاره نووس و تاکامی گشتی و کوتای له سهر تاستی کوی دروسکراوه کان ته وه یه که هه موو نه فسیک هه ر ده بیت بریت، ته مه ش ته وه ناگه یه بیت که هه ندی کهس پیان وایه ته مه ن دیاریکراوه و براوته وه.

به لام ته وه ی که که سیک چه نده ده ژیی؟ یان سه عید که ی ده مریت؟ یان فلانه دارتووی گوره پانی شاره وانی چه نده ته مه ن ده کات؟... تاد. هه موو ته مانه یاسای ناگشتین و ته گهر هه لده گرن و ده شیت ده سکاری بکرین.

دریژ کردنی ته مه نه کان له ریگه ی چاک کردنی هه لومهرجی ته ندروستی گشتی و دابین کردنی ته و پیکوتانه ی ده بنه هو ی له ناوبردنی ته و نه خوشیانه ی که هو ی کورت کردنه وه ی ته مه نه کانن، ته م ریوشویانه ش کومه له ته رکیکن که خواوه ند و پیغه مبه ره که ی فه رزیان کردون له سه رمان، به لام هه رگیز به دهر نین له یاسا گشتی یه کلاکراوه که: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾.

خالی هاوبهش له نیوان میرات گرتنی لقه کان و باوانه کاندا (الفروع والأصول)

لیردها و له کۆتایی ثایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا دهگهینه شه و فهرمووده ی خواوهند که ده لیت: ﴿فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾، تا له و ریگهیه وه ته بگهین که شه و به شانیه له ثایه ته که دا باسکراون، وهک پیشتر به دریتی باسمان کردن و به و شیوه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوون، به بناغه کانی میراتگرتن و دابه شکردنی میرات داده نرین، شه و بناغه و ریکارانه فهرزکراویکن و فهرز له سه ر که سیک که وه سیهت و پاسپاردهیه کی دوی خوی به جی نه هیشتبیت، چونکه کاتیک کار به و بنه ما و ریکارانه ده کریت که مردوه که وه سیهت نامه یه کی به جی نه هیشتبیت تا به پی شه و وه سیهت و پاسپاردهیه ی خوی بۆماوه و سامانه که ی دابهش بکریت به سه ر شه و که سانه دا که دلخوازی خوی بوون و به پی شه و به شانیه که خوی دایناون بۆ هه ریه کیکیان.

به لام لیردها پیوسته له سه رمان له وه ته بگهین، شه و به شانیه که له ثایه تی میراتدا هاتوون شه وانه فهرزکراون، به و واتایه ی که پیشوه خت له لایهن خواوهنده وه دیاریکراون و هیچ میراتگریک بۆ نییه نه زۆر و نه کم له وه ببات که بۆ دیاریکراوه، به پشتبهستن به وه ی که له سه رتهای شه م بابهت و لیکۆلینه وه یه وه باسمان کرد له باره ی شه وه که فهرز به واتای: دیاریکردنی شتیک دیت که فهرز بکریت و ده سنیشان بکریت، اته: خواوهند پشکی هه موو شه و که سانه ی دیاری و ده سنیشان کردوه که له ثایه ته که دا باسیان لیوه کراوه، که بریتین له: رۆله کان و باوک و دایک، به پی چه ند ریژه یه کی به رجهسته و روون و ره وان به بی هیچ زیاد و که میک، اته: کاتیک ده لیت: ﴿فَلَهُنَّ ثُلُثًا مِمَّا تَرَكَ﴾، اته: بۆ شه وان هه یه دووسییه که له وه ی لی به جیماوه، شه مه شه وه ده گه یه نیت که دووسییه که فهرزکراویکه و نابیت به هیچ بیانویک نادیده بگیریت و پایه مال بکریت و سه ر و خواری تیدا بکریت، هه روه ها که ده فهرموویت: ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ یان ﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ یان ﴿فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾، هه موو شه مانه

فهرزکراون. فهرز کراوه کانی بواری میرات و میراتگرتن جیاوازن لهو سنوور (الحدود) انه ی که له نایه تی ۱۲ ی سوره تی النساء دا هاتوون و بهشی میراتگره کانیان تیدا خراوته پروو و بریتین له: هاوژینه کان و براکان، چونکه ئەم بهشانه په یوهستن بهو برپاره وه که ده لیت: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ النساء / ۱۳، ئەمەش یارمه تیمان دەدات تا له وه تیبگهین که بهشی ئەو میراتگرانه بو ی ههیه زیاتر بییت و زیاد بکات، بهو واتایه ی که ئەو بهشانه که له نایه تی ۱۲ ی النساء دا هاتوون، لانی که می بهشی ئەو که سانهن و بو ی ههیه به شه کانیان زیاد بییت ئەگەر له سامانه جیماوه که دوای دابهشکردنی فهرزکراوه کان به سەر که سه شایسته کانی خویاندا، زیادهیه کی لی مایه وه، وه: به شه کانی ژن و میرد، وه دواتر باسی لیوه ده کهین.

لیردها پیویسته ئاماژه به وه بکهین که بو ی ههیه یه کیک له میراگره کان به ته واوی ره زامه ندی خویه وه و به بی هیچ چهشنه ناچارکردن یان رووگیرکردنیک، دەس له بهشی خو ی هه لبگریت بز میراتگره کانی تر.

میرات گرتنی هاوژینه کان (ژن و میرد)

تیبستا دهچینه سەر باسی بهشی یه کهم له نایه تی دووهم، که له باره ی میرات گرتنه وه ده دویت و په یوهسته به میرات گرتنی هاوژینه کانه وه له یه کتر، که ده فەرموویت: ﴿وَلَكُمْ نَصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ...﴾ النساء / ۱۲.

یه کهم شتیک که سهرنجی ده دهین بریتیه له برگی: ﴿مَا تَرَكَ﴾ له سهره تای نایه ته که دا، واته: بهشی هاوسهر له کو ی سامانه جیماوه که ده بریت، پاشان له وه ی که ده مییتته وه بهشی باوان و لقه کان حساب ده کریت.

خواهند سهرتا گوتار ناراسته ی هاوسهره نیړه کان دهکات، نهوانه ی که هاوژین و ژنه کانیان دهمرن، ته گهر رۆله و مندال و نهوه ی نیړ، یان می ی لی به جی نه ماییت، نهوا نیوه ی نهوا سامانه جیماوه یه ی که له هاوژینه میینه که یه وه به جیماوه، تاییه ت دهکات به هاوسهره نیړه که وه، ته گهر مندال و نهوه شی لی به جی ماییت نهوا چواریه کی بۆماوه که ی ده دات به میړده که ی، پاشان رووی گوتار دهکاته نهوا هاوژینه میینه نه ی که میړده کانیان دهمرن، ته گهر مردووه که رۆله ی لی به جی نه ماییت، نهوا چواریه کی سامانی جیماوی میړده کۆچکردووه که ی تهرخان دهکات بۆ هاوسهر و ژنه که ی، ته گهر مندال و نهوه شی لی به جی ماییت نهوا هه شتیه کی بۆ دیاریی دهکات.

- بیوه پیاو که ژنه که ی ده مریت و رۆله ی لی به جی نامییت، نیوه ی سامانی جیماوی ژنه مردووه که ی ده که ویت، به لام ته گهر ژنه کۆچکردووه که رۆله ی لی به جیما، نهوا میړده که ی چواریه کی ده که ویت.

- بیوه ژن که پیاوه که ی ده مریت و رۆله ی لی به جی نامییت، چواریه کی سامانه جیماوه ی پیاوه مردووه که ی ده که ویت، به لام ته گهر پیاوه کۆچکردووه که رۆله ی لی به جیما، نهوا ژنه که ی هه شتیه کی ده که ویت.

سهرنجی نهوه ش ده دین که: بیوه پیاو دوو نهوه نده ی بیوه ژنی ده که ویت، بۆ نهوه ی بتوانین په نجه بجه ی نه سهر هۆکاره که، ده لئین: له میرات گرتنی رۆله کاندای سهرنجی نهوه ده دین که نیړ له یه که حاله تدا نه بیت، هیچکات دوو نهوه نده ی میینه نابات، نهوا حاله ته ش بریتییه لهوه ی که: ژماره ی میینه کان چوار هینده ی نیړینه کان بیت، واته: یه که نیړ به رانبهر چوار میینه، نهوکات نیړینه که سییه کی ده که ویت و میینه کانیش دووسییه که، واته: به شی نیړینه که دووهی نده ی میینه یه که.

مرۆڤ ده توانیت سهرنجیکي خیرا بدات لهو ژینگه و دهوور و بهرهی که تیایدا دهژی تا له ویتوه بۆی روون بیتتهوه که ژماره ی بیوه ژنه کان به بهراورد به ژماره ی بیوه پیاوه کان نزیک ده که ویتتهوه له چوارقات، وه من پیم وایه ته گهر کرده ی سهرژمیڕیه که له مه و دایه کی فراوانتردا ته نجام بدهین، ته واته و تاکامه به ته وای به دهس ده هیئین، واته: ده بینین که له بهران بهر یه ک بیوه پیاوه و ه چوار بیوه ژن هه ن.

سهره رای ته وه ی که ئیمه به لگه یه کی سهرژمیڕی یان لیستیکی زانیاریمان به دهسته وه نییه تا به لگه بیت بۆ بۆچونه که مان، به لام پیشتر له چه ندین کۆمه لگه ی عهره بیی و کۆمه لگه ی رۆژتا واییدا به دوا داچوونمان بۆ بابه ته که کردووه، تاکامی به دوا داچوونه کانیش تا ئاستیکی باش و په سه ند پشتیوانیی بۆچوونه کانیا ن کردوین، له وانه یه هۆکاره کهش بۆ ته وه بگه ریتته وه که ناوه نجیی ته مه نی ژن له جیهاندا، گه وهره تره له ناوه نجیی ته مه نی پیاو به لانیکه م تا نزیکه ی ۴ - ۵ سال، به یه کسان ی له هه موو ولاتانی پیشکه وتوو له رووی ته ندروستییه وه یان ولاته دوا که وتوو ه کان، ته مه ش واتای ته وه یه که ته گهر پیاویک له ته مه نی سی سالییدا ژنیکی هاوته مه نی خۆی خواست، ته واته ته گهری زۆر هه یه که پیاوه که پیش ژنه که بریت و ژنه که میرات له پیاوه که ی بگریت، ده شانین که پیاوان هه میشه خواستیان به لای ته وه دایه که ژنی که م ته مه ن تر له خۆیان به ۵ - ۱۰ سال بخوازن، له م حاله ته شدا ته گهری ته وه هه یه که پیاوه که زووتر بریت و ژنه که ی میراتی لی بگریت.

ته مه بیجگه له هه لومه رجه ناکاوه کانی وه ک جهنگه کان و رووداوه کان و تووشبوونی پیاوان به چه ندین پیشهات له کاتی ئیش و کاری رۆژانه یاندا، هه موو ته مانه ش ته وه پشتراست ده که نه وه که ژماره ی بیوه ژن و ژنانی میرد مردوو، زۆر گه وهره تره له ژماره ی پیاوانی بیژن و بیوه پیاو، ناوه نده کانی سهرژمیڕی ده توانن له رینگه ی سهرژمیڕیه کانیا نه وه و وه رگرتنی چه ند نمونه یه که له کۆمه لگه یه کی گه وهره ترا، زیاتر دلنیا یان پی ببه خشن له باره ی رپژه که وه . چونکه هه رچه نده رووبه ری سهرژمیڕی فراوانتر بیت، تاکامه کان وردبینانه تر ده رده چن،

هه رچه نده دلنیاش نیم، به لām بیروباوهرم وایه که ته گهر ئەم سه رژمی ریه له سه ر ئاستی گۆی زهویی ته نجام بدریت، ئەوکات ده رده که ویت که ژماره ی پیاوانی بی هاوسه ر نزیك ده که ویت ه وه له یه که له سه رچواری ژماره ی ژنانی بی میرد، لی ره دا دلنیا یی ده دینه وه که کۆمه له کان (کۆمه له ی نیره بی هاوسه ره کان و کۆمه له ی میینه بی هاوسه ره کان) له سه ره نه ی تیگه یشتنمانه وه کاری یاسای گشتی و تایبه ته، خوا وه ند کاتیك یاسایه کی گشتی داده ریژیت تیایدا به رژه وه ندی گشتی ره چاو ده کات، نه که به رژه وه ندی تایبه ت، کاتیك دو به رانه ری به شی بی وه ژنیك ده دات به بی وه پیاویك، ده زانی ت که به شی کۆی نیره بی وه پیاوه کان له کۆمه لگه یه کی دیاریکراودا زیاتر نای ت له به شی کۆی میینه بی وه ژنه کان، واته: به دلنیا ییه وه یه کسان یی له کۆمه له کاندایه جی ده بی ت، له گه ل جه ختکردنه وه له سه ر ئەو راستییه ی که ئەو یاسای میرات گرتنه ی که خوا وه ند دایرشتوه، کاتیك کاری پی ده کری ت کار به و یاسا تایبه ته نه کرای ت که مرۆقیك وه سیه تی پی ده کات بۆ هه رکه سیك که بیه ویت، جیا وازیش نییه که وه سیه تکاره که هاوسه ری ژیان بی ت یان مندا ل یان باوک یان هه رچی تری ت.

لی ره شدا با به تیکی تری گرنه گ هیه پیویسته ئاماژه ی پی بکه ین، ئەویش ئەوه یه له چوارچی وه ی ئەو یاسای میراتگرتنه دا که خوا وه ند دایرشتوه، میراتیك ده سنیشان نه کراوه و نییه بۆ ژنی دو وه م و سییه م و چواره م، که به سروشتی خۆی ئەو ژنانه بی وه ژنن (دایکی مندا لانی بی باوکن) و پی شتر له می رده یه که مه که یان میراتیان گرتوه. هه روه ها (مُلک الیمین) یش میراتی نییه، ئەمه ش هانده ری که که پال به مرۆقه وه بنی ت تا وه سیه ت و راسپارده یه که له دوا ی خۆی به جی به یلای ت و ئەو تایبه تمه ندییه ی ژیا نی خۆی تی دا ره چاو بکات، ئەگه ر زیاتر له ژنیك یان نی کاحی کی مولکولیه مینی هیه، ئەوا وه سیه ت کردن بنه رته له و حاله ته دا، یاسا کانی میرات گرتنیش جیگه وه یه که و خوا وه ند دایرشتوه بۆ کات و حاله تیك که وه سیه تی تی دا نه کرای ت.

كەلالە... (الكَلَالَةُ)

كەلالەى يەكەم برىتییە لە بوونى هاوسەرێك بەبى مندال و بەبى باوك و داىك، بەلام خوشك و براى بىت: حوكمەكانى كەلالە لە دابەزىناوى بەجىدا لە دوو ئايەتى سورهتى النساء دا هاتوون (۱۲ و ۱۷۶)، ئەم دوو ئايەتەش جىگەى ناكۆكییەكى زۆرى فەقیهەكانن، لەوانەى يەكێك لە گرنگترین هۆكارەكانى ناكۆكییەكەيان ئەوەبىت كە بەلگەى كەيان دەست نەكەوتبىت تا يەكێك لە قسە و بۆچوونەكانى تايبەت بەم بابەتەو پشتراس بکاتەو و هەلى بۆن بەسەر ئەوى تردا، بۆیە حوكم لەم بابەتەدا هەر بە شىوێ ئىجتىهاد و لىكدانەو و بۆچوونى تاكەكەسى مایەو، هەندىك لەو كەسانەى كە بە پىاوى زانست دىنە ئەژمار و لەم بابەتەدا بەدواداچوونىان هەى، پىيان خۆشە جىاوازىبەك لەنىوان دوو ئايەتەكەدا بکەن و بلىن: ئايەتى ۱۲ لە هاویندا دابەزىو و ئايەتى ۱۷۶ یش لە زستاندا، لەوانەى قسە بەناوبانگەكى عومەرى كورپى خەتتاب ئەمە زىاتر پروون بکاتەو كە ئىمە دەىلین، كە دەلىت: سى شت هەن ئەگەر پەيامهین (سلاوى لەسەر) بۆى پروون دەكردىنەو بەلاى منەو خۆشەوئىستردەبوو لە دونیا و هەرچى لە دونیادا هەى: كەلالە و جىنشینی و سوو (الكَلَالَةُ و الخِلافةُ و الربا).

دەكرىت ئەو ناكۆكىيانە بدەىنە پال:

۱- بەپىرۆز زانىنى ئەوێ كە پىشینان نووسىویانە و دانانىان لە خانەى قسە و برىارى ئىلاهى و خواىیدا، هەرەها نەبوونى بویرى لەسەر ئەنجامدانى مشتومر، یان هىچ نەبىت دانانى ئەوێ پىشینان وەك كەلەپورىكى مرۆقىی كە راستى و هەلەشى لى چاوەرى دەكرىت و ئەویش وەك هەمووشتەكان بۆى هەى بکەوئ و لەبىر بچىت و كات لەناوى ببات.

۲- لە یاساى مىراتگرتندا وا سەىرى بەشەكانیان كروو و كە پىویستە لە هەموو حالەتێكدا و سەبارەت بە رۆلەكان و ئەوانى تریش، جىبەجى بکرىن و نابىت گۆرانكارىیان تىدا بکرىت،

باشترین به لگهش له م بارهیه وه: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ مِثْلِ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾، فیههزانه كان ثم قسمه یه یان واداناره که سنووریکه و ناکریت له هیج حالت و هه لومه رجیکدا ببه زینریت، بهوشیویه ش تایه ته که ده خویننه وه وهك خواوند مه بهستی بیت بلیت: بو نیر هه یه دووهینده ی پشکی مینه (لِلذَّكَرِ مِثْلًا حَظُّ الْأُنثَى).

دوای ته وهی که خواوند سنوری یاساکانی میرات گرتنی رۆله کان و نه وه کان و باوانه کانی ههردووسه ری رهنگرپژ کرد، ههروه ها پشکی هاوژینانیشی له حاله تی بوونی مندال و نه بوونیشیدا، رۆشن کرده وه، پاشان ده چپته سه ر باسی رهنگرپژ کردنی سنووری ته و یاسایانه و له کۆتا حاله تدا که بریتیه له حاله تی که لاله، میراتگران دیاری ده کات و پشکی هه ریه که شیان له سامانی جیمای مردووه که ده سنیشان ده کات.

که لالهش له پرووی زمانه وانیه وه، ته و که سه یه که: نه باوانی له ژیاندا مابن و نه رۆله و مندالیشی لی به جی مابیت، اته: نه لق و نه باوان، ته مهش ته و حاله ته یه که ده رفه ت ده دات به خوشک و برا، تا میراتیان بهرکه ویت.

به شی دووم له تایه تی ۱۲ ی سوره تی النساء ده خویننه وه: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾، له م حاله ته دا پیی ده گوتریت: که لاله ی یه که م، چونکه مردووه که نه باوان و نه لقی، لی به جی نه ماوه، به لکو ته نها هاوژینیك و خوشک و برای لی به جی ماوه، سه رنجی ته وهش ده دین که لیرده ا خواوند یه کسانیی کردووه له نیوان نیر و میدا، به پیی ته م بناغه گشتیه: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾ وهك پیشت خویندنه وه مان بۆکرد، به شی یه کسانی دا به برا و خوشک، ته گه ر یهك تاکه برا یان یهك تاکه خوشک بوو، ته وا به شه که شه شه که، ته گه ر ههردوولاشیان کۆمه له خوشک و برایهك بوون، ته وا له سییه کدا هاوبهش دهن، اته: سییهك لانی زۆری سنوری میرات گرتنی

خوشك و براكانه لهم حاله تەدا، واتە: لانی كەمی میرات گرتنی خوشك و براكان شەشیە كە و لانی زۆریشی سییە كە.

دەپرسین: خواوەند لەم حالەتی كە لالەیه دا بۆچی بەشە كانی خوشك و براكانی بەتەنیشت بەشە كانی هاوسەرە كانه و بە ژن و پیاو وە داناو، لە یەك ئایە تدا؟

ئەم نمونە ی خوارە وە ھۆكارە كە روون دەكاتە وە: ئەگەر ژنیك بە كە لالەیی و وەجاخ كویری واتە: نە منداڵ و نە باوك و دایكیشی لی بەجی نەما، بەلام خوشك و برای ھەبوون و لە ژیاندا مابوون، خوشك و براكان سییە كی سامانە جیماو ھە كە ی دەبەن و لەنیوان خۆیاندا بەیە كسانی بەشی دەكەن، بەلام ئەگەر تەنھا یەك برای لی بە جیما بوو، ئەوا براكە ی شەشیە كی سامانە كە دەبات، ئەگەر تەنھا یەك خوشكیشی لی بە جیما بوو ئەوا شەشیە ك دەبات، پاشاوە ی سامانە جیماو ھە كە دووسییە كیە تی چی لیدی ت؟ دەلیم: بەر میردە كە ی دەكە ویت، چوونكە ئەو میراتگری بنەرە تی و نزیكترینە.

ئەگەر خوشك و براكانیش زیاد لەیە كدانە بوون و هاوژینیشی مابوو، ئەوكات یە كسانی جیبە جی دەكریت: ﴿فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ جیاوازی نییە نیڕ بن یان می یان ھەردوو كیان پیکە وە.

ئەگەر پیاویك مرد، ژنیك و پینج خوشك و برای لی بە جیما، ئەوا ژنە كە ی دوو سییە ك دەبات، خوشك و براكانیشی سییە ك دەبەن و بەیە كسانی دابەشی دەكەن لە نیوان خۆیاندا و ھەر یە كە یان ۱۵/۱ لە سامانە جیماو ھە كە دەبەن.

لیرەشە وە دەتوانین بلین: میرات گرتنی هاوسەران سنورگە لیکي ھە یە كە دەشی ت زیادوو كە م رووبدات تیا یاندا، لانیكە می میرات گرتنی پیاو لە ژن و هاوسەرە مردوو ھە كە ی بریتی یە لە چواریە ك، لانی زۆر و سەرووشی بریتی یە لە پینج لە شەش، لانی كە می میرات گرتنی ژنیش

له میړده مردووه کهي بریتیه له هه شتیهك، لانی زور و سهرویشی بریتیه له پینج له شهش،
واته: میرات گرتنی هاوسهران سنورداره، ههروه ها میرات گرتنی خوشك و برایش لیړه دا
(له نیوان شه شیهك و سییه كدایه) وهك ته وه نییه كه له میرات گرتنی لقه كان و باوانه كاندا
بینیمان كه پشكي رولله كان و باوانه كان فهرز كرابوو (واته: ده سنیشان كرابوو).

به گه پرانه وه بۆ ته واو کاريی ثایه تی ۱۲ ی سوره تی النساء، جاريکی تریش سه رنجی ته وه
ده دینه وه كه خواوند جهخت ده کاته وه له سه ر بابه تی وه سیه ت و پاسپارده كردن و مه سه له ی
قهرز، تا ته وان هه بن بابه تی میرات گرتن و به شکرني، نایه ته ئاراوه، ههروه ها به بوونی ته وان
ته و سنورانه و به شه كان له کار ده کون، واته: ته و به شانیه ی كه ثایه ته كه و ته واوی
ثایه ته کانی تری بواری میرات باسی ده کهن له گره وی بوونی قهرز و وه سیه تدان، ته گهر قهرزیک
له ئارادا بوو و هه موو سامانه جیماوه کهي داده گرتته وه، ته وکات نه وه سیه ت هیه و نه میرات
گرتن، ته گهر پاش دانه وه ی قهرزه كان شتیکی لی مایه وه و وه سیه تی کیش له ئارادا بوو، ته وا
وه سیه ته كه راده پرنیتریت و میرات گرتن نایه ته ئاراوه.

ههروه ها سه رنج ده دین خواوند له ثایه ته کهي میراتی هاوسه راندا به شی خوشك و براکان
دابهش ده کات، له مه وه تی ده گهین كه:

- كه لاله بریتین له كه سه نزیكه کانی مردووه كه بیجگه له باوان و مندال و نه وه كان.

- ته و به شانیه ی كه بهر كه سه نزیكه كان ده کون، ته نها خوشك و براکانه، ته گهر بین، ته نها
ته وانن كه له م ثایه ته دا به بوون و تاماده بوونی هاوسهران، نهك له حاله تی نه بوونی
هاوسه راندا، به لگهش له سه ر ته مه ته وه یه كه حاله ته كه له هه مان ثایه تدا كه ته و باسه
ده کات، به بی هیچ دابرا نیك له باسه كدا، باسی میرات گرتنی هاوسه رانیش ده کات.

- خواوند لیتره دا بهشی ههریهك له نیڕ و میینه (خوشك و براكان) ی بهیه کسانیی فهرز کردوو، ئەمەش پشتگیری ئەو دەکات که ئیمه دهیلین.

دریژه به سه رنجدانه کاغان دهدهین له ئایهتی ۱۲ ی سورهتی النساء و دهبینین دهلیت: ﴿غَيْرَ مُضَارٍّ﴾، گوتهی (مُضَارٍّ) له کرداری (ضَرَّ) ه وه هاتوو و سی رهگ و بناغهی درووستی ههیه، به که میان: (الضَّرَّ) که دژی (النَّفْع) ه.

دوه میان: (الضَّرَّ) ه که له (الضَّرَّة) ه یه، به واتای ژنی دووهم و له کوردیدا وشه ی (ههوی) ی بۆ به کار دیت.

سییه میشیان: بهرگه گرتنی سه ختییه کانه و بهو هویه شهوه به که سی نابینا ده گوتریت: الضَّریر.

ماوه تهوه بزاین ئەم وشهیه له ئایه تی کدا که باسی میراتگرتنی هاوسه ران و خوشك و براكان دهکات، واتای چیی ده گهیه نیت؟

ئیمه زیاتر به لای ئەو دا دهچین که مانای یه کهم له خو بگریت (الضَّرَّ ضِدَّ النَّفْع)، وهك جهخت کردنه وهیهك له سه ره شهوهی که له حالهتی که لاله و وه جاخکویری مردوه که دا، خوشك و براكان سییهك ده بن، ئەگه مردوو که ژن بوو و میرده که ی نیوهی سامانه جیماوه که ی برد، شهشیه کی سامانه جیماوه که ده مینیته وه و به بۆچوونی ئیمه ده بی بدریت به میرده که، ئەگه هاوسه ره کهش پیاو بوو و ژنه که ی چواریه کی سامانه جیماوه که ی برد و خوشك و براکانیش سییه کیان برد، ۱۲/۵ ی سامانه که ده مینیته وه و به بۆچوونی ئیمه پیویسته بدریت به ژنه که، چوونکه هاوسه ر تاکه میراتگری پله یه که، نیوه و چواریه ک بریتین له لانی که می سنوره کانی میرات گرتنی هاوسه ران له حالهتی نه بوونی منداڵ و پۆله دا، که بریتیه له حالهتی وه جاخکویری و که لاله، به شه کهش زیاد دهکات لهو به هایانه، ئەگه ئەو پاشماوهیه

بدریته خوشک و براکان، یان بدریت به کهسانی تر که به هیچ شیوه یه که له ثایه ته کانی میراتدا ناویان نه هاتوو، نه وکات زیانیکی گه وره بهر هاوسه ری مردوو که ده که ویت، چ ژنه که بیت یان پیاوه که، خواوه ندیش ناگادارمان ده کاته وه که نه کا بکه وینه نه وه له یه وه.

بیجگه له مه، به لای نه وه شدا ده چین که مانای دووه میش هه لبرگیت (الضرة) ژنی دووه م، وای لی تیده گه یین مه بهستی نه وه یه که (الضرة) ژنی دووه م، وهک پیشتر و له م به شدا باسمان کرد، ژنی دووه م و زیاتر، به شه میرات له میرده مردوو که ی ناگریت، چونکه بزیه ریگه به چه ند هاوسه رگرتن دراوه تا ته نها بیوه ژن ماره بگریت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ النساء/۳، بیوه ژن له بنه رهدا ژنی که که پیشتر میرده که ی مردوو و پشکی خوئی له میراتی میرده که ی یان به شی خوئی له وه سیهت و پاسپارده که ی وه رگرتوو، ثایه ته که ش روونکردنه وه ده دات و گومانی تیدا نییه که چه ندیه تی له هاوسه رگرتندا ده بیت ته نها له گه ل نه وه بیوه ژنانه دا بیت که مندالی یه تیم و بی باوکیان که وتوو به سه ردا، بیانوو و پاساوی هاوسه رگریه که ش بریتییه له وه که پیاوه که: چاکه کاری بکات و به یه کچاو سه یی نه وه منداله بی باوکانه بکات له گه ل منداله کانی خویدا و چاودیریان بکات، له به رانبه ر نه م نه رکه شه وه که ده که ویتنه نه ستوی پیاوه که وه، دابه زینراوی به جی له دوو بابهت به خشوییه تی: بره پاره و خه لاتی ماره برین و، میراتگرتنی ژنه که لی، نه مهش له م فه رمووده ی خواوه نددا روون ده بیته وه: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ النساء/۱۲۷.

ثایه ته که وینای هه لومه رجیکی کۆمه لایه تیی ده کات که پرسیاریکی له باره وه کراوه له پیغه مبه (سلاوی له سه ر): پیمان بلی له باره ی ئه و ژنانه وه که له کاتی ماره کردنیاندا ماره یی و خه لاتیان ناده نیی به مه به سستی به خیو کردنی منداله بی باوکه کانیا ن که که وتوون به سه ریاندا، ثایا له سه ر ئه م حاله ته به رده وام بین، یان خوا وه ند حوکمیکی تری هه یه له م باره یه وه؟ ثایه ته که وهک وه لامیک بۆ ئه م پرسیاره ها تووه و پینگه ده دات که ئه وه ی بریاره بدریت به ژنان له کاتی ماره کردنیاندا، نه دریت به و بیوه ژنانه ی که ماره یان ده که ن، له به رانه ردا چاودیری منداله کانیا ن بکه ن و به خیویان بکه ن، ئه وه ی که له م باره یه وه له په راوی خوا وه نده وه ده خوینریته وه به سه رماندا چییه؟ من ده لیم:

یه که م: له م قسه ی خوا وه نده دایه که ده لیت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ النساء/ ۴، ئه مه ئه و فه رمانه یه که فه رمانان پی ده کات تا ماره یی ژنان بده ی ن و له ثایه تی ۱۲۷ ی سوره تی النساء دا ئه و ئه رکه ی له ئه ستۆی پیاوان خستوه، به مه رگی چاودیری و به خیو کردنی ئه و که سه بینه وا و هه ژارانه و سه ره په رشتیی کردنی منداله بی باوکه کان.

دووه م: له ده سته واژهی ﴿غَيْرُ مُضَارٍّ﴾ ئه وه ی که ژنه که و (الضَّرَّة) و هه وی و ژنی دووه م، به ش له میراتی پیاوه که ی نابات.

ئه وه ش که هه ندی له راقه کاران بۆی چوون و ژماره یه که له فیه زانه هاوچه رخه کانیش له وه دا شوینیان که وتوون گوایا (یتامی النساء) واتای ژنه هه تیوه کان ده که یه نی، ئه م تیگه یشتنه هیچ بایه خیکی نییه به لای ئیمه وه، ئه گه ر واییت ئه وا: (کُتِبُ التَّارِيخُ) یش واتای (تاریخ الکتب) ده که یه نی، هه روه ها واتای (رَجُلُ الطَّوَلَةِ) ده بیته (طاولَة الرَّجُل)، هه روه ها (رَجُلُ الطَّوَلَةِ) یش واتای ده بیته (طاولَة الرَّجُل)، که هیچیان وانین.

له م سهر به نه وه، پيشنياری شه وه ده کهين که نه گهر چه ند هاوسه ريبه تبي (تعدد الزوجات) قه ده غه کرا (نهک حرام کرا) و ته نها رپگه به ماره کردنی بيوه ژن درا، شه وه بسه پيتريت به سهر شه واندها که سهر پيچي شه بریاری قه ده غه کردنه ده کهن، که چه ند مهر جيک له گريبه ستي هاوسه رگريبه که ياندا تو مار بکريت و له و رپگه يه وه شه وه پروون بکريت شه وه که ژنی دو وه م ميرات له و پياوه ناگريت.

پاشان خواوند کوتايی به باسه که ده ينييت و ده لیت: ﴿وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، هه روهک چون باسی ياسا کانی ميرات گرتنی به ده سته واژه ی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾ ده ست پی کرد، ليره شدا به جه خت کردنه وه له سهر شه وه ی که شه وه ی باسکرا وه سيهت و راسپارده ی خواونده له کاتيکدا که مردو وه که وه سيه تنامه و راسپارده يه کی دوا ی خو ی به جي نه هيشتييت، به لام وه سيهت و راسپارده خوايه جيگروه که، ياسايه کی گشتيه و بز هه موو دانيشتوانی سهر پروی زه ويی دانراوه و يه کسانیی و دادگريی ده چه سپنييت له نيوان کو مه له کانادا، شه وه شی له بير نه چو وه که وه سيه ته مرؤقييه که پيش ده خريت و په سهند تره، شه و راستيه شی له چوار جيگه دا تاماژه پی کردو وه که ياسا خوايه کانی ميرات له دوا ی ههر وه سيه تیک يان قه رزيکه وه جي به جي ده کرين شه گهر بن، چوونکه وه سيه ته مرؤقييه کان له سهر ناستی تاک دادگرييان تيدايه.

شه وه ش که ده فه رموويت: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾، شه و قسه ی خو يمان له کوتايی ثايه تي رابوردو وه وه بير ده خاته وه و جه خت ده کاته وه که: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾.

عَلِيمٌ حَكِيمٌ ————— عَلِيمٌ حَلِيمٌ

خالی هاوبه شی نيوانيان بريتيه له وشه ی (عليم)، اته: زانستی خواوند له باره ی دابه ش کردنی خه لک و مندال و نه وه و وه چه کانه وه بنه ما و بناغيه له و حوکم و برپاراندها، به لام ديسانه وه ش له زانستی خواوند دايه که مرؤقايه تي پيوستي به کاتيکی زوره تا تيبگات له و ياسايانه ی که له ثايه ته کانی ميرات و جي به جي کردنياندا به ناگايی و ورياييه وه هه يه، بزیه کوتايی ثايه ته که ی به ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ هيناوه.

که‌لاله‌ی دووهم

که‌لاله‌ی دووهم بریتییبه له‌وه‌ی که مردوو‌ه‌که تهنه‌ها خوشک و برای لی به‌جیمابیت. ته‌گه‌ر که‌سیکیش بلیت: وادابنی که ژنیک مردوو‌ه و برابه‌ک یان خوشکیکی لی به‌جیماوه و میردیشی نییه؟ ده‌لیین: دابه‌زینراوی به‌جی ناوری داوه‌ته‌وه به‌لای ئەم حاله‌ته‌شدا و له‌ ئایه‌تی ۱۷۶ ی سوره‌تی النساء دا باسی لیوه کردوو: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ أَمْرُهُ هَكَذَا لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ ته‌مه تهو حاله‌ته‌یه که پیی ده‌گوتریت که‌لاله‌ی دووهم.

له‌دیدى ئیمه‌وه ئایه‌ته‌که بۆیه به‌م شیویه ده‌ستی پیکردوو که ده‌لیت: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾، ته‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که پيش دابه‌زینی ئەم ئایه‌ته، بابه‌تی که‌لاله‌ جیگه‌ی مشتومر و مایه‌ی پرسیار کردن و ده‌رگرتنی را‌بو‌چوون بووه، ریک وه تهو فه‌رمووده‌ی خواوه‌ند که ده‌لیت: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ الْأَعْرَافِ ۗ ۱۸۷﴾ و ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۗ ۸۵﴾ و هاوشیوه‌کانیان، ته‌مه بابه‌تیکه قسه‌که‌ی عومه‌ری کوری خه‌تتابان بیر ده‌خاته‌وه که ده‌یگوت: "سى شت ههن ته‌گه‌ر په‌يامه‌يين (سلاوى له‌سه‌ر) بوى پروون ده‌کردینه‌وه به‌لای منه‌وه خو‌شه‌ويسترده‌بوو له‌ دونيا و هه‌رچى له‌ دونيادا هه‌يه: که‌لاله و جینشینی و سوو (الکلاله و الخِلافة و الربا)". (البخاري ۵۱۶۰)، وه وامان لی ده‌کات پیرسین: ئایا عومه‌ر چۆن ته‌مه ده‌لیت، له‌کاتی‌کدا که ئەم ئایه‌ته‌ی له‌به‌رده‌مدا بووه و ته‌وه‌ی تیدا‌یه که به‌راشکاوایی هیما ده‌کات بۆ ته‌وه‌ی که خواوه‌ند خۆی برپار و فه‌توا ده‌دات له‌باره‌ی که‌لاله‌وه؟

دواى ته‌وه‌ی که خواوه‌ند له‌ئایه‌تی ۱۲ ی سوره‌تی النساء و له‌ حاله‌تی که‌لاله‌ی یه‌که‌مدا به‌شی میراتگه‌ر‌ه‌کانی پروون کرده‌وه به‌ بوونی هاوسه‌ر (نیر بیت یان می)، له‌ ئایه‌تی ۱۷۶ ی النساء یشدا چووته‌سه‌ر باسی به‌شی میراتگه‌ران له‌ حاله‌تی که‌لاله‌ی دووه‌مدا که مردوو‌ه‌که

هاوسه ری لی به جینه ماوه، واته: خواوند له دوو ثایه ته که دا باس له مردنی که سیك ده کات که مردوو و نه باوان و نه رۆله و نه نه وهی لی به جینه ماوه، ته گهر هاوسه ری ماییت، شهوا ثایه تی یه که م حوکمی تیدایه له باره ی به ش کردنی سامانه جیماوه که یه وه، ته گهر هاوسه ریشی نه بییت یان لیبی به جی نه ماییت، شهوا ثایه تی دوو م حوکمی حاله ته که ده کات (که لاله ی دوو م).

له وانیه شهوه ی که لیردها سه رنج راده کیشیت، به کارهینانی خواوند بییت بو وشه و کرداری (هَلْکَ - تیاچوو)، که وامان لی ده کات که مینک بگه رین به دوای واتای "الهلاک - تیاچوون" دا، ته گهر چند ثایه تیک بجهینه روو که هم وشه یه یان تیدا هاتوو، ده بینین که:

- «مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتَهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ» آل عمران/ ۱۱۷، کیلگه ی شهو که سانه ی که ره شه با لییدا جاریکی تر نه ژیا یه وه و زیندوو نه بو یه وه.

- «وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ أَهْلُكُنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ» الأنبياء/ ۹۵، خه لکی شهو گونده جاریکی تر نه گه رانه وه ناو گۆره پانی ژیان.

- «أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ» یس/ ۳۱، لیرده شدا دیسانه وه شهو سه دانه ی که تیپه ری یون ناگه رینه وه.

- «وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ» الحاقة/ ۶، نه ته وه ی عادیش که ره شه با له ناوی بردن که سیان لی دهر باز نه بوو.

له ثایه ته کانه وه شهو تیده گه یین که له ناوچوونی گهل و نه ته وه کان جیا یه له مردنیان، ته گهر کۆمه لگه یه ک بریت شهوا جاریکی تر نه گه ری گه رانه وه ی هه یه بو سه ر شانۆی ژیان و ده سپی کردنه وه ی به شداریکردن له بونیادنان و به رپۆه بردنی شارستانیه تدا و وه ک بکه ریک به رده و امی بدات به رۆل و کاریگه ری خۆی، وه ک نمونه ی کۆمه لگه ی ته لمانی که توانی

جاریکی تر بگەریتتەو سەر شانۆی ژیان، بەلام تیاچوون و فەوتانی هەر کۆمەلگەیهك ئەو دەگەیهنیتت کە ئەو کۆمەلگەیه هەلۆشاو و دابراو و ناتوانیتت جاریکتەر هەستیتتەو و درێژە بە بوون و کاریگەری و رۆلی بدات، وەك ئەو هۆز و نەتەوانەیی کە خواوەند باسی لەناوچوونی کردوون بۆمان.

لەم سەرەنەو لەو گوتەیهی خواوەند تێدەگەین کە دەلێت: ﴿إِنَّ أَمْرًا هَلَكًا﴾ واتای ئەو یە کە هیچیەك لەو لقانە و هیچیەك لەو باوانانە و تەنانەت هاوسەرەكەشی کە دەشیتت دواتر بتوانن درێژە بە شوینەوار و کاریگەری و ناوی بدەن، نەمانەتەو، بۆیە هیچ چەشنە بەردەوام بوونیکێ لەژاندا نەماوەتەو، ئەم حالەتەش جیاوازی لە حالەتی کەلالەیی یە کەم کە هاوسەرەكەیی ماو، هەرەها تێدەگەین کە ویناکردن و ناوھینانی بەو شیۆیه، مرۆقیكە نە رۆلەیی نە نیر و نەمی و نە نەو و نەدایك و نەباوك و نە باپیرە و داپیرەشی لەدوا بەجی نەماو، (ئەم حالەتەش لە زمانی هەورامیی خۆماندا ئەم رستەیهی بۆ بەکار دەھینن و دەلێن: قەرەچۆلەش برینۆ).

هەرەك چۆن فیهقزانە بەرێژەکان وشەیی (وگەد) یان بەپالئەری چەند ھۆکاریکی سیاسی و رامیارییەو کە پیشتر لەم کتیبەدا باسمان لێو کردوون، قەتیس کردووە لە رۆلەیی نیرینەدا، لیرەدا و لە حوکمەکانی نایەتی کەلالەیی دوو میشتا، درێژە بەو قەتیس کردنە دەدەن، وایان گوتوو کە ئەگەر مردوو کە رۆلەیی نیرینەیی نەبیت، ئەوا خوشك نیووی میراتە کەیی دەبات، یان کچیکی هەبیت، ئەمەش بەلای تێمەو هەبیت بایە خێکی نییە.

بەمەشەو نەوستان، بەلکو سەریان کیشاو بۆ جیاوازیی کردن لەنیوان برا و خوشکی باوکییدا و هەرەها لەنیوان برا یان خوشکی دایکییدا، ئەو قسەیهشیان داووەتە پال ئەبۆبە کری سدیق گویا لە گوتاریکدا گوتویەتی: "ئەو نایەتەیی کە خواوەند لە سورەتی النساء دا دایبەزاندوو لە بارەیی فەرزکراوەکانەو، سەرەتاو بەشی یە کەمی لەبارەیی رۆلەیی

باوکه وهیه، دووه مه کهشی له باره ی ههردوو هاوسهر و براو خوشکه وهیه، شه و ئایه تهش که کۆتایی سوره تی النساء ی پیهینراوه له باره ی برا و خوشکه دایکییه کانه وه دایبه زاندوه. شه و ئایه تهش که کۆتایی سوره تی الأنفال ی پیهاتوه، له باره ی خاوه ن رهحه کان (أولي الأرحام) وه دایبه زاندوه".

به ئاماژه بۆ شه وه ی که رابورد، به پیوستی ده زانین قسه له سه ر بابه تیک بکهینه وه که چه ندين جار جه ختمان له سه ر کردوه ته وه و بریتیه له: هه موو یاساکانی میرات له ده سنیشان کردنی به شه کانی میراتگره کاندایه دیاریی کراوی بۆ شه وه دابه زیون که له حاله ته کانی کومه لگه دا جیه جی بکرین، نه ک به سه ر حاله تی تاکه که سیدا، اته: له حاله ته کانی میراتگراندا که نیر و میشی تیدا بیت، بوونی میراتگرانیک له یه که ره گز (چه ند برایه ک، چه ند خوشکینک، مندال و رۆله ی نیرینه، مندال و رۆله ی میینه) به هۆی روونی حاله ته که وه پیوستی به نیگایه که نییه تا پیمان بلیت: به یه کسانیی سامانه جیماوه که دابه ش بکه ن له نیوان خۆیاندا، اته: شه گه ر میراتگره کان ته نها نیرینه بوون یان ته نها میینه، سامانه جیماوه که به یه کسانیی دابه ش ده کریت.

شه گه ر به ریزبه ندیی شه حاله تانه بخوینینه وه که خاوه ند له ئایه تی ۱۷۶ ی سوره تی النساء دا خستوونیه ته روو، ده بینین هاوشیوه ی شه حاله تانه ی لقه کانن که له ئایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا هاتوون، به لام ریزبه ندییه که یان هه لگه رینراوه ته وه و میینه وه ک خۆی به گۆراوی ماوه ته وه و نیرینه ش په یوه ست و پاشکۆی شه وه:

۱- حاله تی بوونی یه که خوشک: ﴿وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾، گومانی تیدا نییه شه گه ر ئیمه وا دابنیین که شه یاسایه له حاله تی تاکه که سه کاندایه جیه جی ده کریت، اته: مردوه که ته نها خوشکیکی هه بیت له ژیاندا بیت، شه وکات ده بینین نیوه ی سامانه جیماوه که ماوه ته وه و ئایه ته که ش ناوی خاوه نه که ی نه هیناوه، لیره دا دلنیا ده بیننه وه که برایه که له به رانه بر شه م

خوشکوه بوونی هیه، له ئاکامدا: خوشکه که نیوهی سامانه جیماوه کهی مردووه که دهبات و براهش نیوه کهی تری: حاله تی بوونی برا و خوشک، هاوشیوهی حاله تی سییه مه له میرات گرتنی لقه کاندایا، واته: بهشی نیڤر = بهشی می.

۲- حاله تی بوونی دوو خوشک شهوه دهگه یه نیت که براههک له بهرانبه ریانه وه هیه: ﴿فَإِنْ كَانَتْا اِثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾، شهه حاله شهش هاوشیوهی حاله تی دووه مه له میرات گرتنی لقه کاندایا له گه ل جیاوازییه کدا به نه بوونی ریژه: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اِثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ النساء/ ۱۱، دوو میینه که دووسییه کیان بۆ هیه نیڤه کهش سییهک، واته: بهشی نیڤر = بهشی می.

۳- حاله تی چهند خوشکیک و براههک، بریتییه لهو حاله شه گشتییهی که پوختهی شهوهیه که باسکرا: ﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾، شههش هاوشیوهی شهو حاله شهیه که خواهند یاساکانی میرات گرتنی پی دهست پیکرد و به وردی قسه مان له سههه کرد و بینیمان که هه موو حاله شه کان دهگه ریڤنه وه سهه شهو، چوونکه حاله شه تیکی گشتییه و هه موو حاله شه کانی تر چ شهوانه ی له سهه رووی خویه وهن یان شهوانه ی که له خوار خویه وهن کوو ده کاته وه، یه کسان بوون و دووسییهک: ﴿فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾، واته: وهک شهوهی پیشتی باس و راقه مان کرد: نیڤر وهک بهشی مییه کی ده که ویڤت، واته: بهشی نیڤر = بهشی می.

خواهند حاله شه کانی میرات گرتنی لقه کانی دووباره کردووه شهوه، به لام به شیواز و ریگه یه کی پیچه وانه، بۆ شهوهی له حاله تی که لاله ی دووه مدا به وه بگه ین که خوشک و براهکان سامانه جیماوه که و میراتی مردووه که به یه کسانیی بهش بکهن له نیوان خویاندایا، شه گهه یه کیک له خوشک و براهکانیش پیشتی مردبیڤت شهوا به شه کهی ده گوڤر زیڤته وه بۆ منداله کانی به نیڤر و میوه.

پاش ئەم ڕوونکردنەوه دووردریژە بۆ بەشەکانی میراتگران لە باوانەکان و لە لقه‌کان و لە هاوسەران و لە خوشک و براکان، خواوەند یاسا و سنوورەکانی بەم شیوەیە کۆتایی پێ دەهێنێت: ﴿بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، واتە زانستی خواوەند بریتییە لەو ئاکارە هاوبەشەیی که لە نیوان هەموو ئایەتەکانی میرات گرتندایە.

لە کۆتاییدا ئاماژە بۆ ئەوه دەکەین، لە حالەتی مردنی کەسێکدا کە هیچکام لەو کەسانەیی نەبێت کە لە ئایەتەکانی میراتدا ناویان هاتووه، بەو واتایەیی نە هاوسەر و نە باوان و نە لق و نە خوشک و برای لێ بەجی نەمايێت و وەسیەتیشی بەجی نەهێشتبێت، پێویستە قازیبی بەو شیوەیەیی کە خۆی بەشیاوی دەزانێت، هەستبێت بە دابەش کردنی سامانە جیماوەکەیی، لەم حالەتەدا بۆچوونی قازیبی لە جیگەیی وەسیەتی مردووه‌کەدایە.

پوختەیی بابەتە کە

دەگەر پێنەوه بۆ سەرلەنوێ تێرمانمان لە ئایەتەکان، دەبینین خواوەند بەشی میراتگرەکانی بەپێی پلەیی نزیکییان لە مردووه‌کەوه دیارییی و دەسنیشان کردووه، لە نزیکترینەوه بۆ دوورترین، سەرەتا بە ڕۆلە و مندالەکان دەستی پێ کردووه، بە نێر و مێیانەوه و پێکەوه بن، یان تاک تاک.

سامانی جیماوی مردووه‌کە هەمووی بۆ ڕۆلەکانی و ئەو نەوانەییەتی کە باوکیان پێشتر مردووه، ئیتر جیاوازییی نییه کە یەك ڕۆلەیی نێر یان مێ بێت، یان دوو ڕۆلە یان کۆمەلێک بن، بۆ هەر حالەتێک سنور و یاسای خۆی بۆی داناوه، پاشان چووه‌ته سەر باوکی و دایک، ئەگەر لەژێندا مابن هەریه‌کەو بەشی خۆییانی بۆ دیارییی کردوون، ئەمانە هەمووی دواي ڕاپەراندنی وەسیەتێک ئەگەر مردووه‌کە کردبێتی، یان دانەوهی قەرزیک کە لەسەر مردووه‌کە بێت، دواي ئەوانە هەرچی لە سامانە جیماوه‌کە مایه‌وه دابەش دەکرێت بەسەر

رۆله و نهوه کانی مردوو که دا به پی ژماره یان و دهقی ئایه ته کان که باسی لیوه ده کهن، به شی هه ریه که له لقه کان و باوانه کانیش فهرزیکه له لایهن خواوهنده وه، مه به ستیمان پشکی دیاری کرای خۆیانه. دواتر چوو ته سه رباسی هاوسه ران و له گه له بوونی باوان و مندالانی مردوو که دا، به شی خۆیانی بۆ دیاری کردون، دواي راپه راندنی وه سیه تنامه ی مردوو که ته گهر وه سیه تی به جی هیشتییت، یان دانه وه ی قهرزیک ته گهر له سه ری بیته، ریک وه ک چون هه ردوو باوک و دایکی مردوو که به شی خۆیان وهرده گرن، هاوسه رانی به شی خۆیان وهرده گرن، پاشان هه رچی مایه وه دابهش ده کریت به سه ر منداله کانی مردوو که دا، خواوه ند به شی هه ریه که له باوانه کان و هاوسه ره کانیشی روون کردوو ته وه له حاله تی کدا ته گهر مردوو که رۆله ی لی به جی مایته، یان لی به جی نه مایته، به شی یازیکی روون لی تی ده گه ی که بوونی که سی نریک تر، ری له که سی دوورتر ده گریته له میرات گرتندا، ئیتر جیاوازی نییه نه وه که سه یه که س بیته یان زیاتر، نیر بیته یان می. پاشان خواوه ند دواي ته مانه هه مووی چوو ته سه رباسی چۆنییه تی دابهش کردنی میراتی مردویک که باوک و دایکی پیش خوی مردبن و مندالیشی لی به جی نه مایته، نه م حاله ته ته وه یه که به پی ئایه تی ۱۲ ی سوره تی النساء، پی ده گوتریته: ﴿رَجُلٌ یُورِثُ کُلَّاهَ﴾. به شی خوشک و براکان روون کردوو ته وه ته گهر بن، به ره چاو کردنی ته وه ی که به شی هاوسه ران و خوشک و براکان له حاله تی که لاله ی یه که مدا بریتییه له چهند سنوریک، که بریتین له فهرزکرای خوشک و براکان له که لاله ی دووه مدا. له بابه تی که لاله شدا، خواوه ند له چوارچیوه ی بنه مای گشتی: ﴿لِلدَّكْرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثِیْنَ﴾ دا به شی وه یه که روونی کردوو ته وه که گومان هه له نه گریته و به شی برا یه کسانه به به شی خوشک.

چهند نمونه یه کی جیبه جی کردن

۱- پیاویک مردووہ و ژن و دایک و سی پوآلهی (یهک میینه و دوو نیزینہ) ی لی به جی ماوہ:

أ - سهرتا ئو قهرزانه ددهینه وه که له ئهستویدایه، به هموو ئو باجانہی دوله تیشه وه که تا ئو پروژہی مردووہ هاتووہ تونه ته سهری، دواي قهرزه کانی ئه گهر شتیك له سامانه که ی مایه وه، دريژه به دابهش کردنی ددهین.

ب - پاشان ئه گهر وهسیه تیکی به جی هیشتبوو، ددهینه که یین به جیبه جی کردنی وهسیه ته که ی بهو شیوهی که رایسپاردووہ یان نووسیویه تی، ته نانهت ئه گهر ئو وهسیه ته هموو سامانه جیماوه که شی بگریته وه، ئه گهر وهسیه تیشی به جی نه هیشتبوو، یان ئه گهر وهسیه تی جی هیشتبوو و دواي جیبه جی کردنی، شتیك له سامانه که مایه وه، دريژه به پرسه که ددهین، با وادابنیین ئو برہی که ماوہ ته وه ۱۰۰ دیناره.

ت - ههشتیهك ددهینه ژنه که ی، واته: $100 \div 8 = 12,5$ ، ئه وهی که ددهینیته وه بریتییه له: $87,5$ ، شهشیه کیش ددهینه دایکه که ی، واته: $87,5 \div 6 = 14,58$ ، ئه وهی که ددهینیته وه بریتییه له: $72,92$ ، بهوییهش که لهم حالته دا ریژهی ژماره ی میینه کان به بهراورد به ژماره ی نیره کان بریتییه له: $1 \div 2 = 0,5$ که بچوو کتره له ۲، ئه مهش ئه وه دهگه یه نیته بهشی میینه یه کسانه به بهشی نیرینه که بریتییه له: $72,92 \div 3 = 24,31$ ، سهرنج ددهین لیژدها بهشی نیر وهك بهشی میینه وایه، سهرنجی ئه وهش ددهین لهم دابهش کردنه دا، گپرانه وه و تهواو کردن (الرّد والعول) پیویست نه بووه و نه هاتوته ئاراه:

$$100 = 12,5 + 14,58 + 24,31 + 24,31 + 24,31$$

۲- ژنیک مردوه و میرده کھی و دایک و باوکی و چوار پۆلھی (دوو میینه و دوو نیرینه) ی لیّ
به جیماوه:

أ - سهره تا قهرزه کانی ده دهینه وه.

ب - ئەگەر وهسیه تی به جیّ هیشتبوو جیبه جیّ ده کهن، با وادابنن له سامانه جیماوه کھی
۱۰۰ دینار ماوه ته وه.

ت - یهك له سهر چوار ده دهینه میرده کھی، واته: $۱۰۰ \div ۴ = ۲۵$ ، شه وهی که ده مینیتته وه
بریتییه له: ۷۵، شه شیه کی جیماو ده دهین به باوکه که، واته: $۷۵ \div ۶ = ۱۲,۵$ و شه وهی که
ده مینیتته وه بریتییه له: ۶۲,۵، شه شیه کیش ده دهینه دایکه که، واته: $۶۲,۵ \div ۶ = ۱۰,۴$ و
شه وهی که ده مینیتته وه بریتییه له: ۵۰، به وییه ش که له م حالته دا ریژهی ژمارهی نیره کان
بریتییه له $۲ \div ۲ = ۱$ ، که بچو کتره له ۲، شه مهش شه وه ده گه یه نیّت که به شی میینه، شه وهیه
که یه کسانه به به شی نیرینه، که بریتییه له: $۵۰ \div ۴ = ۱۲,۵$ ، لیّره دا سهرنجی شه وه ده دهین
که به شی نیّر وهك به شی میّ وایه، ههروه ها سهرنجی شه وهش ده دهین که پیوستمان نییه به
گیّرانه وه و ته و او کردن (الرّد والعول):

$$۱۰۰ = ۲۵ + ۱۲,۵ + ۱۲,۵ + ۱۲,۵ + ۱۲,۵ + ۱۲,۵ + ۱۲,۵ + ۲۵$$

۳- پیاویک مردوه و ژن و پینج پۆلھی لیّ به جیماوه (سیّ میینه و دوو نیرینه):

أ - قهرزه کانی ده دهینه وه.

ب - ئەگەر وهسیه تنامه یه کی به جیّ هیشتبیت جیبه جیّ ده کهن، با وادابنن شه وهی که
ده مینیتته وه بریتییه له ۱۰۰ دینار.

ت - ههشتیهك دهدهینه ژنهكهی، واته: $۱۰۰ \div ۸ = ۱۲,۵$ ، ئهوهی كه دهمیښتهوه بریتیه له: $۸۷,۵$ ، بهو پییهش كه لهم حالتهدا ریژهی ژمارهی میینهكان به بهراورد به ژمارهی نیرهكان بریتیه له: $۳ \div ۲ = ۱,۵$ و كه متره له ۲، ئه مهش ئهوه دهگهیه نیټ كه بهشی میینه یه كسانه به بهشی نیرینه، كه بریتیه له: $۸۷,۵ \div ۵ = ۱۷,۵$ ، لیژدهدا سهرنجی ئهوه دهدهین، بهشی نیر ئهوهیه كه وهك بهشی میینه وایه، ههروهها لهم حالتهدا سهرنجی ئهوهش دهدهین كه پیوستان نییه به گپرانهوه و تهواوکردن (الرّد والعول):

$$۱۲,۵ + ۱۷,۵ + ۱۷,۵ + ۱۷,۵ + ۱۷,۵ + ۱۷,۵ = ۱۰۰.$$

۴- پیاویك مردوه و ژن و دایك و پینج منداڤ (یهك نیرینه و چوار میینه) ی لیّ به جیماوه:

أ - قهرزه كانی دهدهینهوه.

ب - ئه گهر وهسیه تنامهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی دهكهن، با وادابن پین ئهوهی كه دهمیښتهوه ۱۰۰ دیناره.

ت - ههشتیهك دهدهینه ژنهكهی، واته: $۱۰۰ \div ۸ = ۱۲,۵$ ، ئهوهی كه دهمیښتهوه بریتیه له: $۸۷,۵$ ، شهشیهك دهدهینه دایكه كهی، واته: $۸۷,۵ \div ۶ = ۱۴,۵۸$ ، ئهوهی كه دهمیښتهوه بریتیه له: $۷۲,۹۲$ ، بهو پییهش كه لهم حالتهدا ریژهی ژمارهی میینهكان، به بهراورد به ژمارهی نیرهكان، بریتیه له: $۴ \div ۱ = ۴$ و گه ورهتره له ۲، ئه مهش ئهوه دهگهیه نیټ كه بهشی میینهكان بریتیه له دووسییهك، واته: $۷۲,۹۲ \times ۲ \div ۳ = ۴۸,۶۱$ ، بۆ ههر میینهیهك $۴۸,۶۱ \div ۴ = ۱۲,۱۵$ ، بهلام نیره كه سییه کی دهكهویت، واته: $۷۲,۹۲ \div ۳ = ۲۴,۳۱$ ، لهم حالتهدا سهرنجی ئهوه دهدهین كه بهشی نیرینه، دووبه رانبهری بهشی میینهیه، له دابهشكردنه كه شدا پیوستان نهبوو به گپرانهوه و تهواوکردن (الرّد والعول):

$$۱۲,۵ + ۱۴,۵۸ + ۲۴,۳۱ + ۱۲,۱۵ + ۱۲,۱۵ + ۱۲,۱۵ + ۱۵ = ۱۰۰.$$

بناغهيی که که نیوه لانیکه می بهشی میرده، ثم پاشماوهیهش دهدهینه میردهده که و ثوکات بهشه کهی دهبیته $50 + 33,33 = 83,33$ ، سهرنج دهدهین که برا، ههمو سامانی جیماوی خوشکه کهی به میرات بو دهمیختهوه ته گهر میردی لی به جی نه مینیته، ته مهش وهك ته و وایه، واته: میرد ههموشت به میرات دهگریته گهر، نه باوان و نه لق و نه خوشک و نه برا له ژنه مردووه کهی به جی نه مایته، ههروهها ژنیش ههموشت به میرات دهگریته ته گهر میرده مردووه کهی نه باوان و نه لق و نه خوشک و برای لی به جی نه مایته.

۷- پیاویک مردوه و ژن و چوار خوشک و برای لی به جیماوه، نه باوان و نه لقی لی به جی نه ماوه:

أ - قهرزهکان دهدهینهوه.

ب - ته گهر وهسیه تنامه و راسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی دهکهن، با وادابنیین تهوهی که دهمیختهوه بریتییه له: 100 دینار.

ت - چواریه کی سامانه جیماوه که دهدهینه ژنه که، واته: $100 \div 4 = 25$ ، تهوهی که دهمیختهوه بریتییه له: 75 ، ههمو خوشک و براکان پیکه وه سیه کیان دهدهینی، واته: $100 \div 3 = 33,33 = 4 \div 8,33$ واته: بهشی ههریه که له چوار خوشک و براکه به بی جیاوازی، بریتییه دهبیته له: $8,33$ و تهوهی که دهمیختهوه بریتییه له: $41,67$ و سهره پای تهوهی که پیشتر وهك ژن و هاوسه ری مردووه که چواریه کی وهرگرتووه، ثم پاشماوهیهش دهیدهینه ژنه که، ریک وهك تهوهی که له نمونهی رابوردوودا کردمان له گهل میرده که دا، ثوکات کوی تهو بهشی که بهر ژنه که دهکوهیته بریتییه دهبیته له: $66,67$ ، ته مه له کاتیکی که نه بهشی هیچ برایهک و نه بهشی هیچ خوشکیکیش له: $8,33$ ، زیادی نه کرد، ته مه تهو حالتهیه که ئینوسیرین دژ وهستایه وه له گهل ئینوعه باسدا تیایدا و بهلگه ی

دهستیشی بریتی بو له: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَّيْنَ﴾ و وای بۆچووبو که ئەم سنوره پیویسته له هه موو حاله تیکدا جیبه جی بکریت.

۸- پیاویک مردوه و دایک و ژنیکی لی به جیماوه، ئیتر نه باوک و نه رۆلهی لی به جی نه ماوه:

أ - قهرزه کان ده دهینه وه.

ب - ته گهر وه سیه تنامه و راسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی ده کهین، با وادابنیین ته وهی که ده مینیتته وه بریتییه له: ۱۰۰ دینار.

ت - چواریه کی سامانه جیماوه که ده دهینه ژنه که، واته: $۱۰۰ \div ۴ = ۲۵$ ، ته وهی که ده مینیتته وه بریتییه له: ۷۵، ته و سییه کهی که ماوه ته وه دهیدهینه دایکه که، واته: $۷۵ \div ۳ = ۲۵$ و ته وهی که ده مینیتته وه، بریتییه له: ۵۰ و ته میش دهیدهینه ژنه که و به شه کهی ده بیتته ۷۵ و به شی دایکه کهش ۲۵.

۹- پیاویک مردوه و دایک و باوک و ژن و چهن خوشک و برایه کی لی به جیماوه، به بی مندال:

أ - قهرزه کان ده دهینه وه.

ب - ته گهر وه سیه تنامه و راسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی ده کهین، با وادابنیین ته وهی که ده مینیتته وه بریتییه له: ۱۰۰ دینار.

ت - چواریه کی سامانه جیماوه که ده دهینه ژنه که، واته: $۱۰۰ \div ۴ = ۲۵$ ، ته وهی که ده مینیتته وه بریتییه له: ۷۵، شه شیه کی جیماوهش ده دهین به دایکه که، واته: $۷۵ \div ۶ = ۱۲,۵$ و ههرچی مایه وه دهیدهینه باوکه که، واته: $۱۲,۵ - ۷۵ = ۶۲,۵$.

۱۰- پیاویک مردوه و دایک ویاوک و سی کچی لی به جیماوه:

أ - قهرزه کان ددهینه وه.

ب - نه گهر وه سیه تنامه و پاسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی ده کهن، با وادابیین
نه وهی که ده مینیتته وه بریتیه له: ۱۰۰ دینار.

ت - شه شیه ک ددهینه باوکه که، واته: $۱۰۰ \div ۶ = ۱۶,۶۶$ ، شه شیه کیش ددهینه دایکه که،
واته: $۱۰۰ \div ۶ = ۱۶,۶۶$ و نه وهی که ده مینیتته وه بریتیه له: ۶۶,۶۶، ثم پاشاوهیه
بهیه کسانیی دابهش ده کهن به سهر سی کچه که دا، نه وکات دهرده که ویت که به شی یه ک کچ
به بی گیرانه وه و ته واکردن (الرّد والعول)، بریتیه ده بیت له ۲۲,۲۲.

۱۱- پیاویک مردوه و چوار کچ و ژن و دایک و چند خوشک و برایه کی لی به جیماوه:

أ - قهرزه کان ددهینه وه.

ب - نه گهر وه سیه تنامه و پاسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی ده کهن، با وادابیین
نه وهی که ده مینیتته وه بریتیه له: ۱۰۰ دینار.

ت - هه شیه ک ددهینه ژنه که، واته: $۱۰۰ \div ۸ = ۱۲,۵$ و نه وهی که ده مینیتته وه بریتیه له:
۸۷,۵، شه شیه کی نه وهی که ماوه ته وه، ددهینه دایکه که، واته: $۸۷,۵ \div ۶ = ۱۴,۵۸$ و
نه وهی که ده مینیتته وه بریتیه له: ۷۲,۹۲، ثم پاشاوهیه بهیه کسانیی دابهش ده کهن به سهر
چوار کچه که دا، نه وکات دهرده که ویت که به شی یه ک مین بریتیه له: ۱۸,۲۳، ههروه ها
سهرنجی نه وه ددهین که لی ره شدا په نامان نه برده بهر گیرانه وه و ته واکردن (الرّد والعول)،
ههروه ها تیگه شتین که بوونی مین، بووبه ریگر له بهر ده مام و پوره کاند و مام و پوره کان
میرات ناگرن.

۱۲- پیاویک مردوه و نه باوان و نه لق و نه ژنیشی لی به جی نه ماوه، به لام تنها خوشک و برای هن:

أ - قهرزه کان دده دینه وه.

ب - نه گهر وه سیه تنامه و پاسپاردهیه کی به جی هیشتبوو جیبه جی ده کهن، با وادابیین نه وهی که ده مینیته وه بریتیه له: ۱۰۰ دینار.

ت - سامانی جیماوی مردوه که به یه کسانیی دابهش ده کریت به سهر خوشک و براكانیدا (به بی جیاوازی له نیوان نیر و میدا).

کوتاییه که له بارهی وه سیه ته وه

۱- وه سیه ت کردن بریتیه له بناغهی یه کهم له گواستنه وهی سامانداریبیدا، به لای خواوه نندیشه وه پیشخراوه به سهر وه سیه ته کهی خویدا (یاسای میراتگرتن)، چونکه نه و پیشمه رج و هه لومه رجه تاییه تانهی تیدا له بهرچاو ده گیرین که تاییه تن به وه سیه تکاره که وه، ههروه ها دادگهریی تاییه ت له سهر ناستی تاکه کان جیبه جی ده کات، خواوه نندیش ریزی له خواست و ویستی مرؤف گرتووه و نه وهی به باش زانیوه که مرؤف خوی ریکاری دابهش کردنی سامانه کهی دوی مردنی خوی هه لپژیریت.

له پرؤسهی وه سیه ت کردنیشدا دادگهریی تاییه ت جیبه جی ده بییت، هه موو مرؤقیك خوی شارهزا و به تاگاتره له هه لومه رجه کانی تاییه ت به خیزاکهی، نه و قسه و بوچوونهش که به بیانوری نه وهی که پیغه مبه ر خوی وه سیه تی نه کردووه، پیی وایه: نابیت پهنا بو وه سیه ت کردن بریت و باشتر نه وهیه که پشت به میرات گرتن به سریت، نه م قسه و بوچوونه به لای نیمه وه بوچوونیکي پیکه نین ئاوه ره، چونکه نه و بوچوونه و خاوه نه کانی، له لایه که، تیکه لاییه که دروستده کات له نیوان خاوه ننداریه تی ماددی و، له لایه کی تریشه وه له نیوان

جینشینیی و پییشه وایه تیی و سه رۆکایه تیی دهوله تدا، ههروهها له بهر شهوهی که شه و قسهی پیغه مبه ریشی نادیده گرتوه که (ته گهر راست ده رجیت) گوتویه تی: "له نیو ئیودا شتی کم به جی هیشتوه که ته گهر پابه ندی بن دواي من هه رگیز گومرا نابن، شه ویش په راوی خواهنده". شه مهش له دیدی ئیمه وه، له سه ر ئاستی بیروبا وهردا، وه سیه تیکی راشکاو و روونه، ههروهها خاوه نی شه و قسه و بۆچوونه شه وهشی بیر چوه که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) - ته گهر راست ده رجیت - گوتویه تی: "ماترکناه صدقة - واته: شه وهی له ئیمه به جی ده مینی ت خیراته"، شه مهش دیسان وه سیه ت و پاسپاردهیه که له سه ر ئاستی خاوه ندارییه تیی ماددی.

۲- له وه سیه ت کردندا نه رپژوه و نه به شی دیاریکراو نییه که پیویست بیت وه سیه تکار پابه ندیان بیت له وه سیه ت کردنه کهیدا، چوونکه رپژوه و به شه کان له وه سیه ت کردندا په یوه ستن به خواست و ویستی وه سیه تکاره که خۆیه وه و به و شیوهی که له دیدی خۆیه وه به شیایوی ده زانی ت.

۳- خاوه ند رپزی له خواست و ویستی مرۆف گرتوه له دابه شکردنی سامانه کهیدا به و شیوهی که خۆی به شیایوی ده بینیت، به لام له خانهی رپنمایی کردندا شه و لایه نانهی بیر هینا وه ته وه که و اچاکه له بیریان نه کات و ره چاویان بکات له کاتی وه سیه ت کردنه کهیدا (باوک و دایک، که سه نزیکه کان، یه تم و بی باوکان، هه ژاران، منداله بیده سه لاته کان).

۴- شه و لایه نانهی که وه سیه ت کردن دهیانگریته وه، فراوانترن له وانیهی که میراتگرتن دهیانگریته وه، له وه سیه تدا چهند ره گه زیك هه ن که ناویان هاتوه، له میراتگرتندا نین و ناویان نه هاتوه.

۵- وه سیه ت یاسایه کی تاییه ته له بازنهیه کی گشتییدا، به لام میرات و میراتگرتن، یاسایه کی گشتیه له بازنهیه کی گشتییدا و بۆ چهند که سیکی دیاریکراوه، واته: وه سیه ت، بابه تیکی تاییه ته له بواریکی گشتییدا، به و واتایه ی که بۆ نمونه: مرۆقینک له شاری دیمه شق ده ژیی،

دەتوانىت وەسىيەت بىكات و بەشىك لە سامانەكەى بدات بە مندالىكى بى باوك لە ئەفرىقا، يان بە زانكۆيەك لە حەلەب، يان بيدات بە خانەيەكى بەسالآچوان لە سۆمال، يان بيدات بە نەخۇشخانەيەك لە جەزائىر... بەلام مىرات، بابەتتىكى گشتىيە لە بواریكى تايبەتدا، بەو واتايەى ئىمە ناتوانىن لەو بازەيەى مىراتگرتن بچىنە دەرەوہ كە ياساكانى مىراتگرتن بەتايبەتتى دەسنیشانىان كرددوہ، ھەرەوہا لە ھەردووکیاندا (وہسىيەت و مىراتگرتن)، جەدەلىيەت و مشتومپى گشتىي و تايبەت، خۆى حەشار داوہ، لەم سەربەن (المنطلق) ھوہ، ھەنگا و ھەلدەگرىن بەرەو ئەم دیدگايەى خوارەوہ.

۶- دەكرىت و دەسدەدات كە: وەسىيەت و مىراتگرتن، پىكەوہ كۆبكەينەوہ، بەوہى كە مرؤف بەپىيى حەز و خواستى خۆى، بەشىك لە سامانەكەى تايبەت بىكات و داى بنىت بۆ وەسىيەت و ئەوى تریشى بۆ مىرات، ھىچ رىگرىك و سنورداركەرىكىش لەبەردەمىدا نىيە، لەوہش زىاتر دەولەت دەتوانىت ياسايەك دەربىكات و بەپىيى ئەو ياسايە برى تايبەت بە وەسىيەت و برى تايبەت بە مىرات دەسنیشان بىكات، بەلام ئەو ياسا و ياساسازىيە مۆركى ھەمىشەيى و ئەبەدىيەت لەخۆ ناگرىت، ھەرەوہا پىويستە ئامازە بەوہش بکەين كە بنەماى (لاوصیة لوارث - وەسىيەت بۆ ھىچ مىراتگرىك نىيە) ھىچ پىنگەيەكى نىيە و بەلامانەوہ ھىچ نىيە.

۷- وەسىيەتكار دەتوانىت لە حالى ژيانى خۆيشىدا وەسىيەتەكەى جىبەجى بىكات، لەژيانى رۆژانەى خۇشاندا سەرنجى ئەوہ دەدەين كە زۆرىك لە خەلك، وەك راكردىك لە بنەماى (لاوصیة لوارث - وەسىيەت بۆ ھىچ مىراتگرىك نىيە)، كە فىقھزانە بەرپزەكانى ئەم سەردەمە پىداگرىي دەكەن لەسەر ناچاركردى خەلك بۆ جىبەجى كردنى، پەنا دەبەنە بەر ئەم چەشنە چارەسەرە، ھەرەوہا بۆ راكردن و خۆلادان لە بەشداركردى مامەكان لە مىراتگرتندا لەحالىتەكدا كە ئەگەر وەسىيەتكارەكە رۆلەى نىزىنەى نەبىت، چوونكە مندالە مېيىنەكانى ناتوانن بىنە رىگر لەبەردەم مام و پوورەكاندا لە مىراتگرتن، ئەمەش ئەوہيە كە لەم

سه رده مه دا یاساکانی میراتگرتن جیبه جیبی ده کهن و، پیویستی به گۆرین ههیه، لهم پهراوه شماندا یاسای جیگره وه مان بۆ ئه و مه بهسته پیشکesh کردوه.

۸- بهشی هه ریهك له و لایهن و کهسانهش که وهسیهتکار ده سنیشانیان ده کات، بهشی ده سنیشانکراو و راگهیه نراون.

کۆتاییهك له باره ی بابته ی میراتگرتنه وه

۱- بژاردهیه کی تر له بهره دم مرۆقدا بۆ گواستنه وه ی خاوه ندرایه ته ی بریتیه له پشت بهستن به و یاسای میرات گرتنه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، که یاسایه کی گشتیه و حالته تابه ته کان له بهرچاو ناگریت و خواوه ند وه ک پاسپارده ی خۆی بۆ سه رجه م دانیشه توانی سه ر گۆی زه ویی دای پشته وه. بۆیه یاسایه کی یه ده گه و کاتیك ده که ویته کار که وهسیهت له ئارادا نه بیته، یان له حالته تیکدا که وهسیهت هه بیته و هه موو سامانه جیماوه که ی مردوه که نه گریته وه: ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾. ئه و یاسا خوایه چه ند یاسایه کی گشتیه تیدایه که یه کسانیه له سه ر ئاستی گشتیه (کۆمه له کان) دا ده چه سپینیت، نه ک له سه ر ئاستی تابهت (تاکه کان) دا.

۲- له منداله کاندای بهشی نیر یه کسانه له گه له بهشی می، نیر دوو به رابه ری می وهر ناگریت، مه گه ر ته نها له حالته تی بوونی یه ک نیر له به رانه بر هه ر چوار میینه دا: ﴿فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ﴾ النساء/ ۱۱.

۳- ئه و یاسایانه ی میرات که له دابه زینراوی به جیدا هاتوون، بۆ ئه وهن که له و حالته تانه دا جیبه جی بکرین که هه ر دوو ره گه زی نیر و می کۆده بنه وه (دایک/باوک، خوشک/برا، ژن/میرد).

به لام ئه و حالته تانه ی که میراتگره کان ته نها یه ک ره گه زن، وه ک ئه وه ی مردوه که ته نها رۆله ی نیرینه ی هه بیته، یان ته نها رۆله ی میینه ی هه بیته، یان ته نها برای هه بیته، یان ته نها

خوشکی ھەبیت، میراتگرتن لەم ھالەتەدا بەیە کسانیی دەبیت، ھیچ میراتگریک زیادە پزیزی نییە بەسەر میراتگریکی تردا لە ھەمان پەرگەز، ھەر و ھا پێویست بە نیگا و ھەحییە کیش ناکات تا ئەم پزیکە چارە سروشتییە پزیشن بکاتەو، چونکە ئەمانە یاساگەلیکی داخراو و خۆسەرن و پێویستیان بە پزاقە و شیکردنەو نییە لە دەرەو ھێ خۆیانەو، نە پێویستیان بە ھەدیسی پێغەمبەرە و نە بە راوبۆچوونی ھاوھەلان و نە بە ھی شوینکەوتوانیان.

۴- (وڵد) لە ئایەتەکانی میراتدا، دەشیت نیرینە بیت و دەشیت مینەش بیت. مەسەلە ی ھەش کە نیر دەبیتە پزیکری کەسێک لە بردنی بەشەمیراتدا و مینە ناییتە پزیکری، یان ئەو ھێ (وڵد) ھێ کە لە ئایەتەکانی میراتدا ھاوھە گویا تەنھا بریتییە لە نیر، ئەمە ئیجتیھاد و بیروپزایە کە لەسەر پالئەری سیاسی و دیدگای نیرسالاریی بۆ کۆمەلگە بونیاد نراو و لەم سەردەمەدا ھیچ ھۆکاریک نەماو بۆ ئەو ھێ پزیداریی بکەین لەسەر پابەند بوون بەو راوبۆچوون و ئیجتیھادەو.

۵- بەپزینی ئەو یاسای میراتگرتنە ی کە لە سورەتی النساء دا ھاوھە، ھیچکەس میرات ناگریت بێجگە ئەوانە ی کە ناویان لەو ئایەتەدا ھاوھە کە پەیوەستن بە بابەتی میراتگرتنەو، واتە: باوانەکان و لقەکان و ھەردوو ھاوسەر، ھەر و ھا براکان لە ھالەتی نەبوونی باوان و لقەکانی مردووە کەدا.

۶- باوانەکان ھەرچەن سەرکەون بەرەو ژوور، دەچنە ژیر ناو و خانە ی (آباء) ھە، بوونی ھەر یەکیکیشیان لەژیاندا، لەبەر پزوشنایی (نزیکتر و پاشان دوورتر) دا، پزیکە ی میراتگرتن دەگرن لە دوای خۆیان و بەرەوژوور.

۷- لقەکانیش ھەرچەندە دا بەزن بەرەو خوار، دەچنە ژیر ناو و خانە ی (الأبناء) ھە، بوونی ھەر یەکیکیشیان لەژیاندا، لەبەر پزوشنایی (نزیکتر و پاشان دوورتر) دا، پزیکە ی میراتگرتن

ده گریت له دوای خوئی و بهره و خوار، هه ركام له رۆله كانیش که پیشتر مردبیت، به شه کهی ده گویریتته وه بۆ رۆله کانی.

۸- به شه کانی باوانه کان و لقه کان که له ئایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء دا هاتوون، به شگه لیکي ده سنیشانکراو (عینیة) ن، نه ک سنووری (فریضة): ﴿فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾.

۹- به شه کانی ژن یان میرد، ههروه ها به شه کانی خوشک و براکان به شگه لیکي (حدودي) ن: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ النساء/۱۳، به واتای ته وهی که به شی یه کیك له هاوسه ره کان بریتیه له لانیکه م: ﴿مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ النساء/۱۲، له کاتیکدا که به شی خوشک و براکان (له حاله تی نه بوونی مندال و دایک و باوکدا) بریتیه له لانی زۆر، واته: ته گهر که سیك مرد و نه باوان و نه لق و نه هاوسه ر و نه خوشک و نه برای نه بوو، ته وکاته لانی زۆر و سه رووی میراتگرتنی خوشک و براکان بریتیه له: سییه ک: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أُخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ﴾ النساء/۱۲، سه ره پای به شه بنه ره تیه که ی خوئی، پاشماوه ی میراته که ش ده گه ریتته وه بۆ هاوسه ره که.

۱۰- ئایه تی ۱۷۶ ی سوره تی النساء تاییه ته به میراتگرانی ته و مردووه وه که نه باوان و نه لق و نه هاوسه ری نییه، هه موو میراته که شی به یه کسانیی دابه ش ده کریت له نیوان خوشک و براکانیدا و (لقه کانینادا له حاله تی مردنی برا یان خوشکدا).

۱۱- میراتگرتن به دیاریکراوی ته نها بۆ ژنی یه که مه، نیت ژنی دووه م و سییه م و چواره م له حاله تی فره هاوسه ربیدا، هیچ کامیان بۆیان نییه میرات بگرن، چونکه بیوه ژنه کان پیشتر میراتیان گرتوه.

۱۲- له حالته تی که لاله یی که مدا، به شی باوانه کان و لقه کان، فهرز کراو (فرائض) ن و، به شی هاوسهران و ژن و میرد و خوشک و براکانیش، سنوور (حدود) ن، له حالته تی که لاله یی دووهم (الهلاک) یشدا، به شی خوشک و براکان فهرز کراو (فرائض) ن.

۱۳- شهوهی که پیی دهگوتریت (التعصیب) و شهوهش که پیی دهگوترین (الرد و العول) بوونیان نییه، به لکو شهوانه بیروپای هاوردن و دزهیان کردووته ناو فرههنگی ئایینهوه و هیچ بنه مایه کیان نییه له دابه زینراوی به جیدا.

له کزتاییدا هه موو شه مانه دا جهخت ده که یینهوه له سهر شهوهی که یاساکانی میراتگرتن دادگهری گشتیی جیبه جی ده کهن (وهک کومه له کان) نهک دادگهری تاییهت.

بناغهی گشتیی له میراتگرتندا

ژمارهی میینهکان

$$2 \geq \underline{\hspace{2cm}} >$$

ژمارهی نیرهکان

به شی نییر = به شی می

ژماره ی میینه کان

≥۲

ژماره ی نیړینه کان

به شی نیر = سییه ک

به شی می = دوو سییه ک

لیړه دا سهرنجی شهوه ده دین کاتیک ریژه ی ژماره ی میینه کان به بهراورد به ژماره ی نیړینه کان به کسانه به ۲، له حالت هدا و له هه مان کاتدا هه موو حالت هه کانی میراتگرتنی تیدا جیبه جی دهن، واته: به شی نیړینه یه کسان ده بیت له گه ل به شی میینه دا، ههروه ها به شی سی میینه دوو سییه که و به شی نیړینه کانیش سییه ک. بویه نایه ته که به به شی میینه کان دهستی پی کردوه: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾.

تییینی: پرۆگرامی ژمیریاری میراتگرتن گه شه ی پیدراوه به پی خویندنه وهی هاوچهرخ، محمه د شه حروری (کورزا) ش جیبه جی کردوه، پرۆگرامه که ش له پیگه ی فهرمییدا هه یه:

WWW.shahrour.org

ههروه ها بهم بونه یه وه ته پلی که یشنیکیش ناماده کراوه (Application) تا له سه ر هاند و گوشیه گوازاوه کانه وه نیش بکات.

بهشی دووهم

هاوسه رگری و گریبهسته کانی هاوسه رگری

ده سپیک...

به و پییهی که په یامی محمه دیی کوتایی پیهینه ری په یامه کانه، به هاتنی شه و په یامه سه رده می نیرسالاری داخرا و سه رده می یه کسانیی نیوان نیر و می له: میراتگرتن و گرتنه شه ستوی بهرپر سیاریه تیی له بهر پویه بردنی ژیان و ساماندارییدا (القوامه)، دهستی پیگرد و سه رده می سه رده تای کوتایی پیهینانی کویلیه تیی و گورینی به چه مک و تیگه یشتنیکی تر که بریتی بوو له (مُلکُ الیمین) دهستی پیگرد، شه چه مک و جیگره و هیهش (مُلکُ الیمین) بریتی به له په یوه ندییه ک له سه ر بنه های گریبهست، له نیوان خه لکدا و له جیگه ی شه و په یوه ندییه دا که له سه ر بنه های کویلیه تیی بوو و له دیزه مانه وه باو و بهر بلاو بوو، په پره و کرا.

هه رکه س سه رنج بدات له په راوی خواوهند تیده گات که شه و په راوه جیاوازیی ناکات له نیوان نیر و میدا و له زیاتر له بوار و ثایه تیگدا یه کسانیی له نیوانیاندا پروون و راشکاوه و هاومل و هاوتای یه کتر ناویان هاتووه: المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات و له دابه زینراوی به جیدا و له زیاتر له جیگه یه کدا شه یه کسانییی که نیمه باسی ده که یین جه ختی له سه ر کراوه ته وه، له مهش زیاتر، زانایانی بواوی زمانی عه ره بیی ده لئین: سه ره رای شه و دارشته نیرینه بییه ی که زاله به سه رییدا، گوتاری خوایی که ناراسته ی باوه رداران کراوه، نیریش و میس ده گریته وه، هوکاری شه وهش که مؤرکی نیرینه یی زاله به سه رییدا، شه وهیه که له کوتایی سه رده می باوکسالاریی (الأبوة) دا هاتووه.

بهوییهش که هه موو په یام و پیغه مبه ره کان له سه رده می نی رسالاریدا هاتون، گوتاری
خواییش له هه موو په راوه جوړاوجوړه ئاسمانیه کاندای نیرانه هاتوه، پیغه مبه ران و
په یامهینانیش نیر بوون، ته نانه ت ناوی شکومه نییش (الله) له دابه زینراوی به جیدا به نیر
هاتوه: ﴿هُوَ اللهُ﴾.

ئهو که می و نه نگیهش که که له پوور لکاندوویه تی به ژنه وه، وه که ئه وهی که گوایا ئاین
و ژیری ئافره تاته واوه، له و دید و دونیابینییه گومان لیکراو و شیوینراوه وه سه رچاوه ی
گرتوه که کومه لگه ی نی رسالاری باو و زال سه پاندوویه تی.

شتیکی سروشتیشه که ئهو دید و دنیا بینیه شیوینراوه سه ر بکیشتیت بۆ چه ند بوار و
بابه تیک و خویندنه وه ی بۆ چه ند ئایه تیکی تر له دابه زینراوی به جیدا، له سۆنگه ی راده سبوون
و ملکه چیه وه بۆ ئهو دید و دونیابینییه نیرانه باو و زال هوه، راقه و لیکدانه وه یان بۆ بکریت،
له ریزی پیشه وه ی ئهو بواران هشا، بابه تی میراتگرتن و هاوسه رگیری و لیک جیا بوونه وه و
گرتنه ئه ستوی به رپر سیارییه تی (الطلاق و القوامة).

سه رنجی هه لومه رچی ژیان له ده ورو به رماندا ده دهین، ده بینن ژن ئهو پیو یستییه ی که هه یبوو
به پیاو (چ وه باوک یان برا یان مام یان کوره مام) تا له هه موو هه لسوو که وتیکدا به دوایه وه بیته،
هه ست ده که بین ئهو پیو یستییه روله کزییه و هه ستی نیرایه تیش له په یوه ندیه خیزانیی و
کومه لایه تییه کاندای له پاشه کشه دایه، که پیشت له کومه لگه کاندای ئه هه سته حوکمی ده کرد
به سه ر تیگه یشتن و دونیابینییه فه قیه و راقه کاره کاندای کاتیک راده مان له ئایه ته کانی میرات و
گرتنه ده ستی به رپر سیارییه تی (الأرث و القوامة).

ده بینن زانستی نو ی له بواری کوپیکردندا ده یسه لینیته که میینه ده توانیته به بی نیر
سه رله نو ی خو ی به ره م به یینیته وه، به لام نیر به بی میینه ناتوانیته خو ی به ره م به یینیته وه.

هروهہا بینیمان که ژن له سه دهی بیستویه کدا له سه ر ناستی جیهانی، چهن دین پیشه و پیگه و پلهی ده سخته و له بواره کانی پزیشکی و دادوهری و له زانکوکان و له زانسه گه کانا، نه مهش نهوه پشتراست ده کاته وه که ژن - زیاد له وهی که له دروستکردن و بوونیدا که متر نیبه له پیاو - نه وهش ده سه لمینیت که له توانا و توانسته عه قلی و ژیریبه کانیدا که متر نیبه له پیاو.

بویه ده بیت له دواي هموو نه مانه وه و به پیی تیپه رپوونی میژوویی (سه دهی بیستویه ک) و گۆرانی سه ره مره ی کۆمه لایه تی و مرۆقی و له سه ره به نی جیهانی بوونی په یامی محمه دیه وه و هروه ها له سۆنگه ی نه وه وه که هه لومه رگی بابه تی ملکه چی گۆران و گۆرانی سه ره مره له پروانگه ی تیپه رپوونی میژووه ده یه، ده گه ینه نه وه که نه وه هه لومه رجه بابه تیبه تاکه خاوه نی راسته قینه یه له ده رختن و خسته پرووی راستاندنی گوته و که لامی خواوه ند، له م پروانگانه وه و له دواي ده رکه وتنی هه موو نه و راستیه زانستیانه ی سه ره وه، ده بیت سه ره له نوی خویندنه وه یه که به یین بۆ نایه ته کانی میراتگرتن و نایه ته کانی هاوسه رگری و لیک جیا بونه وه و گرته دهستی به رپر سیاریه تی و قیوامه .

گوتمان راستاندن (مصدقیه) ی دابه زانیروای به جی به تاوتوی کردنی که لیماته کانی خواوه ند ده رده که ویت و ناشکرا ده بیت، (هه لومه رگی بابه تی گه ردوویی و کۆمه لایه تی). له گه ل گۆرانی هه لومه رگی بابه تی و کۆمه لایه تیدا، نه وه که لپن و ناته واویانه ی که له لیکۆلینه وه و خویندنه وه کۆنه کانا هه ن بۆ نایه ته کانی نه حکام و میراتگرتن و قیوامه، هه موویان ده رده که ون، نه وکات بۆ تیپه راندنی نه وه که لپن و ناته واویانه و به رپه رچدانه وه یان، پیویست ده کات پیدا چونه وه و چاوپیا خشانده وه یه که به یین به و لیکۆلینه وه و خویندنه وه کۆنانه دا و چهن د خویندنه وه و لیکۆلینه وه ی تازه له چوارچیوه ی رپسا و نامرازی مه عریفیی تازه دا بجه ینه روو و پیشکesh که به یین، پاشان به هوی گۆرانی هه لومه رگی بابه تی و کۆمه لایه تیبه وه نه وه خویندنه وه کۆنانه ده سه وسان مانه وه له وه لامدانه وه ی هه لومه رگی بابه تی ژیاندا دواي

گۆرانی، ئەمەش ئەو دەخواییت کە پێویستە خویندنهو و لیکۆلینهو و تازە بەرھەم بەینین و چا و بەوانە ی رابوردوودا بخشینینەو... ھەر وھا.

گومانیش لەو ھەدا نییە کە دابەزینراوی بەجی گرنگییەکی گەرە ی داو بە کۆمەلگە، چ وەک تاک و چ وەک کۆمەلگەکان، ھەر وھا گرنگیی زۆری داو بە خیزان و بنەمالە، چ وەک ژن و چ وەک دایک و چ وەک باوک و چ وەک مندالەکانیان، گرنگیی زۆریشی داو بە مەرۆق، بە نیر و مییەو. ئایەتەکان ھاتوون ھیلە سەرەکییەکانی پەیوەندییە کۆمەلایەتییەکانیان رەنگرێژ کردوو و روونیان کردوو ئەو کە پێویستە پەیوەندیی ھەموو ئەو تاکانە ی سەرەو لەگەڵ یەکترا چۆن بێت.

گومان لەو ھەدا نییە کە کتیبەکانی فیهی و ئەدەبیاتی ئیسلامیی و کەلەپوور، لەسەر دەمی خۆیاندا و لە دیدگای خۆیانەو بۆ ئەو ھیلە سەرەکییانە ی کە دابەزینراوی بەجی دایرشتوون و بەپێی تیگەشتنی خۆیان بۆ ئایەتەکان، گرنگییەکی زۆریان داو بەم بابەتانە و رەنگرێژ کردنی وردەکارییەکانی وینەکیان تەواو کردوو.

ئەو وردەکارییانەش بەو شێوەیەکی کە فیهی بۆماو و ئەدەبیاتە کە لەپوورییە کە لەلایە کەو بە سازگاریی لەگەڵ دابەزینراوی بەجیدا و لەلایەکی تریشەو بەسازگاریی و گونجان لەگەڵ ھەلومەرجی باوی ئەو سەر دەمەدا و لەرپێگە ی ئەو گرفتانەو کە لە کاتی دەرشتنی ئەو فیهیەدا لە ئارادا بوون و لەرپێگە ی ئەو سیستەم و ئامرازە مەعریفییانەو کە لەو سەر دەمەدا باو و بەربلاو و پەپەرەو کراو بوون، ئەو وردەکارییانە ھاتن و بلاو بوونەو.

بەلام ئەو ی ئەمەرو پوودەدات ئەو یە کە فقیھ و نووسەرەکانی ئەدەبیاتە ئیسلامییە کە، پێداگریی دەکەن لەسەر پابەندیی بەو وینەییەو کە لە ھەردوو سەدە ی دوو و سێیەمی کۆچیدا کیشراو و رەنگرێژ کراو، واتە کاتی کە پەیوەندییە خیزانیی و کۆمەلایەتی و مرقیبەکان، پەیوەندیگەلیکی تیرەگەرایی و خێلایەتی بوون و لەسەر کۆیلایەتی و

كەنيزەكبازىي و بالادەستى نىرسالارىي بونىاد دەنران و بەرپۆە دەبران، ئەمەش واى كەردبوو كە ناچار بىن لەگەل ئەو بارودۆخەدا ئەو گوتەيەي كە دەلئى: ئىسلام بۆ ھەموو سەردەم و سەرزەمىنىك گونجاو، جىبەجى بكنەن و گەشەسەندن بدەنە دواوہ و بىسپرنەوہ و گۆرانكارىيەكانى كات و شوينىش رابگرن.

لەو پۆە و بەلامى ئەوانەوہ وىنەي خىزان و كۆمەلگەي مرۆفائەتیی، سازگاربوونى خۆي لەگەل ھەلومەرجى ژياندا لەدەسدا، تا ئەو وىنەيە واى لىھات لەم سەردەمەدا وا بدات بەچاوەوہ، بۆ جىھانئىكى ئەوتۆ كىشراوہ كە ھىچ پەيوەندىيەكى نەبىت بە گۆي زەوييەوہ، ئەم وىنەيە دواي ئەوہى كە پەيوەندىيە خۆي بە ھەلومەرجى ژيانى ئىستەوہ لەدەستدا و لەرپنگەي زۆر و زۆركارىي و خوین رشتەوہ نەبىت ناكړىت جىبەجى بكرىت.

لەم پىشەكەيەدا پىويست بوو ئەم نامازەيە بدەم بۆئەوہى بتوانم بلیم: كاتىك لەبارەي مىراتگرتن و بالادەستىي و گرتنەدەستى بەرپرسيارىيەتیی و چەندىيەتیی لەھاوسەرگىرئىي و خۆداپۆشەيەوہ، بەو شىوہەيەي كە ھىلە سەرەكەيەكانى لە دابەزىنراوى بەجىدا ھاتوون دەنووسم، ئەم كارە لە سۆنگەي تىگەيشتنى ئەمرۆي خۆمەوہ بۆ نايەتەكانى دابەزىنراوى بەجى و لە بەر رۆشنايى زەمىنەي مەعريفىي ئەم سەردەمەوہ و لەبەر رۆشنايى ئەو كۆمە زانىن و زانستە ژيارىي و مرۆفيايەوہ دەكەم كە تاكۆتايى سەدەي بىست و بەسازگارئىي ھەموو ئەمانە لەگەل ھەلومەرجى بابەتیی خۆم و ھەلومەرجى باوى ئەم سەردەمەدا. لەم كارەشدا پابەندى ھىچ فېقھ و تەفسىرئىك نامم كە خاوەنەكەي دوانزە سەدە لەمەويپىش نووسىويەتئى. ئەگەر ئەو فېقھ و نووسىنە لەگەل ھەلومەرجى سەردەمەكەي خۆيدا گونجاو و ساگارئىش بووبئى، بەدلئىايەوہ لەگەل ھەلومەرجى ئەم سەردەمەدا ناگونجىت و سازگار نىيە، لەوانەيە لەم دوو نمونەي خوارەوہدا زياتر مەبەستەكەم روونتر ببىتەوہ:

۱- زه مه خشه ریی ئەم بڕگه ئایه ته بهم شیوهیه راقه ده کات: ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾
 النازعات/ ۳۰، ده لیت: (دَحَاهَا) یانی: راپخت. پاشان له قاموسه که شیدا (أَسَاسُ الْبَلَاغَةِ)،
 ئەم مانایه ی جیگیر کردوه و له ویش ده لیت: (دَحَاهَا) واته: راپخت و راپیکشا و فراوانی
 کرد. زه مه خشه ریی تاکه کهس نه بووه که له سه ده ی شه شه می کۆچیدا بهم ئاراسته یه دا بیری
 کردوه ته وه، به لکو پیش ئه ویش (إِبْنُ الرَّومِي) باسی نانه وایه که ده کات که چۆن گونکه کانی
 داوه به یه کدا و بلاوی کردونه ته وه، ده لیت: (يَدْحُوا الرِّقَاقَةَ مِثْلَ الْمَلْحِ بِالْبَصْرِ).

ئهمهش تانه دان نییه له پارێزکاری ئیبنوعه باس و توانا و لیتهاتوویی زه مه خشه ریی له بواری
 زمان زانییدا، ههروهها تانهش نییه له توانستی شعرخوانی ئیبنورؤمیدا، ئەوان به ته واوی
 گونجاو و سازگار بوون له گه ل ئەو زه مینه زانستی و مه عریفیه ی سه رده مه که یاندا، که هه ر
 ئەو زه مینه زانستی و مه عریفیه گوتوویه تی: زه ویی رووته خته .

پرسیار لێرده ئه مه یه ئایا من ئەم پاش ئەوه ی که شیوه گۆیه تی زه وی سه لماوه، هه ر
 ده بیته پابه ندی ئەو ته فسیر و راقه کردنه ی ئەو سه رده مانه ی رابووردوو بم؟

۲- سیوتی له ته فسیره که یدا پینی وایه چه مک و دهسته واژه ی (العبد) له هه ر شوینیکی
 دابه زینراوی به جیدا هاتبیت واتای کۆیله و به ندایه تی ده گه یه نیت، وه که له م ئایه ته دا هاتوه:
 ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
 فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ النساء/ ۱۷۲.

بی ئاگا بووه له وه ی که (العبد) له ریشه ی (العِبَادَة) هیه، به به لگه ی به شیک له هه مان ئایه ت
 که ده لیت: ﴿وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾، سیوتی به مه شه وه نه وه ستاوه، به لکو له هه مان
 روانگه و تیگه یشتنه وه، له راقه ی ئەم بڕگه ئایه تانه شدا سه ری کیشاوه بۆ راقه کردنی (العبد)
 و (الأمّة): ﴿وَلَأَمَّةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾، ﴿وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ
 أَعْجَبَكُمْ﴾ البقرة/ ۲۲۱، بۆ پشتیوانی بۆچوونه که شی، له لایه ن خۆیه وه گوته یه کی شاره وه (لفظ

مُضمر) ی زیاد کردوه له ئایه ته که دا بۆ شه وهی واتاکه ی به لای شه وه وه بیته: که نیه کی خاوه نداری باوهردار باشتر له که نیه کی تازادی موشریک، ههروه ها کۆیله ی باوهردار باشتر له کۆیله ی موشریک، کهرچی جیگه ی سه رنجیشتان بیته.

سیوتیش تاکه که سه نه بووه به م شیوه تیگه یشتیته و تیگه لی کرد بیته له نیوان شه و (عبد) هدا که کۆکه ی ده بیته (عباد) و، شه و (عبد) هدا که کۆکه ی ده بیته (عبید)، پیش شه ویش زۆربه ی راقه کاره ناو داره کان وایان کردوه. شه مهش تانه دان نییه له پارێزکاری و دلسۆزی شه و بهرێزانه، یان تانه دان بیته له توانا و لیته اتوو بیان له بواری زمان و شاره زایی و فقه زانیاندا، شه وان ته و او ساز و گونجاو و هاو ته ریب بوون له گه ل شه و هه لومه رجه کۆمه لایه تییه دا که تیایدا ژیاوون و باو بووه، کاتیگ که کۆیلا یه تی و کۆیله بوون سیسته میگ بووه و پایه دار بووه. پرسیار لیره دا شه مه یه: ئایا من له مرۆدا هه ر ده بیته پایه ندی شه و تیگه یشتنه بم، له کاتیدا که سیسته می کۆیلا یه تی له جیهاندا هه لوه شاهه ته وه و میژوو پیچاویه ته وه؟

سه ره تا به یه کیگ له تایبه ته ندیه کانی حوکمه کان ده ست پیده که م له شه ریه ته ی نیسلامییدا به و شیوه یه ی که له دابه زینراوی به جیدا هاتوه. شه و تایبه ته ندیه کانی وایان کردوه دابه زینراوی گونجاو بیته بۆ هه موو سه رده م و سه رزه مینیگ و به نه ندازیگیش نه رموو نیان بیته که بگونیته له گه ل گه شه ی زانین و مه عریفه کانی مرقد. شه گه ر سه رنجی شه ریه ته ی موسا بده ین له په یمانی کۆندا، ده بینین له ۶۱۳ برگی ریساسازی پیگ هاتوه، له کاتیگدا ئایه ته کانی شه حکام له دابه زینراوی به جیدا له یه که له سه رده ی شه و رپژه یه تیپه ر ناکه ن. حوکمه کان به شیوه ی تایبه ته و ده ست نیشان کراوی هاتن بۆ موسا، حوکمی حاله تیگی دیاریکراویان ده کرد، به لام حوکمه کانی دابه زینراوی به جی به شیوه ی گشتی و تیپرای هاتن. له رپژگی چۆنییه تی خسته نه پروویه وه بۆ ئایه ته موحه که مه کان و شه و روون کردنه وانیه وه که کردوویه تی بۆ سنوو و په راو و فه رزکراوه کان (المُدود و الکتب و الفرائض)، ده توانین هه ست به م

گشتیه تیی و داگرنده بیهش بکهین. سه بارهت به سنور (حدود) هکانیش، بۆ نمونه: دهبینین سزاکانیان تیدایه، به لام له پهراوه کان (الکُتُب) دا، بۆ نمونه: رۆژوو و وهسیهت کردنیان تیدایه، له کاتیکدا که له فهزراو (فرائض) هکاندا راپه راندنی نویش و زهکات و میرات گرتنیان تیدایه، ثم سىّ بابهته، به وشیهیهی که شیی کراونه تهوه له په یامی موحه مه دیدا، واده کات و ریگه ددهات به په یامه که، که گونجاو و له بار بیته بۆ شهوهی بسازیت له گهله هموو سهردهم و سه رزه مینی کدا. ههروهک چون هه رشتیک مهودا و کیلگه یه کی هه یه له بووندا، هه مو مهودا و کیلگه یه کیش چند سنوریک هه یه و سه ر و خواری دیاری ده کهن و نیوان سنوره کان ده بیته بواری جولای شه و شته له مهودا و کیلگه کهیدا، به و شیوه یهش هه ریه که له حرام و حه لال سنوری خو یانیا ن هه یه. له وانه یه گو ره پانی یاری توپی پی با شترین نمونه بیته بۆ ثم باسه. وهک چون سنوری خه لک و ته ماشا کاره کان له دوولا که یه وه و دوو گو له که له سه ر و خواریه وهن، ثم سنورانه مه و دایه که ده سنیشان ده کهن که شه و مه و دایه ده بیته گو ره پانی یاریه که و به ملیونان شه گه ری تیدا دپته ئاراهه. شه گه ر یاری زانیک تو په که ی خسته ده ره وه ی یاری گاکه وه، سزا ده دریت به وه رگرتنه وه ی تو په که له ده سته شه و ده درپته به رانه ره رکابه ره که ی تا ده ست بکاته وه به یاری کرن له چوارچی وه ی یاری گاکه دا. ئایه ته کانی شه حکام و ریسا سازی له دابه زینراوی به جیدا بو شه وه هاتن تا شه و سنوره خواییانه روون بکه نه وه که سنورگه لیک بۆ مرؤف دیاری ده کهن تا جولای تیدا بکات و له ناویدا ژیا ن بکات، چند سنوریک دیاری کراون و مرؤف بو ی نییه خو ی بدات له هیله کانیان یان هه ندی جار ته نانه ت بو ی نییه لی شیا ن نزیک بکه ویتته وه، وهک له په راودا له باره ی رۆژوه وه هاتوه: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة/۱۸۷، یان له کات و جیگه یه کی تر دا مرؤف بو ی هه یه له سه ر سنوره که بوه سته یته، به لام نه یسه زینیت، وهک: ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾ النساء/۱۱، خوا وه ند درپژه به خسته نه رووی نمونه کان ددهات له حاله ته کانی میرات گرتندا له ئایه ته کانی ۱۱ و ۱۲ ی سوره تی النساء دا و به کورتیی و پوختیش له ئایه ته کانی ۱۳ و ۱۴ دا

هاتووه: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾،
واته: ئیمه له ئایه ته کانی میرات گرتندا ده بینین: ئایه تیکیان که ئایه تی ۱۱ ی سوره تی النساء ه فه زکراوه کانی تیدایه، ئایه تیکیشیان که ئایه تی ۱۲ یه له هه مان سوره تی النساء دا، سنور و (حُدود) ه کانی تیدایه.

بنه ما و بناغه کانی جولّه کردنیش له چوارچیوهی ئەم مه ودا و کێلگه یه دا، بریتین له:

۱- به اورد کردنی شاهد به شاهد. واته: به لگه مادیه سه رزمییه کان له باره ی دابه شکردنی سامانه وه و به شداری پی کردنی ژن له کارکردنا (راستاندنی دهره کی).

۲- زمانی عه ره بیی پوون و ره وان له سه ر بنه مای خالی بوونی دابه زینراوی به چی له هاو واتایی و تیخزاندنی وشه.

۳- رامالینی دژبه یه کیی له و ئایه تانه ی دابه زینراوی به چی دا که سه باره ت به یه ک بابهن (راستاندنی نیوخوی).

به و پییه ش که ئەم بناغانه بواری گرنگی پیدانی مرۆفن، بواریکیان تیدایه بۆ راست کردن و هه له کردن. ههروه ها ئەو بناغانه لیها تووی گه شه سه ندنی نیسلام دهره حهن له لیکوئینه وه و ئیجتهدا کرن له شیکاری موحه مدا به وشپوهی که له په یامه که دا هاتووه، ههروه ها به پیی گۆرانی کات و شوینه کان، ئەمه ش وای کردووه دهره فته بره خسیته بۆ بوونی فرهیی له نیسلامدا، واته: ئیجتهدادی مرۆقیی له چوارچیوهی ئەو دهقه دا نه بیته که له ئایه ته کانی ورده کاریی کردن له موحه مدا هاتووه، روونادات، ئیتر ئەوه ی پیی ده لئین: "ئیجتیهاد له دهره وه ی دهق" بوونی نییه، چوونکه ئیمه له دهره وه ی دهقدا ئازادین و به هیچ شیوه یه ک شتیك نییه دهسمان بگریته یان جولّه مان دیاریی و سنوردار بکات.

هاوسه گیری

موسلمانه کان له ریزه ندییه کانیاندا، هاوسه گیریان وهك تهواو کهری ثابین داناوه و بهردهوامیش پشت ده بهستن به چهن گپرانه وه و حه دیستک که هانی هاوسه گیری ددهن، وهك: "ئه ی پپری گه نجان هه رکامتان ده توانیت و دهستی دهروات با هاوسه گیری بکات، چونکه هۆکاره بۆ پاراستنی چاو و داوین" (بخاری ۵۰۶۶). چهند مه رجیکیان بۆ داناوه و مافه کانی هه ریهك له پیاو و ژنیشیان بهش کردوه، به لام به دهر نه بوون له هه لگرتنی بیره شیوتراوه کان له باره ی میننه وه، گویا شه کیکه له شه که کانی پیاو و مولکی پیاوه، خواوه ند دروستی کردوه تا پیاو هیمن و هیور بکاته وه و دایرکینته وه، ژن هه ر له په راسوی چه پی پیاویشه:

ئیبینوکه سیر ده لیت: خواوه ند فرمان ده کات به به نده کانی تا پاریزکاربن، که پاریزکاری بریتییه له به ندایه تیی خۆی به بی هاوتا، ئاگاداریشیان ده کاته وه که: به وه ده سه لاتهی خۆی له یهك نه فس دروستی کردوون که بریتییه له ئاده م (سلاوی له سه ر) دواتر ﴿وَحَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ که بریتییه له هه ووا (سلاوی له سه ر)، که له په راسوی چه پی ئاده م دروستکراوه له دوایه وه، له کاتی که ئاده م له خه ودا بوو، که خه به ری بوویه وه بینیی و سه رنجی راکیشا، هه ستیان به یه کتر ئارام بوویه وه. ئیبینوئه بی حاته م ده گپرتیه وه ده لیت: باوکم بۆی باس کردین، محمه دی کوری موقاتل بۆی باس کردین، وه کیع بۆی باس کردین، له باوکی هاله وه، له قه تاده وه له ئیبینوعه باسه وه که گوتویه تی: ژن له پیاو دروست کراوه... أه. (تفسیر ابن کثیر ۲/۲۰۶).

له ئه به هورهیره وه خوی لی رازی بیته که پیغه مبه ر (سلاوی له سه ر) گوتویه تی: "ئاگاتان له - النساء - بیته، چونکه ژن له له په راسوو دروست کراوه، لارترین جیگه ی په راسوش لای سه روویه تی، ئه گه ر به ته ویت راستی بکه یته وه ئه یشکیینی و ئه گه ر وازیشی لی بینیی هه ر به لاری ده مینیتته وه، بۆیه ئاگاداریان بن و به چاکه کاری به ده میانه وه بن" (بخاری ۳۳۳۱، موسلم ۱۴۶۸).

ژن هاوئاستی میرده کهی نییه، به لکو له خوار شه وه وهیه: "ته گهر فه رمانم به که سیك بکر دایه کړنوش بۆ غهیری خوا ببات، شهوا فه رمانم ده کرد به ژن کړنوش ببات بۆ میرده کهی" (ئینوماجه گپراویه ته وه ۱۸۵۳)، ته لبانیش به دروستی داناوه له صحیح سنن ابن ماجه، ته مه شه ده گه یه نیت، ژن به دهر نییه له وهی یه کیک بیت له و شه کانهی که مولکی پیاوه کهین، ته مه ش له چوارچیوهی تیگه یشتینیکی ناراستدا هاتووه بۆ شه م ئایه ته: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ﴾ آل عمران / ۱۴، وایان داناوه که (النَّاس) ته نها نیره کان ده گریته وه، له گهل پشتگوی خستینیکی ته واودا بۆ میینه کان، پاشان وشه ی (النساء) یشیان به کوی (امراة) داناوه و له ویشه وه داویانه ته پال شه که کان.

ههروه ها چوونه ناوه وهی ژن بۆ به ههشت هاومله له گهل رازیی بوونی میرده کهی لیی: "سه رنج بده بزانه چۆنیت بۆی و له کوی شه ودا، چوونکه شه به ههشت و شاگری تۆیه" (صحیح الجامع ۱۵۰۹)، هه میشه ش ته لاق به دهستی پیاوه، مه گهر له گریهستی هاوسه گرییه که یاندا شتیکی جیاواز نووسرابیت، وه که شه وهی که مانه وه یان پیکه وه له دهستی ژنه که دا بیت، به لام له حالته ئاساییه کاندا، پیاو ده توانیت هه ركات ویستی ژنه کهی ته لاق بدات، ته نانه ت به بی تاگاداریی ژنه که ش، به لام شه گهر ژنه که به هه هه کاریکه وه بوو ویستی جیا بیته وه، پیویسته له سه ری که دهست له هه موو مافه کانی ههل بگریت، تا میرده که رازیی بیت و دهستی لی ههل بگریت، پیاوه که ده توانیت و بۆی هه یه په نا بباته بهر شه وهی که پی ده گوتریت: (خانهی گویراه لیی - بیت الطاعة) تا له ریگه ی دادگا کانه وه ژنه که ی ناچار بکات بگه ریته وه بۆ مالی ژنومیدی له گهل میرده کهیدا، ههروه که چۆن میرده که بۆی هه یه یاری بکات به کارتی منداله کان و له و ریگه یه شه وه ژنه که ی ناچار بکات و فشاری بخاته سه ر.

هه موو شه مه ش له ژیر دروشمی "سوننه تی خوا و پیغه مبه ر" دا به ریوه ده بریت، له کاتی کدا که ورده کارییه کانی پرۆسه ی هاوسه رگریی له دابه زینراوی به جیدا، به ته واوه تی جیاوه زه له وهی که له فیهی که له پورییدا هاتووه و تاوتوی کراوه، سوننه تی پیغه مبه ریش دووره و هیچ په یوه ندییه کی

نییه بهو شتهوه که بهناوی تهوهوه پهیرهو دهکریت، تهوهش که له جیهانی عهرهیی و نیسلامیشدا بهگشتیی پروودهات و پهیرهو دهکریت، بریتییه له گریبهستهکانی هاوسهگریبی و تازهیه کمان نههیناوهته ئاراهه، ناوی گریبهست (عقد) یش بۆ نمونه له سوریا بریتییه له (گریبهستی هاوسهگریبی) و لهرابوردوشدا پیی گوتراوه: (مولهتی خهو - اذن النوم)، بهو واتایه که هاوسهگریبی کورت کراوتهوه له کارتیکدا تا به رهزامهندی دهولت و کومهلگه، مولهتی جوتبوون بدات بههردوو هاوسه و ههر بهپیی تهو کارته پهیهندی زایهندی و سیکی له حهرامهوه دهگۆردریت بۆ حهلال، تهم گریبهسته هیچ جیاوازی نییه له گهل گریبهستی کرینی ئۆتۆمۆبیلێک که نرخ و شیوازی دانی نرخه که و مهرجه یاساییه کان لهخۆ دهگریت، لهکاتیکیدا که هه موومان دهزاین ژیانی ژنومیردایهتی تهنها سیکی و زایهندی نییه، کاری زایهندی لهژیانی رۆژانهدا بهرپژهی ۲٪ زیاتر ناگریتهوه، واته: تهو گریبهسته ۹۸٪ ی کاتی ژیانی هاوبهش ناگریتهوه که ژیانی ئاسایی تیدا بهری دهگریت.

تهو پرسیاره ی که لیهدا دیته ئاراهه بریتییه لهوهی که ئایا: پیغه مبهر (سلاوی لهسهر) چۆن هاوسهگریبی کرد له گهل خاتوو خهدیجهی کچی خوهیلدا؟ ئایا تهو هاوسهگریبییه یه کهم هاوسهگریبی بوو له میژوودا؟ ئایا خه لکی تهو سهردهمه دابونه ریتی تایبهت بهخۆیان نهبووه له هاوسهگرییدا و پیغه مبهر و یاره کانیسی پهیرهوییان لهو دابونه ریته نه کردوه؟ ئایا پیغه مبهر به سهیره رشتیاره کهی خهدیجهی گوتوه: به پیی پهراوی خوا و سونهتی خۆم، خهدیجهم بدهری و لیم ماره بکه، که هیشتا پهراوی خوا نههاتبوو؟.

تهوهی که به نییمه گهیشتهوه و زانراوه لامان بریتییه لهوهی که: پیغه مبهر له گهل مامهکانی خۆی و خزمه نزیکهکانی خهدیجه و سههرانی هۆزه که یاندا کۆبوویهوه و داخواییه که یان راگه یانندن و دواتریش هاوسهگریبی تهنجامدرا، تهو سهیره رشتیی خهدیجهی دهکرد و خهدیجهش چاودیری و سهیره رشتی محهمه دی دهکرد و پشتگیری دهکرد له بانگه وازه کهیدا، تهو سالهش که خهدیجه کۆچی دواپی تیدا کرد، ناو نرا سالی ماته مینی، چونکه تهبو تالییش له هه مان سالدا کۆچی دواپی کرد، هاوسهگریبییه که شیان بیست و پینج سالی خایاند، واته: به درێژایی ته مهنی خهدیجه، تا مردن لهیه کی دابرین.

هاوسه رگیزی له دابه زینراوی به جیدا

دابه زینراوی به جی پهراویکی لۆژیکیه، چه مک و تیگه یشتنه کان له دۆخی تاییهت به خویاندا دهخاته روو، هاوسه رگیزی لهو پهراوه دا، بریتییه له خیزان و رهچه لهک و ژیانیکی هاوبه ش که له سه ر بنه مای سۆز و خۆشه ویستی و ئارام گرتن بۆ یه کدی بونیاد ده نریت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ الروم / ۲۱.

ئامانج لهو هاوسه رگیزییه ش چیتزی زایه ندیی و ژنوژنخوایی و رهچه لهک و خواستی مندالداریییه: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفْدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ النحل / ۷۲.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ الفرقان / ۵۴، ئه و هاوسه رگیزییه چه ن پرستیکی دیاریکراو کاریگهرن له سه ری، وهک: ماره بی و جیا بونه وه و واده (العدّة) و میرات، سه بارهت به ماره بی: بریتییه له وهی که وهک به خشیش ده به خشریت به ژن، واته: به خشیشیکی بیبه رانه ر: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ النساء / ۴، ده گونجیت ئه م به خشیشه ئه لقه و گلکه وانیه که بیته له ئاسن، یان چه پکینک گول، یان ئه لقه یه که بیته له ئه لماس، به پیی توانای میرده که، ههروهک خواوه ند ده فه رمویت: ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ الطلاق / ۷، ئه وهش که ئه م ماره بی و به خشیشه بکریته بناغه ی هاوسه رگیزییه که و دابه ش بکریت بۆ پتسه کیی و پاشه کیی، ئه وه نه ریتیکی میژوویی کومه لایه تیی رووته و هیچی تر، بووته هوی تیکه ل کردنی ماره بی ژن و چه قدهستی مولکولیه مین (که دواتر دیننه سه ر ئه م باسه و باهتی مولکولیه مین).

خواهوند به بهرز و بهرېزترين دهسته واژه باسی له ژبانی هاوسه ریبی کردووه: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا * وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ النساء/ ۲۰، ۲۱، نه وهی که ده لیت: ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ په یوه نډیبه هاوسه ریبیه که بهرز ده کاته وه بو ناستی خوښه ویستیبه کی دووسه ره که شایسته بیت پی، هم راستیبه ش له م نایه تدها روښن ده بیته وه: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ...﴾ البقرة/ ۱۸۷، پوښاکیش بریتیبه له خوډاپوښین و داپوښینی بهرانبه ریش، ههروهک چوڼ ژن به هوی پوښاکه که یوه خوی داده پوښیت و خوی ده پارېزیت له گهرما و سهرما و شهرمگه ی خوی پی داده پوښیت، تاواش پیاو به هوی ژن و هاوسه ره که یوه و ژنیش به هوی پیاو و هاوسه ره که یوه له بهرانبه ر پیداو یستیبه جهسته یبه کانیانه وه ده بنه پوښاک بو یه کتر، نه مه ش مانایه کی ناسک و جوان و ورده که به لای زوریک له هاوسه رانه وه ههستی پی ناکریت.

به لام بابه تی گرنګ له هاوسه رگیردا نه وه یه که: دابه زینراوی به جی به په یماننامه یه کی چر و توندوتول (میثاقاً غلیظاً) ناوی بردووه: ﴿وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾، نه په یماننامه توندوتول له چیه و کامه یه؟

"الميثاق" له ریشه ی "وثق" یه، که چه مک و یه که یه کی زمانه وانې قورثانیبه و به کارهینان و دارشته کانی له سیوچار جیگه دا له دابه زینراوی به جیدا هاتوون و هه موویان له واتایه کی گشتی تیناپه رن که بریتیبه له "الرَّبْطُ بِأَحْکَامٍ - په یوه سترکردن و گریدان به توندوتولیی"، نه گهر گریبه سستی هاوسه رگیری باسی پیښه کیی و پاشه کیی ماره یی تیداییت و نه وکه سه ش دیاری بکات که بریاری هه لوه شاننده وهی گریبه سته که ی به ده سته، و ده شگوځییت چه ند مه رجیکیش له خو بگریت که یه کیک له لایه نه کانی گریبه سته که به پیویستیان بزانییت، نه وا ده بیټ بزانی که په یماننامه (میثاق) ی هاوسه رگیری لایه نه مرویبه کانیش له خو ده گریټ، وهک: نارامی به خشینې دووسه ره و سوز و به زه یی (الرُّوم/ ۲۱)، ههروه ها یه کتر ناسین و

پیکه وه ژیان: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات/۱۳، ههروهها باش رهفتارکردن له گه له یه کتر و دریزه دان به ژیان به باشی یان دهس له یه کتر بهردان و جیابونه وه به جوانی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَاِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾ البقرة/۲۲۹، چهن برگه یه کی تریش له خو ده گریته، وهك: وه فاداری، راسگویی، دلسوزی، ثم برگانه گه وره ترن له وهی كه له گریه ستدا تو مار بكرین، واته: په یماننامه كه هه موو لایه نه كومه لایه تییه تاییه ته كانی ژیانی هاوبه شی ژن و میرد و بنه ماله و خاندانه كهش به گشتی ده گریته وه.

په یماننامه پابه ندییه کی قورسه، بویه خواوه ند ناوی ناوه "إِصْرٌ": ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ آل عمران/۸۱، لایه نی پابه ند دان به په یماننامه كه دا دهنیت و شان ده داته ژیری، ته مه حالی په یماننامه و گریه ستی ناساییه، تهی ته گهر په یماننامه كه توندوتول و چر "غَلِيظٌ" بیته؟ خواوه ند هه لوه شان دنه وه و شكاندنی ته په یماننامه یه ی به "نَقْضٌ - په یمانشكینی ناو بردووه: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَآ يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ الرعد/۲۰.

به پیی دابه زینراوی به جی، پیاو په یماننامه كه ده خاته بهردهم ژنه وه: ﴿وَأَخَذْنَا مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ النساء/۲۱، تهو په یماننامه چرهش بریتییه لهو په یماننامه یه ی خواوه ند كه سویندی له سهر ده خوریت، تهو په یماننامه یه نه گریه ست نووس و نه بریگرته و نه وه لی ته مری تیدا نییه، به لكو په یماننامه یه کی تاییه ته ته نها له نیوان ژن و میردا و به شیوه یه کی تاشكرا و به ناماده بوونی كه سوکاری هه ردوولا و هاوړپكانیان ته نجام ده دریت.

ته گهر بگه رپینه وه بو تهو دابونه ریته ی كه پیش به پیغه مبه ربوونی محمه د په پیره و ده كرا و باوبو له كومه لگه كه یدا، ده بینین: هاوسه رگریی له نه سرانییه تدا به یه كیتك له نه پییه

پیرۆزه کان داده نرا، چونکه بناغهی خیزان پیک دههینیت، ههروهها به هۆیهوه ههردوو هاوسهر دهبنه یهك جهسته (متی ۱۹/۶)، ته لاق و جیابونوههش بوونی نییه، به لكو لیکدوورکه وتنهوه ههیه له حالته پیویسته کاندای (Separation)، ئه مه له کاتی کدایه که له لای جوله که کان ته لاق بوونی ههیه به لام تهنها له دهست پیاو دایه، ژن تهنها گوێرایه لئی له سه ره.

هاوسهرگیری پهیامهینیش له گه ل خه دیجه دا، به پیتی ئه و دابونه ریتانه ئه نجامدراوه که باو و پهیره و کراو بوون له کۆمه لگه که یاندا، بریتی بووه له هاوسهرگیری و په یان به ستنیک له نیوان دوو که سی پیگه یشتووی فامیده دا که مه حره م و که سی نزیک یه کتر نه بوون، په یوه ندییه که شیان به پیتی دابونه ریتی سه رده م و کۆمه لگه که یان له خانه ی ناپاکی و به دره وشتیدا نه بووه (په راوی خوا وه ند)، په یمان نامه که سۆز و به زه بی و چاودیری و سه ره رشتی کردنی یه کتری له خۆشی و ناخۆشییدا، له خۆ گرتووه، به لگه ش له سه ره ئه مه ئه وه یه که ئه م ژیا نه هاو به شه بیستوپینج سالی خایاندووه و په یامهین هاوسهرگیری له گه ل که سی تر دا نه کردووه.

ئه م چه شنه هاوسهرگیرییه ئه و هاوسهرگیرییه که تا ئیستاش هه موو گه لانی دونیا پهیره و بی لی ده که ن، ئه وه ش که ده گوتریت: پیویسته هاوسهرگیری به پیتی په راوی خوا وه ند بیته، ئه وه ده گه یه نیته که پرۆسه که پابه ندی قه ده غه کراوه کانی بواری هاوسهرگیری بیته و به دوور بیته له ناپه سه ندییه کانی نیو کۆمه لگه، ئه وه ش که ده گوتریته له سه ره سوننه ت و رهویه و نه ریتی پیغه مبه ر بیته، واته: ره چاوی دابونه ریته باوه کانی ئه و کۆمه لگه یه بکات که پرۆسه که ی تیدا ئه نجام ده دریت، ئه مه بیجگه له وه ی که ده بیته پیش هه مووشتیک خوازیینی ئه نجام بدریت و پاشان راشبگه یه نریت له ناو خه لکدا.

منیش وای ده بینم که ده بیّت په یماننامه که له لایه ن پیاووه بدریته ژنه که و بوّی پیشنیار بکات، له بهرانبه ریشه وه ژنه که پاریزبه ندیی و گوپرایه لئی میړده که ی بکات له کاری چاکه و په سه نندا، ههروه ها پیویسته هم پیکهاتن و په یماننامه هاوبه شه و هم هاوسه رگرییه، له ماوه ی تهو ژبانه هاوبه شه دا لایه نه مرؤقایه تی و مرؤییه کان بگریته وه و به شیوه یه کی سه ره کیی پشت ببه ستیّت به ره زامه ندیی دوولایه نه، ده گونجیّت به م شیوه یه بیّت:

ثایا منت وه ک میړدیك به دریزایی ژبان لا په سه ننده، تا له بهرده م خواوه نندا به لاین بده م که:

* راسگووم له گه لندا و ساخته کاریت له گه لندا نه که م.

* خیانه ت لئ نه که م.

* پاریزگاریی بکه م له ته ندروستیت و له خویشی و ناخویشی و ته ندروستی و نه خویشی و، له گه نجیی و پیریتدا خوړاگر بم له گه لندا تا مردن لیکنان داده بریّت.

* به جوانیی سه ره پرشتیی منداله کانمان بکه م.

* پاریزگاریی له تایبه تمه ندییه کان بکه م و نه یان درکیتم به لای که سانی تره وه.

ده گونجیّت ژنه که ش به لاین و په یمان بدات به میړده که ی له سه ر ته و برگانه ی سه ره وه، چونکه پیویسته تهویش هه رگریز درؤ نه کات له گه ل میړده که یدا و ناپاکیی بهرانبه ر نه کات و چاودیری و سه ره پرشتیی تایبه تمه ندییه کان بکات و له خویشی و ناخویشدا بیانپاریزیت.

په یمانی هاوسه رییه تی لایه نه مرؤییه که یه له په یوه ندییه دووقؤلییه که دا، تهو لایه نه ش که په یوه ندیی هه یه به بواره مادییه کانه وه له ماره یی و میراتگرتن و شتی لهم بابه ته وه، له چوارچیوه ی گریبه سستی هاوسه رگرییه که دا توّمار ده کرین: ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ

وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفٌ مَّا فَرَضْتُمْ فَنِصْفٌ مَّا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عَقْدَةُ
النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿البقرة/٢٣٧﴾.

به لآم به داخه وه، زۆرینهی هاوسه گرپییه کان له جیهانی عه ره بیی و نیسلامیماندا ته نها به پیی
گریهستی هاوسه گرپییه که نه نجام ده درین و هیچ په یماننامه یه که له نیوانیاندا نییه.

به پیویست و گرنگی ده زانین لیږدها چهند تیبینییه که بجهینه روو که تایه تن به و گریهستی
هاوسه گرپییه وه که هاوملی په یماننامه ی ژبانی هاوژینییه:

* بریگرته بی (الوکالة) دروست نییه له گریهسته کانی هاوسه گرپییدا، نه له کاتی به ستیندا و
نه له کاتی هه لوه شانندنه وه شیدا، ته نها له یه که حاله تدا نه بیته ویش بریتییه له وه ی که ده شیته
دوو دادوهر بکرینه بریکاری دوولایه نی ناکوک: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ
وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء/٣٥، ته وه ش
فه قیهه کان کردوویانه به پرسیا که بریکاری و بریگرته بی له ناو خه لکدا بووه به یه کی که له
به لگه نه ویسته کان له بواری نیکاح و ته لاقدا، هیچ به لگه و بناغه یه کی نییه له دابه زینراوی
به جیدا.

* سه ره رشتیاری که مته مه ن (قاصر) ی که، بو نییه گریهستی هاوسه گرپی به ستیته
به ناوی که مته مه نه که وه، ته و گریهسته بازرگانییانه ش که له ژیر په رده ی شه رعیدا
ده به سرین، دیسانه وه هیچ بنه مایه کیان له دابه زینراوی به جیدا نییه، هاوسه گرپی پیویستی
به وه هه یه که که سه کان گه شتبه نه ته مه نی پیگه یشتووی (الرشد)، نه که ته نها پیگه یشتنی
جهسته بی: ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا
تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا...﴾ النساء/٦، به شووانی کچه که م ته مه نه کانیش تاوانیکی
پیپه رده ی ناشکرایه، ده کریت به ده سد ریژی سیکیسی دابنرین و به پرسیارییه ته که شی
به پله ی یه که م ده که ویتنه ته ستوی مالباته که یه وه.

* پیوسته ته مهنی ریگه پی دراو بو هاوسه رگری بی که متر نه بیته له ته مهنی پیگه یشتو و (رشد) وهك له برگه ی پیشوودا گوتان، بهو هویه شه وه تیر ژنی پیگه یشتووی عه قلمه ند پیوستی به سه رپه رشتیار نیبه تا له بری نهو نوینه رایه تیی بکات، نهوش که کومه لگه کانان له سه ری راهاتون، هیچ نیبه بیجگه له نه ریتیک و مهرجیش نیبه که س پابه ندی بیته.

* ژن به سه ر ژندا نایهت، به لگهش له سه ر نه مه نه م ئایه ته یه: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا﴾ النساء/ ۲۰، دواتر دینه سه ر باسی چه ندیبه تی له هاوسه رگری بی له دابه زینراوی به جیدا و مهرجه کانی.

مولکولیه مین - مُلْكُ الْيَمِينِ

بینیمان که هاوسه رگری بی په یاننامه یه که هه موو لایه نه کانی ژیان ده گریته وه، دابه زینراوی به جیش په یوه ندی نیوان ژن و میردی له دوو ته وه ره دا دیاری کردو وه: ته وه ره ی به که م نهو ژیانه کومه لایه تیبه یه که ژیانی هاوسه ریبه تی له خوی ده گریته، ته وه ره ی دوو همیشه بریتیبه له په یوه ندی زایه ندی و سیکی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ المؤمنون/ ۶۵. نه و جا ده پرسین نهو "مُلْكُ الْيَمِينِ" انه کین که نهو مافانه ی هی پیاو و ژنن له نه پاراستنی داوین و ده رخستنی رازاوه پیدا، نه وانیش نهو مافانه یان هه یه: ﴿... وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ النور/ ۳۱؟

به هو ی نهو سیسته می کویلا یه تیبه وه که به چه ند سه ده یه ک پیش هاتنه کایه ی چه مک و دهسته واژه ی "مُلْكُ الْيَمِينِ" به رکار و په یوه وکراو بو، له رووی که له پوریبه وه تیگه یشتن و چه مک ی مولکولیه مینیش به کویله به رجهسته بو بو، نه م چه مکه بو یه که م جار له

دابه زینراوی به جیدا هات و به کار هیئرا، به لای عه ره به کانه وه نامۆ و نه ناسراو بوو، له کاتی کدا که ناوی کۆیله "الرَّق" به دهسته واژهی تر هاتبوو "تحریر رقبة".

به کۆتایی هاتنی سهرده می کۆیلایه تیی لهئه مرۆدا، کۆیلایه تیی بووته ناماژه یه که له دابه زینراوی به جیدا بوونی ههیه، به لام له هه لومه رجی ژیاندا ناماژه بۆکراو و راستاندنیکی نیه (أصبح دالاً بلا مدول أو مصداق في عالم الواقع)، هه چهنده ۱۵ جار له پهراودا هاتوو، وه ک بلیت له پرووی میژوو ییه وه سهراوته وه. ئەمەش ئەوه دهگه یه نیت که پیویسته بگه رین به داوی مه دلول و ناماژه بۆکراوین کدا تا له م سهرده مه دا جینگه ی ئەوه دهسته واژه یه تیدا بیته وه و جینگر بیت تیایدا، گه ر وانه که یین سهرده مانیک دین به سهرماندا نیوه ی ئایه ته کانی ئەحکام له پرووی میژوو ییه وه دهسپرینه وه و نه سخ ده بنه وه و واتایه ک ناده ن به دهسته وه.

له دابه زینراوی به جیشدا دهسته واژه و چه مکی "مُلْكُ الْيَمِينِ" جیاوازه له کۆیلایه تیی و "الرَّقِيقِ"، چونکه چه مکی دووم به پروونی له م ئایه ته دا هاتوو: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ النحل / ۷۵.

به لای توێژه ره وه شاره وه نییه که په یامی محمه دیی له رپه وی میژوودا هه نگاویکی گه وه ی هه لگرت به ره و پیشه وه و له سه ر بنه مای ئەوه ی که: رایگه یاند نیسلام یه کسانیی نیوان خه لکی ده ویت و پیوه ری هه لسه نگاندنیش به لای خوا وه ندوه بریتیه له راده ی پارێزکاری، بناغه کانی نازاد کردنی کۆیله ی دارشت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ الحجرات / ۱۳، نازادیشی کرده ئەوه (كلمة الله) یه ی که پیشه وه خته بریاریدا له سه ر به بنده کاندا، که خوا وه ند له دونیادا داوای کۆیلایه تیی بۆخۆی نه کردوه له بنده کانی، ئەوا به ره واشی نابینیت به بنده کانی له نیوان خۆیاندا هه ندیکیان هه ندیکیی تریان بکه نه کۆیله. بۆیه په یامی محمه دیی هات تا

جیگره وهیهك بخته پروو بۆ كۆیلایه تیبی كه بتوانیت به ئهركه كانی ئه وههستیت به بی ئه وهی دارمان له كۆمه لگه دا یان له سیسته می ئابوریدا روو بدات. له بهر ئه وهش كه هیللی میژوویی پاش كۆچی دوایی پیغه مبه ر، به خیرایی گه راپیه وه سه ر هه مان ره وتی سروشتیی خۆی و مرۆقایه تیش تا دوای چه ند سه دهیه ك نه گه یشته ئاستی هه لوه شانده وهی سیسته می كۆیلایه تی تا له سالی ۱۸۶۳ و له سه ر دهستی ئیبراها م لینكۆلندا گه شته ئه و ئاسته و بریاری هه لوه شانده وهی ئه و سیسته مه یدا، ته نانته له و كاته شدا هه ر نه یه توانی به ر بگریت به جه نگی ناو خۆیی.

سیسته مه جیگره وه كه ش، بریتیی بوو له "مُلْكُ الْيَمِينِ"، وشه ی "يَمِينِ" يش له دابه زینراوی به جیدا بریتیه له سویند: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ البقرة/ ۲۲۵، مولكولیه مینیش ئه و كه سه یه كه له نیوان تو و ئه ودا سویندیک له سه ر گریبه ستیک هه یه: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتَوْهُمْ نَصِيْبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ النساء/ ۳۳، اته: ئه و كۆیلایه تیه ی كه له سه ر زۆرداریی و ناچار كردن بونیاد نرابوو، گۆردرا به چه ند گریبه ستیکی دلخوازانه، ده شانین كه هه ر گریبه ستیک شه ریعه ت و رپسای دوولایه نی گریبه سته كه یه، ئه و گریبه ستانه ش هه موو ئه و ئه ركانه ده گرنه وه كه پیشته ر سیسته می كۆیلایه تی ده یگرته وه، له:

- گریبه سته كانی كار كردن: ﴿وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَادِي رِزْقِهِمْ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ النحل/ ۷۱، ﴿ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ الروم/ ۲۸.

- گریبه سته كانی خزمه تی خانه یی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ

صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿النور/ ۵۸﴾

- گریهسته کانی خوازیبی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ المؤمنون/ ۶-۵، نه پاراستنی دامینیش به لگه یه له سه ر په یوه ندیی زایه ندیی و سیکسی. ته گهر سه رنجی ته و نایه تانهش بدهین که په یوه ستن به م بابه ته وه، ده بینن که:

* ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ النساء/ ۳، نایه ته که تاییه ته به فره هاوسه ریه ته یه وه، خواوند باوهر داران ناگادار ده کاته وه که مه رچی فره هاوسه ریی بری تیه له وه ی که ژنه که بیوه ژنیکی مندالدار بیټ، له گه ل جه خت کردنه وه له سه ر دادگه ریی له نیوان مندالانی بیوه ژنه که و منداله کانی خویاندا، ته گهر وانه بیټ پیوسته پیاوه که رازی بیټ به ژنه که ی خوی و ته و "مَلِكِ الْيَمِينِ" ه ی که هه یه تی و، ژنی تر نه خوازیټ (ته و دادگه ریهش که مه به سته، دادگه ریه له نیوان مندالانی بیوه ژنه کاند، ته گهر چهند په یوه ندییه کی مولکولیه مینی له گه ل بیوه ژنی مندالداردا هه بیټ).

* ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتِطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فِتْيَانِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَأَتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَ فَإِنَّ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ النساء/ ۲۵، خوپار ییش ده گونجیت به هاوسه رگری بیټ و ده شگونجیت به خوپارگری بیټ، وهک چون خواوند باسی مه ریه می داوین پاک ده کات: ﴿وَأَلَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ الأنبياء/ ۹۱.

به لّام گرتنی مولکولیه مین له نیوان کچاندا، له نیو دامه زراوه و بیرکردنه وهی که له پوریدا به و مانا ناسراوه نییه، له که له پوردا واتای مولکولیه مین به کیژۆلهی که مته مهن لی کدراره ته وه، له دابه زینراوی به جیشداو وه که یه که یه کی زمانه وانیی "الفتاة" و نیزه که شی به "الفتی"، مه به ستیش پیی ئه و که سه یه که ژیان یه یه وهست ده بیّت به مرۆقینکه وه و چ نیّر بیّت یان میّ ده بیّته "فتاة أو فتاة" به ردهستی ئه و که سه، نمونه ی ئه مه ش: ﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَن نَّفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ یوسف / ۳۰، یوسف له لای سهرداری میسر و ژنه که یه وه به خبو ده کرا و به بیّ ئه وان نه ییده توانی سه ره به خو ژیان به ری بکات، ههروه ها: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتَاهُ لِمَا أَبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾ الکهف / ۶۰، به ردهست و هه رزه کاره که ی موسی له که لیدا بوو و گوپرایه لی شی له فه رمانه کانی موسا ده کرد، ههروه ها: ﴿وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا﴾ النور / ۳۳، له م ثایه ته وه تیده که مین که وشه ی "فتیات" مانای ئه و خاتونانه ده که یه نیّت که له ژیر رکینی به رپر سیاریه تی تودان و ژیان یان په یه وهسته به توه، بویه و له و ریگه یه وه خواوند ریگری ده کات له ناچار کردنیان و زورلی کردنیان له سه ره له شفرۆشی و پاره پیدا کردن به جهسته یانه وه.

هه مان و اتا و مانا له ثایه تی ۲۵ ی سوره تی النساء دا به دیی ده که مین که ریگه ده دات کچان وه که مولکولیه مین به کار بهینرین، بریتین له و میینانه ی که ته مه نی یاسایان تیپه راندوه، له ئاکامدا خو یان به رپرسن له هه ل سوکه وت و برپاری خو یان، به لّام ریگری ده کات له ناچار کردن و زورلی کردنیان له سه ره خراپه کاری، ئه و برگه یه ش که ده لیّت: ﴿فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ﴾ به لگه یه له سه ره هزامه ندیی و په سه ند کردنی کومه لگه له سه ره ئه م چه شنه خوازینی و هیانه.

لیردها پیویسته له مانای ئه و فه رموده یه ی خواوند تیبگه مین که ده لیّت: ﴿... فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ...﴾ النساء / ۲۴،

ثم نایه ته بومان پروون ده کاته وه کاتیک گریهستی ماره کردن پیک ده هیئریت له گهل ژنیکی نازادی پیگه یشتوی خاوهن فام و ژیرییدا و به ره زامه ندیی خوی و به بی هیچ فشار و ناچار کردنیك، پیویسته گریهسته که باسی بری شه و حه قدهس و کریهشی تیدا بیئت که له سهری پیک دین، به شیوهیه که ناییت شه و کریههی له نایه ته که دا هاتوه، به واتا بهرته سکه که ی لیک بدریته وه، بویه له م نایه ته دا شه و بابه ته هاتوه، تا ناماژه و به لگه بیئت له سهر شه و ی که مولکولیه مین گریهستی که له نیوان کهسانی نازاددا نهک کویله و به زور ناچار کردن بیئت، چونکه کویله له بنه ره ته وه و به بی به رانبر، هه موو شه و نرکانه جیه جی ده کات که لی داواده کرین، به سیکس و چیژی زایه ندیشه وه، بویه، کاتیک له دابه زینراوی به جیدا کویلاهی تی گوردرا به مولکولیه مین، خواوند چه مک و تیگه یشتنی کریی دانا، تا روونی بکاته وه که گریهسته له نیوان که سه نازاد و سهر به سته کاند و له سایهی مولکولیه میندا و به به رانبر پیک که بریتییه له کری، شه نجام ده دریت، به لام جیاوازه له ماره ییه به خشیشه که (الصادق) که په یوهست و تاییه ته به په یمانامهی هاوسه رگریه وه، کری شایسته ییه کی داراییه له چوارچیوهی مولکولیه میندا دیتته کایه وه و به پیی چند مه رجیکی گریهسته که، دوولایه نه که له سهری ریک ده که ون، نمونه یی ته مه بریتییه له هاوسه رگریی میسیار له ولاتی سعودییه، بویه خواوند فه رموی: ﴿فَاتَوْهُنَّ أَجْرُهُنَّ فَرِيضَةً﴾، چونکه دابونه ریتی کومه لگه کان بریار له سهر بر و چه ندییه تی شه و کریه ده دات، واته: شه و ی که ده کریت له چوارچیوهی شه و گریهسته دا له سهری پیک بین، هیچکام له لایه نه کانی گریهسته کهش بویان نییه که مته رخه میی بکهن له جیه جی کردنی مه رجه کانی نیو شه و گریهسته دا، بویه فه رموییه تی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾.

* ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخْوَاتُكُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّائِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّائِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا * وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿النساء/ ۲۳-۲۴﴾ له دوو نایه ته که ی حهرا مکراره کانی نیکاح و ماره کردندا، لهو فهرموده یه ی خواوندن تیده گه یین که ده لیت: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ تیده گه یین که: زنی ته لاق دراو حهرا م ده بیت له سه ر ته و پیاوه ی که پیشتر میردی بووه، به لام نه مه جیبه جی ناییت به سه ر مولکولیه میندا، واته: پاش هه لوه شاننده وه ی گریبه سستی پیشوو، بۆیان هه یه جاریکی تر ریک بکه ونه وه له سه ر گریبه سستیکی تری مولکولیه مین، ههروه ها له فهرموده ی خواوندنده وه تیده گه یین که ده لیت: ﴿كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ واته: له په یوه ندیی نیوان زن و پیاودا زیاتر له بژارده یه ک هه یه که بریتیه له هاوسه رگریبی یان مولکولیه مین.

* مولکولیه مین بۆ پیغه مبه ر: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لَكِنَّا لَيَكُونُ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿الأحزاب/ ۵۰﴾، له گه ل ره چاو کردنی ته وه دا که خواوند له بابه ت و بواری ژناندا جیاکاری و تاییه تمندی کردوه بۆ پیغه مبه ر، بابه تی فره ژنی به و شیوه و ره واله ی که پیش به پیغه مبه ر بوونی خۆی باو و پهیره وکراو بوو، به کراوه یی بۆ هیشتووه ته وه، واته: به پیی رهویه ی پیشینان: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا ﴿الأحزاب/ ۳۸﴾، ههروه ها به پیی دابونه ریتی کومه لگه و سه رده مه که ی دهره تیشی پیداوه که مولکولیه مینیش ده سه دات بو ی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنُهنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿الأحزاب/ ۵۲﴾.

به لّام له فیهی بۆ ماوه دا، ئەو بیروکیه چه سپینرا که مولکولیه مین بریتین له کۆیله و که نیه که کان، سه رچاوهی ده سخته نیشیان بریتییه له جهنگه کان و کرپن و فرۆشتن پێوه کردنیان، بۆیه به دیلگرتنی ژنان و نمایش کردنیان و ده سپیاهیئان و پشکینی جهسته یان و کرپن و فرۆشتنیان و دواتریش ده سدریژی کردنه سه ریشیان هه لّال کرد. ئەگه رچی زۆربهی فیهزانه هاوچهرخه کان ده لّین: چه مک و دهسته واژهی "مُلکُ الیمین" باوی نه ماوه و له م سه رده مه دا کاری پێ ناکریت، به لّام بیری توندئاژوویی بزوتنه وه ئیسلامییه جیهادییه کان، واتا که له پوریه کهی مولکولیه مینی سه رله نوی زیندوو کرده وه و وه ک چۆن له رابوردودا په پیره و کراوه، دیسانه وه په پیره یان کرده وه، وه ک چۆن ریکخستنی "داعش" ویستی سوننه ته کان زیندوو بکاته وه، هات ئەویشی زیندوو کرده وه، له کاتی کدا هه موان ده زانین که کۆیلایه تیی هه ر له سه رده می پیغه مبه ره وه به سه رچووه. ته نانه ت له جهنگه کانیشدا دیله کان ناکرینه کۆیله و خواوند بناغی هه لّسوکه وتی له گه لّ دیلدا له سه ر ئەم بنه مایه دارشت:

﴿فَمَا مَنَا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءٌ﴾ محمد / ۴، واته: یان ئازاد بکرین یان دیل به دیلیان پێ بکریت.

له به رانه ریشه وه دابه زینراوی به جی به ئاشکرا روونی کرده وه که مولکولیه مین په یوه ندیه که له سه ر بنه مای گریبه ستیک له نیوان کهسانی ئازاد و سه ره ستدا که خزمه تکاری و کار و په یوه ندی زایه ندیش ده گریته وه، ئازادی یاسازی به جی هیشته بۆ رپسازایی و ته شرعی مرۆقی بۆ ئەم په یوه ندیه، ئەوه ش له پیناو ریکخستن و دابین کردنی مافی هه ر دوولایه نی گریبه سته که دایه.

لیردها پێویسته ئەم چه ند تیبینییه دوپات بکهینه وه و جهختیان له سه ر بکهینه وه:

- گریبه سستی ماره کردن له نیوان دوو کهس و لایه نی پیگه یشتوو و تیگه یشتوو فامیده دا ده بێت، هه روه ها وشه ی (فتّاة) ئەوه ناگه یه نیّت که که سه که له خوار ته مه نی یاساییه وه بێت.

- گرتن و نهجامدانی مولکولیه مین ههروهك چون بۆ پیاو بهره دست و ریگه پیدراوه، تاواش بۆ ژنی بیهاوسهر بهره دس و ریگه پیدراوه: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ * الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ * وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ﴾ المؤمنون / ۱-۶، چونکه "مؤمنون" ههركات "مؤمنات" ی له گه لدا نه هات، نیر و میس ده گریته وه، بهخته وه ری و پاداشتیش بۆ ههردوویانه پیکه وه.

- مولکولیه مین له نایه ته کانی یاسای میرات گرتندا ناوی نه هاتووه، نه مهش واتای ته وه یه که مافی میرات گرتنی بۆ نییه، به لام هیچ ریگریهک نییه له بهره دم که سدا تا وه سیهت بکات و به شی مولکولیه مینه که ی (چ می بیت یان نیر) دیاری بکات، به تایبهت که خواوند سه رنجی باوه پدارانی بۆلای ته مابهت پراکیشاوه و گتویه تی: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ النساء / ۳۳.

هه موو سه رامیک ره دکراوه یه، به لام هه موو سه لاکیش په سه ندرکراو نییه، گریهستی مولکولیه مینیش (هه رچهنده له سه لاله کانه) به لام ده بیت ملکه چ و به پیی یاسا و نه ریه کانی کۆمه لگه کان بیت (باذن أهلهن)، ده شیت له کۆمه لگه یه کدا په سه ند و قه بول کراو بیت (وهک یه کتر هیور کردنه وه له کۆمه لگه رۆژئاوا یه کاندا و گریهستی نه ریتی له کۆمه لگه ی میسریدا و میسیار له کۆمه لگه ی سعودیدا و - متعه - و چیژ وه رگرتن له کۆمه لگه ی ئیرانییدا)، وه ده شیت له چهنده کۆمه لگه ی تریشدا ره دکراوه و ناپه سه ند بیت، ههروه ها ده وه ت ده توانیت له چوارچیوه ی ری که خستنی سه لاله کاندا قه دهغه ی بکات (بیشتر یاسای تونسی فرهاوسه ری قه دهغه کرد)، ده شتوانیت ریگه ی پی بدات. ههروهك چون عومه ری کوری خه تتاب وهک بریاره ده ستیک (یاسای شارستانی) ریگه ی گرت له هاوسه رگری پی چیژ وه رگرتن (زواج المتعه) و کاتیک بینی پیویست نییه قه دهغه ی کرد.

ههروهها پیویسته دهولته ریساسازی تایبتهی لهم بارهیهوه هه بیته تا مافه کانی لایه نه کان پارێزراوین، به تایبته لهو رووهوه که تایبته به مندالانهوه ته گهر بن له نیوان لایه نه کاندای و له ریگه ی ته م چه شنه په یوه ندییانهوه.

- په یماننامه ی هاوسه ریبه ته پیویسته ریگه بگریته له ناپاکیی هاوسه ریبه تی. بۆیه، پیاوێک که هاوسه ری هه بیته، بۆی نییه گریبه سته مولکولیه مین له گه له هیچ که سدا به سته، ته نهها له گه له بیوه ژنی هه تیوباردا نه بیته. بۆیه ده بینین خواوه ند ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * اِلَّا عَلَىٰ اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ﴾، (أو) پیتی گێرانهوه و عه تفه و واتای: هه لێژاردن یان کۆکردنهوه ده دات به ده ستهوه، تهو لایه نه ش که بریار له سه ره هه لێژاردن یان کۆکردنهوه ده دات یاساساز (په رله مان) ه و ئه ویش به پیی پێداویستی و خواسته کۆمه لایه تییه کان بۆ تهو بابه ته، بۆشی هه یه هه لی وه شینیته وه یان ریگه ی پی بدات.

به مه به سته خۆلادان له تیکه لیبون وا به باشته ده زانین له سه ره بابه تیک بوه ستین که به گرنگی ده زانین، ئه ویش بریتییه له ره فتاره ناپه سه نه ده کان (الفواحش) له دابه زیترای به جیدا.

ناپه سه نده کان - الفواحش

(فواحش) کوی (فاحشه) یه، بهواتای کاری ناپه سه نده دیت، بریتییه له هه موو شتیك که گوتن یان کردنی ناپه سه نده بیت، واته: هه موو شتیك که سروشتی دروست دانی پیدا نه نیت و بیژراو بیت لای، په یوه ندیی به سیکس و په یوه ندیی زایه ندیشه وه هه یه، وه که ئەم ئایه ته ئامازه ی بۆ ده کات: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ لَا يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ عِلْمًا وَلَا يَصِرُوا عَلَىٰ مَآءٍ فَاعْلَوْا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ آل عمران/۱۳۵، ههروه ها تهو فواحش و ناپه سه نده، به شیکن له حه رام کراوه کان، وه که ده فه رموویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ الأعراف/۳۳.

فاحیشه و ناپه سه نده کانیش شهش دانهن:

۱- خواستنی که سه نزیکه کان (نکاح المحارم): ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا * وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ النساء/۲۳-۲۴.

۲- خواستن و ماره کردنی ئافرهتی هاوسه ردار (نکاح المتزوجة): ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾^(۱) النساء/۲۴، به پیی ئەم ئایه ته ئافرهتی هاوسه ردار بۆی

^(۱) له وه دا که ده لیت: ﴿کتاب الله علیکم﴾، واته: خوارنده زیاد له حاله تیکي ره خساندوه بۆ په یوه ندیی له گه ل ئافره تدا،

ئهویش بریتییه له په یمانامه ی هاوسه ریبه تی و گریبه ستی ماره برین.

نیبه په یوه ندیی زایه ندیی له گه ل هیچکه سدا هه بیته بیجگه له هاوسهر و میرده که ی خوئی، ژنی ته لاق دراویش بوی نیبه په یوه ندیی زایه ندیی ببه ستیت له گه ل ته و پیاوهدا که لیبی جیا بوو ته وه: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتَلَكَ حُدُودُ اللَّهِ لِيُنْهَى اللَّهُ بَيْنَهُمَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ البقرة / ۲۳۰.

۳- زینا کردن، سیکسی ناشکرا (الجنس العَلَنِي): ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ الإسرائ / ۳۲، بوونی چوار شاهد، راسته و خو په یوه ندیبه که له نهی نیبه وه ده گوازیته وه بو په یوه ندیبه کی ناشکرا: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ النور / ۴.

۴- سیکسی کۆکاری (الجنس الجماعي - السفاح): ﴿وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ﴾ النساء / ۲۴، ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ﴾ النساء / ۲۵.

۵- هاوړه گه زبازبی (المثلية الجنسية - الأخدان - السحاق): ﴿وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ﴾ النساء / ۲۵، ههروه ها نیبازبی: ﴿وَلَا مَتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾^(۱) المائدة / ۵.

۶- خواستنی ته وکه سانه ی که باوانه کان خواستی تیان (نکاح ما نکح الآباء): ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ النساء / ۲۲، واته: باوانه کان له لایه نی باوک و دایکه وه، هه چهند سه رکه ون بهره و سه ره وه ش.

ناپه سه ند و (فواحش) ه کان دوو به شن: ناشکرا و نهی نیبی.

به شی یه که م، بریتیبه له: ۱ - ۴ (خواستن و ماره کردنی نافره تی هاوسه ردار، زینا، سیکسی کۆکاری، خواستن و ماره کردنی که سیک که پیشتر باوک ماره ی کردیت).

^(۱) (خدن) بریتیبه له هاوړی له هه مان په گه ز، (خُدود) یش، که واتای کولم ده گه یه نیته، له ده موچاروی مرؤقدا هه ردو کولم به رانه بر و پوه پرووی یه کترن، نهک هاوسهر و هاو جووتی یه کتر.

بهشی دووه‌مش، بریتییه له: ۵ و ۶ (خواستن و ماره‌کردنی کهسه نزیکه‌کان - مَحَارِم - هاوړه‌گه‌زبازی). ئەم ږه‌وشته ناپه‌سهند و فاحیسانه پوچه‌لن، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌رچی ته‌نجومه‌نه‌کانی یاسادانان و په‌رله‌مانه‌کانیش یاسایان بۆ دابریژن و بیان‌ه‌ویت به‌یاسایان بکه‌ن.

به‌گرنگی ده‌زانین تیشکیتک بجه‌ینه سهر ئەم چهند خاله:

- ته‌نها له حاله‌تی ناشکرا کردندا نه‌بیټ، کۆمه‌لگه و ده‌سه‌لات مافی ده‌ستی‌وه‌ردانیان نییه له هیچ‌کام له و حاله‌تانه‌ی سهره‌وه‌دا.

- سزای هه‌ریه‌ک له دوولایه‌نی زیناکار، سه‌د قامچییه: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ النور/۲، سزای مولکولیه‌مینیش نیوه‌ی ته‌وه‌یه، واته: سزای که‌سیک که ههر ناویکی باوی وه‌ک: (مسیار، مَسَاكِنَة، مِتْعَة) بیټ و کاریکریکی سینکی ریگه‌پینه‌دراوی کردبیټ، سزاکه‌ی چل قامچییه: ﴿فَإِذَا أَحْصَنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ النساء/۲۵، وه‌ته‌وه‌فهرمووده‌ی خواوه‌ندیش که ده‌لیت: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ النور/۳، نیمه‌به‌م شیوه‌ی خواوه‌وه‌لی تیده‌گه‌ین:

- نیریکی هاوسه‌گریی نه‌کردبیټ (گریه‌ستی ماره‌کردن/مولکولیه‌مین) X ژنیکی هاوسه‌ردار

۱۰۰ قامچی

۵۰ قامچی

- پیاویکی هاوسه‌ردار X میننه‌یه‌ک هاوسه‌گریی نه‌کردبیټ (گریه‌ستی ماره‌کردن/مولکولیه‌مین)

۵۰ قامچی

۱۰۰ قامچی

— نیریک هاوسه گریری نه کردبیت (گریهستی ماره کردن/مولکولیه مین) X میینه یهک
هاوسه گریری نه کردبیت (گریهستی ماره کردن/مولکولیمین)

۵۰ قامچی

۵۰ قامچی

- پیاویکی هاوسه ردار X ژنیکی هاوسه ردار

۱۰۰ قامچی

۱۰۰ قامچی

دهگهینه سهر باسی سزای ناپاکیی هاوسه ریی: له حالتهتی سه لماندنیدا به چوار شاهد، شهوکات
سزاکه ی سه د قامچییه، به لام له حالتهتی مولکولیه میندا، سزاکه نیویه، واته: په نجا
قامچی.

له هه موو حالته کاند، پیویسته چوار شاهد بن، واته: حالته که به بوونی چوار شاهد که
دهبیتته حالته تیکی ناشکرا، له هه حالته تیکی شدا چوار شاهد نه بوون، فاحشه و کاره
ناپه سه نده که هه چ چه شنیکیان بیت، هه هر حرامه و به حرامی ده میینه ته وه و پیویستی به
تۆبه کردنیک هه یه، حوکم و برپاریشی لای خوا خۆیه تی.

له حالتهتی سه لماندنن فاحشه که شدا له پریگه ی خستنه پرووی زانیارییه وه له باره یه وه، وهک شه وه ی
یه کینک له لایه نه کان گرتی دنگیی یان قیدیوی بخته پروو له باره ی پیشه کیی و به راییه کانی
په یوه ندییه که وه، نهک له باره ی په یوه ندییه که وه به ته واو ته تی، یان شیکاری پزیشکیی بۆ ترشی
DNA که پیاو ده توانیت بیخاته پروو بۆ شه وه ی بیسه لمینیت مندالیک هی شه و نییه، شه م
به لگانه ته نها بۆ که وتنی ته لاق و جیا بوونه وه و بیبهش بوونی شه و لایه نه ی که فاحشه و
ناپه سه ندییه که ی له دهس قه و ماوه به سن، هه رته مهش مه به سته له و فرموده ی خوا وه نندا که
ده لیت: ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ﴾ الطلاق / ۱، زانیارییه کان

بۆ که وتنی ته لاقه کهن له گه ل بیهه شیبون له مافه کان، به لام سزادان، ته نها له حاله تی چوار شایه ددا ده بیته که به بوونی چوار شاهده که حاله ته که ده بیته ناپه سه ندیبه کی تاشکرا.

- له و حاله ته شدا که نه گهر که سیك خۆی رۆیشته بهردهم دادوهر و داوای کرد به هۆی نه وه وه که ناپه سه ندیبه کی لی قه و ماوه، سزا (إقامة الحد) جیبه جی بکریت به سه ریدا، دادوهر ده توانیت داواکه ی جیبه جی بکات و ده ستوانیت پشتگوئی بخت.

- له حاله تی هاوهره گه زبازی نییرینه ی تاشکرادا، به پپی ئەم ئایه ته کۆمه لگه مافی نه وه ی هه یه ده ستوهر بدات له سزادانیدا: ﴿وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانَهَا مِنْكُمْ فَادْرُهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ النساء/ ١٦، ئەم ئایه ته باسی هاوهره گه زبازی ده کات و هه لیش گه ریتراوه ته وه سه ر ئایه تی پیشخۆی: ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسَكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ النساء/ ١٥، تاشکرابوونی کاره که ش مه رجه بۆ سزادانی بکه ره کانی، به لام به و پپیبه ی که دابه زیتراوی به جی بۆ هه موو خه لک هاتوو، به هه موو سه رده م و کۆمه لگه جوړاو جوړه کانه وه، ریتۆه ی سزادانه که و بری نازاردانه که و چه شنه که ی، مادیی و جه سه ته یی بیت یان نامادیی و ناهه سه ته یی، به مه رجیک مردنی لی نه که ویتته وه، به جیبه یی شتوو به بۆ کۆمه لگه تا به پپی نه ریتی سه رده م و تاستی خۆی، بر و ریتۆه که ده سنیشان بکات، واته: به هیچ شیوه یه ک سزا که نه بیته هۆی مردنی سزادراوه که.

- له حاله تی هاوهره گه زبازی مینه ی تاشکرادا، به پشتبه ستن به م ئایه ته، کۆمه لگه مافی نه وه ی هه یه ده سه وهر بدات له سزادانی ئەم حاله ته دا: ﴿وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسَكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ النساء/ ١٥، سزا که ی بریتیه له: هیتته نه وه و دا برکردنی به زۆر، یان دۆزینه وه ی ده رجه یه ک بۆی، ﴿يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾، وه ک وه رگرتنی به لاین نامه ی ته وه به کردن و وازه ینان له و ره فتاره و وازلیه ینان و به ره لاکردنیان به بی هیچ سزایه ک.

دایکیکی گهوره کچ - أَلُمُ الْعَاذَةِ

دوای قسه کرن له باره ی مولکولیه مینه وه، به شیای دوزانم سه رکه وین بۆلای بابته می مینه له په پیره وکردن و کردنی سیکس و مندالبووندا، ده گونجیت کچیک بهخت یاری ناییت و له شوو کردن بیبهش ده بییت، یان ژنیک که هیشتا گه نجه و به هر هویه که وه بییت له میرده که ی جیا ده بیته وه، دابه زینراوی به جی له ریگه ی مولکولیه مینه وه چاره سه ریکی بۆ ته م چه شنه حاله تانه داناه.

ههروه ک چون له ریگه ی گریه ستیکی روون و دیاریکراوه وه ده شی ژن بیته مولکولیه مینه پیاو، به هه مان شیوه ده شی پیاویش بیته مولکولیه مینه ژن، بۆمونه: وه (مسیار)، که داوا ناکریت له پیاو مال و مه سره ف بکیشیت، به لکو په یوه ندیی نیوان ژن و پیاوه که ته نها له سه ر په یوه ندیی زایه ندیی و سیکسی راده وه ستیت، وه ک پیشت باس مان کرد به بی ته وه ی توخنی شهش ره فتاره ناپه سه نده که بکه ون.

دایکایه تی مافیکه له مافه کانی ژن و ناییت لی بیبهش بکریت، جیاوازی نییه که له ریگه ی مولکولیه مینه وه مندال ده سبخات یان له ریگه ی هه لگرته وه (التبني) وه، ههروه ها پیاویش مافی ته وه ی هه یه بیته خاوه نی مندال، خاوه ند نامازه ی به مه داوه: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ الإسراء/ ۲۳ ته وه که ده لییت: ﴿أَحَدُهُمَا﴾ نامازه و به لگه یه له سه ر ته وه: ته گه ری ته وه هه یه که ته نها دایک بوونی بییت (Singl Mother)، یان ته نها باوک بوونی هه بییت (Singl Father)، ده شگونجیت ته م دایک یان باوکه، دایک و باوکی ره سه ن و خاوه ن گیانه وه ری مه نه ویی و هیلکه ی دایکایه تی (والد و والدۀ) بن و ده شگونجیت وانه بن و به خیوکار و په روه رشیار بن. له باره ی تو مار کردنی زانیاریه که سییه کانی منداله که شه وه، پیویسته له سه ر یاساسازان له ریگه ی دارشتنی یاسا کانه وه ره چاری ته م حالته بکه ن، چونکه ژنیش هیچ که متر نییه له پیاو، بۆیه ده گونجیت منداله که ناو و ناستاوی دایکی هه لگریت و له تو ماری باری که سییه تیدا به ناوی دایکیه وه تو مار بکریت.

سه بارهت به مهرجه کانی هه لگرتنه وه و (تَبَنِي) کردنیشه وه، ئیمه وای به شیاو ده زانین که ته مه نی ته و منداله ی که هه لده گیریتنه وه، له دوو سال تینه په پیت و که سوکاریشی نادیار بن و ناشکرا نه کرین (اللقیط)، بۆته وه ی ته و دایکه ی که هه لیده گیریتنه وه و په روه رده ی ده کات، له خه یالدان و یادگه ی منداله که دا وه ک دایکی راسته قینه تۆمار بییت و له میشکی منداله که دا بچه سپیت که ته م دایکیه تی، نه ک هه چکه سی تر.^(۱)

چه ندیه تی له ژن خواستندا - التعددیه الزوجیه

ته م بابه ته یه کیکه له و بابه ته گزنگانه ی که خواوه ند بابه خه تاییه تی پیداو ه و له سه ره تای سوره تی النساء وه و له ئایه تی سییه مدا باسی لیوه کردوه، ته م بابه ته تا که بابه ته که له دابه زینراوی به جیدا باسی پرسه که ی تیدا کراوه، به لام راقه کاران و فیه زانه کان وه ک خوی هه میشه بیان له زۆره ی حالته کاند، لیره شدا ته و ره وال و سیاقه گشتیه بیان نادیده گرتوه که ته م باسه ی تیدا هاتوه، هه روه ها خویان لاداو ه له وه ی که پرسه که په یوه ست بکه نه وه به بیوه ژنانی هه تیویاره وه.

به پیوستی ده زانین لیره شدا سه رنجی خوینهر رابکیشینه وه بۆ ته وه ی که بابه تی چه ندیه تی هاوسه رگریی ده چیتته چوارچیوه و خانه ی چه شنه کانی مولکولیه مینه وه، به و پییه ی که ژنی دووه م و سییه م و چواره م، له به رانه ر ته وه وه که پیاوه که ده چیتته ژیر باری سه ره رشتی و به خیتو کردنی منداله کانیا و وه ک منداله کانی خوی، ئیتر ژنه کان که دایکی ته و مندالانه ن میرات ناگرن و ماره بییشان نییه، ده بییت ته وه ش بزانی که دابه زینراوی به جی ناوی هاوسه ر (زوجه) ی نه هیناوه له گه ل ناوی په یاننامه (المیشاق) دا نه بییت، له چه ند ژنیشدا گوتویه تی: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ ته م جوړه ئاخواتنه له بنه رته وه له گه ل پیاوی بیهاوسه ردا نایه ته ئاراوه.

^(۱) بۆ زانیاری زیاتر، خوینهر ده توانیت بگه ریتنه وه بۆلای کتیبمان (الإسلام والإيمان).

خواهند سهره تای سوره تی النساء ی بهه مان شه داوا و بانگه وازه کرده ته وه که کوتایی سوره تی آل عمران ی پی هیئاوه و بریتییه له وهی که داوا ده کات له خه لک پاریزکاربن و سنوره کانی خواهند بیارین، ههروه ها به ئامازه کردن به وهی که ره چه له کی مرۆقاییه تی له یه که نه فسه وهیه، داوایان لی ده کات په یوه ندیی خزمایه تی بیارین که له دیدیکی فراوانی مرۆقدۆستییه وه بۆ ده روانیت، نه که له دیدیکی بنه مالیه یی یان هۆز و تیره گهری ته سکه وه و ده لیت:

- ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء / ۱.

پاشان خواهند ده گوزیتته وه بۆ باسی یه تیم و بی باوکان و فهرمان ده کات به خه لک که مال و سامانی بی باوکان بگپر نه وه بۆیان و لییان زهوت نه کهن و ده لیت:

- ﴿وَاتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا﴾ النساء / ۲.

پاشان دریتته ده دات به باسی مندالانی بی باوک و فهرمان ده کات به خه لک چه ندیان پیخۆشه له یه که وه تا دوو و سی و چوار، ژن ماره بکهن، ته نها له حاله تی شه وه دا نه بیته که نه گهر مه ترسیی شه وه یان هه بوو نه توانن چاکه کاربن له گه له منداله بی باوکه کاند و ده لیت: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنِّي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾ النساء / ۳.

دواتر له ئایه تی چواره مدا ده چیتته سهر باسی به خشیش و ماره یی ژنان، له ئایه تی پینجه میشدا باسی شه وه ده کات که ریگری ده کات له وهی نه فام و سه فیهه کان مال و سامانی خۆیان بخریتته بهرده ستیان، بۆ شه وهی له وپوه دیسان بیتته وه سهر باسی مندالانی بی باوک و

بَلَّيْتُ: ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النُّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا...﴾ النساء/ ۶.

ته گهر که سیک به ویزدانه وه سهرنج بدات و مه بهستی بیت بابه تی چند ژنی له دابه زینراوی به جیدا تاوتوی بکات، ده بیت سهرنجی هم نایه تانه بدات و به ورده کارییه وه له سهر شه و په یوه ندییه هو کارییه بوه ستیت که خواوه ند له چوارچیویه شه و ره وال و سیاق و به راورد کرده دا پرونی کرده ته وه له نیوان بابه تی چندیه تی ژنان و مندالانی بی باوکدا.

یه تیم له زمانی عهره پیدا و له دابه زینراوی به جیشدا شه و منداله ناکامل و کم ته مه نه یه که بالغ نه بووه و باوکی له ده سداوه و دایکیشی له ژیاندا یه، سه باره ت به کم ته مه نییه که ی ده فرموی: ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النُّكَاحَ﴾ النساء/ ۶. له باره ی شه وه شه وه که باوکی له ده سداوه و بی باوکه ده لیت: ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ الكهف/ ۸۲. به ناماز هس گوتوویه تی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ شه وه شه که ده لیت: ﴿وَأَتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ﴾، چوونکه باوک ته گهر له ژیاندا بیت، شه و سهر پرشتی منداله بیدایک و لیقه و ماوه که ی ده کات، تیر پاساویک نییه بو شه وه ی تا خواوه ند داوا بکات له خه لک که چاکه کار بن له گه ل منداله که دا، هم مو شه مانه جه خت له سهر شه وه ده که نه وه که جوغز و خولگه ی نایه ته کان به ده وری روله ی بی باوکدا ده خولیتته وه که دایکیان به بیوه ژنی و هه تیوباریی ماوه ته وه. ته گهر که سیکیش بلیت: شه ی حالی شه و منداله ی که هم باوک و هم دایکیشی له ده سداوه، یان شه و منداله ی که دایکی له ده س داوه چییه؟ ده لیتن: به مردنی هه ردوکیان (باوک و دایک) تیر باسی فره ژنی له نارادا نامیتیت، هه روه ها به مردنی دایک و مانه وه ی باوک له ژیاندا، دیسانه وه بابه تی چند ژنی له نارادا نامیتیت.

لیره دا ئیمه باسی مندالگه لیک ده کهین که باوکیان له ده سداوه و هه تیو که وتوون، خواوه ند داوامان لی ده کات که به هانا یانه وه بچین و چاکه یان له گه لدا بکهین و چاودیرییان بکهین و گه شه به مال و سامانیک بدهین که بزیان به جیماوه و بیپاریزین تا گه وره دهن و توانای شه و هیان ده بیته پاریزگاری به رژه وه ندیی خویان بکهن، شه و جا رادهستی بکهینه وه به منداله کان که خواوه نی شه و مال و سامانه ن.

شه مهش چۆن جیبه جی ده بیته و دیتته دی؟

تایا ده کریت منداله کان له دایکیان بسینین و بیانیهینینه مالی خۆمان و به دوور له دایکه که یان به خویان بکهین؟ یان له ماله کهی خویاندا سهریان لی بدهین و پیداو یستییه کانیا ن بۆ دابین بکهین؟ وادیاره ئیشه که به و شیوازانه ده گوخیته. به لام شه گه ریک له ئارادایه که نه هیلیته مه بهست و مه رامه کهی خواوه ند به ته و اوتهی جیبه جی بیته.

له م حالته دا، حالتهی شه وهی که مه ترسیی شه وه هه بیته وه ک پیویست سه رکه وتو نه بین له چاکه کاری له گه ل منداله بی باوکه کاند: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَى﴾، تابه ته که ریگه چاره ی تیدایه، واته: به دروست کردنی په یوه ندیی له گه ل دایکه بیوه ژنه کانیا ندا له ریگه ی گریبهستی ماره کردنه وه: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾، روهی قسه لی ره دا ئاراسته ی شه و پیاوانه کراوه که هاوسه ریان هه یه و مندالیشیان هه یه، چونکه له باسی چه ندژنیدا باسی پیاویک نییه له ئارادا که ره به نه و بیوه ژنیک ماره ده کات که مندالی له گه لدا یه، به لگهش له سه ر شه مه شه وهی که تابه ته که به دوان ده ست پی ده کات و به چوار کۆتایی دیت: ﴿مَثْنَى وَثِلَاتٍ وَرُبَاعٍ﴾.

خواوه ند نه که تنها ریگه ده دات به چه ندایه تی له هاوسه رگیدا، به لکو له تابه ته که دا به دارشته ی فرمان، فرمانی پی ده کات، به لام دوو مه رجیسی بۆ داده نیته، یه که م: ده بیته ژنی دووه م و سییه م و چواره م، بیوه ژن بیت و مندالداریشی هه بیته، دووه م: چاکه کاری له گه ل

مندالّه کاندای پیاده و جیهه جی بکریت، ته گهر که سیک نه توانیت ته دوو مهرجه جیهه جی بکات، تهوا تهو فه زمانه ی که کراوه، سه بارهت به تهو هه ل دهو شیتته وه.

سه بارهت به وهش که تیا تهام بابه تی مهرج دانانه که تیمه بۆ چووین له کوپوه هاتووه، لهو بونیاده بنه ره تیه وه هاتووه که خواوه ند بهم فه رموده یه ی دای رشتووه: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ النساء/ ۳، ده بینین نامرازی مهرجی (إن) ی به کار هیناوه که ته گهر هه لده گریت، اته: له بنه ره ته وه بۆ کومه لگه یه که هاتووه که چه ندژنی تییدا نه بیته، تهام چاره سه ره ی وه که یه کیک له چاره سه ره کان بۆ داناوه، چوونکه خواوه ند ده زانیته که مرۆقایه تی به ره وه هه لوه شانده وه ی چه ندژنیه تی ده روات.

به سه رنج و تیپرامانه وه له به رده م تهام فه رموده ی خواوه نددا ده وه ستین که ده لیت: ﴿مَا طَابَ لَكُمْ﴾، ته نانهت له حالته تی بیوه ژنیکی هه توباریشدا که سه رکرده و به خپوکه ری خیزانه که شی له ده ست داوه و وای لیها تووه ناچار بیته هه ر خوازیاریک په سه ند بکات که لی بیته پیشه وه، ده بینین خواوه ند وه ک پیزیک بۆ ژنه که و هه سه کانی، ناماژه به وه ده کات که ژنه که ته وه ی تییدا بیت ره زامه ندی و دلخوازی پیاه که بۆلای خۆی رابکیشیت، گهر به هۆی تهام ناماژه شاراوه یه وه نه بوایه، له ژیر کاریگه ری تهو هه وه هه لومه رجه دا که ژنه که ی تیکه وتووه، ده کرا بلیت: چه ندتان مه یل لییه ژن بخوازن، به لام گوتویه تی: ﴿مَا طَابَ لَكُمْ﴾ اته: چه ندتان لا په سند و دلخوازه، (بینگه ردی بۆ خواوه ندی کاربه جی).

تهام رینماییه مرۆف دۆستانه یه ش له نایه ته که دا له وانیه بیته هاندهر له دللی هه ندی پیادا که به ته واوه تی توانای دابین کردنی بژیوی خیزان و مندالّه کانی خۆشیا نیه تا بگات به و مندالانه ی تر که له گه ل ژنه که دا دینه ناو ژیانانه وه و ده ستوپرد بکه ن بۆ ده سخستنی ره زامه ندی خوا و خواستنی ژنه هه تیوباره کان و به و هۆیه وه ربه پرووی کورته یان و نه داریی ببنه وه و بکه ونه نیوان به رداشی پاراستنی نازی مندالّه کانی خۆیان و تهو ئه رکه ی که

دەكەوێتە ئەستۆیانەو لەبارەى مندالەكانى ژنەكەوێتە كە ماری دەكەن، ئەمەش ناباشیی لەنیوانیاندا لى بکەوێتەو، چارەسەرى ئەم حالەتەش لەم بڕگەیهدا ھاوتووێت: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾. لێردا فەرمانی خواوند بەوێهە كە ئەو چەشنە پیاوانە خۆیان بەدوور بگرن لە ژن هیئانی تر و لە حالەتی مەترسیی سەرھەڵدانی كورتهیئان و كەمدەست بووندا، دامركین لەگەڵ ھاوسەرەكەیاندا و خۆیان رۆبەرپووی ئەو حالەتە نەكەنەوێتە كە ئەگەرى سەرھەڵدانی ناداگەریی نیوان مندالەكانی لى دەكرێت.

هەندیک لە بەرپزانی راقەكار و فێقهزانەكان وای بۆ چوون كە: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا﴾ واتای ئەو بەیت كە، ئەگەر مەترسیی ئەوێتان ھەبوو نەتوانن دادگەربن لەنیوان ژنەكاندا لە حالەتی (ھاوسەرداری و مولكولیه میندا)، ئەم لێكدانەوێهە ھیچ بەھایەکی نییە بەلای ئیمەو، چونكە رەوال و سیاقی بابەتەكە لەبارەى چەندژنیهو قسەدەكات بەواتا كۆمەلایەتیە مۆقدۆستییهكەى، نەك بەواتا سێكسیی و زایەندییهكەى و بەدەورى مندالانى بى باوك و چاكەكارى لەگەڵیاندا دەخولیتەو، چونكە خواوند لەسەر بەنی ئەوێتە كە بەرپوونیی فەرمانی كردوو بە رازیی بوون و دامركان بەیەك ھاوسەر و ھۆكارەكەشى ئەوێتە كە: بۆ ئەوێ نەكا تووشیی كورتهیئان و كەم دەستی ببنەو: ﴿ذَلِكَ آدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا﴾، واتە: بۆ ئەو حالەتە تەنھا بوونی ھاوسەریك باشتر و نزیکترە لەوێ پارێزراوین لە رۆبەرپوو بوونەو لەگەڵ نەبوونیی و دەسكورتیدا.

فەرمان كردن بە چەند ژن هیئان لەچوارچێوێ ئەو مەرجانەدا كە بۆی دانراو، لەچەند رۆوێكەوێ دەتوانیێت چارەسەریك بەیت بۆ ئەو گرفت و كێشانی كە بەھۆی جەنگەكانەوێ دەقەومین و دین بەسەر كۆمەلگە بەشەرھاتووێتەكانادا:

- بوونی پیاویک له پشت بیوه ژنیکه وه که دالدهی بدات و بیپاریزیت له وهی که توشی خراپه کاری بییت.

- ره خساندن نه وایه کی ئارام بۆ منداله بی باوکه کان تا تیایدا ژیان بکهن و پی بگهن.

- دهسته بهرکردنی مانه وهی سیبهری دایکه که به سهه منداله بی باوکه کانیه وه و له ئامیز گرتیان و چاودیری کردیان، که ئەمەش دەبیته مایه ی پاراستنی منداله کان له لادان و سه ره لیشیوان.

له وانه یه هه ندیک له دامه زراوه کانی چاودیری و دالده دانی مندالانی بی باوک، شوینی مانه وه و خوړاک دابین بکهن بۆ مندالانی بی سه ره پرشت، به لام له و حالته دا منداله کان به دوور و دابراو ده بن له دایکه کانیان.

ئه مهش ئه وه ناگه یه نیت که ئه و دامه زراوه و خانه ی بی سه ره شتانه له کۆمه لگه دا هه ل بوه شینه وه و لابیرین، چونکه ئه وانیش چاودیری و سه ره پرشتی مندالانی دۆزراوه و بی سه ره پرشت ده کهن و له ریگه ی ئه م دامه زراوانه وه بوار بۆ هه لگرتنه وه ی مندال و به رۆله کردنی بۆ خیزانه بی منداله کان ده ره خسیت.

له په یوه ندیه خیزانیه کانا یه کیک له و مه ترسیانه ی له سه ره کۆمه لگه یه ئه وه یه که پرسى چهن دژنی دابیرین له و ته وه ره بنه ره تییه ی که فه رمانی خوای له سه ره دامه زراوه، ئه ویش بریتیه له ته وه ره ی مندالانی بی باوک، مه ترسییه که له وه دایه ئه م پرسه ش بکه یه پرسیک بۆ ریشه دا کوتان و مه حکه م کردنی نیرسالاری و وای لی بکه ین ئه م بابه ته ش به هوی گریه ستیکی مولکولیه مینه وه بیته هانده ر بۆ ده ست کراوه یی پیاو و هه رکات بیه ویت له کۆمه لگه یه کی ئاسایی و ئارامدا که ژماره ی نیر و مینه ش تیایدا به نزیکیی یه کسان بییت، دوو و سی و چوار ژن ماره بکات.

مهترسیی له وهش گه وره تر شه وهیه که چهند پاساو و بیانویک دابهینینه وه بۆ پیاو (وهك شه وهی که فیهزانه کان لهم سهرده مهدا دهیکهن) تا له رپهگهی شه و پاساو و بیانوه کرچوکال و گالته جارپی و ههندیجار سته مکاریانه شه وه، پیاو بتوانیت په یوه ندیی له گه ل چوار ژندا بییت.

بۆفونوه، دهگوتریت: بههوی مندال نه بوونه وه پیاو بۆی ههیه ژنی دووهم و سیهم بهینیت، وهك شه وهی نه زۆکیی و تۆ پوچی نه خۆشییه کی تایبته به ژنان بیته و پیاوان تووشی نه بن. یان گوتراوه و دهگوتریت: هه لچوونی زایه ندیی پیاو بیانوه بۆ خواستنی چهند ژنی، بی تاگابوون له وهی که لهم بابه ته دا، ژن و میرد وهك یه کن و له وهش زیاتر ههندیك پیاوان وایه ژن به هیزتره و هه لچوونی زیاتره. ههروه ها دهگوتریت و گوتراوه: که ته گهر هاوسه ری پیاویک بههوی نه خۆشییه که وه یان پیشهاتیکی نه خوازراوه وه نهی توانی وهك هاوژین به ته رکه کانی ههستیت، ته مه ده بیته بیانوو و پاساو به دهستی پیاوه وه تا ههستیت به هینانی ژنی دووهم و سیهم، ئیمه ش لیره دا پرسیاریک ده که یین: تهی ته گهر پیاوه که توانای نه ما و نه خۆش که وت؟ ئایا درووسته ژنه که شوو بکات به پیاویکی تر به سه ر پیاوه که ی خۆیدا؟ ههروه ها گوتراوه و دهگوتریت... تاد. ئیمه له دابه زینراوی به جیدا سیبه ر و هیما و ئاماژه به کمان نه دۆزییه وه بۆ شه و قسه و بیانوانه ی که شه وان هیناویانه ته وه.

خواهه ند فه رمانی کردوه به چاکه کاریی له گه ل مندالانی بی باوکدا، لهم چوارچیه وه شه دا فه رمانی به هینان و ماره کردنی چهند ژنی مه رجدار داوه و پرونی کردوه ته وه که ته نها له حاله تی بوونی مه ترسیی روه پروو بوونه وهی شه و منداله بی باوکانه له گه ل سته میکدا، رپه گه ده دریت به خواستن و ماره کردنی دایکه که یان، پاشان جاریکی تر هۆشداریی و تاگاداریی شه وه ده داته وه که پیاو وریا بیته تووشی ده ست کورتیی و نه داریی نه بیته وه، له بوونی شه م ته گه ره شه دا فه رمانی کردوه به پیاو، به هاوسه ره که ی خۆی رازیی بیته و شه وی به سه، وهك ئاسان کارییه کیش له لایهن خواهه ندوه بۆ پرسی گرپه ستهی مولکولیه مین، خواهه ند لهم

بواره دا پیاوی به خشیوه له پیدان و دابین کردنی مارهی و به خشیش بۆ ژنه هه تیوباره که، مه به ستیشی ده سخته ندی ره زامه ندی خویه له هه لسوکه وت له گه له هه ژنه کان و هه منداله کانیشیانا، وهك ده فهرموویت: ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَّا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوُلْدَانِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا﴾ النساء/ ۱۲۷. ههروه ها له میراتیشدا به شی بۆ ژنه کان دانه ناوه، به لام ئەم ئایه تهش دهریازی نه بووه له تیگه یشتنی روکه شانه و په یوه ست نه کراوه ته وه له گه له ههردوو ئایه ته که ی ۳ و ۴ ی هه مان سورته دا، هه رچه نده خواوند به پرونی تاماره ی کردوه و گوتویه تی: ﴿وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ﴾، هه ندیکیان وای بۆ چوون که: ﴿يَتَامَى النِّسَاءِ﴾ له ئایه تی ۱۲۷ دا واته: ژنانی هه تیوو و بی باوک، ئەم لیكدانه وهیه هیچ بایه خیکی نییه به لای ئیمه وه. په یوه ندی زمانه وانیش له نیوان (الیتامی) و (النساء) له برگی ﴿يَتَامَى النِّسَاءِ﴾ دا، په یوه ندی زیاد کراو و بۆ زیاد کراو (المُضَافُ وَ الْمُضَافُ إِلَيْهِ) یه، ئەوهش که هه ندیك ده لێن: ژنانی هه تیوو و بی باوک، ئەوه په یوه ندی ئاکاره به په سن کراوه وه (صفة و موصوف)، که ئەمه بابه تیکی تره و ئەوه ناگه یه نیّت.

(المرأة و نساء) یش به و مینانه ده گوتریت که بگه نه ته مه نی شوو کردن، حوکی حاله تی مندالی بی باوکیش له کار ده که وه یّت که که سه که بالغ بوو و گه شته ته مه نی ژن و شوو کردن، به لگهش له سه ره مه ئەم برگیه: ﴿وَابْتُلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ﴾ النساء/ ۶. بینا له سه ره مه شتی کمان نییه به ناوی ژنانی هه تیوه وه، ئەگه ر شتیکی وا هه بووایه، ده بوو پیاوانی هه تیویش هه بوایه، که ئەوهش له پروی ژیرییه وه ریگه پینه دراوه.

لهه مووی گرنگتر نه ویه که پایه ته که پیاو دهبه خشیت له مارهیی و به خشیش و میرات، هندی له رافه کارانیش، له وانه وهك سیوتیی له بارهیی برگهیی: ﴿قُلِ اللّٰهُ يُفْتِكُمْ فِیْهِنَّ﴾ له وه، وای بز چوون، واتاکهیی بریتیی بیت له وهی که: ناگادارتان ده کاته وه له بارهیی به شه میراتیانه وه، ههروه ها له بارهیی به شه میرات و مارهیی هه تیوانه وه.

باشه چوون خواوند له لایه که وه فرمان ده کات به چاکه کاری و دادگه ریی له ئاست هه تیواندا و له لایه کیشه وه ریگه ده دات به بیبهش کردنیان له مارهیی کاتیک پیاوان بیان هه ویت بیان خوازن؟ نایا نه مه ههچ چاکه کاری و دادگه ریه کی تیدایه؟ نایا هه نه هامه تیی هه تیووباری و بی باوکی خوی بهس نیبه بویان، تا نه هامه تیی بیبهش کردنیان له مارهیی بدات به سه ردا؟ خواوند دووره له وهی که ئیوه ده یلین.

ئیمه وهك پیشتریش باسماں کرد خواستنی چه ندژن وهك فرمانیکه خوایی مه رجدار، ده بینین چاره سه ره بز کیشه و گرفتیکه کومه لایه تیی مرۆیی که ده شیئت روو بدات و ده شیئت رووش نه دات، به لگهش له سه ره نه مه: ﴿فَاِنْ خِفْتُمْ﴾ له، واته: نه گهر مه ترسیی نه وه تان هه بوو، ئیمه وای ده بینین، نه گهر گرفته که هاته ئاراوه و روویدا، پیویسته ئیمهش به وه فرمانه هه ستین و سوود له و چاره سه ره وه گرین، نه گهریش رووی نه دا پابه نند نین به راپه راندنی فرمانه که وه، گرفت و کیشه که په یوه ندیی به ره والی میژوویی گه شهی کومه لگه کان و دابونه ریتی کومه لگه وه هه یه. پیشتر فره ژنی وهك دیارده یه کی په سه ندی کومه لایه تیی و به بی ههچ مه رج و سنووریک له ناو گه لاند باو و به ربلاو بوو، دواتر دابه زینراوی به جی هات و سنوورداری کرد به چوار ژن و چه ن مه رجیکیشی بز دانا که له پایه ته که دا باسکراون، ههروه ها بابه ته که ی کرده چاره سه ریک تا کومه لگه له کاتی پیویسدا سوودی لی وه ربگریت،

په یوه ندی نییه به جه لال و جه رانه وه، وه بلیت: بابه ته که ی وه چاره سه ریک به کراوه یی به جی هیشت بۆ کومه لگه تا که ی پیوستی پی هه بوو به کاری به ییت و که یش پیوستی پی نه ما وازی لی بییت، نیمه وای ده بین له م فرموده ی خواوه ند ده چیت که ده لیت: وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا النساء/ ۱۰۱. خواوه ند ده رفه ده دات به وانه ی که کاروان و گه شتیان هیه، له یه ک حاله تی مه ردارا، که مه ترسی گیچه ل پیگی رانی کافران له نارادا بی، ده توان نویژه کانیان کورت بکه نه وه له چاره وه بۆ دوو رکات، به لام ته گه مه ترسییه که له نارادا نه بوو و مه رجه که نه هاته دی، کورت کرده وهش باسی له نارادا ناییت، له گه ل نه مه شدا هندی که س له سه فر و هاتوچو کانیاندا نویژ کورت ده که نه وه، نه مه ش دروست و راسته، که سانی کیش هه ن له سه فره کانیاندا نویژه کانیان کورت ناکه نه وه، نه مه ش هه ر دروست و راسته، چونکه بریاردان له سه ر بوون و نه بوونی مه رجه که به جی هیلراوه بۆ گه ریده و کاروانچی و موسافره که خۆی.

له م سۆنگه یه وه، وای بۆ ده چین، به سه رنجدان له وه ی که ئایا نه و مه رجانیه ی له ئایه ته که دان هاتونه ته دی یان نا، کومه لگه بریار ده دات که ئایا کار به چه ندژنی بکات یان کاری پی نه کات. به لام له هه ردوو حاله ته که دا پیوسته پشت به سه رژمی ری و داتا و وه رگرتنی رای خه لک به ستیت له بریاره کانیدا.

بۆ نمونه: ته گه ره له ولاتیکی وه ک سوریدا بریار له سه ر کارپی کردنی بدریت، نه وه بریار دانیکی دروسته، ته گه ره له ولاتیکی وه ک سعودیه شدا بریاری هه لوه شانده وه و کارپی

نه کردنی بدریت، دیسان شهوش بریاریکی دروسته. له ههر دوو حالته که دا، بریاره که مۆرکیکی هه تاهه تایی نابیت و ههر به کاتی دهدریت.

کیشهی فیهی نیسلامی بۆماوه شهویه، لهو پرسانه دا که په یوست نین به حهرام و هه لالهوه هیچ گرنگییه کی نه داوه بهراو بۆچوونی خه لک، بابه تی راپرسی و ههرگرتنی رای خه لکیش گهر نه لاین بوونی نه بووه، شهوا به دلنیا ییه وه ده لاین: دوور بووه له زهین و بیر کردنه وهی فه قیهه کان، چوونکه لهو سه ربه نه وه هه نگاویان هه لگرتووه که خواوهند حاگمه و شهوانیش به جیبه جی کردنی حوکم و فه رمانه کانی خوا و له رپگه ی فیهه که یانه وه، نوینه رایه تی شه حاکمیه ته ی خوا ده کهن له سه ر زه ویدا، شه مهش بابه تیکه له گه لیدا نه خه لک و نه رابو بۆچوونه کانیشیان هیچ رۆلنکیان نییه و نابیت. وه گوتمان: حهرام ده سنیشان کراو و گشتگیر و هه میشه ییه، فه واحش و ناپه سه نده کانیش له حهرام کراوه کانن. هه لالیش ره هایه، به لام به شیویه کی سنوردار کراو و له قالب دراو نه بیت ناکریت راپه رپنریت، بۆیه هه لال، فه رمان و رپگریکردن و ههرگرتنی رابو بۆچوونی خه لک و راپرسی و سه رزمیری و کاری په رله مانی تیدا به.

خاله کۆتایی که بابه تی چه ندژنی پی کۆتایی ده هی نین شهویه: شه گهر وادابننن و لاتییک بریاری هه لوه شانده وهی چه ندژنییه تی ده رکرد و پاشان یه کیک له هاوولاتییه کانی سه رپنچی بریاره که ی کرد، یاسا بۆ هیه لیپنچینه وهی لی بکات بهو پییه کی سه رپنچی ده قنکی یاسایی و بریاریکی ده سه ته جه معیی کردووه، به لام به هیچ شیویه که نابیت وهک زینا کارنیک یان خراپه کارنیک سهیر و مامه له ی له گه لدا بکریت، چوونکه وهک گوتمان: پرس و بابه ته که په یوه ندیی نییه به حهرام و هه لالهوه. ههروه ها، له حالته تی قه ده غه کرنی چه ندژنیش له ولاتییکدا، مادام که سی سه رپنچیکاری بریاره که و گریبه سنی ماره برینی ژنی دووه و سییه م و چواره م به فاحشه و ناپه سه ند و که سه کهش به زینا کار دانانریت، نیتر هیچ کهس بۆ نییه بلیت: هه لالیک حهرام کراوه، خواوهند فاحشه و ناپه سه نده کانی حهرام کردووه، ده شیت شه م

لیتیکه ل بوونه بههوی شهوه دروست بییت که جیاوازی نه کریت له نیوان ههریه که له حهرام و قهدهغه کراودا، حهرام بههیچ شیوهیه که هلال ناکریت، بهلام ده کریت هلالیک قهدهغه بکریت، بهلام قهدهغه کردنه کهی نابییت گشتگیر و ههتا ههتایی بییت، شهگر مۆرکی ههتا ههتایی و گشتگیری هه لگرت، شهوه خۆی حهرامه، چونکه شهوه کاره تایبه ته ندیی ته نها خوایه، ته نانهت په یامهینان و پیغه مبه رانیش مافی حهرام کردنیان نه بووه، بهلام مافی فه رمانکردن و ریگیری کردنیان هه بووه له بازنه و بواری هه لالدا.

لیره دا شیوه سه رنجی جیاوازی نیوان مولکولیه مین له حاله ته ناساییه کاندای مولکولیه مین لیره دا بدهین، بهوهی که پیای هاوسه ردار بۆ ههیه په یوه ندیی و گریبه ست ببه ستیت له گه ل بیوه ژنیکی هه تیوباردا و بیکاته مولکولیه مینی خۆی، هاوسه ره که شی بۆ ههیه داوی جیا بوونه وهی لی بکات.

به هه مان شیوه گریبه ستیکی ماره کردن له گه ل ژنی دووه مدا که مهرجه کانی تیدا نه بییت، واته: ژنه که بیوه ژنیکی هه تیوبار نه بییت، ناتوانین له ریزی فاحشه و خراپه کاری و ناپه سه نددا دای بنیین، چونکه له ریزی شهش فاحشه و ناپه سه نده کاندای که له دابه زینراوی به جیدا هاتون، ناوی نه هاتووه، بۆیه به پیی دابونه ریتی کۆمه لگه کان مامه لهی له گه لدا ده کریت و ده گونجیت له کۆمه لگه یه کدا ناسایی بییت و له کۆمه لگه یه کی تردا سزای شهوه حاله ته قورستریش بییت له و سزایانهی که خوا ده سنیشانی کردون بۆ خراپه کاران، چونکه هه موو حهرام کراویک بیژراو و ره دکراوهیه، بهلام هه موو هه لالیکیش چ به لای تاکه که سه وه یان به لای کۆمه لگه وه په سه ندکراو و وه رگیراوی نییه (لیره دا سه دان شهگر ههیه بۆ هه لال). بهم شیوه یه دیسان بۆمان درده که ویت که سوننه تی پیغه مبه ر نیجتیهاد و لی کۆلینه وهیه که بووه له هه لالدا (فه رمان کردن و قهدهغه کردن - امر و نهی) و مۆرکی ههتا ههتایی هه ل نه گرتووه.

سهرپه رشتیی و گرتنه تهستوی بهرپوه بردنی ژیان - القوامه

ته گهر له زمانه عهره بییدا بگه پین به دواى واتای وشه ی (القوامه) دا، ده بینن (القیم) که به واتای (خه مخور و به ده مه و هبو) دیت، بالادهسته به سهر بابته که دا و هه لی ده سورینیت، (قیم المرأة) خه مخور و مشور خوری ژنیش هاوسه ره که یه تی، چونکه سهرپه رشتیی ژیان ده کات و پیوستیه کانی بز دابین ده کات، (الرجال قوامون على النساء) یش واته: پیاوان شانیان داو ته ژیر کاروباره کانی ژنان و گرنگیان پی ده ده ن.

(موسلمانان) یش له سهر بهش بهش کردنی ته تابه راهاتون: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنِ اطَّعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ النساء/ ۳۴ و واتا که یان کورته یناوه له ره سته یه دا: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ سته مگه ری به سهر ژنیشدا کراو ته به نه مای هه لسوکه وت له گه لیدا، وه كه نه وهی که خواوند نیری له پله ی یه که مدا دروست کردیت و ئینجا ژنیشی دروست کردیت تا له پله ی دوو مدا بیت و قسه ی ته وه ل و تاخریشی دایته ده ست پیاو و بو بیته گه وره ی قسه پریشتوو و ژنیش ته نها گوپراه لی له سه ریبت، فیهه زانه بهرپزه کانیش له هه موو بونه یه کی تایبهت به ژناندا دین و واده رده خن که (نیسلام ریزی گرتوو له ژن) و له دیدی ته وانه وه ژن ته نها ده ریکی شوشه یه بز پاراستنی وه چه، یان پارچه شیرینی به که و پیوسته پارپریت له میش و مه گه ز، نیریش بوی هه یه لی بدات ته گهر له فه رمانی ده رچوو، ته تابه ته شیان له بیرخویان بر دوه ته وه که ده لیت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ

وَأُنْسَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾
الحجرات / ۱۳.

هه ندى كيشيان وای بۆچوون كه (قوامه) ی پياو به سه ر ژنه وه له دروست كرده كه يه وه سه رچاوه ی گرتوه، يه كه له وانه پيشه و سيوتيه، ته وه ده داته پال پيغه مبه ر كه گوتيه تي:

- " مَا أَفْلَحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمْرَهُمْ إِمْرَأَةٌ " (مُسْنَدُ أَحْمَدَ ۱۹۶۰۳) واته: هه چ نه ته وه يه كه كاروبارى خويان سپارد به ژنيك به خته وه ريبى نايين.

- "النساء ناقصات العقل والدين" (البخاري ۲۹۳) واته: ژنان ژيريى و ثاينيان ناته واره. چونكه شايه تيدانى يه كيكيان به نيوه شايه تي داده نريت، كه ته مه ناته و اويي ژيريانه و، له كاتي سوورپى مانگانه شدا نويز ناكهن، ته مه ش نيشانه ي ناته ويى ثاينiane.

- " يقطع الصلاة المرأة والحمار والكلب الاسود " (الترمذي ۳۱۰) واته: ژن و گويدريژ و سه گي رهش، نويز به تال ده كه نه وه.

زۆربه ي پيشه و ايان ته م قسانه يان پوچهل كرده ته وه و حه شايان لى كردوه، به لاي ئيمه شه وه هيچ بايه خيكيان نيبه و به پيوستى نازانين ئيمه ش قسه له باره يانه وه بكه ين يان قسه كاني ته وان دووباره بكه ينه وه له باره يانه وه.

له دابه زينراوى به جيذا دوو چيروك هه ن: چيروكي ژنه كه ي عيمران داىكى مه ريه م (سلاوى له سه ر) و چيروكي شازنه كه ي سبأ. خواوه ند ده فه رموويت: ﴿ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَا اُنْثَىٰ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثَىٰ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ ۗ آل عمران / ۳۶، هه ندى

له راقه کاران وای بۆچوون که ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ رسته یه کی لاوه کی بیټ و به شیک بیټ له قسه کانی ژنه که ی عیمران، هه ندیکي تریشیان وای بۆچوون که رسته لاوه کییه که بریتی بیټ له: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾. کیشه که له وه دا نییه که کی گوتویه تی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾، چونکه گف تو گوژی ناو نایه ته که له نیوان ژنه باوه رداره که ی عیمران و پهروه ردا گاریدایه، ته گهر قسه که تهو کردی بیټی تهو قسه یه کی به هیزی ژنیکه، که خوا به نمونه هیناویه ته وه بۆ باوه رداران، ته گهر قسه که ش هی خوا بیټ و تهو کردی بیټی، ته مه یان به هیزی تره.

کیشه که له وه دایه هه موو راقه کاران وایان داناوه که نیر له نایه ته که دا باشتره له می، له کاتی کدا که پیچه وانه که ی راسته. رسته که ش روونتره له وه ی که دوو که س له سه ر مانا که ی نا کوکی بکه ویته نیوانیانه وه، چونکه له زمانی عه ره یی و له بواری لیچواندندا، تهو شته ی که شتیکی تری لی ته چوینریت، باشتره له لیچوینراوه که (لأن المشبه به في لسان العرب أفضل من المشبه في مجال التشبيه).

چیرۆکی دووه میس، چیرۆکی سوله یمان و به لقیسه، خواوه ند ده فرموویت: ﴿إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ﴾ النمل/ ۲۳، ههروه ها: ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِي﴾ * قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ﴾ النمل/ ۳۲-۳۳. ته گهر سه رنجی په رچه کرداری سوله یمان بده یین (سلاوی له سه ر) کاتی که هه والی هاتنی به لقیسی پی گه یشت، نابینن نکولی و لاری له وه بو بیټ که به لقس پاشایه کی خواوه ده سه لات و قسه رویشتووه له ناو نه ته وه که یدا، به لکو ره خنه ی ته وه ی هه یه لییان که خوور ده په رستن، به تایبهت تهویش و ده ک تیمه سه رنجی ته وه ی داوه که به لقیس

له حوکمرانییه کهیدا راویژکاریی پهیره و کردوه، که ئەمەش خۆی له خۆیدا ئەوپهڕی ژیری و تهواوکارییه.

بۆ وردبوونهوه و تێپرامان له ئایهتی ۳۴ ی سورهتی النساء، بپویسته له واتای ههردوو وشه و چه مکی: (الرَّجَال) و (النِّسَاء) بهو شیوهی که له دابه زینراوی به جیدا هاتون، تیبگهین، ئەگه پپوشوینی واتای (الرَّجَال) هه لگهین، ده بینن مانای کۆمه له نیریک له خۆ ده گریت، وهک له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ النساء/۷، یان به واتای که سیك که به پیاده ره و له سه ر دوو پی ده روات (راجلاً علی قدامین)، وهک له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ الحج/۲۷، ئەوانه ی که دین بۆ حه ج تیکه له یه کن له نیر و می، چونکه (الناس - خه لک)، ته نها نیرینه کان نین، له م ئایه تانه شدا هاتوه: ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/۲۳۹، ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا﴾ الكهف/۳۷.

له قاموسی (لسان العرب) یشدا ده بینن: بۆ نیر (رجل) و بۆ می (رجلة) به کارهاتوه، له هه دیسیشدا هاتوه که: "کانت عائشة، رضي الله عنها، رجلة الرأی" هه روه ها (ابن الأعرابي) ده گپه یته وه که: " أن أبا زياد الكلبي قال في حديث له مع إمراته فتهايج الرجلان " واته: خۆی و ژنه که ی، وهک ویستبیتی بلیت: "فتهايج الرجل و الرجلة، فغلب المذكور".

دوا جار ده گه ینه ئەوهی که "الرَّجَال" ده شی ئاماژه بیته بۆ چه ند نیریک و ده شیت ئاماژه بیته بۆ چه ند نیر و مییه کیش پیکه وه.

به لآم "النساء" وهك كۆي "إمرأة" هاتووه، وهك ئايهتي ۷ ی سورتهتي النساء: ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبُّونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ البقرة/۴۹، وه بهواتاي "مانسيء" ش هاتووه، واته: هه موو تازه داهاتوويك، وهك ئەم ئايهته: ﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبِئَةِ﴾ آل عمران/۱۴. (الناس) يش وهك باسكرا نير و ميش ده گريته وه، خواوه نديش خو شه ويستي ميينه كانى نهرازاندووه ته وه بۆ ميينه كان خويان، ژنيش له خانهي شه و شه كانه دا نيبه كه له ئايه ته كه دا نويان هاتووه، وهك باله خانه و ئالتوون و زيو و شهسپ و بهرزه و لآخه كان، بهلكو ژن و ميينه ش مرؤقيكي ته واوه و نهرك و مافي خو ي هيه و له رؤژي دوايشدا وهك نيرينه كان ليپرسينه وه ي له كه لدا ده گريت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل/۹۷، خواوه نديش خواست و خو شه ويستي هه موو شته تازه كانى خو شه ويست كردووه له لاي خه لك به گشتي به نير و ميينه وه، واته: "مانسيء" ياني هه موو تازه داهاتوويك.

ئابوريي ئەم سهرده مهش له زۆريه ي كه رت و بواره كانيدا، له سه ر ئەم بناغيه كارد هكات و به پروه ده بريت، به لاي خه لكيشه وه ده رماني تازه داهاتوو له ده رماني كو ن، په سه ند تره، ئوتؤمؤييل و ته له فؤن و پؤشاك و كاتؤمي ر ... تاد. مؤديل به رزيش، له هي كو ن په سه ند تره.

بيجگه كرداري (نسيء) ش، هيچ ريشه و ره گيكي ترمان ده سه نه كهوت كه يه كه ي زمانه وانبي (النساء) ي ليوه داتاشرا بيت.

(النساء) هندی جار به واتای درهنگ که وتوه کان (المتأخرات) یش دیت، چونکه له گه شهی زینده و هره کاندای دواتر هاتوه ته کایه وه، واته: دوا به ره هم و قیرژنی په روه دگرن، به لای نه وه شدا ده چین که ناولینانی سوره تی (النساء) یش له م مانایه وه هاتیی، چونکه هه موو نه و بابه ته تازانه ی له خو گرتوه که له شه ریه ته پیشوه کاندای نه هاتون.

(نساء) به واتای نیره کان به ته نها: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ...﴾ النور/۳۱، چونکه ناگوئی خاوه د له رسته ی (أو نِسَائِهِنَّ) دا مه به ستی نه وه بیته که دا ابکات له ژنانی باوه د دار تا له به رده م میینه کانی خویاندا جوانییه کانیان دهرنه خه ن، هه روه ها له و نایه ته شدا که په یوه سته به دایکانی باوه د داران و ژنانی پیغه مبه رده وه (سلاوی له سه ر) که ده لیت: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ الأحزاب/۵۵، وشه ی (نِسَائِهِنَّ) ش له هه ردوو نایه ته که دا، له ناو نه وه که سانه دا که باسیان لیوه کراوه، ئامازه یه بۆ نه و نیرانه ی که تازه دینه ناو ژنانی میینه کانه وه، وهک: کور و کچه زا و برازا و خوشکه زا و نه وانی تر به ره و خوار، هه موو نه مانه ش ته نها نیرن.

به کورتیی و پوختیی ده شیته (النساء) ئامازه بیته بۆ نیر و مییش پیکه وه.

ته گهر بگه ریینه وه بۆ پیناسه ی (القوامه) ش به و شیوه یه ی که له قاموسی (لسان العرب) دا هاتوه، ده بینین: "الْقِيم" نه و که سه یه که "السید و سائس الامر" گه وره و کاربه ده سته، خاوه ندیش ده فرموویت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾، ده بینین خاوه دند

(قوامه) و کاربه دهستی دهبهستیته وه به توانا و لیها تنه کانه وه، به هه موو شیوه کانیانه وه، ریز لیئانه کesh هم پیاوان و هم ژنانیش پیکه وه دهگریته وه، چونکه ته گهر (بَعْضُهُمْ) ته نها مه به ست پیاوان بوايه، برپیک له پیاوانی ده گرتته وه، نهک هه موویان، شه وکات پیویستی ده کرد ثایه ته که دریزه ی بوايه و بیشی گوتایه: (علی بَعْضِهِنْ)، تا برپیک له ژنانیشی بگرتایه ته وه، نهک هه موویان، شه مهش شه وه ی لیده که ویتته وه که خواوند برپیک له (الرجال) ی ریز لیئاوه به سهر برپیک له (النساء) دا، شه ی چاره نووسی شه وانی تریان چی لی دیت؟ ثایا له ریز و شکودا یه کسانن؟ شه ی شه و ژنانه کوان که له پیاوان به ریزتر و شکومه ند ترن و له هه موو سه رده میکیشدا هه ن؟ ته گهر مه به ست له (الرجال) نیره کان بوايه که به ریزترن له میینه کان (النساء)، شه و دهیگوت: (بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْهِنَّ)، بویه ده بینن رسته ی: ﴿بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ هه موو (رجال) و (نساء) هه کان ده گرتته وه، بز شه وه ی واتاکه ی بیته: (بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَ الرَّجَالِ وَالنِّسَاءِ عَلَى بَعْضِ الرَّجَالِ وَالنِّسَاءِ) واته: خواوند ریز و شکوی برپیک له پیاوان و ژنانی داوه به سهر برپیکی تر له پیاو و ژناندا.

شه مهش له م ثایه تانه دا به روونی ده رده که ویت: ﴿انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ الاسراء / ۲۱، ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة / ۷۱، چونکه ناگونجیت به و شیوه یه لی تی بگه یین که باوه ردارانی نیر سه رپه رشت و کاربه رپیکه ری باوه ردارانی می بن.

له م سه ربه نه وه له و ثایه شهش تیده گه یین که ده لیت: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، له سهر بنه مای شه وه ی که هه رکه س له هه ر دوو ره گه ز به توانا تر و

لیهاتوتتر بوو (الرّجال ذُکُوراً وِإناثاً)، واته: ریجاله کان به نیّر و مییانه وه، ده بنه سه ره پرشت و کاربه دهستی ئه وانی تریان که کم توانا ترن له وان (النساء ذُکُوراً وِإناثاً)، واته: نسا ته کان به نیّر و مییانه وه، پاشان دینه سه ره باسی روو کاره کانی چاکایه تی و پیزدارییه که، ریژه ی چاکایه تی و چاکبوون به پیی ریژه ی چاک به ریژه بردن و دانایی و پله و ئاستی رۆشنیبری و ئاگایی که سه که ده بیت، که هه موو ئه م ئاکارانه له که سیکه وه بۆ که سیکی تر جیاوازن، نیری واهیه باشر و چاکتره له میینه کان، به پیچه وانه شه وه میی و اهیه له زۆر نیّر چاکتر و سه رکه وتوتتره، بۆ نمونه: مارگریت تاتچهر و ئهنگیلا میرکل و هیلاری کلنتون، هه رسیکیان له رووی لیهاتنه کانیانه وه (رجال) بوون، هه روه ک شازنه که ی سبأ، له هه مان کاتدا هه موو سه رکرده کانی ولاته شکستخواردوو ده کان ئه وانیش (نساء) ن، ئه که رچی نیریش بن، چونکه ولاته کانیان له رووی کارگیبری و به ریژه بردنه وه دواکه وتوون.

له م سۆنگه و سه ره بنه وه ده توانین له و قسه یه ی په یامه یین تیبگه یین که (ئه گه ر راست ده رچیت) گوتویه تی: "هه چ نه ته وه یه ک کاروباری ژیانیان بدنه ده ست ئافره تیک به خته وه ر نابن"، به و پییه ی که ئه م قسه یه باری سه رنجیکی پیغه مبه ر بووه و مه به ستی ژنیکی دیاریکرا و بووه که بریتی بووه له که چه که ی کیسرای، به لگه ش له سه ر راستی ئه م بۆچوونه ی ئه وه بووه که دوا ی چند سالتیک، ده ولته ی کیسرا له سه ر سه کۆی ژیان سپرایه وه، ئه م حالته ش دوا ی ئه وه ی که ئه گه ر راستیش ده رچیت قسه ی په یامه یینه، هیشتا هه ر بۆ گشتانن ناشیت، چونکه باری سه رنجی ئه و بووه، له باره ی روودا و پیشهاتیک تابه ته وه.

سه رکه وتوو بوون و (قوامه) ش له به ریژه بردنی کار و بازرگانی و پیشه سازی و کشتوکال و رۆشنیبری و وه رزشدا، روون و رۆشنتره له وه ی پیویست بکات به دریی قسه ی له سه ر بکه یین.

راسته خواوند له پرووی شیوازی دروستکردن و توانای ماسولکه کانه وه لیتهاتوویی زیاتری به خشویه به پیاو، ئەم زیاده پیدانهش تهوهره ی بنه رتهیه له پهیدا کردنی بژیویی و راو و شکار و کشتوکال و بازرگانیدا، له کاتی کدا که ئەو کارانه پیوستیان به توانای جهستهیی و هیزی بازوو هه بوو له سه رده می نیرسالاریی و باوکسالاریدا، به لام پیشرپهوت و گه شهی میکانیکی و شورشی نامیره کان، ئەو زیاده لیتهاتوویی سهریه وه، یان با بلین: تارادهیه کی زۆر، که می کرده وه، ئەمه سه ره پای ته وهی که زانست و زانیاریی له چه ند پرویه که وه له باریی و لیتهاتوویی ژنی سه مانند، وه که ته مه نی ناوه نجیی و که م تووش بوون به نه خو شیه کانی دل.

لیزه وه ده چینه سه ر باسی برکه ی دووه م له باسی لیتهاتوویی و گرته دهستی بهرپر سیارییه تی (القوامه)، ئەو برکه یه ش له تیه ته که دا بریتیه له باسی دارایی و تابوویی که ده لیت: ﴿وَمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾، به بی گویدان به راده ی لیتهاتوویی و پله ی تاگایی و رۆشنیری، خاوه نی مال و سامان بریار به دهست و قسه رۆشتوو، چونکه ئەو خاوه ن کارگه یه ی که بروانامه ی ناماده ی هه یه، ده توانیت به رپوه به ریک دابه زینیت بۆ به رپوه بردنی کارگه که ی که خاوه نی بروانامه ی بالا بیت و گوپراه لی فرمانه کانی خاوه نی کارگه که ش بیت، چونکه سه رچاوه ی داریی له دهستی خاوه ن کارگه که دایه و دواجا بریاریش به دهستی ئەوه، به هه مان شیوه ده گنجیت خاوه نی کارگه که ژنیک بیت و چه ندین خاوه ن بروانامه ی بالا له لای کار بکه ن و سه رۆکایه تی و بریاری کۆتایش له دهستی ژنه که دا بیت، بمانه ویت یا نا، قسه ی کۆتایی به دهسی ئەو که سه یه که سه رچاوه ی دارایی له دهستدایه، ئەم راستیه ش به پرونی دهرده که ویت له سه ر ئاستی تاک و خیزان و ده ولته کانشدا و په یوه ندیشی نییه به ئاستی رۆشنیری و لیتهاتنه وه، واته: قیوامه و لیتهاتوویی و گرته دهستی ده سه لات، وه که رافه کار و فیهه زانه کان

لیکیان داوه ته وه، قه تیس نییه له چوارچیوهی خیزاندا، به لگو ده کشیت بهره و رووی بواره کانی کارکردن و بازرگانی و پیشه سازی و کشتوکال و کارگیریش، ده کشیت تا بواره کانی په رورده و فیترکردن و پزیشکی و دهرمان سازی و وهرزش و بواری حوکمرانی و پله بالاکانیش ده گریته وه.

له رابوردوی دوردا نمونهی زۆرمان له بهره دسدايه له شاری ته دمور و روسیای قه یسه رییدا، له میژووی هاوچهرخیشدا له ئەلمانیا و بهریتانیا و هیند و پاکستان، ده وله تی ده وله مه ند هاوکاری ده وله ته هه ژاره کان ده کات تا له بهرانه ر ئه و هاوکاریه دا ده ست بگریت به سه ر برپاره سیاسییه ناوخیی و دهره کییه کانی ئه و ولاتانه دا که یارمه تییان ده دات، سه یری ده ورو بهرمان و داکه وتی ولاتان ده که یین و ده لئین: خواهند راستی فه رموو.

دینه سه ر گرنگترین بواری که بالاده ستیی و برپاره ده ستیی (القوامه) ی تیدا بهرجه سته ده بیت، که بریتییه له مال و خیزان، پایه سه ره کییه کانی خیزانیش بریتین له هه ردوو هاوسه ر، ژن و میردیش چهند بابه تیکی سه ره کیی په یوه ندییه کانیان ریک ده خات، که بریتین له: خو شه ویستی و سوژ و به زه بی و هاوکاری یه کتر له سه ر چاکه و پارێزکاری.

خیزان وه ک ناوک و بنه مایه ک بۆ کۆمه لگه، پیویستی به (قیم) و سه ره رشت و بهرپرستیک هیه تا کاره کانی بهرپوه ببات و رابه رایه تی تا که کانیشی بکات و که شتی ی ژیان ی خیزانه که له نیوان شه پوله کانی ژیاندا به سه لامه تی تی په ریت. نیره کان پله و ئاستی جوړاو جوړیان هیه له ده وله مه ندیی و رۆشن بیری و ره وشت جوانیی و توانستی سه رکر دایه تی کردندا، میینه کانیش ههروه ها پله ی جیاوازیان هیه، گومان له وه دا نییه که بهر ژه وه ندیی خیزان و

کومه لگهش له وه دایه که کللی سه رک دایه تی کردن له دهستی که سیکی لیوه شاهه و خاوهن تواندا بیټ، ئیتر گرنه نیبه نهو که سه نیر بیټ یان می.

نه مهش هه مان نهو واتایه یه که جیگه می مه بهستی ئایه ته که یه له وه دا که به بالادهستی و کار به دهستی (الرِّجَال)، دهستی پی کردوه به سه (النِّسَاء) دا و ده لیت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾، پاشان ئامازه می کردوه بولای ته وه می که هه ریه که له (الرِّجَال) و (النِّسَاء) هاو به شن له وه دا که خاوه نده فزل و چاکایه تی هه ندیکانی داوه به سه هه ندیکه تریاندا و دواتریش له هه مان ئایه تدا و له برگی دواتر دا، شایسته می و لیها توویه تی میینه کانی خستوه ته روو به سه نیره کاندا و گوتیه تی: ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾، دهسته واژه می ﴿فَالصَّالِحَاتُ﴾ ئامازه و واتای ته وه مان ده دات به دهسته وه که: باس لهو میینه ده کات که شایسته می کار به پیره بردن و بریاره ستین، چونکه ته وه ره می ئایه ته که بابته بریاره دهستی و (قوامة) ه یه و به ده وه می ته و دا ده سوریتته وه.

ته وهش که هه ندی به پیز وای بو چون که واتای وشه می (صَالِحَات)، بریتیه له وه می که: نویژ که ره و پوژوو گر بن، نه لیکنده وه و بوچونه هیچ بایه خیکی نیبه لای ئیمه، چونکه نه نجامدانی نویژ و ده رک دنی زه کات و پوژوو گرتن و حه جی کابه، په یوه ندی نیبه به چاکه کاری و لیها توویه تی و لیوه شاهه یه ته وه، به لگه شمان له سه نه قسه یه مان، نه ئایه ته یه: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَّا تَدْرِنِي قَرًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ...﴾ الأنبياء / ۸۹-۹۰، ئایا خاوه نده به وه ژنه که می زه که ریای ئیصلاح کرد که کردی به نویژ که ره و پوژوو گر، یان وای لی کرد بتوانیت و له بار بیت بو ته وه می مندالی بیټ، چونکه ئایه ته که به ده وه می نهو بابته ده ده سوریتته وه؟

که واته: ئایه ته که ئه و ئاکارانه ده ژمیریت که پیوسته له ئافره تیکدا بن تا بتوانیت ئه رکی به پرتوه بردن و سه ره رشتیی کردن بگریته ئه ستۆ، یان بگریته ئه ستۆی، به وهی که خواوه ند باریه ئناوه و له پرووی سامان و رۆشن بیری و توانای هزری و سه رکردایه تیی کردنه وه به هره ی پی به خشیوه، (قنوت و حفظ الغیب) یش بریتین له و ئاکارانه ی که پیوستن بۆ ژنیك تا بتوانیت کار به ده ستیی و سه ره رشتیی خیزانیک بکات و تاییه مه ندییه کانی پاریزیت.

به لام چی ده بیته ئه گهر هه لگری ئه و ئاکارانه نه بیته؟ له م حاله ته دا، له سه ر هینلی قیوامه و گرتنه ده ستی به رپر سیارییه تی ده ترازیت و یاخیی ده بیته و ده چیتته خانه ی (نشوز) ه وه: ﴿وَاللّٰتِي تَخَافُوْنَ نُشُوْرَهُنَّ﴾، واته: ئه وانیه که مه ترسی ئه وه یان لی ده کهن که ئاکاره کانی (قنوت و حفظ الغیب) یان تیدا نه بن یان تیا یاندا نه مینن، (نشوز) یش له زماندا، بریتیه له: ده رچوون و بلاوه کردن به گشتیی، وه که له م ئایه ته دا هاتوه: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَاَفْسَحُوْا يَفْسَحَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاِذَا قِيْلَ اَنْشُرُوْا فَاَنْشُرُوْا﴾ المجادله / ۱۱، واته: ئه گهر پیتان گوترا بلاوه بکهن، بلاوه بکهن.

ئه وه ش که هه ندی به ریز بۆی چوون، گویا نشوز بریتیی بیته له ته نها ده رچوون له گوێرایه لیی میرد و سه ره پیچیی کردنی فه رمانه کانی، لای ئیمه ئه م بۆچوونه بایه خی نییه و هیچ په یوه ندیی نییه به سه ره پیچیی ره فتاریی و ئه و چه شنه یاخی بوونه ی که ده بیته مایه ی ته می کردن و ده ست به سه را گرتن، وه که سیوتیی و هاو شیوه کانی لیبی تیگه یشتوون، هه روه ها په یوه ندیشی نییه به راسالییه وه به واتای ئه نجامدانی نویژ و رۆژوو گرتن، به لکو بریتیه له ده رچوون له خانه ی لیته اتوویی و ترازان له به رپرتوه بردنی دل سوژانه و پاراستنی نه یینی ناو خویی

و زالبوون و دهبه سهرراگرتن و تاکروهی و سته مگه ری له راو بۆچووندا، که پیچه وانه که ی بریتییه له: هاوئاهاهنگی و ملدان و ئارامگرتن و سنگ فراوانی (القنوت).

دهگونجیت کاربه دهست و بهرپوه بهرکه دایکینک بیت، که خۆسه پین و سته مگه ر و تاکره و خۆرانه گر و تهنگ بین و هه لچوو بیت له گه ل منداله کانیدا، یان خوشکینک بیت ئه ویش و رهفتار بکات له گه ل خوشک و براکانی تریدا، یان دایه گه وره یه ک بیت و وا رهفتار بکات له گه ل مندال و نه وه کانیدا، دوا جار ده گه یه نه وه ئاکامه ی که ئایه ته که پی گه یشتوه، ئه ویش بریتییه له وهی: پیویسته چی بکریت نه گه ر نیشانه و سهره تاکانی (نشوز) و لادان له ژنیکی سهرپه رشتیار و کاربه دهست و خاوه نی (قوامه) ده رکه وتن؟ ئیتر جیاوازی نییه ژنی هاوسه ردار بیت یان خوشک یان کچ یان دایک بیت، چاره سهره که ش به چه ند هه نگاو و قوناعیک ده بیت: ﴿فَعِظُوهُنَّ وَ اهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَ اضْرِبُوهُنَّ﴾، چاره سه ری یه که م بریتییه له ئامۆژگاری به قسه و گفتاری جوان، چاره سه ری دووه میش، سه باره ت به ژنی هاوسه ردار، بریتییه له جیاکردنه وهی جیگه له گه لی. نه گه ر نه م ریکارانه ش سوودیان نه بوو، بکیشن به دهستیاندا و لیپرسراوییه تی و مافی بهرپوه بهریان لی وهرگر نه وه، نه م چاره سه رانه کاتیک چاره سه ری لۆژیکی و سروشتی ده بن که ژن کاربه دهست و سهرپه رشت و بهرپوه بهر بیت، به لام نه گه ر کاربه دهستی و بهرپوه بهری هه ر له دهستی پیاودا بوو، نه وا گرته بهری نه و ریکارانه، نه له رووی ره وشتییه وه و نه له رووی ژیری و نه له رووی ئاینی و ویزدانه وه، هیه چ مانایه کیان ناییت.

لیردها و له سه ر برکه ی ﴿اضْرِبُوهُنَّ﴾ ده وه ستین، هه ندی بهرپیز وایان لی کدا وه ته وه که لیردها وشه ی (الضرب) به واتای زله و بۆکس و شهق دیت. له بیران چوو که وشه ی (الضرب) له

دابه زینراوی به جیدا به واتای، نمونه هینانه وه هاتووه: ﴿أَلَمْ تَرَى كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ﴾ ابراهیم/۲۴، ههروه ها (الضرب) به مانای رږښتن به رږښتهی خواوه نددا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ النساء/۹۴، ههروه ها به مانای گه ران به زه ویدا: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ النساء/۱۰۱، و به مانای ریوشوینی پیوستیش هاتووه: ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ البقرة/۶۱، خواوه ند کاتیک مه بهستی له به کارهینانی وشه ی (الضرب) دا، دوورخستنه وهی دووشت بیت له یهک، لهو حالته دا ناوی شهو ئامرازهش ده بات که کرداری جیا کردنه وه که ی پی ته نجام ده دریت، وهک: ﴿وَإِذْ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ البقرة/۶۰، کاتیک موسا به دارعاسا که ی دهستی کیشای به به رده که دا، به رده که شهقی بر دوو دوو که رت بوو و ناوی لیوه دهرهات.

به لام به مانای لیدانی فیزیکی راسته و خو، له دابه زینراودا به چند کرداریکی تر هاتووه، وهک کرداره کانی: (وَكُزَّ، هَشَّ، وَتَلَّه، صَكَّتْ)، ئیمهش له زمانی عه ره پیدا چند واتایه کی تر زیاد ده که یین بز چا وگی (الضرب)، وهک: (ضرب النقود) لیدانی سکه، ههروه ها وهک وشه کانی: (الصفع، اللکم، والرفس - زلله، بؤکس، شهق).

شه وهش که ده گو تریت: ده ولت به دهستیکی ئاسنین دای لهو که سانه ی که یاری به نرخه کان ده کهن، شه مه ده چیته خانه ی گرتنه به ری ریکار و ریوشنی توندوتوله وه، خه ریکه هیچ بیانویک نه دوزینه وه بز سیوتی و هه رکه سیکی تریش له هه لبژاردنی واتایه کدا بز لیدانی فیزیکی، تا به وهش نه چینه ریزی شهو که سانه وه که گو ی له قسه کان ده گرن و شوین

خراپترینیان ده که ون، دین هه ولی فیل لیدان ددهن و ده لین: لیدانه که ده بیت به سیواک بیت
یان لیدانیک بیت زامدار کردن و شیواندنی روخساری لی نه که ویتته وه.

لیردها به شیواوی ده زانین سوود لهو گپرانه وهیه و هرگرین که ته بوداود له سونه نه کهیدا له باره ی
ثم نایه ته وه گپراویه ته وه و ده لیت: هه ندی له هاوه لان له وشه ی ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ ثم تیگه یشتن و
واتا راسته و خوویه یان و هرگرتبوو، به لام پیغه مبهری به پیز هاته لایان و پیی گوتن: ده سدریژی
مه کهن و مه دهن له خاتوونه کان. ته وانه ی که باوه رپیان وایه ﴿الضَرْب﴾ به واتای لیدان هاتووه،
نایا باوه ریشیان وایه (ته گهر گپرانه وه که راست درجیت) که پیغه مبهر (سلاوی له سه ر)، ریگری
کرد بیت له جیبه جی کردنی فه رمانیکه خواوه نندا؟

به لکو تهو لیدانه ی که مه به سته، بریتیه له لیدان له پیگه ی که سیک که شایسته یی
به ریوه به رایه تیی و لپیرسراوییه تیی له ده ست داوه، ته مه ش واتای ته وهیه که به هه ر پیگه یه که
بووه ده سه لاتی به ریوه به ریی و (قوامه) ی لی و هر بگریته وه تا بگه ریته وه سه ر ریی ناسایی و
ناگایی خزی، وه که له برگی کۆتایی هه مان نایه تدا هاتووه: ﴿فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ
سَبِيلًا﴾.

پیویسته لیردها ته وه مان له بیر بیت که دیارده ی توندوتیژی خیزانیی یان لیدانی ژن،
به داخه وه له ناو هه موو گه لاند بوونی هه یه و تاییه ت نییه به هه ندیک له موسلمانان و
باوه رداران به په یامی محمه ده وه، به لام ته وه ی جیگه ی داخه ته وهیه تهو که سانه ی ثم ره فتاره
نه شیواوه یان لی ده وه شیته وه، په نا به نه بهر دابه زینراوی به جی و وای نیشان بدهن له وه وه

پشتیوانی ده کرین، که شه مهش درۆ و قسه هه لبه ستنیکی نارده وایه به دهم خواوه ننده وه، بۆیه باشر وایه له باتیی ته م کاره یان سهردانی پزیشکیکی دهروونی بکه ن.

کاتیك ئایه ته کهش باس له بالادهستی ژن دهکات به هوی ته و به خششه خویانه وه که پیی به خشراوه له مال و سامان یان بیرتیژی و لیها تووی یان به سه لیه یی له به پروه بردنا، ههروه ها کاتیك باس له لادان و ترازانی دهکات له و رابه رایه تی و به پروه به رایه تییه یدا و سی رینگه چاره ده سنیشان دهکات بۆ ته و لادانه، ده گونجیت هندی جار ته و چاره سه ر و رینگه چارانه بی سوود بمینه وه، بۆیه له ئایه تی دواتردا پاسپارده دهکات به به کاره یان و گرتنه به ری ناو بیوانی بۆ چاره سه ری ته و نا کوکییه ی که ده گونجیت سه ر بکیشیت بۆ جیا بونه وه و دابرا ن: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقَ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا﴾ النساء / ۳۵، ئایه ته که باسی ته لاق و جیا بونه وه ی نه کردوه، چونکه لی ره دا بواری باسی ته و بابه ته نییه، پیاوه که هیچ ده سه لاتیکي له دهستی خویدا نه ماوه، له وانه شه توانای به رگه گرتنی نه مابیت له ژیر باری کیشانی خه رجیی و تیچووی ژیان ی رۆژانه ی ژن و منداله کانیدا.

بۆیه چاره سه ر بریتییه له چاکسازی و سولح، ئیتر پبویسته له سه ر هه ردوو هاوسه ر رینگه ی گفتوگو بگر نه به ر و هه رییه که یان روون کردنه وه و سه رنجه کانی خویان بخر نه روو ﴿بَيْنَهُمَا﴾ (۱)،

(۱) بَيْنَهُمَا خویندنه وه ی (ن) ه که به ژیره (کسر) نه ک دانانی سه ره (فَتْحَة) بۆی، واته: Between نییه، به لکو (بَيْنَات) داتا و زانیاری و روون کردنه وه یه. به هه مان مانا و اتا وشه ی (بَيْن) له م ئایه ته شدا هاتوره: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ الكهف / ۷۸، چونکه تنه ا جیا وازییه ک له دیدگا و باری سه رنجدا هاته کایه وه له نیوان به لگه که ی موسا و به لگه که ی بنده سالحه که دا، به به لگه ی شه وه ی روون کردنه وه و زانیارییه کانی خوی له ئایه تی دواتردا بۆ خسته روو.

ته گهر جیاوازییه که یان گه وره بوو تهوا پیویسته ناویژیوانه کان له ههر دوو لایه نه وه بکه ونه نیوانیانه وه و هه ولی سازندن و ریک خستنه وه یان بدن.

ته مه له باره ی (النشوز) و به له سه بوونه وه یه له حاله تی کدا که ته گهر (قوامه) و کار به ریو به بردن و به ریو به رایه تی له دهستی ژندا بییت، ته ی ته گهر کار به ریو به بردن و به ریو به رایه تی له دهستی پیادا بییت و تهو به له سه بییت و دهست بداته سته مگه ری و تاکر هوی؟ ته مه تهو مه به سته یه که له م نایه ته دا گوزاره ی لی کراره: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ النساء/ ۱۲۸.

له سه ر تهو بر گه یه ده وه ستین که ده لیت: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا﴾ و ده پرسین: بو گوتویه تی: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا﴾ و نه ی گوتوه: (من زوجها)؟ نایا جیاوازییه که هیه له نیوان (بعل) و (زوج) دا؟ له وه لامدا ده لیتین: به لی جیاوازییه کی ناشکرا هیه له نیوانیانا. (بعل) له زمانی عه ره بیدا بریتیه لهو که سه ی که به خپو که ر و هاوخوان و هاو ده مه، ته گهر ماره کردن و جووتبونی زایه ندیش هاته پال تهو ناکارانه ی پیشه وه، تهوا تهو که سه ده بیته (زوج). تهوکات ده شیت (زوج)، (بعل) یش بییت، به لام (بعل)، نایته (زوج). گهر بمانه ویت ورده کاری زیاتر بکه یین، ده لیتین: (زوج) له بواره کومه لایه تییه کان و شه و بیداریه کان و گه شت و گه رانه کاندای که ده رفه تی و هر گرتنی چیژی زایه ندییان تیدا نییه، (بعل) ه و، هه روه ها کاتیکیش ده چیتته ناو ته مه نه وه و توانای جنسی و زایه ندی نامینیت، ده بیته وه به (بعل). ورده کاری په یامی تاسمان له وه دا ده بینین کاتیک باسی پاراستنی داوین دهکات، ناوی (الازواج) ده هینیت: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ * إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ﴾ المؤمنون/ ۵، ۶، به لام

کاتیک باسی خۆرازانده وه دهکات، ناوی (بعل) دههینیت: ﴿... وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ...﴾ النور/۳۱، خۆرازانده وه حاله تیکي کومه لایه تیبه و ژن تیکه ل دهیت له گه ل که سانی تردا وه: (برا، باوک، کور، باوکی میرد... تاد)، لهم حاله ته دا هاوسهر به (بعل) ناوبراوه و له پیزی ئه وه که سانه شدا ناوی نه هاتووه، چونکه له بنه ره ته وه بۆی ههیه ژنه که ی خۆی به پروتیش ببینیت.

سهیری ئه م ئایه ته ده که یین که له سه ر زاری هاوژینه که ی ئیرا هیمه وه قسه دهکات کاتیک مژده ی پی دراوه به بوونی ئیسحاق: ﴿قَالَتْ يَا وَيْلَتَا أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ هود/۷۲، وهک ئاماژه یه ک بۆ ئه وه ی که دوا ی ئه وه ی پیر بووه و توانای زایه ندیی نه ماوه، ههروه ها سهیری ئه م ئایه ته ش ده که یین که ده لیت: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا﴾ البقرة/۲۲۸، ده بین گوتویه تی: ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ﴾، چونکه گهر بیگوتایه (وآزواجهن)، دژ ده وه ستایه وه له گه ل وشه ی (والمطلقات) دا که له سه ره تای ئایه ته که وه هاتووه، چونکه له گه ل که وتنی ته لاقدا، ئیتر هاوسهر (زوج) به هاوسه ربیه تی نامینیته وه، ئه مه له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه، ئه وه پیاوه ی که ته لاقی خستوه له ژنه که ی، خه رجیی ژنه که ده کیشیت و دالده ی ده دات و له گه لیدا ده ژیی، به لام به بی پیه ونندی زایه ندیی تا ماوه یه کی دیاری کراو که پیی ده گوتیت: (عده الطلاق - واده ی جیا بوونه وه)، له م سه ربه نه وه تی ده گه یین تاکه ناویک که بگونجیت له وه پیاوه بنریت له وه دۆخه تایبه ته دا، بریتیه له ناوی (البعل). ئه مه یه جیاوازی نیوان هه ربه که له: (زوج - هاوسهر) و (بعل - میرد) له دابه زینراوی به جیدا و به و پیه ی ئیمه لی تیگه شتوین.

لیره دا بهروونی بومان دهرده که یت که نایه تی ۱۲۸ ی سوره تی النساء نایه تی کاربه دهستی و قیوامه ی پیاوه، ناوهینای (بعل) یش تیایدا پالمان پیوه دهنیت و هانمان ددهات بؤئه وهی تی بگهین که دابه زینراوی به جیّ باس له حالت و دؤخیکی مالباتی و بنه مالیهی و خیزانی و مرویی دهکات، که نه دور و نه نزیك پیوهست نییه به پیوهندی زایه ندیی و سیکسه وه و ژنه که له دوو پرووه مه ترسیی هیه له (بعل) ه که ی:

أ - (النشوز)، واته: خوئی بسه پیئیت به سه ریدا و خوئی به گه وره بگریت له ناستیدا و سته مگه رانه رهفتاری له گه لدا بکات و هه موو دهسه لاته کان بگریته دهستی خوئی و ژنه که هیچ کاریکی له به رده ستدا نه میئیتته وه و به موولت و ره زامه ندیی کابرا نه بیئت هیچی به دهست نه بیئت.

ب - (الإعراض)، واته: کاروباری مال و منداله که ی پشتگوی بجات و له هیچ نه پرسیتته وه و پشت له هه موو شت هه ل بکات و بای رۆژگار مالله که به م دیو و ئه و دیودا بجات و (بعل - میرد) ه که ش، سه رقالی هاوری و براده ره کانی بیئت، یان خه ریکی شه ونشینی و خویندنه وه و... شتی له م بابه ته بیئت.

ئه گه ر یه کیک له م دوو مه ترسییه ی سه ره وه بؤ ژنه که پیشه اتن و یه خه یان پی گرت، ئه و یه کیک له م دوو رینگه ی خواره وه نه بیئت، هیچ رینگه چاره یه کی تری نییه:

۱- رازی بیئت به و دؤخ و هه لومه رجه، ئه مه ئه و بژارده یه یه که له ولاتانی ئیمه دا له ژیر بیانوو و پاساو و ناویشانی جؤراو جؤردا زؤربه ی ژنان پیی رازی ده بن، به لام ژن بؤی هیه له بهر رۆشنایی ئه م نایه ته وه، به و دؤخه نه خواراوه رازی نه بیئت: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا

نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿النساء/ ۱۲۸﴾، ئەمەش رامان دەکیشت بەره و رینگه چاره ی دووه م.

۲ - پەرچ دانەوه و قەبوول نەکردنی ئەو دۆخ و هەلومەرجە، ئەمەش کاتیک پروو دەدات کە چیدی ژن توانای بەرگە گرتنی نامینیت لە ناست خۆسەپینیی و کەمتەرخەمی و پشت گوێخستنی پیاو کەدا بۆ خیزانە کە ی. لەم حالەتەشدا ئایەتە کە بۆی دەسنیشان دەکات کە پیویستە چی بکات، کە بریتیە لە چاک کردنی نێوانیان، واتە: نزیک خستنه وهی گوێخەنیگا و دنیا بینیه کانیان، بە گفتوگۆی نەرموونیان و ناشتی خوازانە، کە ئەمەش خیری تیدا دەبیت.

ئایەتە کە ئاماژەش دەکات بۆ پیشهاتیک کە دەشیت لە کاتی پرۆسە ی چاکسازییه کەدا بیتە پییشه وه و دەلیت: ﴿وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾، وشە ی (الشُّح) یش جیا یە لە بەخیلی و تەماع بازی، ئەو حالەت و خوودیه کە مرۆف هەموو چاکە و خەیریک تەنها بۆخۆی رەوا بینیت و هەموو باشە و چاکە کارییه کان بداتە پال خۆی و کەسی تر بەشیای هیچ چاکە یە کە نەبینیت.

هەمووشمان دەزانین و دەبینین لە کاتی هەولە کانی ریک خستن و ناوژنیوانیدا، هەریه ک لە لایەنە کان لە هەولێ ئەوه دایە کە بەرپر سیارییه تی و تاوان بخاتە ئەستۆی بەرانبەرە کیه وه و خۆی بەری بکات لە هەرچە شنه نەنگی و ناتەواوییه ک و هەموو نەنگییه کان بخاتە ئەستۆی لایەنی بەرانبەر وه و هەموو چاکە یه کیشی لی دابرنیت، ئەم هەولانەش وادە کەن پاوه جی بوونی ناشتە وایی و هەولە کە، ئەگەر نەلین: ئەستەم دەبیت، بە دلنیا ییه وه سەخت دەبیت، بۆیه دەبیت پەنا ببهینه بەر چاره سەری ناوهنجی.

پاشان خواوند کۆتایی ئایه ته که به وه دههینیت که: ﴿وَإِنْ تَحْسَبُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾، به لآم ئه ی نه گهر که متهرخه می و گوی پینه دانی پیاوه که به ژن و ماله که ی به هۆی چند ژنییه وه بوو چی؟ له م باره یه وه و له ئایه تی دواتردا هاتوو و ده لیت: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصَلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ النساء/ ۱۲۹.

پیشتر گوتمان: خواوند ریگه ی داوه به چند ژنییه تی له چوارچیوه ی چند مه رجیکدا که له جیکه ی خۆیدا له م لیکۆلینه وه یه دا رافه و شروقه مان کردن، ته مه ش ئه وه ده گه یه نیت که له وانیه که متهرخه می و پشتگۆی خستنه که ی پیاوه که بۆ ژن و منداله که ی به هۆی هینانی ژنی دووه مه وه بیت. به لآم که متهرخه مییه ک نییه ته نها په یوه ست بیت به په یوه ندییه زایه ندییه کانه وه، به لکو به بۆچوونی ئیمه سه ر ده کیشیت بۆ هه موو بوار و لایه نه کانی ژیانی هاوسه ری له خه رجی و چاودیری و سه ره رشتی منداڵ و هه موو بریاره چاره نووس سازه کانش که په یوه ندییان هه یه به خۆش گوزه رانی خیزانه که وه، به ژن و منداله کانشه وه.

هه ره ها وای ده بینن که په یوه ندییه ته م ئایه ته به پیش خۆیه وه له چوار چیوه ی سنوره کانی کاربه دهستی پیاودا و له که متهرخه می و خۆلادانیدا، به جوانی به رجه سته ده بیت له م برگه یه دا: ﴿وَإِنْ تُصَلِحُوا وَتَتَّقُوا﴾، وه ک ئاماژه یه کی ناسک بۆ ته م برگه یه که له ئایه ته که ی پیشوودا هاتوو: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصَلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾. له وه شه وه که ئامرازی (إن) ی به کار هیناوه و واتای ته گهر ده گه یه نیت، نه ک یه کلابوونه وه و دلنیایی، تی ده گه یه نه گه ری شه وه له ئارادا هه یه که رپک نه که ون و ئاشته واییه که سه ر نه گریت. ته گهر ئاشته واییه که له گه ل پارێزکاریدا جبه جی بوو، شه وا خواوند وه ک هه میشه لی بورده ی

به به زه بییه و له که مته رخمیه کانتان خوښ ده بیټ، به لام ته گهر ناشته واییه که سه ری نه گرت و جیبه جی نه بوو، نهوا جیابونه وه رووده دات، ته مهش رپک نهو ماناییه که له م نایه ته ی دواتر وه تی ده گهین: ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ النساء/۱۳۰.

لیره دا پرسیکی تر هیه که واده خوازیت له باسی کار به دهستی و (قوامه) دا، که میک له سه ری بوهستین که نهویش جیاوازی نیوان (شقاق) و (فراق) ه، هه ردوو وشه که له نایه ته کانی (قوامه) دا هاتوون، یه که میان له م نایه ته دا هاتوو: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا﴾ النساء/۳۵.

(الشَّقُّ وَ الشَّقَاقُ) بریتییه له راجیایی له گهل ههول و تیکوشان و خو ره تاندندا، به م مانایه له م نایه ته دا هاتوو: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ الانفال/۱۳، (الشَّقُّ) بریتییه له خو ره نجاندن و هه ولدان، (الإنشِاقُ) یش، بریتییه له که رتبوون بو دوو له ته وه، وه که له م نایه ته دا هاتوو: ﴿اِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَالنَّشَقُ الْقَمَرُ﴾ القمر/۱، هه روه ها نایه تی: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ﴾ الانشِاق/۱، (الشَّقِيقُ) یش، به برای دایک و باوکی ده گوتریټ (هه رچهنده نیمه وای ده بینین مانای برای دوانه یه له یه که سکا).

سه رنجی نه وهش ده دهین که نه م نایه ته راسته و خو له دوا نایه تی کار به دهستی و (قوامه) ی ژنه وه هاتوو، وشه ی (شقاق) یش لیره دا له حاله تی به له سه بوون و به لاریدا چوونی ژندا روو ده دات که ده ست بداته خو سه پاندن و سته مگه ری و تاکر هوی، له کاتیکدا که کار به ده ست بیټ و بریار له لای نهو بیټ، نایه ته که ش رپنمو ماییمان ده کات لهو حاله ته دا پیویسته چی بکهین.

ههروهها سهرنجی ئه وهش ده دهین که خواوهند بهم برکه یه کۆتایی به بابه ته که هیئاوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَبِيرًا﴾، ریک وهك چۆن بهم برکه یه کۆتایی به ئایه تی ۱۲۸ ی سوره تی النساء هیئاوه: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَبِيرًا﴾. له کۆتاییدا سهرنجی ئه وه ده دهین که دهسته واژه ی (الإصلاح - چاکه خوازیی و چاکسازیی) له ههردوو ئایه ته که دا هاتوه.

به لام جیابوونه وه و دهست له یهك بهردان (الفراق)، لهم برکه یه دا هاتوه: ﴿وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا﴾ النساء / ۱۳۰.

جیابوونه وه و (فراق) یش، اته: ته لاق، ده گونجیت ههردوو هاوسه ره که هیچ کامیان شایسته یی ئه وه یان تیدا نه بیته ژیان و مال بهرپۆه بهرن (غیر مؤهلین للقوامه)، بۆیه هه میسه به نا کۆکی و دوو بهرکه یی بهرده وامه وه ده ژین، که ئه و دۆخه ش دۆخی پیش جیابوونه وه یه.

به لام له حاله تی کار به دهستی و قیوامه ی پیاوه که دا، ده گونجیت ته گهر پیاوه که تووشی لادان و ناشایسته یی بوو له بهرپۆه بهردنی ماله که دا، ژنه که شایسته یی و لیها تووی و ئاماده یی تیدا بیته بۆ گرتنه دهستی بهرپر سیاریه تی و شاندا نه بهر ئهرکی بهرپۆه بهر یه تی، ئه و ژنه که بۆی هیه و مافی خۆیه تی داوای گرتنه دهستی ئهرکی بهرپۆه بهر یه تی ماله که بگریته نهستۆ، یان داوای جیابوونه وه بکات و داوای هه موو مافه کانی خۆی بکات و نیوه ی ماله که هه ل بگریته وه و خانوه که ش به ژنه که ده بریت و هه ریه که و بهرپۆه ی خۆیاندا برۆن و ژیانی خۆیان بهرپۆه بهرن و خواوه ندهش به سۆز و به زه یی و دلئاوایی خۆی که سیان نا ئۆید ناکات.

دوا جار پوخته ی بابه تی گرتنه دهستی بهرپر سیاریه تی و بهرپۆه بهردن (القوامه) بهم شیوه ی خواوه وه یه:

* کاربەدەستی بۆ ئەو کەسە یە کە لێهاتوویی زیاتر بێت لە بەرپۆهەردندا.

* ئەو رێکار و رێشوینانە ی کە لە ئایەتی ۳۴ ی سورەتی النساء دا هاتوون و پیشتر باسما لپۆهکردن، ئەگەر کاربەدەستی بەدەستی ژنەو نەبێت هیچ مانا و واتایە ک نادەن بەدەستەو، لێدان و (الضرب) یش، لێدانە لەپێگە و دەسەلات و سنور دانانە بۆ دەسەلاتەکانی ژن، نە ک لێدان و پیاکیشانی فیزیکی، ئایەتە کەش وە ک دەسگیرە و پاساوێک، خراپ بە کار هینراو تا نپێکی خۆسەپین کە لەبنەرەتەو پپووستی بەچارەسەری دەروونییە بە کاری بەهینیت دژ بە مینە.

* دەگونجیت پیاو تووشی (نشوز) و بەلەسە بوون و کەم توانایی و کەمتەر خەمی لە بەرپۆهەردندا بێت، چارەسەریش بریتیە لە هەوڵی چارەسەر، پیش ئەو ی دۆخە کە تیک بچیت و هەردوو ھاوسەر لیک جیا ببنەو و تەلاق بکەوێتە نپوانیان.

لە کۆتایی بابەتی کاربەدەستی و بەرپۆهەرییەتیدا، بیری خۆمانی دەهینینەو کە خاتوو خەدیجە ی کچی خووەیلد، ھاوسەری پێغەمبەر (سلاوی لەسەر)، دوای ئەو ی دلنیا بوو لە رەوشت جوانیی پێغەمبەری، خواستی بۆ خۆی و هەر خۆشی کاربەستی مال و بەرپۆهەری ژیانیان بوو، چونکە توانای دارایی هەبوو، پێغەمبەری یە کلا بوو بوویەو بۆ خزمەتی بانگەوازە کە ی، وە ک پیشتر باسما کرد پێغەمبەریش تا خەدیجە ما بوو، ژن و ھاوسەری تری نەخواست.

جیابونوه و دهست له یه کتر بهردان - الطلاق

کاتیک پیوشوینی نایه ته کانی ته لاق له دابه زینراوی به جیدا هه ل ده گرین، به ناچار بی و به داخوهین بو ته و سته مه ی که به ناوی نیسلامه وه کراوه و ده کریت له ژن، هه موو ته و بریار و ریکارانه ی که په یوه ستن به م بابه ته وه و تا ته مرپوش جیبه جی ده کرین، هیچیان په یوه ندییان نیبه به په راوی خواوه نده وه، به لکو هه موویان دهست کردی ته و مرۆقانه ن که له سایه ی کومه لگه ی نیرسالارییدا و له سه ده ی هه شتی زاینیدا و له چوارچیوه ی دورگه ی عه ره بییدا ژیاون و له و رووه وه هه لسوکه وتیان له گه ل ژن و میینه دا کردوه، که شه کیکه و له خزمه تی پیادایه، بو ی هه یه به پیی خواست و هه زی خو ی هه ركات بیه ویت فری بداته کولان یان هه ركات هه زی لی بو رای بکیشیتته مالی گوپرایه لی (بیت الطاعة) ه وه و ناچار ی بکات مل به داواکانی بدات، یان رۆژیکه تر زوری لی بکات و ناچار به هه له اتن و خو قوتارکردن و خودمالین (خلع) ی بکات.

زۆریک له پیوان به خراپترین شیواز کارتتی ته لاق و جیابونوه یان دژ به ژنان به کار هیناوه و ایان کردوه که ژیانی هاوسه ربی نیوان خو یان و هاوسه ره که یان له پیانو بابه تیکی پرپوچدا خستوه ته مه ترسییه کی گه وره وه، یان کردوویانه ته یارییه کی مندالانه و سی جار دووباره ده بیته وه و بگره و به رده ی پی ده کهن، ته لاقیان لا بووه ته مۆته که یه کی تو قینه ر و قه وارهی خیزان و ژیانی مال و مندالیان کردوه ته قوربانی ته و مۆته که یه، له کاتیکدا که ته مۆته که یه بنه ما و بنه رته کی نیبه له په راوی خواوه نندا.

له لایه کی تریشه وه زۆریک له ژنان له ژیر باری ستم و نادادی میرده کانیاندا دهنالینن و بی وچان له ههولدان له پیناو به دهست هینانی مافی جیابوونه وه و ته لاقدا و له ههولدان رزگاریان بیته له وه ستمه می که لییان ده کریت، به تایبته ته و ژنانه می که ده سمایه و سهرمایه یه کیان نییه تا دهستی لی هه لگرن و خویانی پی بکرنه وه، چونکه ته لاق و جیابوونه وه می باو و پهیره و کراو ته نهها له دهستی پیاواندایه، مه گهر ته نهها له و حالته ده گمه ناندا نه بیته که بریار و چاره نووسی ژنه که له دهستی خویدا بیته، که ته مهش له کومه لگه کانی ئیمه دا ته واو ده گمه ن و دانسقه یه.

له دابه زینراوی به جیدا چی له باره می ته لاق و جیابوونه وه می ژن و میرده وه هاتوه؟

به و پییه می ئیمه ده بیینن، هاوسه رییه تی و ژیانی هاوبهش له دابه زینراوی به جیدا، ته و گریه سته توندوتۆل و خهسته یه که ناگوخت ته نهها به قسه یه کی سه رییه می یان هه لچوونیک یان ته نانته به هه زیکه جیابوونه وهش هه لوه شیتته وه، چونکه ته لاق له به رییه که هه لوه شانی خیزانیکی لی ده که ویتته وه، نابیته په نای بو بریته و بگریته بهر، تا دوا می گرتنه بهری هه رچی ریگه می تر هه یه به ئاراسته می چاره سهری گرتی نیوان ژن و میرد.

بهم ئایه ته دهست پی ده کهین که ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاللَّهُ رَبُّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ الطلاق / ۱.

سه رنجی ته وه ده دهین که ئایه ته که چه ند رینماییه کی کرداریی ده دات بو جیبه جی کردن و گرتنه بهریان له دیارده یه کی سه ره مپه و به رده وامی مرۆقانه له هه موو سه رده مه کدا،

دیاردیه که قه تیس و په یوه ست نییه تهنه به کۆمه لگه یه کی دیاری کراره وه یان هلمومه رجیکي تایبه ته وه، ئه م بابه ته ش ریک وه ک پرس و بابه تی چهند ژنییه، بۆیه ته لاق و جیابونه وه دیاردیه که تا دنیا دونه یه ده مینیتته وه و کۆتایی نایه ت.

ئوه ی که ده لیت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ واته: ته لاق و جیابونه وه دیاردیه که ناکریت و ناگوخت هه ل بوه شینریتته وه، چونکه ئامرازی (إذا) ی بۆ به کار هیناوه و ئامرازی مه رجیکه که روودانی یه کلاییه و هه میسه ئه گه ری روودانی له ئارادایه، ئامرازی (إن) ی بۆ به کار نه هیناوه، چونکه (إن) ئه گه ریبه و بۆی هه یه روو بدات یان نه دات، ئه مه ش ئه وه ده گه یه نیت که ئه وه ی له ئایه ته که دا هاتووه روونه و پیوستی به دارشتنی یاسا و رپسا و گه رانه وه بۆ لای دادگا کان نییه، ئایه ته که باسی خواست و حه زی پیاو ده کات بۆ ته لاق و جیابونه وه، له کاتی کدا که ژنه که ئه و حه ز و خواسته ی نییه و ئاماده ی جیابونه وه نییه، له وانیه برپاره که دوا ی لادان و که مته رحه میی پیاوه که و ناته وانایی له به رپوه بردندا (النشوز والإعراض) هاتبیت، بۆیه فه رمانه که به م شیویه هاتووه: ﴿فَطَلَّقُوهُنَّ إِعْذَارًا﴾، ئایا مه به ست له واده و عدده چییه لی ره دا؟

بۆ ئه وه ی بتوانین له هه موو رووه کانه وه گرنگیی بده یین به بابه ته که پیوسته له سه رمان هه موو ئه و ئایه تانه بجه ینه روو که په یوه ندییا ن به م باته وه هه یه.

سه ره تا ئه م ئایه تانه ده خوینینه وه: ﴿لِلَّذِينَ يُؤُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرْبُصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ * وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة / ۲۲۶-۲۲۷، له م ئایه تانه وه تی ده گه یین که له حاله تی بوونی نیاز و مه رامی جیابونه وه دا، پیوسته هه ردوو هاوسه ر

(تَرْبُص) و چاوه پوانیی و چاوه دیری یه کتر بکن، شهوش که ده لیت: ﴿يُؤْتُونَ﴾ به لگه یه لهسه ر لیکدا بران^(۱) و ماوهی شه چاوه دیری و چاوه پوانیی شه چوار مانگه، شه ماوهی شه بهسه بز شهوهی هه رکام لهو هاوسه رانه به خویاندا بچنه وه و لهوانه یه به نیازه که شیاندا بچنه وه و راوبوچوونیان به رانه به یه کتر بگوریت: ﴿فَإِنْ فَأُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، شه گهر هه ر سووریش بوون لهسه ر جیابوونه وه و ته لاق، شهوا با جیبه جیی بکن: ﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾.

پاشان نایه تی ۲۲۸ ی سورته تی البقرة دیت و دریتزه به ههنگاوه کان ده دات: ﴿وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾.

نیمه له به ردهم هه لومه رج و دؤخی ژن و میردی کدا ین که نیازی جیابوونه ویان هه یه، بز ماوهی چوار مانگ لیک دوور که وتوونه شه وه و نیستا هه ست ده کهن که ده یانه وه دیت نیازه که یان جیبه جی بکن، ژنه که لهسه ریته تی (ثلاثة قُرُوء - سی تیکه وتن و پاک بوونه وه) چاوه ری بکات، اته: چاوه دیری خوی بکات له تیکه تنیه وه له سویری کی مانگه نه وه بز پاکبوونه وه، سی جاری لهسه ریته ک، شهوش که ده فه رموویت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾، به لگه یه لهسه ر شهوهی که لیتره دا ژنه که خوازیاری جیابوونه وه که یه، چونکه شه گهر خوازیار نه بوایه یان نه ی ویستایه، مه ترسیی شه وه

(۱) (الایلاء) جیاوازه له (الظهار)، چونکه حالته تی یه که م (الایلاء) واتای شه حالته ده گه یه نیت که پیاره که لهو ماوه یه دا خه رجیی ژنه که ده کیشیت و نیازی جیابوونه وه شی هه یه، به لام حالته تی دوورم (الظهار) پیاره که ژنه که ی حرام ده کات له خوی و خواوه ندیش به وشه ی (منکر) وه سفی ده کات.

له ئارادا نه بوو په نا بباته بهر شار د نه وه و په رده پۆش کردنی سکه که ی، به لکو به پیچه وانه وه سوودی له بارداری و بوونی سکه که ی و ه رده گرت تا بیته بیانویک بۆ مانه وه و ته لاق نه دانی، له م حالته شدا: ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾، واته: پیوسته له سه ر ژنه که که می رده که ی ئاگادار بکات و (نه ی گوتوه: زوجه ا، چونکه بۆ ماوه ی چوار مانگ له یه ک دور که وتوونه ته وه) بارداری و سکه که ی نه شاریتته وه، نه وه ش که ده لیت: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلِيَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾، واته: وه ک چۆن پیاو مافی نه وه ی هه یه داوای جیا بوونه وه بکات، ژنیش هه مان مافی نه وه ی هه یه به پی نه ریتی کومه لگه که ی داوای جیا بوونه وه بکات، به لام له و حالته دا روون بوویه وه که بارداره و سکی هه یه، راو بۆ چوونی پیا وه که پی شتر و ه رده گری ت و ئیشی له سه ر ده کری ت ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾، پله و نره ش بریتیه له به راوردی په سه ندییه تی له نیوان دوولایه ندا له گه ل بوونی هۆکاریکی دیاریکراو بۆ نه و به په سه ند زانینه، هۆکاره که ش لی رده دا بارداری و سک پرپوونی ژنه که یه، واته: "پله و نره که" ته نها له م حالته ده ایه، نه ک به وش پوهیه ی که نیره کان لی تی تیگه شتوون، گوا یا خوا وه ند بۆ هه می شه یی و به گشتی، پله و نره یه کی پی به خشیوون به سه ر ژناندا.

له حالته تی بارداری ژنه که و بوونی سکه که دا، مافی ژنه که له داوا کردنی جیا بوونه وه و ته لاقدا ده فه وتیت، به مه به ستی پاراستنی مافی منداله که، نه ویش ته گه ر باو که که ی چه زی له وه بوو که ژنه که بی نیته وه، چاوه ری ده که ن تا ژنه که سکه که ی دابنیت و منداله که ی بیت، نه وکات یان واز له بریاری جیا بوونه وه ده هی نن یان لیک دور ده که ونه وه و جیا ده بنه وه.

له و فه رمووده ی خوا وه ندیشه وه که ده لیت: ﴿وَلَا يَحِلُّ لهنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ﴾ تی ده گه یین که ژنه که ئاره زوو و خواستی جیا بوونه وه ده کات، نه وکات واده که شی سی تی که وتن

و پاک بوونه وهی به دوا ی یه که، بۆ شه وهی هه لی به خۆدا چوونه وهی پی بدریت پیتش ته لاقی دووهم.

دواتر ئایه تی ۲۲۹ ی سورته تی البقرة دیت تا دریتزه به باسه که بدات: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَاِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِیْحٌ بِاِحْسَانٍ وَّلَا یَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا اَتَيْتُمُوْهُنَّ شَیْئًا اِلَّا اَنْ یَخَافَا اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِمَا فِیْمَا افْتَدَتْ بِهٖ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا وَمَنْ یَتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الظَّالِمُوْنَ﴾.

ته لاق دوو جاره، یه که میان دوا ی (ایلایه) ه، واته: لیکدا بران و دوورکه و تنه وه له یه که تر بۆ ماوهی چوار مانگ، دووهمیش دوا ی واده ی سی تیکه و تن و پاک بوونه وه یه، دوو هاوسه ره که بۆیان هه یه دوا ی قوناغی یه که م به خۆیاندا بچنه وه و پاشگه ز بنه وه له ته لاق و جیا بوونه وه که وه که شه وهی هیچ رووی نه دایت، شه گهریش و یستییان ریکاره کانی ته لاق و جیا بوونه وه بگرته بهر، شه وه یاسا و بنه ما ی ﴿فَاِمْسَاکُ بِمَعْرُوفٍ﴾، واته: ژنه که ناچار نه کریت تا به زور له گه ل که سی کدا بژییت و خۆیشی باوه ری به و چه شنه ژیا نه نه بییت و له و ریکه یه وه ناچار بکریت ده ست له مافه کانی هه ل بگریت، ﴿اَوْ تَسْرِیْحٌ بِاِحْسَانٍ﴾، واته: شه گه ر ژنه که و یستی مالی هاوسه ر ییه تیه که به جی بهیلتیت و بروات، سوکایه تیی پی نه کریت و شه وهی که له کاتی ژیا نی هاوسه ر ییدا بۆی کراوه لی و هرنه گهریتته وه و بیدریتتی: ﴿وَلَا یَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّا اَتَيْتُمُوْهُنَّ شَیْئًا﴾، ته نها مه گه ر له حاله تیکدا که له گریبه ستی هاوسه ر گریبه که یاندا شتیکی پیچه وانه ی شه مه تو مار کرایت: ﴿اِلَّا اَنْ یَخَافَا اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا یُقِیْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِمَا فِیْمَا افْتَدَتْ بِهٖ﴾، وه که شه وهی که له گریبه ستی هاوسه ر گریبه که دا شه و مافه درا بییت به پیا وه که، له کاتی جیا بوونه وه دا بریک له و شت و شه کانه و ه ر گریته وه که له ماوهی ژیا نه هاو به شه که یاندا کردوونی بۆ ژنه که.

بهره و دام له گهل نايه ته كاندا دهرۆين و ده خوینينه وه که فهرموويه تی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ البقرة/۲۳۰، واته: دواي که وتنی ته لاقی دووهم ئیتر شه و دووکه سهی که ته لاق که وتووته نیوانیانه وه بویان نییه جاریکی تر ببنه وه به هاوژین و ژن و میردی یه کتر، ژنه که ده چپته خانهی حهرام کراوه کانی پیاوه که وه، مه گهر ته نها له حاله تی کدا که ژنه که شوو بکات به پیاویکی تر و پاشان به ههر هوپه که وه بیت لیی جیا بیته وه، شه و جا ده توانیت بگه ریته وه بۆلای میرده که ی جارانی، شه مه ش نه که بهو شیوهی که بووه به باو و فیل له خوا ده کریت به هاوسه رگیری پروکه شیی، له وانهی که پیان ده گو تریت: (محلل)، پیک دیت له گه لیدا دواي ته واو بوونی سی ته لاقه که ی که فیقهی بۆماوه ی که له پووری بریاری له سه ر داو (سی ته لاقه).

پاشان ده گه ی نه سه ر شه نايه ته: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ البقرة/۲۳۱، که واده دیاری کراوه که ته واو بوو و کاتی ته لاقی دووهم هاته پیشه وه، شه و کات یان په شیمان ده بنه وه له بریاری جیا بوونه وه و ته لاق و له تا کادا مانه وه ی ژنه که و پیکه وه بوون به چاکه ی لی ده که ویتته وه: ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، یان ژنه که پیداگری ده کات له سه ر جیا بوونه وه و دوا جار ده سه به دار بوون له یه کی لی ده که ویتته وه: ﴿أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾، واته: ته لاقی دووهم ته واو بکه ن و ژنه که مه هیلنه وه به مه سستی نازاردان و زیان پیگه یانندن و چوک پیدادان و ریگری لی کردنی له دریزه دان به ژیانی ناسایی خویدا، خواوه ند له و باره یه وه هۆشداریی ددات: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾.

دواتر نايه تی ۲۳۲ ی هه مان سوورته دیت، تا دوا چاره سه ر بدات، که بریتیه له کو تایی هاتنی واده دیاری کراوه که، به لام له کاتی کدا که دوو هاوسه ره که له نیوان خویناندا پیک

هاتونتهوه، که سوکاری ژنه کهش بۆیان نییه ریگری بکن له ژنه که له بهستنه وهی په یوه ندیی ژن و میردیی له گه ل پیاوه کهیدا و گه رانه وه بۆ لای: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾، خواوند په سن و پیاوه لدان ده کات بۆ ئەو چاره سهر و پیکهاتنه وهیه و ده فهرمویت: ﴿ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾.

سهرنجی ئەوه ده دهین هه موو ئایه ته کانی پیشتر که له بابه تی ته لاقه وه هاتون له سورته ی البقرة دا، هه موویان تاوتویی بابه تی خواستی ژن ده کهن له جیا بونه وه دا، نه ک باسی خواستی پیاو یان خواستی هه ردووکیان پیکه وه له بابه ته که دا، داوا ده کهن له پیاو تا به چاکه و باشه وه ره قتار له گه ل بابه ته که دا بکات و ده رفه تیش ده دن به هه ردوو هاوسه ر تا له ماوه ی چوارمانگی یه که مدا چاو بگێر نه وه به هه لومه رچی ژیا نیاندا و به خۆیاندا بچنه وه، دواتر له کاتی واده دیاریکراوه که شدا به هه مان شیوه، تا دلنیا بن له وهی که مندالدان و ره حمی ژنه که له تۆوی پیاوه که به ته واوه تی پاك بووه ته وه.

ئه گه ر پیاوه که خواستی جیا بونه وهی هه بوو و ژنه که جیا بونه وهی نه ده ویست، له وه حاله ته دا ده گه ریینه وه بۆ لای ئەم ئایه ته: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ الطلاق / ۱.

له م حاله ته دا، پێویسته پیاوه که چاوه رپیی کاتی پێویست بکات تا واده دیاریکراوه که کۆتایی دیت، ژنه کهش له ماله هاوبه شه که ی خۆی و میرده کهیدا ده مینیتته وه: ﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ ته نانه ت تا دواپی هاتنی واده دیاریی کراوه که و ته واو بوونی ته لاقی دووه میش، پیاوه که بۆی نییه له ماله که دا ده ری بکات، ته نها له حاله تی کدا نه بیته که میرده که به لگه ی هه شاهه لته گر بخته روو له سه ر ژنه که که کاری نه شیوا و نا په سند (فاحشه) ی لی وه شایبته وه.

لیزه دا به لگه کان تهنه بۆ جیابونه وه و بی بهش کردنی ژنه که یه له مافه کانی، نهک بۆ گیاندنی سزای جهسته یی به ژنه که، واته: خسته رووی به لگه ی زانستی وهک پشکنینی DNA و سه ماندنی ئه وهی که منداله که له پیاوه که نییه، یان وینه و گرتهی قیدیویی و تۆماری دهنگی که بیسه لیکن ژنه که په یوهندی نادرستی له گه ل که سیکی تر دا هه یه و له و ریگه یه وه په یوه ندییه که بسه لیتریت.

له غهیری ئه م حاله ته دا ئیتر ماله که و مانه وهی تیایدا مافی ژنه که یه و وهک حۆی ده می نیتته وه بۆی، خوا وه ندیش به روویی گوتیه تی: ﴿بیتِهِنَّ - ماله کانیان﴾ و نهی گوتوه ماله کانتان، ئه م راستیه جاریکی تریش و له جیگه ی تریشدا و له باسی گفتوگۆ له گه ل هاوسه ره کانی پیغه مبهردا هاتوه: ﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ الاحزاب / ۳۴ ، ههروه ها له دریشه ی چیرۆکی یوسف دا هاتوه: ﴿وَرَأَوْتُهُ الْتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ يوسف / ۲۳، پیوسته ئه وهش بزاین که (بیت - مال) تهنه شوینی نیشه جی بوون نییه، بۆ نمونه: (بیت الله) مانای ئه وه ناگه یه نیت که ئه و شوینه، شوینی نیشه جی بوونی خواجه، به لکو مانای ئه وه یه که ئه و شوینه شوینی په یوه ندی کردنه به خواوه و له گه ل خوادا، وشه ی (بیت) یش له برکه ی ﴿بیتِهِنَّ﴾ دا مه بهست له مالی هاوسه ریته یی و ژبانی هاوبه شه، ته گهر بیان بیت، واته: هه موو شوینی پئی ناگوتریت مال، ژن و میردیش خۆیان له نیوان خۆیاندا ده توانن پیک بین له سه ر مافی خوا وه نداریه تی، به لام به مه رجیک پیاوه که مافی ژنه که نه خوات، له م حاله ته دا پیاوه که ش بۆی هه یه وهک دراوسییه کی ئاسایی له گه لیدا بژی، ته گهر باری دارایی و بژیویی له بار نه بوو.

ئه وهش که خوا وه ند فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئه وه ده گه یه نیت که مانه وهی ژنه که له ماله که ی خۆیدا پیوستی به ده رکردنی هه یج یاسا و ریسایه ک نییه، به لکو ئه و رینمایانه، رینماین بۆ په یروه یی لی کردن و راپه راندنی چهنده فرمانیک که یه کلایی کراونه ته وه و قسه ی تر هه لئاگرن.

دواتر دريژده به تاوتويکردنه که مان دهدهين و دهچينه لای ثايه ته کانی سوره تي الطلاق: ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا * وَيَرْزُقْهُ مِمَّن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا * وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِمَّن نَّسَأُكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنَّ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِّنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾ الطلاق / ۲-۴ .

دهبنين خواوند ديسانه وه فرمان دهکات به: يان هيشتنه وهی ژنان و له ناميز گرتنيان به چاکه، يان دهستبه ردار بوون و جيابوونه وه لييان به چاکه، ههروه ها پرونيشي دهکاته وه که جيابوونه وهش وهک پيکھاتن و هاوسه رگرتن وايه و پيويستي به شاهد ههيه و ناييت نهيني بيټ، له گهلا تيبيني ته وه شدا که ثايه ته کان ژنانيان دابهش کردوه به سهر سي پؤل و دهسته دا:

- **تهوانه ي که هيوايان نه ماوه بکهونه سووړي مانگانه وه:** ﴿إِنِ ارْتَبْتُمْ﴾، واده شيان سي مانگه، له م سه رده مه دا و له سايه ي پيشکه وتنه زانستيه کانه وه، پيگه و بواريک بو گومان نه ماوه ته وه و پشکيني تاقيگه يي پاكي مندالډاني ژن دهسه لميټيت.

- **تهوانه ي که نه که وتوونه ته سووړي مانگانه وه:** هه ندي ژن هه ن له ته مه ني سکوزا و مندال بووندان به لام به هو ي نه خو شيه يه کي ديار ي کراوه وه ناکه ونه سووړي مانگانه وه، لي ره دا نمونه ي ژنه که ي زه که ريامان بير ديته وه که پير و له ته مه ندا بوو: ﴿قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا﴾ مريم / ۸، پاشان خواوند شيفاي داو تواناي مندال خستنه وه ي پي به خشي: ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ الانبياء / ۹۰، ده شگونجيت ژن شيرده ر بيټ و بهو هو يه وه سووړي مانگانه ي بوه ستيت، به لام ته مه نايته ريگر له به رده م سکر بوونيدا، ته م چه شنه ژنانه ش ديسان واده يان بريتيه له پاك بوونه وه ي مندالډانيان.

- ئەو ژنانەى که باردارن و سکیان پرە: وادە که یان درێژ دەبیتەو تا ئەوکاتەى مندالە که یان لەدایک دەبیت.

ئەمەش بەرەچاوەکردنی ئەوێ که ئایەتەکان لێرەدا تاییەتن بە حالەتیکەوێ که پیاوێ که خوازیاری جیاپوونەوێ بیت. بۆیە خواوەند وادە که ی وازلێهێناوێ تا ئەو پەری کاتە که ی، بۆ ئەوێ بەشکو پیاو لە بریارە که ی پەشیمان ببیتەوێ. لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا خواوەند هانی هەردوو هاوسەرە که دەدات بۆ ئەوێ لە هەنگاو و بریارەکانیاندا پارێزکار و خۆپارێز بن، واتە: بەبێ تێژپەری و سوکایەتی کردن بەیە کتر، پابەندی رەوشت و بەها بالاکان بن.

لەم حالەتەشدا خواوەند بنه ماکانی هەلسوکهوت کردمان پێ دەدات: ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا * أَسْكُنُوا مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُمْ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمُّوا بِبَيْنِكُمْ مَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَسَّرْتَمْ فَمَا تَرْضَعْنَ لَهُ أُخْرَى * لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ الطلاق / ۵-۷.

لەو حالەتەدا که پیاو خواستی هەیه بۆ جیاپوونەوێ، پێویستە بەپێی توانای ماددی خۆی شوینی نیشته جی بوون دابین بکات بۆ هاوسەرە که ی و خەرجی ژیانیکى شایستەشى بۆ بکیشیت تا ئەوکاتەى که مندالە که ی دەبیت، یان تا ئەوکاتەى که شیر دەدات بە مندالە که، یان پێک بێن لەسەر ئەوێ که ژنیکى تر شیر بدات بە مندالە که (دایکی شیریی).

لە رەوالی باسە که دا خواوەند ئەرکی سەرشانى دایکە تەلاق دراوێ که شى دەسنیشان کردووە، ئەگەر دایکە که خۆی جیاپوونەوێ ویستبیت: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّرُ وَالِدَةٌ بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بَوْلِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿البقرة/ ۲۳۳﴾

ئه گهر باوکه که بیهویت و لهسهه خواستی شه، دووسالی تهواو شیردانی منداله که ئهرکی دایکه که یه، پپوسته لهسهه باوکه که ئهرکی دابین کردنی بژیویی دایکه شیردهره که بگریته شهستۆ و بهپیی نه ریتی باو و توانای دارایی خوئی، بژیویی بۆ ژنه که دابین بکات، نابیت له لایهن هیچکامیانه وه زیان بهوی تریان بگات، ههروهها پپوسته ئاسایشی منداله که ش پارێزراو بیت، ئه گهر باوکه که مرد، پپوسته لهسهه میراتگرانی باوکه مردوه که شان بدنه ژیر باری کیشانی خه رجیی دایکه شیردهره که و بژیویی منداله که ش، وهك قه رزیکی به جیماو له شهستۆی باوکه مردوه که دا، باوک و دایکه که دهتوانن پیکبین لهسهه راگرتنی شیردان به منداله که یان پهیدا کردنی شیردهریکی تر بۆی، بهمهه رچیک هه موو شه ههنگاوانه بهپیی دابونه ریتی پهسهندی باو و بهچاکه کارییه وه هه ل بگریین.

خواوهند له چه ندين بابته دا جه ختی کرده ته وه لهسهه مافی ژنی ته لاق داراو له مال و سامانی هاوبه شی نیوان هاوسه رکاندا: ﴿وَالْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٍ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ ﴿البقرة/ ۲۴۱﴾، پپوسته شه مافه پارێزراو بیت و پشگویی نه خریت و بهپیی شه وهی که له هه ر کۆمه لگه یه کدا باوه مافیان پارێزریت و بۆیان دابین بگریت، شه مابته جیا به له بری ماره یی، ئه گهر پیاوه که خوازیاری جیا بونه وه بو بیت، شهوا هه موو شه وهی که له ماوه ی ژیا نی هاوبه شیاندا کردووه تی بۆ ژنه که، هه مووی ده دریت به ژنه که و له مه ش زیاتر به شیشی هه یه له و سامانه دا که پیکه وه پیکیان هیناوه، که ئیمه پیمان وایه شه و به شه بۆی هه یه بگاته ی نیوه ی سامانه که، چونکه ژیان و کارکردنیان به هاوبه شیی بووه، ههروهها شه مابته شه که باسی جیا بونه وه یه له ژنیك و هینانی ژنیکی تره و باس له و شایسته داراییانه دهکات که مافی شه و ژنه ن که جیا بونه ته وه و له هه مان خانه دایه و ده لیت: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مِیْنًا﴾ النساء/ ۲۰.

باشتره ئاماژه کیش بکهین بۆ ئەو که متهرخه میی و خۆلادانهی که پیشتر باسمان لیوه کرد، لهو حاله ته دا که بریار و بهرپوه بردن له دهستی پیادا بیت، ده گونجیت هوکاری ئەو که متهرخه مییه هینانی ژنه مولکولیه مینیکی مندالدار بیت (چه ندژنییه تی): ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ النساء/ ۱۲۸، به ره چاو کردنی ئەوهی که فرموویه تی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾، واته: لیوه دا ئە گهریکی تر ههیه ئەویش ئەوهیه که ژنه که لهم حاله ته دا نهیه ویت بسازیت و ریک نه که ویته وه له گهل میرده کهیدا، هه چهنده سازانه وه و ناشته وایی چاکتره به لام ژنه که نایه ویت، له حاله تی سه رنه گرتنی ناشته وایی و سازاندا، ئەو ژنه ی که روبه رووی که متهرخه میی و ناله باری پیاده که ی بووه ته وه، بۆ ههیه داوای جیا بونه وه و ته لاق بکات و مافه کانی خۆی به ته وایی وه برگیریت، بهو خانووه شه وه که پیکه وه تیایدا ده ژین، ئەمهش به پپی ئەو نه ریت و یاساو ریسایانه ی که هه کۆمه لگه یه ک و له هه ر سه رده مه ی کدا په پره ی ده کات، به تایبهت ئە گهر پیاده که ده سپیشخه ر بوو بیت بۆ تیکدانی که شوه وه ی خیزان و ژیا نه هاوبه شه که، ئەم ریکارانه ش ریک ئەو به رپیکردن به چاکه (التسريحُ بِإِحْسَانٍ) ه یه، که پیویسته لهم سه رده مه دا وه ک چه مک و تیگه یشتنیکی هاوچهرخ په پره و بکریت.

ئوه ی مایه ی سه رنجه ئەوهیه که فیههزانه به رپیزه کان له کۆنیشته و کۆبوونه وه کاندای خویان هه ل ده کیشن و ده لێن: ژن شه ریک و هاوبه شی پیاده، پیاده گونجاوه بۆ ئەوه ی له ده ره وه ی مالدا کار بکات، ژنیش گونجاوه بۆ ئەوه ی له نیو مالدا کار بکات و مندال به خپو بکات، به لام له راستیدا ژن له وه زیاتر کار ده کات، به تایبهت ئە گهر لهو ئافره تانه بیت که کار ده کهن و پیشه یه ک یان ده وامیکیان ههیه.

به لام ئەو به رپیزانه که ده گه نه سه ر باسی جیا بونه وه و ته لاق له بیریان ده چیته وه که ژن تا داده ی نیوه به نیوه هاوبه ش و شه ریکی پیاده، هه چی پی ره وای نابینن بیجگه له ماره ییه

قهرزه که ی، هندی جار ژن پویه پرووی له وهش خراپتر ده بیته وه، کاتیگ ناچار و پروگیری ده که نه دست له هه موو مافه کانی هه ل بگریت تا له بهرانبه ردا ته لاق بدریت، یان نه وه بکات که به نارهوا ناو نراوه خودارین (الخلع)، که نه مهش داهینانیکی فیهی میژیی سته مکارانه یه.

خواوه ند مافه کانی ژنی ته نانه ت له کاتی جیابونه وه و ته لاقی پیش گواستنه وه شدا له بیر نه چووه و باسی کردون: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ اِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لِهِنَّ فَرِیضَةً وَتَمَتُّوهُنَّ عَلَی الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَی الْمُقْتَرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَی الْمُحْسِنِینَ * وَاِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لِهِنَّ فَرِیضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّا اَنْ یَعْفُوْنَ اَوْ یَعْفُوَ الَّذِی بَیْدَهُ عَقْدَةُ النِّكَاحِ وَاَنْ تَعْفُوْا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰی وَاَنْ تَنْسُوْا الْفَضْلَ بَیْنَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ﴾ البقرة/۲۳۶-۲۳۷، نه گهریش جیابونه وه پرویدا پیش نه وهی ماره یی دابین بکه نه، نه وا پیویسته له سه رتان بارته قای نیوهی ماره ییه که پیشکه ش به ژنه که بکه نه، مه گهر ژنه که خو ی دست له ماره ییه که ی یان ده ست له به شیکی هه ل بگریت، په روه رد گاریش سه رنجمان راده کیشت بز نه وهی که به جوانی ره فتار و هه لسوکه وت بکه ین و رینماییمان ده کات که چاکه و باشه ی یه کترمان له بیر نه چیت: ﴿وَلَا تَنْسُوْا الْفَضْلَ بَیْنَكُمْ﴾.

له بابته ی جیابونه وه و ته لاقدا ده گه ینه نه م پوخته یه ی لای خواره وه:

- وهك چۆن پیاو مافی داواکردنی ته لاق و جیابونه وهی هه یه، ژنیش هه مان نه و مافه ی هه یه، چوونکه ته لاق و برپاری جیابونه وه بریتیه له پیکه اتنی نه و دوولایه نه ی که گریه سته هاوسه رییه تیان پیک هیناوه، له سه ر هه لوه شاننده وهی نه و گریه سته.

- ته لاق دوو جاره و پرو نادات تا نه و دوو جاره ته وا نه بن: یه که میان دوا ی دابران و لیک دوور که وتنه وه (الایلاء) بو ماوه ی چوار مانگ، دووه میش دوا ی کوتایی هاتنی واده ی دیاریی کراو (العده)، نه گهر ته لاقی دووه م نه نجام نه درا، هه ردوو هاوسه ر ده توانن بگه رینه وه نامیزی یه کتر وهك نه وهی هه یچ پرووی نه دابیت و ته لاقی یه که میش نیسی پی ناگریت، بز نمونه:

سهرکه وتن و براوه بوونی تیمیکی فوتبال له پیشپرکییه کی کاسی جیهانییدا، سهرکه وتنه که ی دهیالیوت بۆ خولی دووهم، به لام ته گهر له خولی دووهمدا سهرنه کهوت، خو سهرکه وتنه که ی له خولی پیشوودا به سهرکه تن له کاسه جیهانییه که دا بۆی ته ژمار ناکریت، بۆیه ته مانیش ته و ته لاقه یه که مه یان له سهر نامینیت و ته گهر جاریکی تر کیشه که وته وه نیوانیان، ده بیته له دوورکه وتنه وه و دا برانی چوار مانگه که وه ده ست پی بکه نه وه و دواتر ته لاقی یه که م و دوا ی ته ویش ته لاقی دووهم.

- ته گهر ژنه که خوازیاری جیا بوونه وه بو، ته وا واده ی دیاری کرای بریتیه له سی تیکه وتن و پاک بوونه وه (ثلاثة قروء) و پیوسته له سهری بار داری و سکپریه که ی نه شاریتته وه (ته گهر هه یبو)، ته گهر سکپر بیت ته وا له و حالته دا مافی داوا ی جیا بوونه وه و ته لاق له دهس ده دات.

- ته گهر پیاوه که خوازیاری جیا بوونه وه و ته لاق بو، ته وا ژنه که ده توانیت کاتی واده دیاری کراوه که به سهر ببات که بریتیه له سی تیکه وتن و پاک بوونه وه، یان دانانی سکه که ی.

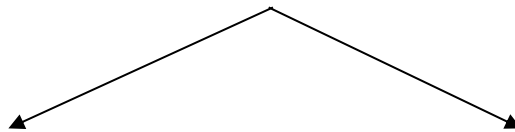
- له حالته تیکدا که ته گهر پیاوه که خوازیاری جیا بوونه وه بیت، ته گهر مالی هاوبه شی هاوسه ریبه تییان هه بیت، ته وا ته و ماله مافی ژنه که یه، ته گهر مالیشیان نه بیت، پیوسته له سهر پیاوه که شوینی نیشته جی بوونی بۆ دا بین بکات.

- پیاوه که هه چ شتیک وهر ناگریتته وه و له ژنه که ی زهوت ناکات که له کاتی پیکه وه ژیاناندا له ژیانه هاوبه شه که یاندا کردبیتی بۆ ژنه که ی، ته نها مه گهر له حالته تیکدا که له گریبه ستی هاوسه رگریبه که یاندا برکه یه که هه بیت باس له و باه ته بکات، یان ژنه که به خواستی خو ی ده ست له م مافه یان به شیکی هه ل بگریته، هه میشه ش ژنه که مافی هه یه له سامانی میرده که یدا و ده کریت ته م باه ته بگریته یاسا و ریساسازی بۆ بگریته.

جیابوننه و ته لاق پیویستی به کاتیکه که متر نه بیته له چوار مانگ و هندی جاریش ده گاته هوت مانگ، نه مهش به لگه یه له سهر گرنگی پیدا چونه وه به برپاره که دا تا برپاریکی بی ناوهرۆک و سه ریپی نه بیته، چونکه برپاریکه رووخان و له به ریبه که هه لوه شانی خیزان ده هی بیته به دوای خویدا و زۆریه ی کات مندالّه کان باجه که ی ده ده ن.

ماوه ته وه ئامازه به وه بدهین که ته لاق له حالته ی مولکولیه میندا بریتیه له هه لوه شاننده وه ی گریبه سته که ی نیوان دوولایه نه که، مافه کانی هه ر کام له و دوولایه نهش په یوه ستن به و برگانه وه که له گریبه سته که ی نیوانیاندا هاتوون، وه که ته وه ی یاسا به رکاره کان روونی ده که نه وه، وه که مافه کانی مندالی نیوانیان، نه گهر بیته، هه روه ها مافه کانی ژن و پیاهه که ش. واده ی دیاریی کراو (العدة) ی ژنه که ش بریتیه له پاک بوونه وه ی مندالان و ره جمی ژنه که.

په یوه ندیی نیوان ژن و میرد

په یمانی هاوسه رگریبی: له هه رکوی بیته
گریبه سستی ماره کردن (مولکولیه مین):
به یکل وشپوازی هه یه.
به پیی دابونه ریت و یاساکان شپوازی
زۆری هه یه، گرنگ ته وه یه له ره فتار و
په یوه ندییه ناپه سنده کان نییه.
ته نها له سهر داواکاریی و په سه ند کردن
دوه ستیت، به و واتایه ی که چه شنیکه له

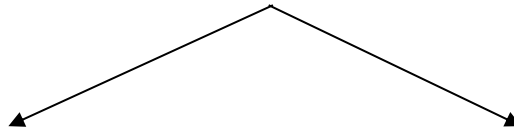
گریهست کردن، بهزاره کیی بیت یان به

نوسراو، بهرپر سیارییه ته که شی

بهرپر سیارییه ته کی کۆمه لایه تی

یان یاسایی پروته.

جیابوننه و ته لاق

گریهستی ماره کردن: هه لوه شاننده وهی

گریهسته که به پیی مهرجه کانی، یان یاسای بهرکار،

واده شی پاک بوونه وهی مندالذانه.

په یانی هاوسه رگریی:

- دووره په ریزی و دابران (ألایلاء)

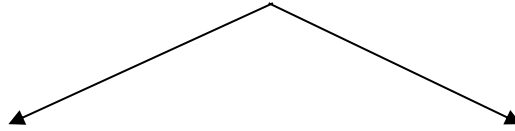
تهوپه ری بۆ ماوهی چوار مانگ.

- ته لاقی یه کهم وادهی دیاریی کراو

به دوایدا دیت، پاشان ته لاقی دووهم

دوای نهوه ته لاقه که ده بیته جیا که ره وه.

وادهی دیاری کراو (العِدَّة)

- سه بارهت بهو ژنه ی که خوازیاری جیا بونه وه نیه: - نایبیت نهو سک (حَمَل) ه ی هیه تی بیشاریتته وه.
- سه بارهت بهو ژنه ی که خوازیاری جیا بونه وه نیه: - نایبیت نهو سک (حَمَل) ه ی هیه تی بیشاریتته وه.
- ته گهر بیه ویت له ماله که ی خویاندا ده مینیتته وه.
- ته گهر مافی نه وه ی هیه پیداگری بکات
- تا واده (العِدَّة) که ی ته واو ده بیت، ته رکی پیاره که یه
- له سهر مانه وه ی، لانیکه م تا منداله که ی بیت:
- ته گهر مالیان نه بیت، شوینی نیشته جیبونی بۆ
- داین بکات، ده گوخت خۆشی بیته دروستی ژنه که ی ته گهر
- ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْنَ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ البقرة/ ۲۲۸،
- جینگه و ریگه ی تری نه بوو.
- له حاله تیگدا ته گهر سکی نه بوو ته وا عیده که ی

بریتیه له پاک بونه وه ی مندالدانی

له حاله تیگدا ته گهر ژنه که په یوه ندییه کی ریگه پینه دراو و حه شا هه لنه گری لی ئاشکرا بوو، مافه کانی له ده ست ده دات و راسته و خو ته لاق ده که ویت. ته گهر ته لاقی یه که میش رووی دابوو و دووهم رووی نه دابوو و دوا ی تیپه رپوونی واده (العِدَّة)، ئاشته وایی هاته ئاراوه و سه ری گرت، ته وا له بنه رته وه پرۆسه ی جیا بونه وه و ته لاق هه ل ده وه شیته وه و وه لا ده خریت و به هیچ شیوه یه ک ته و ته لاقه یه که مه بۆ جار یکی تر ته ژمار ناکریت، واته: وه ک ته وه ی نه بوو بیت.

بهشی سییه م

پۆشاک

(اللباس)

ده سپیک...

دهسته واژهی (اللباس - پۆشاک) مان به کار هیئاوه له باتیی دهسته واژهی باوی (حجاب)، یان له باتی ئه وهی که هه ندی جار پیی ده لئین: (الحجاب الشرعی)، چونکه وشه ی (الحجاب) هه شت جار له دابه زینراوی به جیدا هاتوه، له هه ر هه شت جیگه که دا نه دوور و نه نزیک هیه چ په یوه ندیه کی نییه به پۆشاکه وه، به لکو ئه وه دهسته واژانه ی که ئاماژه ده که ن به پۆشاک بریتین له: (الثیاب، الجلباب، الخمر)

ئه گه ر بیه گه ریینه وه بۆلای قاموسه کانی زمان، ده بینین که (حَجَب) به واتای داپۆشین و په رده پۆشکردن هاتوه و (حِجَاب) یش واته: داپۆشین، (الحاجِب) یش، واته: ده رگاوان، که رۆلی ریگرتن له چوونه ژوره وهی خه لک ده گپیت، هه روه ها (حِجَابَةُ الْكَعْبَةِ) به وکه سانه ده گوتریت که زیوانیی کابه ده که ن و سه ره رشتیی پاراستنی ده که ن، بۆیه هه رچی شتیك بوویه ریگر و جیا که ره وه له نیوان دوو شتدا، پیی ده گوتریت: حیجاب.

ئه وه ش که لهم ئایه ته دا هاتوه: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ...﴾ ﴿فصلت/ ۵﴾، مانای ئه وه ده گه یه نیت که: له نیوان ئیمه و تۆدا ریگریك هه یه.

منداله کان ده بنه ریگر له به رده م بردنی به شه میراتی دایکدا، واته: ده بنه ریگر له وه دا که دایک سییه ک ببات و به بوونی ئه وان به شی دایک له سییه که وه ده بیته وه به شه شییه ک، (الحاجبان) یش، به و دوو ئیسکه ده گوتریت که به سه ر چاوه وه و له پیش قژه وه ن.

ته گهر سه رنجی دابه زینراوی به جیش بدهین، ده بینین وشه ی: (حجاب) له م سووره تانه دا هاتوه:

به دارشته ی (حجاب):

۱- الأعراف ۴۶/۷ .

۲- الأحزاب ۵۳/۳۳ .

۳- ص ۳۲/۳۸ .

۴- فصلت ۵/۴۱ .

۵- الشوری ۵۱/۴۲ .

به دارشته ی (حجاباً):

۱- الإسری ۴۵/۱۷ .

۲- مریم ۱۷/۱۹ .

۳- المطفین ۱۵/۸۳ "لمحجوبون".

۱- ﴿وَأَدَايَ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ أَصْحَابِ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ الأعراف/۴۴، ثایه تی ۴۵ یش به دوایدا دیت که باس له ئاکاری سته مکاران ده کات... تا ریگه خو ش بکات بۆ ثایه تی دوا ی خو ی که ده فه رموویت: ﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَتَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ * وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَّا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ الأعراف/۴۶-۴۷.

له ره والی ثایه ته کانه وه تیده گه بین که (حجاب) ه که له نیوان خه لکی ناو به هه شت و خه لکی ناو دۆزه خدایه . رازی له م باره یه وه ده لیت: په رده که له نیوان به هه شت و دۆزه خدایه یان له نیوان

دوو دهسته که دایه، ثم په رده په ش ټو په رده به ناوبانگه یه که له م باسه دا ناوی هاتووه: ﴿يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَسِبْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ﴾ الحدید/۱۳، ته گهر بیشگوتريت: که ی پیویست به لیدانی ټو دیوار و شورایه ده کات که به هه شت له سه رووی تاسمانه کانه و هیه و دوزه خیش له خواری خواره و هیه؟ له وه لا مدا ده لاین: دووری یه کیکیان له وی تره وه ریگر نیبه له وه دا که جیا که ره وه و شورایه که له نیوانیاندا بیټ. اه.

تیش ده گه ی که ټو په رده و شورایه ده رگای هیه و نابیته ریگر له به رده م بینین و گه یشتنی ده نگدا، ته گهر نا چوڼ له گه ل ټو فه رموده ی خواوهند ریگ دیته وه که له هه مان سوره تدا ده لیت: ﴿وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ الأعراف / ۵۰؟ رازی ده لیت: تیبنوعه باس ده لیت: کاتیک خه لکی ټه اعراف بهره به هه شت بران، خه لکی ناو ټاگریش دوی ناو مید بوونیان، هیوایه کیان دیته وه به به ردا و به ته مای کرانه و هیه ده رویک دهن به پرویاندا و ده لاین: په روه ردا گارا تیمه له ناو خه لکی به هه شتدا خزم و که سی نزیکمان هه ن، ریگه بده با بیان بینین و قسه یان له ته کدا بکه یین، خواوهند فه رمان ده کات به به هه شت و ټه ویش ده له ریته وه و په رده له سه ر خو ی لا ده دات و خه لکی ناو دوزه خ سه یری خزم و که سه کانیان ده که ن له به هه شت و ده بینین له چ ناز و نیعمه تی کدان... تاد.

۲- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ الأحزاب / ۵۳.

رازی ده لیت: کاتیک خواهند ریگری کرد له خه لک که بچنه ماله کانی پیغه مبه ره وه، ئەوجا داواکردنی پیدایستی له مالباتی پیغه مبه بۆ خه لک بوو به کیشه، بۆیه دوا جار بۆی روون کردنه وه که خه لک ده توانن له پشتی په رده وه داوا و پرسباری خویان له خیزانه کانی پیغه مبه بکهن. ئەوهش که ده لیت: ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾، ئەوه ده گه یه نیت که چاو ریگه یه بۆ ناو دل، ئەگه ر چاو شتیک نه بینیت، دلش بۆی لی نادات، به لام که چاو شته که ی بینی ئەوجا ده شیت دل بۆی لی بدات یان نا، بۆیه دل له حاله تی نه بینینی چاودا، ئارامتر و پاکتره و روونیشه که که متر ئەگه ری تیوه گلانی هه یه.

رازی دریتزه به راقه ی ئایه تی دواتر ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ﴾ ده دات و ده لیت: خواهند پیوستی کرد له سه ر پیاوان له پشتی په رده وه داوا پیدایستییه کانیان بکهن، به لام ئایا بۆ پیاوانی جیانه کرده وه و بۆ نمونه: نه ی گوت: ﴿لَا جُنَاحَ عَلٰی آبَائِهِنَّ﴾؟ ئیمهش هه ر ئەوه ده لیتنه وه که خواهند گوتویه تی: ﴿فَسَأَلُوهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ﴾ فه رمانی کرد به گپانی په رده به رووی ژناندا، ئەمهش ناکریت بیجگه له و ریگه یه وه نه بیت که ژنان داپوشراو بن، بۆیه خۆداپوشین واجب و پیوست کرا له سه ریان.

پاشان فه رمانی کرد به پیاوان که به و شیویه هه لسوکه وت بکهن له گه ل ژناندا و لییان تیک نه دن و گپه لیان پی نه گپن و په رده کانیان لا نه دن، به لام بۆ باوک و کوری خویان گرفتیک له نارادا نییه بۆیان.

۳- ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ * إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ * فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ * رُدُّوَهَا عَلَيَّ فَنُفِّقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ ص / ۳۰-۳۳.

رازی ده لیت: له ئایه ته کاندایا ناو له وشه ی: ﴿حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ دا و هه روه ها له: ﴿رُدُّوَهَا﴾ دا، ده گونجیت بۆ لای (الشمس) بگه ریته وه، چونکه باس له شتیک ده کات که په یه وهسته به

خۆروه که تهویش بریتییه له وشه‌ی (الْعَشِيَّةُ)، ده‌شگونجیت پاناوه‌که بۆ لای ﴿الْصَافِنَاتُ﴾ بگه‌رپێته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌شگونجیت له قسه‌ی یه‌که‌میاندا بۆ لای خۆر و له دووه‌میشدا بۆ لای ﴿الْصَافِنَاتُ﴾ بگه‌رپێته‌وه، یان به‌ پیچه‌وانه‌وه، یه‌که‌م بۆ لای ﴿الْصَافِنَاتُ﴾ و دووه‌م بۆ لای خۆر.

خۆشاردنه‌وه و په‌نا بردنیش بۆ په‌رده، له‌تایه‌ته‌که‌دا و به‌لای رازییه‌وه، بریتییه له گوم بوون له چاو.

٤- ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ فَاَعْمَلْ إِنَّا عَامِلُونَ﴾ فَصَّلَتْ / ٥.

رازی ده‌لێت: (أَكِنَّةٌ) کۆی وشه‌ی (كِنَانَةٌ) یه و بریتییه له‌و کیسه‌یه‌ی که تیری تی ده‌خریت. (الْوَقْرُ) یش بریتییه له‌و قورسییه‌ی که ده‌بیتته‌ رینگر له‌به‌رده‌م بیستندا. (الْحِجَابُ) یش بریتییه له‌و شته‌ی که ده‌بیتته‌ رینگر له‌به‌رده‌م بینندا. ته‌وه‌ی که ده‌لێت: ﴿وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ واته: له‌نیوان ئیمه‌و تۆدا په‌رده‌یه‌که‌هیه. به‌هیزتره له‌وه‌ی ته‌گه‌ر بیگوتایه: (وَبَيْنَنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ - نیوان ئیمه‌و تۆ په‌رده‌یه‌که‌)، چونکه وشه‌ی (الْحِجَابُ) له قسه‌ی یه‌که‌مدا هه‌موو ته‌و پانتاییه ده‌گریتته‌وه که له نیوان (بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ) دا هه‌یه و هه‌یج به‌شیک له‌و پانتاییه نامینیتته‌وه که خالی بیت و ته‌و په‌رده و (الْحِجَابُ) نه‌یگریتته‌وه.

٥- ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيُّ حَكِيمٌ﴾ الشوری / ٥١.

٦- ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ الإسراء / ٤٥.

پێویسته بیشزانین خۆ ته‌و که‌سانه‌ی که باوه‌ریان به‌رۆژی دوا‌یی نه‌بوو، پێغه‌مبه‌ریان ده‌بینی و گویشیان له‌ ده‌نگی ده‌بوو.

رازی ده لیت: ته گهر و ابووايه پیویست بوو بیگوتایه: (حَجَابًا سَاتِرًا). ده شلیت: وه لام به لای منه وه له م چند پروه وه یه:

یه که م: مه به ست له و پرده و حیجابه چه شنه پرده یه که که خواوه ند له چاویاندا دروستی ده کات و ده بیته ریگریان له بینینی پیغه مبهردا، ته و پرده یه ش چه شنه پرده یه کی شاراویه که که س نای بینیت.

دووه م: ده گونجیت به و پرده یه بگوتریت: (مَسْتُور - داپوشراو) چونکه خویشی داپوشهری هیه، وه ک چون به شتیکی شیدار ده گوتریت: (مَرطوب - شیدار)، یان به که سیک که ترسابیت ده گوتریت: (مهول - ترسلینیشتوو).

سییه م: وشه ی (المستور - داپوشراو) نای کاریکراوه به واتای (المستور - داپوشهر) که نای بکهره، ته مهش له ناو عهره بدا باو و بهریلاوه.

"... پرده که بریتیه له مؤرک له سه ر دلیان، مؤریش بریتیه له ریگریک که ریگه ی لی گرتن هه ست به جوانی و واتاکانی قورنان بکن، مه به ستیش له و پرده داپوشراوه ته و مؤر یه که خواوه ند دروستی کردوه و داویه تی له سه ر دلیان".

۷- ﴿وَأذْكَرُ فِي الْكِتَابِ مَرِيَمَ إِذْ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا * فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ مريم / ۱۷، ۱۶.

رازی ده لیت: پاشان خواوه ند پرونی کرده وه که مه ریهم به دور له خزم و که سه کانی پرده یه کی گپراوه ته وه، وا دیاره که دور نه که وتوه ته وه لییان، به لکو خوی به دیواریک یان جیا که ره وه یه ک داپریوه له خزم و که سه کانی و پرده یه کی گپراوه له نیوان خوی ته واندا.

۸- ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ﴾ المطففون / ۱۵.

رازیی دەلیت: ھاوھەلان ئەم ئایەتەیان وەك بەلگەییەك دەھێنایەو لەسەر ئەوێ كە باوەرداران خواوەند دەبینن، بەلام تاوانباران و درۆزنان نابینن، چونكە ئەگەر وانەبوايە، تايبەتمەند کردنی باوەرداران بە بینینەكە هیچ سوودیکی نەدەبوو.

ھەرۆھا ئەو تايبەتمەند کردنە بریاردانێکی تریشی تێدایە، ئەویش ئەوێە كە ناوی پەردەئە لە بواری وادە و ھەرەشەدا لە كافران ھیناوە، ئەمەش ئەوێ دەگەییەنیت كە ئەم ھەرەشانە باوەرداران ناگرنەو.

موعەتەزلەكان دەڵین: لەو پۆژەدا كافران لە سۆزی پەروەردگار بیبەش دەبن، نەك لە بینینی.

قازی عەبدوڵجەببەاریش دەلیت: بوونی ئەو پەردەئە مانای نەبینین ناگەییەنیت، ھەندێ جار دەگوتریت: پێگویی كرا لە فلانەكەس بۆ بینینی ئەمیر و كاربەدەست، بەلام ئەو كەسە دواتەر كاربەدەستەكە دەبینیت.

لەم سۆنگە و پوانگەییەو وای دەبینن كە دەستەواژەئە (الباس - پۆشاك)، دەستەواژەئە كی ورد و واتادار ترە لە دەستەواژەئە (الحجاب) و گونجاوترە لەگەڵ دەستەواژە و چەمكەكانی تری دابەزینراوی بەجێدا.

لەراستیشدا ئیمە (ھەرچەندە بەوردیش سەرنجماندا) نەمانتوانی ھۆكاریك بدۆزینەو بۆ توورەبوونی ئەو بەرپێزانەئە كە بەھۆی قسەكانی ئیمەو لە كتیبی (الكِتَاب وَ الْقُرْآن - قراءۃ مُعَاصِرَة، بَحْثُ "لِبَاسِ الْمَرْأَةِ") دا كردبوومان لە بارەئە حیباب و پۆشاكی ئافرەتەو كە توورە بوون لیمان، ھەرۆھا لەوێش تینەگەشتین كە توورەبوونی كەسانێك چۆن وایان لی دەكات بتوانن ھەندێ قسە ببەستن بەدەمی ئیمەو كە نەمان كردوون، لەوێش تینەگەشتین كە ھەلچوونی كەسانێك چۆن وایان لی دەكات لە لایەك چا و پێشەن لە ھەندیك قسە و بۆچوون و نووسینەكانی ئیمە و بیانكەن بەژێر لیوھو و لەلایەكی تریشەو ھەندیك لە قسەكانی ئیمە

له رهوال و سیاقه که بیان دابرن و تیشکیان بجه نه سهر و لیمان گه وره بکهن، هه ندیکیشیان کویرانه و به شیوهی چاولیگه ریی قینی خویان بریژن به سه زماندا، به بی تهوهی هه ندیک خویان له گه ل نووسینه کاماندا ماندوو بکهن و لییان بخویننه وه.

ئیمه که هه رچه نده گومانان نییه له وهی که تهو که سه هه لچوو و تورانه ناتوانن تیبگه ن، به لام گومانان له وه هه یه که خومان نه مان توانیبیت وه ک پیویست گوزاره و ته عبیر له بۆچوونه کانی خومان بکهین، چونکه تهو په راویزه که مهی که ئیمه ته رخمانان کردوو بۆ دهرپین و گه یاندن و گواستنه وهی بیرورا و بۆچوونه کامان و ته م پرۆزه به رینه، له کتیبی (الکتاب و القرآن) دا، وای ده خواست هه ندی کورت کردنه وه بکهین و به پوختیی بابه ته که بجهینه روو، بۆیه بابه ته که کورتیه کی ناباش و زیانبه خشی لی که وته وه و نه توانرا مه به سه ته که وه ک خوی و به پروونی بجهینه روو، به لام زۆر به پروونی تهو بناغانه مان خستوه ته روو که خومان هه نگاویان لیوه هه لده گرین له باره ی تیگه یشتن و تیروانینمانه وه بۆ پۆشاک ی ئافرهت و حیجاب، که بریتین له:

یه که م: بناغه ی زمانه وانیی که بریتیه له لادان و باوه رنه بوون به هاو واتایی (اللائترادف) له واژه کانی دابه زینراوی به جیدا، بۆ نمونه: به لای ئیمه وه، (الثوب) جیایه له (اللباس)، هه روه ها (السوأة) جیایه له (العورة)، به هه مان شیوه (البعل) جیایه له (الزوج)⁽¹⁾، وه (الخلد) جیایه له (الدوام)، و (البقاء) یش نایبته (الاثنان).

ته م دیدگایه بناغه یه که و له خویندنه وه ماندا بۆ دابه زینراوی به جی پابه ندی ده بین، پیویسته ته وه ش بزاین که له خویندنه وه ی پیشووماندا، به بی تهوهی به خومان بزاین و له ژیر کاریگه ریی تهو که له پوره دا که باوه ری به هاو واتایی وشه و ناوه کان (الترادف) هه یه، ئیمه ش

⁽¹⁾ سوپاسی به بریز (رضوان دوابی) ده که یه که ناگاداری کردینه وه له جیاوازی نیوان هه ریه که له: (البعل) و (الزوج).

جیاوازیمان نه کردوو له نیوان (البعل) و (الزوج) دا و له ویوه هندی تیکه ل کردن له دهره نجامه کائماندا رووی داوه.

دووهم: دهسته بژیر کردن، ههروهك چون ژماره یهك گوته و دهسته واژهی ناساندنی هاوبهش ههیه بۆ ناساندنی یهك شت، وهك (الأبيض، الحسام، المهند) كه ئەمانه ناو و تاییه تمه ندیی جیاوازی بۆ شمشیر، زۆریکی تریش هه ن كه ههریه كه یان ژماره یهك و اتا له خو ده گریت، بۆیه ده بییت بۆ تیگه یشتن له مانا و واتای دهقی تاییه ته كان و حوكمه كانیان، یه كیك له و دهسته واژانه هه ل بژیرین. خواهند ده فهرموویت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ الأعراف/ ۲۶.

لیژهدا خواهند له باره ی پۆشاکیکه وه ده وییت كه داییه زاندوو بۆ نه وهی ئاده م و ناوی ناوه پۆشاک ی پارێزکاری (لباس التَّقْوَى)، مه به ستیش له ناردنیدا دا پۆشینی نه شیواوییه كانه. كه واته: ئەو پۆشاک ی پارێزکارییه كامه یه؟

ئه گهر له رووی راستییه وه بیخوینینه وه و سه یری پۆشاکیش بکه ین، ئەوا بریتییه له:

۱- یه كه م پۆشاکیک كه خواهند داییه زاند و نه وهی ئاده م بۆ دا پۆشینی خو یان له به ریان كرد.

۲- ئەو پۆشاکه تاییه تانه ی كه له كاتی نوێژ كردندا له به ر ده كرین.

۳- ئەو پۆشاک و زریپۆش و پیداو یستیانه ی كه له كاتی شه په كاندا جه نگاوه ره كان له به ریان ده كهن و به کاریان ده هیئن.

به لام ئە گهر به شیوه ی مه جاز بیخوینینه وه و سه رنجی پارێزکاری و (التَّقْوَى) بده ین، ئەوا بریتییه له:

۱- باوه رداری (الإیمان).

۲- کردهوی چاکه.

۳- شهرم و حهیا.

ئه مه بیجگه له وهی که واتا و مانای تریش هه لده گریت و هک: پاگیزه گی و یه کتاپه رستی و ره و شتی جوان و دلئاوایی و دامه زراویی. سی و اتاکه ی یه که م و ده سپپوه گرتن و باوه پربوون پییان، قسه ی په پیره وانی پروکار بینه کان (أهل الظاهر) ه، پیشه وایب نوچه زم پی وایه: ئه گهر تیگه یشتن له گوته و دهسته وازه که له سه ر شیوه ی راستیی خو ی ده ست بدات، ئه وایه ریگه نادریت به وه رگرتن و کاریکردنی واتا و مانا مه جازیه کان.

سی مانا مه جازیه که ش و باوه پربوون و کار کردن پییان، قسه و برپاری پیشه وایانی تری غهیری پروکار بینه کان، پۆشاک ی پارێزکاری به لای (قه تاده و سه ددی و ئیب نوچه ریر) سه وه و به لای ئیب نوچه باسی شه وه، بریتیه له: کردهوی چاکه، به لای (مه عبه د) ی شه وه بریتیه له: شهرم و حهیا.

پروون و ئاشکرایه که هه ریه ک له پیشه وایان له ریزی مانا و اتاکاندا، مانا و واتایه کی دیاریکرای هه لبژاردوه و پی و ابووه دهسته وازه که (لباس التقوی) ئه و واتایه ی مه به سه ته. پروون و ئاشکراشه که ده سه ته بژیر کردن و هه لبژاردنی و اتاکان له راقه و لیکنانه وه ی ئایه ته کانی دابه زینرای به جیدا کاریکی پیویسته و نکو لپی لی ناکریت، نه ک کاریک بیت و که سانیک خو یان په پیره وایی لی بکه ن، به لای ده بینین ئه گهر ئیمه له جیگه ی خویدا په پیره وایی لی بکه یین، و هک تۆمه ت ده دریتته پالمان و لیمان گه و ره ده کریت.

هه لبژاردن به لای ئیمه وه جیایه له هه ره مه کییه ت و پیمان وایه له سه ر بناغی زمان و ژیری و عه قلا نییه ت و راستانن و هه ستاوه و بونیاد نراوه، بۆ نمونه: ئه گهر پۆشاک ی پارێزکاری (لباس التقوی) وایه تیگه یین که پۆشاکیکه و له کراسیک و پانتو لیک پیک هاتوه، ئه وایه

تایه ته که راستاندن و (مِصْدَاقِيَّة) تی خوئی و پاشان عه قلا نییه ته خوئی له سه ر دا که وت و واقع له ده دست ده دات. ئەو هه لَبْژاردن و دهسته بژیر کردنه ش له سه ر بناغه ی ئەوه ی که پیشینان گوتوو یانه، به لای ئیمه وه بایه خی نییه.

سییه م: له باره ی جیا کاری کردنه وه له نیوان: حه لال و حه رام، فه رمان و ریگری، چاک و خراپیشدا. حه لال کردن و حه رام کردن تایه تن ته نها به خوا وه نده وه، چونکه حه رام داگرنده و هه تا هه تاییه، حه لالیش ره ها و به رفراوانه. فه رمان و ریگری کردنیش گری دراون به خوا و پیغه مبه ره کان و په یامه ی نه کانیه وه، هه ردوو کیشییان په یوه ستن به کات و شوینه وه و ملکه چن له به رده م خواسته ناچار که ره کان (الضَّرورات) دا، اته: زه رورات ریگه به ریگری لیگراو (المنهیات) هکان ده دن، نه ک به حه رام کراوه کان.

ریگه پیدان و قه ده غه کردنیش به هه مان شیوه له ده سه لاتنی خوا و پیغه مبه ران و په یامه ی نه کانی و کار به ده ستان و په رله مان و راپرسیدایه (أهلُ الحُلِّ وَالْعَقْد).

چاک و خراپ (الحُسْنُ وَالْقُبْح) یش، هه ریه ک لهو ده سه لاتانه ی سه ره وه چ هه موویان پیکه وه یان هه ریه که یان به جیا، حوکمیان به سه ردا ده دن و حه زی تاکه که سیی هه ر تاکیکیش ده توانیت حوکمیان بدات به سه ردا. ئەمه بناغه و بنه مایه که ئیمه هه میشه له خویندنه وه مادا بو تایه ته کانی ته حکام ره چاوی ده که یین، له م سه ربه نه شه وه، بو نمونه: قسه ی ئەو که سه ره ده ده که ینه وه که پیی وایه: په یامه ی نه دن ده سه لاتنی حه لال کردن و حه رام کردنیان هه یه، چونکه له وه ده ترسین بیسه ر و وه رگر تووشی تیکه ل کردن و سه رلیش یوان ببیت و ئاگای له وه نه می نیت که: په یامه ی نه دن ته نها ئەوه حه لال ده که ن که خوا وه ند له ریگه ی نیگا وه حه لالی کردوه و ته نها ئەوه ش حه رام ده که ن که خوا وه ند له ریگه ی نیگا وه حه رامی کردوه، هه روه ها هه ر په یامه ی نیک کاتیک ئیجته یهاد و لیگولینه وه ده کات، ئەوا لیگولینه وه و ئیجته یهاد که ی ته نها له پیگه که ی خویه وه یه وه ک یاساساز و موشه ریعیگ بو سه رده مه که ی خوئی، اته:

ئىجتىھادەكەى پەيوەستە بەكات و شوینەو و مۆركى فەرمان و رېگىرى لەخۆ دەگریت بۆ زەمىن و زەمانەكەى خۆى، نەك مۆركى حەلال کردن يان حەرام کردن، چونکە پەيامهتەن سەربەخۆ و لەدەرەوئى پەراوى خواوەندەو، نەحەرام دەکەن و نە حەلال دەکەن.

چوارەم: دامالینى بەرگى پېرۆزى لێ کەلەپوور، لەم سەربەنەو تێدەگەین کە هەرچى بەرھەمى مەرۆف بێت، وەك چۆن بۆى هەى راست بێت، ئاواش بۆى هەى هەلە بێت، هەرەوھا بۆى هەى لى تىكچوون و بېرچوون رووى دا بێت تىايدا، بۆیە دەست دەدات تاوتووى بکرىت و قسەى لەسەر بکرىت.

پینجەم: دامالینى بەرگ و ئاکارى بېهەلە و پەلەبى و پېرۆزى لێ کەسایەتییەکانى نىو کەلەپوور، چونکە بېگەردى و دوورى لێ هەلە و پەلە، تەنھا تايبەتەندى خواوەند و پىغەمبەرەكەى تى، ئەویش تەنھا لێ چوارچىوئى پەيامەكەيدا، نابىت و لەرووى لۆجىكیيشەو رینگەى پى نادرىت و ناگوئجىت بەهەر هۆ و بیانوویەكەو ئەم ئاکار و تايبەتەندى بکیشین بەسەر کەسىكى تردا.

پرسى پۆشاکى ئافرەت، پرسىكى كۆنە و دەگەرپتەو بۆ قۆناعى پىش نووسینەوئى مېژوو و هەرکەس تاوتووى ئەم باسە بکات و بەدواداچوونى تىدا بکات، سەرنجى ئەو دەدات کە هەمیشە ئەم پرسە لێ کەلەپوورى كۆندا پەيوەستە بەپرسى هەلە یەكەمەكەو کە هاوشان و هاوکاتە لێ گەل پرسى دەست پىکردنى قۆناعى بە مەرۆف بوون (الأئسنة) و، مەبەستىشمان لێ قۆناعى ئەنسنە، سەرەتای ئەو رەگەزە مەرۆفایەتییەى کە خاوەنى ریشەى کى بەشەرىبە، ئەمەش لەرپىگەى پىوکردنى رۆحەو بەبەرىدا. تەنانەت دابەزىنراوى بەجى خۆشى ئامازەى بۆلای ئەم پەيوەندىبە کردو، وای داناو کە داپۆشىنى جەستە بەلای ئادەم و هاوسەرەكەىو لەبەهەشتەكەدا، ئەو کاتە بوو کە عەرەت و شەرمگەيان بۆیە کتر دەرکەوتوو و ئاشکرا بوو لایان کە ئەو بەشە لێ جەستە پەيوەستە بە زایەند و جنسەو،

واته: دواى شهوى كه له بهرى دره خته قه دهغه كراوه كه يان خوارد، راقه و ته فسیره كانى نيؤ كه له پووريش ريك شه مه ده ليين.

خواوه ند ده فهرموويت:

- ﴿فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ * وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ * فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ...﴾
الأعراف / ٢٠-٢٢.

- ﴿فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَى * فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى﴾ طه / ١٢١-١٢٢.

شه گهر له رينگه شه شوينه وار و پاشاوانه شه كه ليين به جيماره سه رنجي تايينداريه پيشووه كان بدهين، دهيين شه بابه شه بهرپشه و پله شه جياواز رهنگدانه شه هيه له ناو كه له كانى سومه ريه و بابليه و ناشووريشدا، شه چيروكه قورثانييه شه كه له تايه شه كاني سوره شه الأعراف دا هاتووه و تيايدا باسكراوه كه شه مرؤقه شه له نير و مييه كه شه په شه سه ندووه، شه بهرپر سه له هه شه يه كه مه كه. به لام پاش تپه رپووني كات، دهيين شه تايينداريه كونانه بهرپرسياري شه تاوانه يان خستووه شه شه ستوي شه نها نيره كه شه كه له دواي لافاوه كه شه ژياني هه تاهه تايي دوراندووه، چونكه له ميوه و بهرى دره خته قه دهغه كراوه كه شه خواردووه. ^(١)

جاريكي تريس دهيين وهك نامازهمان پي كرد، چيروكه كه له گهل تايه شه كاني سوره شه الأعراف دا ريك دپته شه، كاتيک شه يتان شه نها رووي له نادم كرد بو تاوانه كه. به لام سه رنجي

^(١) حسين العردان، المرأة العربية في الدين والمجتمع، دار الأهلبي، ١٩٩٦، ص ١٦، نقلاً عن وول ديورانت، قصة الحضارة، ج ٧،

ئوه دهدهین که راویوچوونی ئه و ئاییندارییه کۆنانه له پرسى هه له یه که مه که دا نوینه رایه تیی کۆمه لگه کانی مینه سالاری ده که ن و ره گدانه وهی ئه و حاله ته ن، له سه ره تای میژووی سۆمه ریدا کۆمه لگه ی باو، کۆمه لگه ی دایکایه تیی و دایک سالاری بوه، دواى ئه و قۆناغه گۆراوه و له سه رده می بابلی و ئاشوورییه کانا بوه به کۆمه لگه یه کی نیرسالاری و ده سه لاتى ره های باوک، فرمانرهبوایی و حوکمرانی پیاویش له رووی ره وشتیی و یاسایی و کۆمه لایه تیی و ئابوورییه وه جیاوازه له حوکمرانی ئافره ت. ^(۱)

له ئاییندارییه فارسییه کانیشدا - زه رده شتی و مانه وی و مه زده کی -، سه ره رای ئه وهی که تۆمه تی هه له یه که مه که یان نه خستووه ته ئه ستۆی ئافره ته وه، به لام ئافره تیان وه که هه بوویکی ناپیروز داناوه و پیویسته له سه ری روپۆش و ده مامکێک بدات به سه ر ده م و لووتیدا بوئه وهی هه ناسه کانی ئاگره پیروزه که پیس نه که ن. دواتر له کۆمه لگه فارسییه کانا ئه م روپۆش و ده مامکه گۆردرا و بووبه پارچه په رۆیه کی دامانگیر و ژن له به ری ده کرد و له سه رییه وه تا پیی داده پۆشیی به و پۆشاکه، به لام ئه م پۆشاکه تاییه ت بوو به ژنه ئازاده کان و ژنانی مالباته بهرز و خاوه ن پایه کانی نیو کۆمه لگه وه و ژنانی کۆیله و نۆکه ر و خزمه تکار و ته نانه ت ژنانی ئاساییش بۆیان نه بوو ئه و چه شنه پۆشاکه بیۆشن. ^(۲)

له وانیه هه ر ئه مه ش بناغه ی که لتووری پۆشاکى عبا (الشادور) بیته، به تاییه ت له ئیران و عیراقد، ههروه ها بناغه ی چه مک و تیگه یشتنی جیاکاریی کردنیش بیته له نیوان پۆشاکى ژنی ئازاد و ژنی ناتازاد و کۆیله دا، که تا دواى سه رده می پیغه مبه رایه تیی و سه رده می ده وه له تی عه ره بیی و نیسلامی مابوویه وه.

^(۱) هه مان سه رچاوه ی پیشو لاپه ره ۱۸.

^(۲) هه مان سه رچاوه ی پیشو لاپه ره ۲۷.

ثاییندارییه هندیه کانیش - فیدی، بهراهیمی، بوزی - وهك ثاییندارییه فارسی و رافدییه کان، ژن به بهرپرس نازانن له هه له یه که مه که، به لام باوه پریان وایه کاتیك خواوهندی بهدی هیئنه میینهی بهدی هیئاوه، لهو پارچه و سه ره پارچه سهخت و توندوتولانه بهدی هیئاوه، که له دوی بهدی هیئانی پیئاوه، لهو پارچانه له پیئاوه زیاتر توندوتول و چرتر بوونه تهوه^(۱)، لهویوه پییوست کراوه له سه ژن، که خزمهتی سهرداره کهی (هاوسه ره کهی) بکات، وهك تهوی خوایهك بیټ، ههروه ها لهو فورمه ثاییندارییانه خویندن و تاوتویکردنی پهراوه کانی دانایی و فهلسه فه و ثایینیشیان قهدهغه کردوه له ئافرهت.

له **ماهه بهاراتا** دا هاتوه که: "ته گهر ژن پهراوه کانی **فیدا** بخوینیت، تهوه نیشانهی سه ره له دانی لادان و گهنده لیه له ولاتدا". لهم دوا بیانه شهوه هه ندیک له ثایینه هندییه کان خوداپوشینیان سه پاند به سه ژناندا و تیکه لایی کردنیشیان لی قهدهغه کردن، ته نانهت، **بوزا**، زور دودول و پارا بووه له وهدا که ثایا ریگه بدات ژنان ببنه په پیرهوی ثایینه کهی یان نا. له گفتوگو که یدا له گهل **ئانه ندا** ی ئاموزایدا، هاتوه:

ئانه ندا: گه وره م، چۆن هه لسوکه وت و رهفتار بکهین له گهل ئافره تاندا؟

بوزا: سه پریان مه که.

ئانه ندا: ئهی ته گهر ناچار بووین سه پریان بکهین و پروانین بویان؟

بوزا: لهو حاله ته دا، قسه و گفتوگو بویان له گهلدا مه که و مهیان دوینه.

ئانه ندا: ئهی ته گهر تهوان ئیمه یان دواند و قسه یان له گهلدا کردین؟

بوزا: لهو حاله ته شدا ئاگات له خوت و ههسته کانت بیټ و به وریاییه وه هه لسوکه وت بکه.

^(۱) هه مان سه رچاوهی پیئشو، لاپه ره ۲۹.

لەوانەیه ئەم ئامۆژگارییانە بۆ ئامۆزاکەکان تا ئەندازنیکی زۆر رێک بێتەوه لەگەڵ دید و تیروانیی هەندیک لە مەشایخەکانی ئایینی ئیسلامدا لەبارەى ئافرەتەوه.

ئایندارییه فرعه و نییه کانی، هەلۆیستیان لەبارەى ئافرەتەوه جیاوازه لە هەلۆیستی هەموو ئەو ئایین و ئایندارییانەى که باسمان کردن، ئەویش بەهۆی ئەو سەردهمی دایکایەتی و دایکسالارییهوه که تا ئیمپراتۆرییهتی ناوهراستیش درێژ بووبوییهوه و هاتبوو. رەچەلکی مندال دەدرایه پال دایکەوه، تەنها ئافرەت بۆی هەبوو خاوەندارییهتی سامان بکات و تەنها ئەویش میراتی دەگرت لەمردوو، پێگە و پلەیهکی بەرزیشی هەبوو لە کۆمەلگەدا که جیاوازیبوو لە هەموو کۆمەلگە کۆنەکانی تری وەک کۆمەلگەى رافدی و فارسی و هندی، لە کۆمەلگەى سەردهمی فرعه و نەکاندا، ژنان دەهاتنە بازار و بازرگانیان دەکرد و پیاوهکانیان لەمالهوه دەمانهوه و خەریکی رستن و چنن دەبوون. بۆیه هیچ مایهى سەر سوپمان نییه کاتیک لەسەر بەرده نووسه کانیان ناوی ژنانیکی وەک کلیوباترا و نەفرتیتی بینین، هەر وهه بینین که رەمسیسی سیپهم شانازی بکات بە ژنەوه لە شانشینیی و ولاتە کهیدا، "ژن لەو کۆمەلگەیهدا بۆ هەر جیکهیهکی بویستایه دەرۆیشت و هەردوو گوێچکهشی بەدەر وهه دەبوون و کهسیش کاری بەسەریهوه نەبوو و بۆی نەبوو دەست بینیتە رێگەى" (۱).

بۆیه چاوهروان کراوو که سیکی وەک ماکس میلەر قسه لەسەر ئەم حالهته بکات و بلیت: "هیچ گەلیک نە کۆن و نە نوێ وەک دانیشتوانی چۆمی نیل پلهوپایهی ژنیان بەرز رانهگرتوه".

(۱) هەمان سەرچاوه، لاپهه ۳۵.

دەچىنە سەر باسى ئافرەت بە لای ھەردوو گەل و مىللەتى جوو و گاوردەو، بەو پىيەى كە يەك ئايىنن، چوونكە تا سەدەى سىيى زايىنىش گاورياهتیی و مەسىحییەت بە پىپر و دەستەپەكى نۆيكەرەو دادەنران لە ناو پىپر و دەستەكانى ناو جولەكەدا.

ئافرەت لەو كۆمەلگەى دایكایهتیی و دایكسالارییەدا كە تا سەردەمە سەرەتاییهكانى جولەكایهتیش ھەر برەوى ھەبوو و بەركاربوو، ھەموو ئەو تايبەتمەندیی و دەسھاوردانەى ھەبوو كە لە كۆمەلگە كۆنەكاندا ھەیبوون، بەلام دواى بالادەست بوونى كۆمەلگەى باوكایهتیی و نىرسالاریی، زۆربەى ئەو تايبەتمەندیی و دەسكەوتانەى لەدەستدا.

ھەرچەندە تانیستاش لە كۆمەلگەى جولەكایهتیدا پالدانى رەچەلەك ھەر بۆلای دایكە، بەلام ئافرەت گۆراوہ بۆ پارچەپەك لەشمەك كە سامان و مولكى پیاوہ، شایهتى دانى يەك پیاویش بەرانبەرە بە شایهتیی سەد ئافرەت، ئەگەر ژن بروت بۆ نوپۆژکردن، نابیتە تەواوکاری ئەو رۆژەپە كە لە راپەراندنى درووشمە ئايىنىيەكان پىويستە (سەرنجى ئەمە بدە و بەراوردى بكە لەگەل ئەو قسەپەى فىقھزانەكاندا كە لەبارەى نامادەبوونى ئافرەتەوہ لە نوپۆى ھەينیدا كروويانە)، ھەرودەھا بەراوردى بكە لەگەل ئەو دلخۆشپەى باوكدا كە لە ئايىندارییە فارسىيە پىشووہكاندا ھەبووہ، كاتىك مندالئىكى نىرینەيان بوويىت، يان لەگەل ئەو حالەتى نىگەرانیی و نارەزايەتییەدا كە لەكاتى بوونى مندالكى مپینەدا نواندوويانە ^(۱).

ھەموو ئەمەى كە رابورد، ھاوشان و رپك دیتەوہ لەلایەك لەگەل ئەو نووسین و تۆمارانەدا كە پیاوہ ئايىنىيەكان نووسىويانە و، لەلایەكى تریشەوہ لەگەل ئەو دارپشتنەوہ نوپیانەدا كە كراوون بۆ تەورات لە سەدە يەك لەدواى يەكەكاندا تا بپیتە "پەيمانئىكى كۆن" لە كتیبى پىرۆزى مەسىحیى و گاوردەكانى ئەم سەردەمەدا.

^(۱) ھەمان سەرچاوہ، لاپەرە ۲۶.

خهریکه بلیم ده توانین به دلنیا بییه وه بلین: جوله کایه تیی یه کهم لایهن بوو که هه له یه که مه که یه خسته ته ستوی ثافره ته وه، دواتر گاوارایه تییش شوینیان که وت له وه دا، هه موو ته وانه شیان که باوه رپیان به بانگه وازه که ی محمه د هینا، له گه لا خویناندا ته و چه شنه تیگه یشتن و تیروانینه یان سه باره ت به ثافره ت گواسته وه بو ناو بانگه وازه تازه که. ته مهش راقه و لیکنانه وه ی ته و دزه کردنه مان بو دکات که چون چیرۆکه ته وراتییبه کان له باره ی سه ره تای دروو ستبوونی بوونه وه و هه له یه که مه که وه دزه یان کرد و خزیرانه ناو زوربه ی کتیبه کانی ته فسیری دابه زینراوی به جیوه، ته مه سه ره رای ته وه ی که هیچ به لگه یه که له دابه زینراوی به جیدا نییه، به لگه و تامازه بیته بو ته و چیرۆک و لیکنانه وانه.

چیرۆکه که له سفر التکوین سیحاحی سییه م، ثایه ته کانی ۱ - ۱۹ دا به دریتی هاتوه و ده لیت:

"وكانت الحية أحيى جميع حيوانات البرية التي عملها الرب الإله، فقالت للمرأة أحقاً قال الله لا تأكلا من كل شجر الجنة، فقالت المرأة للحية من ثمر شجر الجنة نأكل، وأما ثمر الشجرة التي وسط الجنة فقال الله لا تأكلا منها ولا تمسها لئلا تموتا، فقالت الحية للمرأة لن تموتا، بل الله عالم أنه يوم تأكلان منه تنفتح أعينكما وتكونان عارفين الخير والشر، فرأت المرأة أن الشجرة جيدة للأكل وأنها بهجة للعيون وأن الشجرة شهية للنظر، فأخذت من ثمرها وأكلت وأعطت رجلها أيضاً معها فأكل، فانفتحت أعينهما وعلما أنهما عريانان، فخاطا أوراق تين وصنعا لأنفسهما مآزر، وسمعا صوت الرب الإله ماشياً في الجنة عند هبوب ريح النهار، فاختمت آدم وامرأته من وجه الرب الإله في وسط شجر الجنة، فنادى الرب الإله آدم وقال له أين أنت، فقال سمعت صوتك في الجنة فخشيت لأني عريان فاختمت، فقال من أعلمك أنك عريان، هل أكلت من الشجرة التي أوصيتك أن لا تأكل منها، فقال آدم المرأة التي جعلتها معي هي أعطتني من الشجرة فأكلت، فقال الرب الإله للمرأة ما هذا الذي فعلت، فقالت المرأة الحية أغرتني فأكلت، فقال الرب الإله للحية لأنك فعلت هذا ملعونة أنت من جميع البهائم ومن جميع وحوش البرية، على بطنك تسعين وتراباً تأكلين كل أيام حياتك، وأضع عداوة بينك وبين المرأة وبين نسلك ونسلها، هو يسحق رأسك وأن تسحقين عقبه، وقال للمرأة تكثيراً أكثر

آلام حبلک، بالوجع تلدین اولاداً، إلی رچلک یکون اشتیاقک وهو یسود علیک، وقال لآدم لأنک سمعت لقلول امرأتک وأکلت من الشجرة التي أوصیتک لا تأکل منها ملعونة الأرض بسببک، بالتعب تأکل منها کل أيام حیاتک، وشوکاً وحسکاً تنبت لک وتأکل عشب الحقل، بعرق وجهک تأکل خبزاً حتی تعود إلی الأرض التي أخذت منها، لأنک تراب وإلی تراب تعود" (انتهی الاقتباس).

به پیی ئەم دەقانه چوونکه ئافرهت هۆکاری سه ره کیی بووه بۆ پزاندنی تووردهیی و نه فرهتی خواوهند به سه ره ماره که و ئاده م و زه ویشدا، پیویست کراوه له سه ره ئافرهت که وهک ده رپرینی ناره زایی، نابیت نه دهنگی و نه سه ری بهرز بکاته وه، دواي شه وهش خواوهند بریاریدا پیاو سه ره وره بیت به سه ره ئافره تدا. ئیتر له تیروانیی کۆمه لگه وه ئاسایی ده بیت که: "ئافرهت تالتر بیت له مردن و خۆی و دلێشی بیته داو و ته له بۆ خه لک، دهسته کانیشی بینه کۆتوبه ند، که سی چاکه کار به یارمه تیی خواوهند لیی ده رباز ده بیت. خراپه کاریش گه رۆده ی بیت" سفر الجامعه ٧، ٢٦.

بۆیه پیویست بوو له سه ره ژنی جووله که ئەم نهنگیه ی له ژیر په رده یه کدا داپۆشیت.

هه رچه نده گاواریه تیی له بانگه وازه یه که مه که یدا زۆر ئاسانکار تر بوو له به رانه به ئافره تدا، چوونکه په یامی ک بوو بۆ کۆی خه لک، نهک ته نها بۆ نه وه ی ئیسرائیل، په یامی ک بوو بۆ نیر و بۆ می به یه کسانیی، په یامی په یامه یان و رینماییه کانیان و راو بۆ چوونی پیاوه ئاینیه کان، ئافره تیان بیبه ش کرد له هه موو شه و مافانه ی که ده ی توانی به ده سیان به یینیت. بۆل س ی په یامه یان له په یام و نامه ی یه که میدا بۆ خه لکی کورنوس، ده لیت: "ده مه ویت بزانه سه ری ئافرهت پیاوه و سه ری پیاویش مه سیحه و سه ری مه سیحیش خواوه نده".

قدیس ترتولیان یش له باره ی ئافره ته وه ده لیت: "ده رگای شه ی تانه بۆ ده روونی مرۆف، پی شیلکه ر و هه لوه شینه ره وه ی یاساکانی خواوه نده، شیوینه ری وینه ی پیاوه که له سه ره شیوه ی خواوهند دروست کراوه".

هەر وەها بە پێی رێنماییەکانی پیاوێ ئایینیەکان و کەنێسە لە قۆناغەکانی دواییدا، پێویست بوو لەسەر ئاڤرەت لە مالهۆه بێنیتەوه و لە کەنێسەکانیدا چرکەیی لێوه نەیهت و بێدەنگ بێت، چونکە لە کەنێسەدا قسەکردن بۆ ئاڤرەت رێگەیی پێ نادریت (ئەمە بەراورد بکە لە گەڵ ئەو بۆچوونە فێهێیدا کە دەلیت: دەنگی ئاڤرەت عەرەتە)، ئەگەر ویستیشی فێری شتێک بێت، دەبێت پرسیار لە مێردەکەیی بکات، وە دەبێت سەری داپۆشیت. بەلام پیاو نابێت سەری داپۆشیت چونکە وێنەیی خواوەندە.

لە کۆتاییدا دێنە سەر باسی هەلومەرجی ژیانی ئاڤرەت لە کۆمەلگەیی عەرەبییی پیش سەردەمی پێغەمبەراییەتی و بە پێغەمبەر بوونی محەمەددا، ئەو کۆمەلگەییە کە لە تێکەڵەییە کە لە جوولە کە و گاوور و بت پەرست پێک هاتبوو، بەهۆی جوولەیی بازەرگانیسەوه لە ناویدا، کۆمەلگە کە خالیی نەبوو لە کەمایەتیە نەریتی و فارسی و... تاد.

کۆمەلگەیی ئەوکاتی عەرەبییی پیش سەرھەلانی سەردەمی پێغەمبەر، دابەش بوو بەسەر حێجاز و نەجد و ناوچەکانی تری نیوچە دورگەیی عەرەبیدا و درێژ دەبوویەوه بەرەو باشوور تا دەگەشتە یەمەن، هەر وەها بەرەو باکوور دەکشاتا و لاتانی شام و بەشێک لە عێراقیشی دەگرتهوه. بەشی زۆرینەیی نەوهکانی ئەم کۆمەلگەییە لە چوارچێوەیی هۆز و تیرە و پێکھاتەکانی خێزاندە لە بیابان و دەشتەکان و چەن شارێکدا دەژیان کە شارەکان رۆلی بازاری جێگیریان دەگیرا بۆ کۆمەلگە کە. بۆیە سروشتیی بوو هەلومەرجی ژیانی ئاڤرەت و مێنە لە شارەکاندا جیاوازیی لە دەر و دەشت و بیابانەکان، هەر وە ک ناسایی بوو لە هەردوو بەشە کە کۆمەلگە کەدا (شار و بیابان)، تێروانیی خەلکە کە بۆ ئاڤرەت و مێنە، بکەوێتە ژێر کاریگەریی هەندیک لە پاشماوی ئەم ئاینیان ئەو ئاین و ئاییندارییەوه. بەلام ئەوهی بۆ لیکۆلەر روون دەبیتەوه ئەوهیە کە هەلومەرج و دۆخی ژیانی ئاڤرەتی ئازادی عەرەبیی لە کۆمەلگەیی عەرەبییی پیش سەرھەلانی سەردەمی پێغەمبەراییەتی محەمەددا، سەرھەری ئەو دابوونەریتانەیی لە بواری هاوسەرگیری و تەلاق و جیابوونەوه و میراتگرتن و حێجاب و

تیکەلاویي لەگەڵ پیاوان و ھەلبەستوانی و بەشداریی کردن لە گفتوگۆکانی بواری سیاسەت و ھوکمرانیدا ھەبوون، بەلام ھەر ھیشتا لە ئاستیکی بەرز و بەشکۆدا بوو.

ئافرەتی عەرەبیی بیابان نشین، بەگوینەدان بە ئایینی خۆی و خزم و کەسەکانی، ھەر ئازاد بوو لە ھەلبژاردنی ھاوژین و میردی خۆیدا، ئازاد بوو لە ھەلبژاردنی بژاردەى تەلاق و جیابوونەویدا، ئەگەر بەپێی گریبەستی نیوان خۆی و میردەکەى، بریاردان لەدەستیدا بوو، تەنھا گۆزینی دەرگای خێوەت و چادەرەکەى بەس بوو بۆ ئەوێ میردەکەى لەکاتی گەرانەویدا تى بگات کە ژنەکەى بریاری جیابوونەوێ داوہ لەگەڵیدا. پاشایەکی وەک بەلقیس و زنوبیا و شاعر و ھەلبەستوانیکی وەک خەنسا و کاهنیکی وەک زەرقا لەیەمامە و داناو ھەکیمیکی وەک جەھینە، نمونەى ئەو شکۆمەندییەى ئافرەتن لەو کۆمەلگەیدەدا. ھەندیک لە تیرە و ھۆزەکان بەناوی دایکیانەوہ ناو دەرنا، وەک: ئومەییە و غەزییە و مەزییە و، ھى تریش زۆر بوون.

لەلاکەى تریشەوہ دەبینن ھەندیک دابونەریت سەریان کیشاوتە ناو ئەو کۆمەلگانەوہ، وەک خوو و نەریتی زیندە بەچال کردنی مێینە و چەند شیوہیەکی ھاوسەرگرتن کە دواتر وازیان لى ھینان، وەک: ھاوسەرگیری (المقت) و ھاوسەرگیری (الضیمن) و ھاوسەرگیری (الشغار) و جیابوونەوہ و تەلاقى (الظھار) و شیوازەکانی دابەش کردنی میرات، وەک بەمیراتگر دانانی جەنگاوەران و بیبەش کردنی ژنان و مێینە کەم تەمەنەکان، بەلام ئەم نەریتانە لەلایەکەوہ لە ھەموو بەشەکانی کۆمەلگەى عەرەبییدا باو و کاریپێکراو و بەرکار نەبوون، لەلایەکی تریشەوہ بەو شیوہ بەربلاو و ناشیرن و نەشیاوہ نەبوون کە فیکھزانەکان بەحسابی خۆیان بۆ دەرخستنی چاکایەتی ئىسلام و بەگوتەى ئەوان بۆ دەرخستنی گەورەیی ئىسلام، وینایان کردوون.

رقلیبونوه و بیزاریی له هاتنه دنیای میینه له کومه لگه ی نیرسالاری عهره بییدا به به لگه ی تم نایه ته بیگومان هه بووه: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ النحل/ ۵۸، زینده به چال کردنی کچانیش به به لگه ی تم نایه تانه بیگومان هه بووه: ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ التکویر/ ۸، ۹. به لام تم زینده به چال کردنه ی کچان، گشتیی نه بووه، چونکه ته گهر گشتیی بویه له کومه لگه کانی نه فامییدا میینه یه کمان نه ده بیینی و تنهها له نیرینه کان پیک ده هاتن، تمه بابه تیکه داکه وت و واقع و هه واله کانی ناو میژوو رهد و پوچه لی ده که نه وه.

دوچار تم کاروانه ی که به ناو میژوودا گرمانه بهر، ده مانگه یه نیتته سه ر باسی هه لومه رچی ئافره ت له نیسلامدا و، پۆشاک و حیجابی ئافره ت له لایه که وه بهو شیوه ی که له دابه زینراوی به جی و سونه تی پیغه مبهردا هاتووه، له لایه کی تریشه وه بهو شیوه یه ی که فیه زانه کان لینی تیگه یشتوون و له دوای سه رده می پیغه مبهروه جیبه جیان کردووه.

چیروکی هه له یه که مه که له دابه زینراوی به جیدا له سی جینگه دا هاتووه:

- ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ * فَازَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ البقرة / ۳۵ - ۳۶.

- ﴿وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ * فَسُوسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ﴾ * وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾ * فَدَلَاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ رَقِّ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنهَكُمَا عَنْ تَلْكُمَا الشَّجَرَةَ وَأَقلُّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ الأعراف / ۱۹ - ۲۲.

«فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى * إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى * وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى * فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى * فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لُهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿ طه / ۱۱۷ - ۱۲۱ .

به تیپرامانه وه سه رنجی تم چه ند خاله ده دهین:

۱- نه به تاشکرا و نه به ناتاشکرا هیچ نامازیهک نییه به لگه بیته له سه ر شه وهی که شه کرداره ی ئاده م و هاوسه ره که ی له به هه شته که دا کردوویانه، تاوانیکی جهسته یی و زایه ندیی بیته، وه که هه ندیک له گپرانه وه ته وراتییه کان ده بیلین.

۲- هیچ شتیکی نییه به لگه بیته له سه ر ناوی هاوسه ره که ی ئاده م، نه که هه ر له م ئایه تانه دا، به لکو له هه موو ئایه ته کانی دابه زینراوی به جییدا شتی وا به دیی ناکهین، ناشزانین که ئاین و ئاینندارییه کانی تریش له کوپوه شه ناوه یان هیناوه و دزه شی پی کراوته ناو ته فسیره کانه وه. خوزگه لیکو له ریکی بواری زمان، دوا ی ئیمه گرنگیی به م بابه ته ده دا و شه په یوه ندیییه ی ده دوزیییه وه که هه یه له نیوان ناوی هه ووا له لای راقه کاره عه ره به کان و ناوی ئیفا یان ئیوا به لای فه ره نسیییه کان و ئینگلیزه کاوه.

۳- هه له یه که مه که له دابه زینراوی به جی و ئایه ته کانی سوره تی البقرة و الأعراف دا، تاوانیکه ئاده م و هاوسه ره که ی پیکه وه کردوویانه، ههروه ها له ئایه ته کانی سوره تی طه دا ته نها ئاده م تاوانه که ی ته نجام داوه، له هه ر سی جیگه که شدا به فیت و وه سوه سه ی شه یتان بووه.

۴- هیچ شوینه واریکی کوله کوپره یان مار یان هه ر شتیکی تر له هه موو ئایه ته کانی دابه زینراوی به جییدا نییه که په یوه ندیی راسته و خو، یان ناراسته و خو ی هه بیته به بابه تی سه ره پیچییه یه که مه که وه.

۵- لهو بههشته دا که ئایه ته کان باسیان لیوه کردوو و ناویان بردوو، هیچ کراس و پۆشاکیک له پوری راستیی و حقیقه تهوه بوونی نییه، هه موو ئه وهی که ئایه ته کان باسی لیوه ده که نه ئه وهیه که ئاده م و هاوسه ره که ی شه رمگه ی یه کتیریان بینیوه و شه رمگه یان ده رکه وتوو: ﴿وَطَفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾. واته: په لاماریاندا له گه لای بههشته که یان پیچا له خۆیان هوه.

ئهم سه رنجه ی کۆتایی به تاییه ت ده سمان ده گریت بۆ لای چهن د ئایه تیک که خوا وه ند له سورته ی الأعراف و له دوای باسی ئاده م و هاوسه ره که ی و دره خته که وه باسی کردوون و ده فه رموویت: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ * يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الأعراف / ۲۶ - ۲۷، چونکه بهو په ری پرونی و ئاشکراییه وه هه له یه که مه که و ده رکه وتنی شه رمگه کان و گه ران به دوای شتیکدا بۆ خۆدا پۆشینیان، په یوه ست ده کات به یه کتره وه (سه رتا به گه لای ناو بههشته که و دواتریش به پۆشاک)، تا دوا جار بگاته ئه و پۆشاکه ی که خوا وه ند دایه زاند بۆ نه وه ی ئاده م تا شه رمگه یانی پی داپۆشن. له لاپه ره کانی راپوردو دا ئاماژه مان کرد بۆ ئه وه ی که هه رکه س بیه ویت تا وتوی و به دوادا چوون و لی کۆلینه وه بکات له باره ی پۆشاکه ی ئافره ته وه له په یامی محمه دیدا، پیویسته له و پۆشاکه وه ده ست پی بکات که بووه هۆی داپۆشینی شه رمگه ی نه وه کانی ئاده م به گشتیی، تا گه شته حیجاب و جیلباب و خیماری ژنان به تاییه تی، خوا یاریت ئیمه ش له لاپه ره کانی داهاتو دا هه ر ئه و کاره ده که یین.

۱- پۆشاک - الباس

ل، ب، س، بناغیه کی درووسته و به لگه یه لهسه ر په رده گپران و داپوشین. ته گهر ودریشچه رخیته سه ر حقیقه ت و پرووی راستیی، به لگه و تامازه ده بیت لهسه ر پۆشاک و جل (الباس و اللبوس)، وهك ئەم ئایه تانه:

- ﴿وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ﴾ الكهف/ ۳۱.

- ﴿يُحَلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ فاطر/ ۳۳.

- ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ﴾ الأنبياء/ ۸۰.

به لām ته گهر ودرچه رخیته سه ر مه جاز، تهوا به لگه و تامازه ده بیت لهسه ر لیک تالان و تیکه ل بوون (البس و اللباس)، وهك ئەم ئایه تانه:

- ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ البقرة/ ۴۲.

- ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ الفرقان/ ۴۷.

- ﴿أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ البقرة/ ۱۸۷.

- ﴿فَإِذَا قَهَّ اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ النحل/ ۱۱۲.

ئایا ده کریت لهو (الباس) سه که ئایه ته که تامازه ی پی ده کات، له پرووی راستیی و حقیقه ته وه لیبی تی بگهین، یان له پرووی مه جازه وه؟

ئیمه وا ده بینین ئایه ته که ته وهی تیایه هانمان ده دات تا لایه نی مه جازیی هه لبتیرین له وشه ی (الباس) دا. خواوه ندیش ده لیت: شاده م و هاوسه ره که ی دوا ی ته وهی شه رمگه ی یه کتریان بینی، خه ریک بوون له گه لای به هه شته که یان ده پیچا له خویانه وه (طه ۱۲۱، الأعراف ۲۲)،

واته: پیشترووت بوون، پاشان له پرووی راستیی و حهقیقه ته وه، پۆشاکیکیان پینچا له خویان له گه لای به هه شته که، به لام خواوه ند، لیرده دا ده لیت: شهیتان پۆشاکه که ی ئاده م و هاوسه ره که ی له به ریاندا دامالی تا شه رمگه یان نیشانی یه کتر بدات (به پیی ئایه تی ۲۶ ی الاعراف)، واته: کاتیک شهیتان دلهر اوکه و پارایی بۆ دروست کردن بۆ ئه وه ی ئه وه به شه ی جهسته یان که درنه ده که وت لیانه وه، بۆیان ده ربخات، له و کاته دا له پرووی راستیی وه پرووت نه بوون، ئه مه ش ئه گهر و ابیت قسه یه که مه که ی هه ل ده وه شینیتته وه، حاشا بیت له خواوه ند که قسه و ده سته واژه کانی دژبه یه ک بن و یه کتر هه لوه شیننه وه. ئه و دژبه یه کییه ش ته نها له و ریگه یه وه لاده چیت که لیرده دا مانای وشه ی (اللباس)، له پرووی مه جازییه وه وه ربگرین، ئه مه ش ئه و تیگه یشتنه یه که ئیبنوعه باس و ئیبنوجه ریر و قه تاده و کهسانی تریش بۆی رۆشتوون.

پرسیکی تریش ئه وه یه که دانانی واتای مه جازیی له (اللباس) دا، و امان لی ده کات له واتای ئه و پۆشاک ی پاریزکاری (لباس التقوی) یه ش تیگه یین که له ئایه ته که دا ناوی هاتبوو، چونکه ناگو نجیت پۆشاک ی ته قوا، له پرووی راستیی وه پۆشاکیک بیت.

لیرده دا ناماژیه کی تیشک ئاسا هه یه ئاراسته مان ده کات بۆ ئه وه ی له وشه ی (اللباس) دا لایه نی مه جازیی هه لبریزین، ئه ویش بریتییه له وشه ی ﴿وَرِيشَا﴾. سه عله ب و ئیبنولته عرابیی ده لین: ریش (ریش) هه موو ئه و شتانه ده گریته وه که مرؤف پینان ده ژیی، له پیداو یستی و مال و سامان و خواردن و خواردنه وه، کۆی ئه و ناوه ش ده بیته (ریاش). عوسمانی کوری عه فانیش به شیوه ی کۆ ده یخوینده وه. ده چینه سه ر باسی وشه ی (السواة) که له ئایه ته کاند هاتوه.

۲- شهرمگه - السوأة

(السوأة) ش وهك (اللباس) وایه، واته: پروویکی راسته قینه و پروویکی مه جازی هیه. روه راستیه که ی، مانای ناباشی و خرابی ده گه یه نیت، وهك له شوینه واردا هاتوه: "سوأة ولود خیر من حسناء عقیم"، واته: ناشیرینیک مندالی بییت باشتره له جوانیک مندالی نه بییت. واتای گه ری و به له کیش ده گه یه نیت: ﴿وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ طه/۲۲، ئەمەش قسە ی جاحزە بە لای زەمە خشە ریبیەو. لەسەر پرووی مه جازیش، واتای شوینی شهرمگه له جهسته دا ده گه یه نیت که نابیت دەرکه ویت، لەم سۆنگه یه شهوه، گوتراوه ئامازیه بۆ ئەندامی زاوژی ژن و پیاو، چونکه له دەرکه وتیندا نیگه رانی و خراپه ی لی ده که ویته وه. ههروه ها واتای ئاورووچوون و واتای که لاکیشی لی ده گیریت، وهك پازیی له تهفسیره کهیدا له باره ی ئەم ئایه ته وه گوتوو یه تی: ئەو مانایه ده دات: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سُوءَ أَخِيهِ﴾ المائدة/۳۱.

جاریکی تریش لایه نی مه جازی هه لده بژیرین بۆ مانا و واتای وشه ی (السوأة) به و شیوه ی که له ئایه ته که دا هاتوه، چونکه ئیمه له پۆشاکدا و امان دانا که ئاده م و هاوسه ره که ی پیش دله راوکه و وهسوه سه که ی شهیتان و خواردنی به ری دره خته ریگری لی کراوه که، پرووت و بی پۆشاک بوون. ئەگەر لی ره شدا وشه ی (السوأة) به واتای پرووی راستی ئەندامی زایه ندیی و شهرمگه ی ژن و پیاو تیبگه ین، ئەوکات ره خنه گریکیش مافی خۆیه تی بلیت: ده ی خو ئەندامی زایه ندیی هه ردووکیان پیش سه ریچی کردنه که ش هه ره هه بوون و له دەرکه وتیشیاندا گرفتیک له ئارادا نه بووه، چونکه هه ستی شهرمه ساری له کاتی دەرکه وتنی شهرمگه دا، هه ستیکی کۆمه لکارییه و مرۆڤه گه ره له چۆله وانیدا و ته نها بییت، به دەرکه وتنی شهرمگه ی تووشی ئەو شهرمه سارییه نابی. خواوه ندیش به ده سنیشانکراوی پرووی ده کاته وه که دەرکه وتنی شهرمگه له چاوی هه ریه که له ئاده م و هاوسه ره کهیدا، دوا ی سه ریچییه که و

خواردنی بهری درهخته که بووه، ئەمەش لەگەڵ ئەوەدا رێک نایهتەوه که پێش رووداوه که رووت بووبن، مەگەر تەنها لەو حالەتەدا که پشت بە واتای مەجازیی وشە که بەستین. هەرۆک چۆن ئیبنوعەباس و قەتادە لە پیناسە (لباسُ التَّقْوَى) دا، وای بۆچوون که بریتییە لە کردەوی چاکە، ئیمەش لیڕەدا و لە پیناسە و شە (السَّوَأَةُ) دا، وای بۆ دەچین بریتییە بێت لەو کردەوی چاکە که پەردە لەسەر لادان و ئاشکرا کردنی زیان و خراپە دەگەیهنێت بە مرۆق، بەتایبەت ئەگەر کەسە که لە تۆبەکاران و خاوەنی وێژدانیکێ زیندووی باوەرپدار بێت وەک ئادەم و هاوسەرەکی. بۆیە جەخت دەکەینەوه لەسەر ئەوەی که لە کتیبی (الکتاب و القرآن - قراءة معاصرة - بحث البَشَرِ وَالإِنْسَانِ) دا گوتومانە: ﴿فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوَاتُهُمَا﴾ بریتییە لە رەفتار و کردەوی خراپ، نەک ئەندامی زایەندی و جنسی.

پرسیاریک لە بەردەماندا ماوەتەوه که ناتوانین خۆمانی لێ لابدەین، ئەویش ئەوەیە که ئەگەر پشت بە واتا مەجازییەکی وشە (اللباس) بەستین و (السَّوَأَةُ) ش مەجاز نەبێت، ئەی بۆچی ئادەم و هاوسەرەکی پەلاماری گەلاکانی بەهەشتەکیان دا و خۆیان پێ داپۆشی؟ دەلێین: دەگەرپێنەوه بۆ هەردوو نایەتەکی سورەتەکانی (الأعراف و طه) و دەبینین خواوەند دەلێت: ﴿فَاكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ ئەوەش بەبیر دێنێنەوه که راستەوخۆ پێش ئەم هەوالە، رووبە ئادەم گوتووین: ﴿إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى * وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى﴾ طه/ ۱۱۸ - ۱۱۹، سەرنجی ئەوەش دەدەین که پیتی (و) لە ﴿وَطَفِقَا﴾ دا نامرازی تێهەلچوونەوه (الاستأنافية) یە، هیچ شتیکێ تێدا نییە که نامازە بێت بە پەيوەندییەکی هۆکاری یان پەيوەندییەکی هاوبەشیی لە نێوان دەرکەوتنی شەرمگە و خۆداپۆشیندا بەگەلاکان.

خواوەند ئادەم و هاوسەرەکی لە بەهەشتەکی نیشتهجێ کرد، که لەوی نە برسییەتی بوونی هەبوو (بوونی بهری درهخته و شکانییەکان) نە رووتیی و نە تینوویەتی، چونکە ئاو بوونی هەبوو، هەرۆهە پێویستیان بە سیبەریش نەبوو و داوای تێبوونیشی نەدەکرد، چونکە

ھەمیشە تیر بوو، داوای پۆشاکیشی نەدە کرد چونکە لە ڕووتییە کەیدا ھەستی بە ھیچ شەرمەسارییەك نەدە کرد (بۆیە ڕەحمەت لەو کەسە کە گوتوویەتی: باوەردار ڕووت نییە ھەرچەندە پۆشتەش نەبیّت، کافریش داپۆشراو و شاراوە نییە ئەگەر پۆشتەش بیّت)، داوای شکاندنێ تینوویەتی ناکات چونکە بەھۆی زۆری ئاوەوە تینووی نابیّت، داوای سیبەریش ناکات چونکە سیبەر ھەیە و گەرماش عەزیەتی نادات... ھەموو ئەمانە بارمتە و پەییوەستن بە یەك پرس و بابەتەووە کە بریتیە لە گوێراپەلێی فەرمانی خواوەند بە نزیك نەکەوتنەووە لە درەختە کە. بەلام لەبنەرەتەووە خواوەند مەرۆقی بەشیوہیەك بەدی ھیناوە کە ھەم زۆر شتی لەبیر دەچیت و ھەم لاوازیشە، سەرپێچییە کە ئادەمیش لەم خەسلەتانەووە سەرچاوەی گرت، بەلگەش لەسەر ئەمە ئەم ئایەتە: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَتَسِيٍّ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طە/ ۱۱۵.

بەلام کاتێک ئادەم سەرپێچیی پەرورەدگاری کرد، سەرگەردان بوو، خۆی و ھەرکەسیشی لەگەڵدا بوو، ھاتە دەرەووە بۆ دەرودەشت و ڕووتەنیی، ئەگەر ھەول نەدات و ئیش نەکات، برسیی و تینووشی دەبیّت و بەمەبەستی خۆپاراستن لە سەرما پێویستیشی بە پۆشاک دەبیّت، ھەرەھا بۆ خۆ پاراستن لەگەرماش پێویستی بە سیبەر دەبیّت و پێویستی بە کارکردن و ھەولدان و خۆماندووکردنیش دەبیّت (فەشقی)، لێرەدا چەمک و تیگەیشتنی ماندوو بوون (الشقاء) بۆ ڕەگەز ھاتووە، چونکە لەکۆمەلگە دایکایەتییەدا، ئافرەت لە پیاو زیاتر کار دەکات. لە بۆچوون و دیدی ئیمەدا، ھۆکاری خۆداپۆشینە کەیان بە گەلای بەھەشتە کە، ھەلسوگەوتییکی مندالانە سەرەتایی بوو کە ھەستیان بە گوناھ کردووە، کاتێک گوناھە کە بۆ ڕوون بوویەووە (تیگەیشتن لە گوناھ و سەرەتای دەرکەوتنی چەمکی ویژدانی مەرۆقی) ھەولێ خۆشاردنەووە دا، ئەویش بە ھۆی لەخۆو پێچانی گەلای بەھەشتە کە، وەك ئەوێ بە خۆ شاردنەووە کە بیەویت گوناھە کەشی بشاریتەووە.

ئەو قسە یەش کە دەلیت: تێوە پێچانی گە لاکان بۆ داپۆشینی ئەندامی زاوژی و شەرمگە بوو، لای ئیمە بایە خێکی نییە، چونکە دەرکەوتنی شەرمگە و دەر خستنی ئەندامی زاوژی لە روو پاستییە کە یەو خۆی لە خۆیدا کاریکی بە سروشت نە شیاو و لە رووی ژیریشەو بە خراپ دانراو، لە سەر رووی هەموو ئەمانە شەو شەرم کرن و هەست کردن بە تاوان و گوناھ، کاتێک دەبیّت کە کەسە کە لە ناو نەدیکی کۆمە لایە تییدا بیّت و ناو نەدە کە کەسانی تریش لە خۆ بگریت، نە کە لە بەهەشتیکی زەمینیی یان ئاسمانییدا کە هیچ کەسی تری تیدا نەبیّت.

ئەگەر ئادەم لە نیو کۆمە لگە یە کدا بوایە کە خە لکی تریشی لە خۆ بگر تاییە، واتە: تەنھا نە بوایە، ئەمە ئەو ی دەگە یاند کە بە شەریبەت پێش ئادەم لە سەر زویدا هەبوون و ئادەمیش یە کەم درووست کراو دەبوو کە دەچوو قۆناغی ئەنسەنە و بە ئینسان بوونەو (Homosabiens - أإصتفاء)، لە نیو کۆمە لکی زیندەو وەریدا دەبوو کە بریتی بوون لە بە شەر (بَشَر) (Homorectus)، لەو حالە تە شدا شتێک نییە ناوی شەرمگە و نە شیاوی و بیژراو و نە خوازاو بیّت. ئەمەش پێک بە کرداریی ئەو دەگە یە نیّت کە پروت بوو و لە خۆو پێچانی گە لاکانیش هە لسو کەوت و رەفتاریکی مندا لانی سەر تایی هەست کردن بە گوناھ بوو. بۆ یە لە بارە ی ئادەم و هاوسەرە کە یەو خاوەند گوتوویە تی: (أبویکم) و نە یگوتووە (والدیکم)، چونکە ئادەم باوک (الأب) (بە واتای پەر وەرشیار) ی مرۆ فە، نە ک باوک بە واتای با یە لوجیی (والد البَشَر) کە بە شەریبەت لە وەو کە و تیبێتە وە.

قورئان لە سی نایە تدا باسی (الحِجَاب، الجِلْبَاب، الحِمَار) ی کردووە ^(١)، یە کە میان بریتی یە لە نایە تی حیجاب، پە یو نە دیی تەنھا و بە دیاری کراوی بە ژنانی پێغە مبەرە وە هە یە، نە بە راستە و خۆ و نە بە ناراستە و خۆ ئامازە ی تیدا نییە کە پە یو نە دیی بیّت بە ژنانی با وەر دارە وە، نایە تە کەش ئە مە یە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ

^(١) ئەم بڕگە یە مان وەر گرتووە لە بەرێز حسین العودان، المرأة العریبە فی الدین و المجتمَع، دار الأھالی، ١٩٩٦، لاپەرە ٨٠ -

نَاطِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿الأحزاب/ ۵۳﴾.

سیوتیش له تفسیری الجلائین دا گپراویه تییه وه، هۆکاری دابه زینی ئایه ته که شه وه بو وه که: کاتیک پیغه مبهه زینه بی کچی جه حشی ماره کرد، خه لکیکی بانگیشته کرد و خه لکه که دوای نان خواردن دانیشتن و له نیو خویندا قسه یان ده کرد، وه بلی ئاماده بوون بۆ هه لسان و رویشتن و نه شده روشتن، که ئەمە ی بینی خۆی ههستا و هه ندی خه لکیش له گه لیدا ههستان، سی که سیان دانیشتن و دواتر نه وانیش رویشتن، منیش هاتم (گپراوه که له سه زاری نه نه سی کوری مالکه وه یه) البخاری/ ۴۱۷، هه وایم دا به پیغه مبهه که روشتون، هاته ژوره وه، منیش چوم تا بچمه ژوره وه، په رده یه کی له نیوان من و خویدا گپرایه وه، خواوند ئایه ته که ی دابه زاند.

له گپراوه یه کی تریشدا، له عایشه ی هاوسه ری په یامه ی نه وه، له باره ی هۆکاری دابه زینی ئەم ئایه ته وه، ته به رانی هیئاویه تی، عائشه گوتویه تی: "من له گه ل پیغه مبهه ردا بووم و پیکه وه له ده فریکی گه ورده دا خواردنمان ده خوارد، عومه ر تیپه ر بوو، پیغه مبهه بانگی کرد و دهستی کرده خواردن له گه لماندا و په نجه ی به ر په نجه ی من که وت، گوتی: ئەه ئه گه ر به گوپی منی بکر دایه له باره ی ئیوه وه، کهس ئیوه ی نه ده بینی، ئیتر ئایه تی حیجاب دابه زیی". له سییه م گپراوه شه دا، له ئیبنوعه باسه وه له باره ی دابه زینی ئەم ئایه ته وه، گوتویه تی: "پیاویک چوه لای پیغه مبهه و زۆر دانیشتن، پیغه مبهه سی جار هاته دهره وه بۆ شه وه ی شه و پروات، به لām نه روشت، عومه ر هاته ژوره وه و به ده موچاویدا ههستی به توره یی کرد، بۆیه به پیاوه که ی گوت: له وانیه پیغه مبهه رت نیگه ران کردیبت، پیغه مبهه ریش گوتی: سی جار ههستام بۆ شه وه ی شه ویش شوینم که ویت و ههستیت، به لām وای نه کرد، بۆیه عومه ر گوتی:

ئەى پەيامهين ئەگەر پەردەيهەکت بکيشايه باشتەر بوو، چونکە ژنهکانى تۆ وهک ژنانى تر نين، ئەمە بۆ دل و دەروونى ئەوانيش باشتەر، تیتەر ئايهتى حىجاب دابهزىي."

رێگرێکرن له خواستن و مارهکردنى ژن و هاوسەرەکانى پيغه مبهەر له دواى خۆيهوه، له باسى هۆکارەکانى دابهزىنى ئەو ئايهتەشەوه هاتوو: هەواڵ گەشتەوه به پيغه مبهەر کـه پياويک - ئەگەر زۆره تەلحەى کورپى عوبەيدولا بوييت - گوتويەتى: ئەگەر پيغه مبهەر بمریت، دواى خۆى من فلانه ژنى ماره دەهەم، بۆيه ئايهتەکە دابهزىي و فرمانى کرد به قەدەغەکردنى خواستن و مارهکردنى ژنانى پيغه مبهەر دواى خۆى.

ئيمه لايه نيکی زۆر گرنگ لەم ئايهتەوه دەبينن، ئەويش ئەوهيه: کاتيک باسى حىجابى کردوو ناوى ماله کانى پيغه مبهرى له پيگهى پيغه مبهرايه تيبى (النبوّة) وه وهک فيرکاريى ناوى هيناوه، کاتيکيش مارهکردنى ژنهکانى پيغه مبهرى له باوهرداران حەرام کرد، ئەم باسى له پيگهى پەيامهينى (الرّسالة) وه ناو هيناوه: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجَّاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ الأَحْزَاب/ ٥٣.

ئايهتى دووهميش که ئايهتى جيلبابه، بۆ هاوسەر و ژنهکانى پەيامهين و ژنانى باوهرداريش هاتوو، که بریتيه له ئايهتى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأَحْزَاب/ ٥٩.

له بارهى هۆکاری دابهزىنیشيه وه هاتوو له عایشه وه گيپراوه ته وه که: "دواى ئەوهى حىجاب برپاردرا له سەر ژنانى پيغه مبهەر، سهوده بۆ پيويستيهى کى خۆى چوو دهروه (ژنان دهسه ناويان له دهروهى شارى مەدينه و به ئيواراندا دهکرد) ئەو ژنيکی بهله شولار و جهستهپر بوو، هەرکەس دەيناسى و ببينايه دهيزانى ئەوه، عومەر چاوى پيى کهوت و گوتى: ئەى سهوده سویند به خوا تۆ له ئيمه ناشاردريتته وه، بۆيه بزانه چۆن ديتته دهروه، سهوده به نيگه رانييه وه گهرايه وه و پەيامهين له ماله کهى مندا بوو نانى ئيوارهى دهخوارد و ئيسقانيکی به دهسته وه

بوو کە مێک گۆشتی پێوه بوو، سەودە پروی تێ کرد و گوتی: من بۆ پێداویستی خۆم چۆمەتە دەرەو، کەچی عومەر ئاوا و ئاوا پێ گوتووم، نیگای بۆ هات و تەواو بوو هێشتا ئێسقانە کە بە دەستیەو بوو، گوتی: مۆلەتتان دراو بۆ پێویستی خۆتان بچنە دەرەو " البخاری / ٤٤٢١ . ئێبنوسەعدیش لە الطبقات دا لە ئەبی مالکەو گێڕاویەتەو کە گوتویەتی: "هاوسەرەکانی پێغەمبەر بە شەودا دەچونە دەرەو بۆ پێداویستی خۆیان، کەسانیک لە دوورپووەکان رێگەیان پێ دەگرتن و گێچەلیان پێ دەگێران، گازندەیان کرد، دوورپووەکان ئاگادار کرانەو کە دەس لەو کارە هەلگرن، ئەوانیش گوتیان: ئێمە ئەو کارە لە گەل کۆیلە و کەنیزە کەکاندا دەکەین، ئیتەر ئایەتە کە دابەزیی "

لێرەشدا دیسان سەرنجی لایەنیکی زۆر گرنگ دەدەین، ئەویش ئەوێه کە ئایەتە کە لە پێگە (النبوۃ - پێغەمبەرایەتی) هەو قسە ی کردووە لە گەل پێغەمبەردا و گوتویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾، چۆنکە بۆ هەلوومەرچینکی بابەتی هاتوو کە لەو سەردەمەدا باو بوو. بۆیە ئەم ئایەتە ئایەتیکی فێرکارییە نە ک تەشریحی و رێسازایی، پەیرەو کردنی لە ئێستادا ئەوێه کە چۆنە دەرەوێ خەلک بە پێی داب و نەریتەکان و بۆ خۆپارێزیی بێت لە گێچەلی کۆمەلگە.

ئایەتی سییەمیش پەییوەستە بە خیمار و جوانیی و پاراوەییەو و ئاراستە ی هەموو باوەرداران بە گشتیی کراو: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرَابَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور / ٣١ .

لەبارە ی هۆکاری دابەزینی ئەم ئایەتەشەو هاتوو: لە موقاتیلەو گێڕاوەتەو گوتویەتی: هەوالمان پێ گەشتوو کە جابری کوری عەبدوالله گوتویەتی: ئەسما ی کچی مورتەد لە باخە دارخورماکە ی خۆیدا بوو، ژنانیش بەبێ پۆشاکێ دامانگیرەو هاتووچۆیان دەکرد و دەهاتنە

لای، شهوی به قاجوقولیانه وه بوو دهرده کهوت (واته: خرخال و پوانه کانیان)، ههروه ها سهروسنگیشیان دهرده کهوت، شهسماش گوتی: شه مه کاریکی ناپه سهنده! ثایه ته که له و بارهیه وه دابه زیی. ئیبنوجه ریریش له حه زره مییه وه گپراویه تییه وه که ثافره تیک دوپوانه ی له زیو له پی کردبوو و موروو یکیشی له گه لیاندا به ستبوو، تیپه ر بوو به لای که سانیکدا و قاجی دا به یه کدا و خرخاله کان بهر موروو که ده که وتن و دهنگیان ده دایه وه، به و هوییه وه: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ...﴾ تاکوتایی ثایه ته که دابه زی. أه.

گوتمان: په یامه ئاسمانییه کان هه موویان له کاتی دابه زینیاندا له بهر ژه وهندیی ثافره تدا بوون و شانبه شان ی پیاوان شکوی دزراو و پیگه ی ثایه تیان گه راندوو ته وه بو، بو هه ریه که له ژن و پیاویش رژیان ده سنیشان کردوو له ناو خیزان و بنه ماله دا. گوتیشمان: شهوی دواتر هات به سه ر هه لومهرجی ثافره تدا و تیپروانینی کومه لگه ی له باره ی ثافره ته وه گوری، به هوی کاریگه ری کوتایی هاتنی سه رده می دایکایه تی و دایکسالاری و سه ره له دانی سه ره تای سه رده می باوکایه تی و باوکسالارییه وه بو، ههروه ها به هوی کاریگه ری شه و تیپروانینه نیرسالاریانه وه بو که زال بوون به سه ر پینماییه کانی زیوانیدا له ثایین و ئاییندارییه رافدی و فارسی و هندیه کاند و، حوکمیشی ده کرد به سه ر پینماییه کانی پیاوه ئاینیه کانی جوله که و گاوره کانیشدا.

په یامی محمه دیش، به تاییه ت له م گوشه نیگیانیه وه، به ختی باشت نه بوو له دهسته خوشکه کانی پیش خوی، فیههزان و راقه کاره کانیش له پرس و بابه تی ثافره ت و پوشاک و حیجابی ثافره تدا، باشت و دادگر تر نه بوون له پیشینانی خویان له زیوانی په رسگه کان و پیاوانی ئاینی ئاییندارییه کانی پیش خویان، له وهش زیاتر چند شتیکی تریشیان کرد:

۱- ژماره یه کی زۆر له پهیرهوانی ئابیندارییه پیشووهکان هاتنه ناو ئهم بانگهوازه تازهیهوه و له گهڵ خوشیاندا زۆریک له بیروباوهره کۆنهکانیان هیئایه ناویهوه. ناوی ههندیک له ناودارهکانیان دههینین، لهوانه:

* راقهکار و موفهسیری ناودار ئیبنوجهریر.

* تهمیمی کورپی ئهوسی کورپی حارسهی داریی، هاوهلی ناودار و خاوهنی هه دیس و گێرانهوهی بهناوبانگ لهبارهی جهسسه و دجالهوه، تهمیم، راهب و خهلوهتنشین سهردهمی خۆی و په رستشکاری ناوداری نیو خه لکی فهلهستین بوو، دواي موسلمان بوونی، یه کهم کهس بووه که دهستی داوه ته ههلبهستنی چیرۆک و ئهفسانه و گێرانهوهیان له مزگهوتدا.

* کهعب کورپی ماتیی حومهیری، ناسراو به کهعبولئه جبار، لهسهردهمی عومهری کورپی خهتتايدا موسلمان بووه و دواتر بههۆی زۆریی زانیینه کهیهوه موعاویه نزیکی خستوهتهوه له خۆی و ئهرکی گێرانهوهی چیرۆکی پی سپاردوه له ولاتانی شامدا، کهعب ئهوهکهسهیه که ئین و عهبدولبیر له کتیبی الاستیعاب دا گێراویهتهوه که گوتویهتی: "بستیک لهزهویی نییه له تهوراتی موسادا نه نووسرابیت و باسی نه کرابیت که تاقیامهت چی تیدا پروو ده دات و چی لی دهردهچیت".

هی تریش زۆرن بهلام لیڤه دا بهم چند کهسه راگهیشین.

۲- له لایه کهوه نووسینهوه و تۆمارکردن دوا کهوت بۆ دواي سهدهی یه کهم، له لایه کی تریشهوه گێرانهوهی هه دیس بهما،^(۱) به پالنهری سیاسی و مهزهه بییشهوه، هه دیسی درۆ و دهست ههلبهس له ناوخه لکدا به شیوهی بهرفراوان بلاو بوویهوه.

^(۱) واته: ئهوه کهسهی که هه دیسه که دهگێرێتهوه، رسته و وشهکانی وهک خۆیان له یاد نه ماوه، بهلام مانا و مه بهسته کهی له بیر ماوه و خۆی واتای هه دیسه که به ئه دهبیاتی خۆی داده پێرێتهوه (وه رگێر).

۳- خۆلادان له کهوتنه ناو خراپهوه، ئهم ههسته پالی نا به گهوره زانیانی وهك ته بهری و سیوتیهوه تا ههرجییان پی دهگهشت، به بی ته ته له و بیژنگ هه موویان دهخسته ناو کتیه کانیهوه و بهرپرسیاریهتی ئه و بهراورد و ته ته له کردن و له بیژنگدانیهان به جی هیشت بۆ خوینهری کتیه کانیهان.

۴- ئه و تیروانینی به پیرۆز زانینهی که هه ندیکیان هه یان بوو له باره ی که له پوور و که سایه تییه کانی ناو که له پووره وه به گشتی، به نه ندازه یه که سیکی وهك ئیبنوعه بدولبیر له ئایه ته کانی ده سنوێژ و ته یه موم کردندا، خۆی له ریگه یه کی داخراودا بینیه وه، ده یویست بگاته چاره سه ریکی لۆژیکی ئه و تو له ریك خستنی ریزه ندیی دابه زینیاندا و له هه مان کاتدا دژیش نه وه ستیته وه له گه ل هه موو ئه و هدا که پیشتر گوترا بوو له و باره یه وه، بۆیه له گوته به ناو و ده نگه که یدا گوتی: "ئه مه ئه و ده رده بوو که ده رمانم ده ست نه که وت بۆی".

هه موو ئه مانه پیکه وه به چه شنیک له چه شنه کان یارمه تیدر بوون له داپشتنی ئه و تیروانینه ی فیه زانه کاندای که له دوا ی سه رده می پیغه مبه ره وه سه ری هه لدا له باره ی ئافره ته وه به گشتی و له باره ی پۆشاک و حجاب و په چه و عه با ی ئافره ته وه به تاییه تی.

له پیشه وا ته به رییه وه ده ست پی ده که یین، له چیرۆکی هه له یه که مه که وه به و شیوه ی که له کتیبی ته فسیره که ی و کتیبی میژوه که یدا هاتوه.

ته به ری ده لیت: ^(۱)

^(۱) لێرده نووسه به مه به ستی زیاتر روون کردنه وه ی دیدگا کانی خۆی و خستنه رووی به لگه ی زیاتر له سه ر بابه تی بوونی چیرۆکی ده ست هه لبه س و ئیسرا ئیلییات له ناو ئه و سه رچاواندا که به لای زۆرینه موسلمانانه وه جیگه ی متمانه ن و هه روه ها بۆ ده رخستنی رۆژی نه ری ئی نووسه ره کانیهان له لایه ک و له لایه کی تریشه وه رۆژی ئه و که سایه تییه دیارانه ی که پیشتر جو له که بوون و له سه رده مه سه ره تاییه کان و سه رده می جێنشینی راشدیندا موسلمان بوون و به مه به سته وه بوو بی یان بی مه به ست (هه ندی جاریش له لایه ن خه لیغه و کاربه ده سته کانه وه ئه م کۆنه جو له که و تازه موسلمانانه راسپیژدراون) ده سیان داوه ته

گیرانه و نووسینه وهی ئه و ئه فسانه و چیرۆکانهی که له کهله پوری کۆنی ناییندارییه پیشووه کانه وه وهریان گرتبوون، دواتر و له سهرده می ته دیوین و نووسینه وهی حه دیس و پاڤه کانی قورئاندا، هم له لایه ن خۆیا نه وه و هم له لایه ن زۆریک له زانا و نوسه ر و گیره وه عه ره به کانه وه، سه ره پای بوونی ده یان رینمایه ی روونی پیغه مبه ر که داوا ی لی ده کردن گو ی به و چیرۆک و ئه فسانانه نه ده ن و ته نانه ت په راه کانی ته ورات و ئینجیلیش نه خۆیننه وه، به لام ئه و ئه فسانه و ئیسرا ئیلییا ته خۆترانه ناو کتیبه کانی حه دیس و سیحاح و مه سانیده کان و کتیبه کانی ته فسیر و میژوو ی موسلمانانه وه و دواتر بوونه به شیکی جیا نه کرا وه و دانه برا و له کهله پوری نیسلا میی، (پاش سه ره له دانی زانسته کانی قورئان و حه دیس و جه رح و ته عدیل و مه رجه کانی زانا یان بۆ راست بوون یان هه له بوونی سه نه د و مه تنی ئه و گیرانه وانه) به داخه وه زۆریک له و گیرانه وه و ئه فسانانه، پله ی راستیه ی و سه حیح و حه سه نیا ن پیدرا و به پشت به ستن به وه ی که سو ننه تیش به ته نیش ت قورئانه وه کرایه سه رچا وه ی ئایین، سه ره رای دژ وه ستانه وه شیان له گه ل هم ئایه ته کانی قورئان و هم ته نانه ت له گه ل ده یان حه دیسی پیغه مبه ری مه زینشدا (سلاوی له سه ر)، به لام به هۆی په سه ند کردن و ده رچوونیا نه وه له مه رجه کانی ئه هلی حه دیس، زۆریک له م گیرانه وه و ئه فسانانه به حه دیس له قه له م دران و کرانه سه رچا وه ی دو وه بۆ وه رگرتنی ئایین به گشتیه ی و بابه تی ئافره ت و پۆشاکي ئافره ت به تابه تیه ی.

ئیمه لیزه دا و له پرۆسه ی وه رگیرانی ئه م برگه له کتیبه که دا، به مه سته ی خۆلادان له درێژکردنه وه ی زیاتری باب ته که و ماندرو نه کردنی خۆینهر، ده ستمان هه لگرت له وه رگیرانی ۱۶ لاپه ره له ئه سلی کتیبه که، واته: له سه ره تای لاپه ره ۳۴۹ وه تا کۆتایی لاپه ره ۳۶۴ ی کتیبه عه ره بیه که مان واز لی هیئا و ئه م روون کردنه وه به مان بۆ ئه و مه به سته نووسی. هه رکه س مه به سته بیته ده توانیته بگه رپه ته وه سه ر ده قی عه ره بیه کتیبه که، یان سه ریک بدات له م سه رچا وانه ی که نوسه ر ده قی گیرانه وه و حه دیس و ئه فسانه درێژه کانی لیوه وه رگرتوون:

- مقدمة فتح الباري للمقسطاني، ج ۲، ص ۱۷۱.

- تاریخ الطبري ج ۱، ص ۱۰۸.

- المصدر السابق، ص ۱۱۱.

- معجم الأديان، لياقوت، ج ۱۸، ص ۸.

- وفيات الأعيان، ج ۲، ص ۳۷۶.

- البخاري، ۳۲۰۲، ۴۱۲۵، ۶۸۱۵، ۱۴۱۰۴، ۴۷۸۷، ۴۷۸۷.

- الترمذي، ۱۰۷۹، ۱۰۹۳.

- مسلم، ۷۹۰.

- حسين العودان، المرأة العربية في الدين والمجتمع، ص ۱۰۱ - ۱۰۲.

- الامام علي بن أحمد الواحدي، أسباب النزول، ص ۸۵.

- الإمام فخرالدين الرازي، التفسير الكبير، ج ۱۰، ص ۵۷.

۳- پازاوهیی ثافرهت - زینة المرأة

با پیناسهیهك دابنیین بۆ (پازاوهیی - الزینة) ی ثافرهت، پازاوهیی ثافرهت له ثایهتی:
﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ یَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَیَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا یُبْدِينَ زینَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلَیْضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَیْ جُیُوبِهِنَّ وَلَا یُبْدِينَ زینَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ
أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أیمانَهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَیْرِ أُولِی
الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوْ الطِّفْلِ الذِّیْنَ لَمْ یَظْهَرُوا عَلَیْ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا یَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لَیُعْلَمَ مَا یُخْفِينَ
مِنْ زینَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِیعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور/ ۳۱ دا، دابهش دهییت بۆ
دووبهش:

- موطأ مالك، ص ۴۴۴ - ۴۶۴ - ۴۷۶ .

- الإسلام والجنس في القرن الأول الهجري، ص ۶۳ - ۶۴، نقلًا عن الطبري في جامع البيان.

- موطأ مالك، ص ۸۳۶.

- طبقات ابن سعد، ج ۵، ص ۲۸۱.

- عبدالرحمن الجزيري، الفقه على المذاهب الاربعة، ج ۱، ص ۱۷۱ - ۱۷۶.

- نیل الاوطار، ۲/ ۶۴.

- الدكتور وهبة الزحيلي، الفقه الإسلامي و أدلته، دار الفكر، ج ۱، "حد العورة" ص ۵۸۳ - ۵۸۴.

- كتاب الست والنظر لسماحة الامام مهدي شمس الدين، رئيس "المجلس الاسلامي الشيعي الأعلى" في لبنان، إصدار المؤسسة الدولية للدراسات و النشر، ۱۹۹۴، ص ۱۹۲.

- الإمام ابن تيمية، حجاب المرأة ولباسها في الصلاة، تحقيق محمد ناصر الدين الالباني، المكتب الاسلامي، ص ۳۷ و ۴۳.

- محمد ناصر الدين الالباني، حجاب المرأة المسلمة في الكتاب والسنة.

- مجلة الوسط، العدد ۴۱۱، ۱۳/۱۲/۱۹۹۹ عنوان المقال: "الشرف القتال". (تبراهيم ميکه عهلی)

بهشی یه کهم، رازاوه بییه که دیار و ده رکه وتووہ.

بهشی دووہم، رازاوه بییه که شاراوہیہ.

به لّام ئه ی ئه و رازاوه بییه ی که لیّردا مه به سته و گونجاویشه له گه لّ ئایه ته که دا و ته و او ی ئایه ته کانی تری دابه زیترای به جیدا کامه یه، به تاییه ت له ئایه ته کانی که له باره ی که سه نزیك و مه حره مه کانه وه له سوره تی النساء دا هاتوون، ئایه تی ۲۲ و ۲۳؟

رازاوہی و زینت سیّ چه شنی هه یه:

۱- رازاوہی شته کان: رازاوہی شته کان بریتیه له دانه پالی شتانیك بۆلای شتیکی یان شوینیکی تر، به مه به سته ی رازاندنه وه ی شته که یان شوینه که. نمونه ی ئه م چه شنه رازاندنه وه یه: دروست کردنی دیکۆرات له ژووهرکان و گه چ بریی و تاق و بۆیه کردن و، پۆشاک و ته سریجه و ته وه ی قژ و قژ داهینان بۆ ژن و پیاو و خشل و میکیاج بۆ ژنان... تاد. هه موو ئه مانه به مه سته ی رازاندنه وه زیاد ده کرین بۆلای شتیکی یان شوینیکی. رازاوہی شت (الزینة الشیئیه) له م ئایه تانه دا هاتووہ:

- ﴿وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيرِ لَتَرْكُبُوهَا وَزِينَةً﴾ النحل/۸.

- ﴿يَابَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ الاعراف/۳۱.

۲- رازاوہی جیگه یه که یان شوینیکی: ئه مه له شاره کاندایا روون و ئاشکرایه، شاره وانیه له شاره کاندایا چهند گۆره پانیکی سهوز ده هیلیتته وه و پیاویان ده گوتریت باخچه کان. ئه م شوینانه ی که بۆ جوانیه ی هیلراونه ته وه و خه لک روویان تی ده کات، له خانه ی جوان کردنی شوینه کاندان، واته چهند جیگه یه که وه ک سروشتی خویمان بهیلرینه وه یان چهند شتیکی وه ک درهخت و گولیان بۆ زیاد بکریت، ئه مه ش ئه وه یه که له ئایه تی ۳۱ ی سوره تی النور دا هاتووہ، واته: بۆ

تهوهی ئەم ئایه ته له گهلا ئایه ته کانی مه حارم و کهسه نزیکه کاندا بگنجیت که له سوورتهی النساء دا هاتوون پیویسته رازاوهیی شوین بیته، نهک رازاوهیی شت.

۳- رازاوهیی شوین و رازاوهیی شت ههر دوو پیکه وه: له م ئایه تانه دا هاتووه: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ الأعراف/۳۲، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا﴾ یونس/۳۴، واته: دواتر گه شه کردن و پیشکه وتنی زانستی زهویی پر ده کهن له رازاوهیی شوین و شته کانیش. نه گهر رازاوهیی شوین بوو، تهوه جهستهی ئافرهت هه مووی رازاوهیی، رازاوهیی لیره دا میکیاج و خشل و شتی له م بابه ته نییه، به لکو جهستهی ئافرهت به گشتیی، ئەم جهسته یه ش دابهش ده بیته بو دوو به شه وه:

- ئەو به شهی که به سروشتی خۆی ئاشکرا و دیاره، ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾، ئەمهش تهوه ده گه یه نیته که به دلنیا یه وه له جهستهی ئافرهتدا رازاوهیی و جوانییه کی تر ههیه که به سروشتی خۆی شاراوهیه.

رازاوهیی ئاشکرا و دهرکه وتوو بریتییه له وه به شهی جهستهی ئافرهت که به سروشتی خۆی دهرده که ویت، واته: تهوهی که خواوهند خۆی دهری خستوو له کاتی درووست کردنیه وه، وهک: سهه و سک و پشت و ههر دوو لاق و ههر دوو دهست، دهشزانین که خواوهند هه م نیر و هه م میشی به رووتی و بی پۆشاک درووست کردوه.

- به شیکهی تر به سروشتی خۆی وا درووست کراوه که نادیار و شاراوهیه، واته: خواوهند به شاراوهیی درووستی کردوه له دارشتن و پیکه ری جهستهی ئافرهتدا، ئەم به شه شاراوهیهش بریتییه له شوینه پیچ و لۆچه کانی جهسته (المیوب). له زمانی عه ره بيشدا، (جیب) له (جیب) هوه هاتووه، وهک چۆن ده لێین: (جبت القميص) واته: کراسه که م فراوان کرد و گیرفانم بو کرد. گیرفانیش وهک ده زانین، بریتییه له کراوه یه که دوو لۆ و توپی ههیه، نهک یهک لۆ، چونکه بناغه له (جیب) دا کرداری (جوب) ه، له زمانی عه ره بيدا یهک بنه رتهی ههیه که بریتییه

له: دران له شتیكدا و پیداچونه وهی قسه (السؤال والجواب). (جیوب) له ژندا دوو لوی ههیه، دوو لۆ له گه ل درانیكدا، تهویش بریتییه له نیوان دوو مه مك و ژیر دوو مه مك و ههردوو بن بال و نیوان ههردوو ران، ته مانه هه موویان په نهان و گیرفان و (جیوب) ن، پیویسته له سه ر ئافره تی باوه ردار ته م په نهانانه داپۆشیت، بۆیه خواوه ندیش فه رموویه تی: ﴿وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾. واته: با چادر و چارشیه کانیان بکیشن به رووی گیرفان و په نهانانه کانیاندا.

(الخمار) یش له (خمر) هوه هاتوه، که بریتییه له روپۆش و داپۆشه ریک، مه ی ش بۆیه پیی ده گوتریت (خمر) چونکه ژیری داده پۆشیت، بۆیه (خمار) ته نها سه روپۆش ناگریته وه، به لکو هه موو روپۆشینک ده گریته وه که بۆ داپۆشینی سه ر به کار بیته یان بۆ داپۆشینی هه ر شتیکی تر، بۆیه خواوه ند فه رمانی کردوه به ئافره تانی باوه ردار به داپۆشینی ته و په نهانانه یان که رازاوه یی شاراوه یانن و ریگه شی پیداون به ده رختنی ته و په نهانانه ی که به سه روشتی خۆیان ئاشکران، فه رمانی داپۆشینه که له م برکه یه دایه که ده فه رموویت: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾. ته م فه رمانی ده رختنه ته نها بۆ شتیکی شاراوه ده بیته، وه ک ده فه رموویت: ﴿وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ﴾ البقرة / ۲۸۴، ده رختنیش ته نها بۆ عه قلمه ند و فامیده ده بیته، وه ک: ﴿فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوَاتُهُمَا﴾ طه / ۱۲۱. له وانیه که سیك بلیته: ئایا ده م و لووت و هه ردوو چاو و گوپچه که کانیش گیرفان نین؟ ده لیین: به لی، به لام گیرفانگه لیکي ئاشکران و به سه روشتی خۆیان ده رکه وتوون، چونکه له روو کاردان، سه ری ئافره ت یان پیاو ده رکه وتوو و ئاشکرترین به شی له ش و جهسته یه تی و پیناسی مرۆفه که یه. خواوه ند باسی هه ندیک له و په نهانانه ی به راشکاوی کردوه، وه ک: ﴿وَيَحْفَظْنَ فُرُجَهُنَّ﴾، هه روه ها پیویستیشی کردوه که له چاویش بیاریزیین. له مه وه تیده گه یین که شه رمگه و نیوان هه ردوو ران (فُرَج - وَالْيَتِيهَا) ی ئافره تیش له و په نهانانه ی جهسته یه تی که نابیت بیجگه له چاوی هاوسه ری خۆی، هه یچ چاویک بیان بینیت، مه به ست له (الیتین) یش ته وه یه که فیهه زانه کان ده سته واژه ی (العورة المغلظة) یان بۆ به کار هیناوه، که ده کاته نیوان شلکه ی هه ردوو ران.

ئەمەش ئەو ھۆکارەمان بۆ ڕاقە و ڕوون دەکاتەو، بۆچی ھاوسەر (الزَّوْج) لە لیستی ئەو کەسانەدا ناوی نەھاتووە کە ئافرەت بۆی ھەیە جوانیەکانی خۆی لەبەردەمیاندا دەربخات، بەلکو ناوی مێرد (بَعْل) ی ھیناوە لەگەڵیاندا، ئەو کەسانەش بریتیین لە:

- مێرد - بَعْلُتْھُن.

- باوک و باپەر - آبائْھُن.

- باوکی مێرد - آباءُ بَعْلْتِھُن.

- ڕۆڵە - أَبْنائْھُن.

- ڕۆڵە مێرد - أَبْناءُ بَعْلْتِھُن.

- برا - إِخْوَانِھُن.

- برازا - بَنِي إِخْوَانِھُن.

- خوشکەزا - بَنِي أَخْوَانِھُن.

لێرەدا جیاوازی نیوان (بَعْل - مێرد) و (زَوْج - ھاوسەر)، بەروونی دەردەکەوێت، چونکە ئەگەر ئیمەش وەك ئەو کەسانە ی باوەرپیان بە ھاوواتایی (الترادف) ھەیە، وا دابنێن ھاوسەر واتای مێرد دەگەییەنیت و مێردیش واتای ھاوسەر دەگەییەنیت، ئەوکات دژبەرییەکی گەورە ڕوو دەدا لە نیوان ئایەتەکاندا، چۆن دەگونجیت خواوھند لە ئایەتە کە سۆرەتی نووردا ڕینگە بدات بە ژن کە لەبەرانبەر مێرد (بَعْل) ھەکیدارازاوی و جوانیی خۆی دەربخات، لە کاتی کدا کە لە سۆرەتی المؤمنون دا ڕینگە پێداوھ شەرمگە ی نەپاریزیت لەچاوی ھاوسەر (الزَّوْج) ھەکی؟

لیزه دا دژبه یه کی هه لئاگیریت تا دان به و هدا نه نیین که میرد (بعل) شتیکه و، هاوسه (الزوج) یش شتیکی تر. بویه ده بیین خواهند له پرسى دهرخستنی رازوهی و جوانیدا، یه کسانیی ده کات له نیوان میرد (بعل) و رۆله و برا و تهواری ئه و که سانه دا که ناویان هاتوه و باس کراون له ئایه ته که دا، که نابیت و پێگه یان پی نه دراوه شه رمگه ی ئافره ت بیین (شه رمگه ی تهواو - العورة المغلظة).

گوتمان گیرانه کان (الجیوب) شه رمگه ی تهواوه و نیوان هه ردوو مه مک و ژیر مه مک و بن بال. به لام شه رمگه ی تهواو (نیوان هه ردوو ران)، بیجگه له هاوسه (الزوج) که س بۆ نییه بیینی. هه ردوو مه مکیش هیچ که س لاری له وه نییه که نیوانیان و ژیره وه یان له گیران و په نهان و (جیوب) ن، نه ک هه ر ته وه، به لکو هه موو راقه کاره کان به ره های، رایان وایه که تا که مه به ست له وشه ی (الجیوب) له ئایه ته که دا، مه مک و نیوانی مه مک و ژیریان ده گریته وه. ئه م قه تیس کردنی واتایه ش له وه وه هاتوه که کاتیک ئایه ته که ی سوره تی النور دابه زیوه، ئافره ت بۆ جیبه جی کردنی فه رمانی ئایه ته که، هیچی نه کردوه ته وه نه بیت که روپۆشه که ی داوه به سه ر سنگیدا بۆ ته وه ی مه مکى داپۆشیت، چونکه ژنی عه ره ب پیش ئیسلام و له سه ره تای سه رده می پیغه مبه ریشه وه، کراسیکی له به ر ده کرد که سنگه که ی کراوه بوو و کراسیکی پانوپۆری وابوو که گونجاو بیت له گه ل ته و ژینگه و که ش و هه وا بیابانییه ده شته کییه دا که تیایدا ده ژیا، خۆی به سه رووشتی خۆی بیجگه سه ر سنگی، هیچ جیگه یه کی تری ده ر نه ده خست، گیران و په نهانه کانی تریشی هه ر له بنه ره ته وه خۆیان داپۆشراو بوون، دواچار یه ک چه شن په نهان و گیران ده مینیته وه که ته ویش هه ردوو بن باله.

له دابه زینراوی به جیدا له سی جیگه دا وشه ی (الجیوب) هاتوه، یه کیکیان له ئایه ته که ی سوره تی النور دایه که تاوتویمان که رد. دوو شوینه که ی تریش بریتین له:

«اسْلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاَضْمُمُ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ» القصص / ۳۲.

- ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ التَّمْلُ / ۱۲.

ئه گهر ئەم ئایه تهش بخهینه تهنیش ئەم دوو ئایه تهوه که ده لیت: ﴿وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾ طه / ۲۲، وه ئە گهر به وردی سه رنج لهو سی دهسته واژه یه ی (اسلک، ادخل، اضمم) بدهین، ئەوکات تیده گهین که ئەو داواکراوه ی داواکراوه له موسا، ئەوه بووه که دهستی بکات به بن بالیدا و له ریگه ی سه رسنگی و درزی یه خه که یه وه دهستی بگه یه نیته بن بالی، چونکه هیچ جیگه یه کی تر بیجگه بن بالی نه بوو تا موسا دهستی ببات بۆ ناوی و فه رمانه که ی پهروه ردگاری جیبه جی بکات. سهیر بکه چون خواوه نند به وشه ی بال (جنّاح) بابه ته که ی روون کرده ته وه بۆ موسا، چونکه قول له مرؤفدا له جیگه ی بالدا یه له په له وه ردا، که کۆتاییه که ی شان و بن باله. ههروه ها سه رنج بده له ئایه ته که ی سوره تی طه دا چون وشه ی (اضمم) ی به کاره ی ناوه، چونکه دانانی دهس له هه ر جیگه یه کی تری بالدا بیجگه له بن بال، نایته خستنه یه ک (ضم)، دواتریش سه رنج بده که چون وشه ی تیکیشان (الاسلاک و التسلیک) ی له ئایه ته که ی سوره تی القصص دا به کاره ی ناوه، بۆته وه ی ئاماژه ییت بۆ ئەو شوینه ی که دهسته که ی پی ده گات پاش تیکیشانی دهسته که بۆ ئەو شوینه، نه ک ته نها دانانی دهست له گیرفانه که دا.

له وانیه که سیك بلیت: ئەمه ئەوه ده گه یه نیته که ناشیت و ریگه پی دراو نییه ژنی باوه ردار به پرووتی ته واوه وه ده رکه ویت له به رده م ئەو که سانه دا که له ئایه ته که ی سوره تی النور دا ناویان هاتوه. منیش ده لیم: به لی به شیوه ی کتوپر و ناکاویان به هه له یان له کاتی ناچاریدا نه بیته، ناشیت و ریگه پی دراو نییه، هاوسه ر (الزوج) یش تاکه که سیکه مافی ئەوه ی هه یه که گیرفان و شوینه په نهان و شه رمگه کانی خواره وه ی هاوسه ره که ی خۆی ببینیته، به لام گیرفان و جیوبه کانی لای سه رووی جهسته (سنگ و بنبال)، ژن بۆی هه یه لای ئەو که سانه شدا ده ریان بخت که له ئایه ته که دا ناویان براوه و باسیان کراوه، ئە گهر وای کرد و ئەو جیگایانه ی ده رخت له لای ئەو که سانه دا، کاره که ی پی ناگوتریت حه رام، به لکو عه یبه یه که.

۴- کهسه نزیکه کانی پازاوهیی - مَحَارِمُ الزینة

ئیسنا ته گهر میرد (بعل) بجهینه ته ولاره، چونکه له (مَحَارِم - کهسه نزیکه کان) نییه، به لام له بینینی شهرمگه دا (وهك میرد) له کهسه نزیکه کانه، دواى لادانى ئەم، ده بینین تهو کهسه نزیکه کانه له بابتهی پازاوهیی و زینه تدا ناویان هاتوو و باسکراون، بریتین له: باوك، باوکی هاوسهر، رۆله، رۆلهی هاوسهر، برا، برازا، خوشکهزا. ته گهر ته مانه بهراورد بکهین له گهل تهو کهسه نزیکه کانه دا که مه حره من (مَحَارِم)، ده بینین ریک نیوهی تهو کهسه مه حره مانه ن که له سورهتی النساء دا هاتوون، تهو کهسه مه حره مانه ش که حه رام کراوه ئافرهت شوویان پی بکات، بۆ ههیه ته نهها ببیتتهوه له گه لئاندا و، بۆ نییه پازاوهیی شاراوهی خۆی (گیرفان و جیوبه کانی سهرووی جهستهی) ده رنجات له ئاست و له بهرده میاندا، بریتین له: مام، خال، مندالی شیریی، برای شیریی، هاوسهری دایکی، هاوسهری کچی، هاوسهری خوشکی. ئیسنا تهو پرسیارهی که خۆی ده رده خات له بهرده مماندا و ناچارمان ده کات پیداچونهوه بکهین به چه مک و تیگه یشتنی پازاوهیی و زینه تدا، گویا بریتیه لهو میکیاج و خشلانهی که نابیت ئافرهت ده ریان بجات و پیویسته به پۆشاکه کهی دایان پۆشیت و قژی سه ریشی یه کیکه لهو شتانه: ته گهر بابته که بهو شیویه بوایه، تهوکات پیویست بوو له سه ر ئافرهتی باوه ردار، وهك چون له به رده م که سیکی بیگانه دا ده رده که ویت، ئاواش، له به رده م زاواکهیدا ده ریکه ویت، چونکه به شیوهی هه تاهه تایی لئی حه رام کراوه شوو بکات به زاواکهی و له ئایه تی زینه تیشدا ناوی نه هاتوو، واته: ههروهك چون نابیت مام و خاله کانی پازاوهیه شاراوه کانی بینن، نابیت زاواکهشی هه موو پازاوهیه شاراوه کانی بینیت. ئایا ده گونجیت لیره دا مه به ست له پازاوهیی و زینه ت شتیکی تربیت بیجگه لهو په نهان و جیوبانهی که باسم کردن؟

بهم شیویه فیهزانه کان بههله دا چون کاتیک شه و رازاوه بییه تیهی که له نایه تی زینه تدا هاتوه، به شت و شه کیان داناوه، له کاتیکدا که خوی رازاوه بیی و زینه تی شوین و جیگه یه. هوکاری شه ههله یه شیان بریتی بووه: له لایه که وه به اورد کردنی تاماده بوو به نااماده (قیاسُ الشاهدِ علی الغائب) که دواتر راقه و تاوتویی ده که یین، له لایه کی تریشه وه بریتی بووه له: بههله دا چون له بابتهی سنور (الحدود) هه کانا.

ئیمه بۆیه شه مه ده لێین چونکه، کاتی شه وه هاتوه خۆمان پرچه ک بکه یین به بیر و فیکری ره خنه گرانه و، پیدا چون وه بکه یین به هه موو قسه و بۆ چونه کانی فیهزانه کانا له باره ی ئافره ته وه.

پاشان ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾ هه ش بجهینه ریزی شه و که سانه وه که حوکمیان له باره ی ده رخنه تی رازاوه بیی ئافره ته وه، وه ک حوکمی باوک و هاوسهر وایه، بۆیه ده پرسین: لیره دا مه به ست له ﴿نِسَائِهِنَّ﴾ چیه، که له هه ردوو نایه تی: ۳۱ ی سوورته تی النور و، ۵۵ ی سوورته تی الأحزاب دا هاتوه؟

هه ندیکیان گو توویانه مه به ستی ئافره تانی باوه رداره، واته: ئافره ت بۆی نییه رازاوه بییه کانی له به رده م که سدا ده رخنات بیجگه له ئافره تانی باوه ردار. شه مه ش راست نییه، چونکه شه گهر مه به ستی شه بوایه ده یگوت: (أَوِ الْمُؤْمِنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ - یان باوه رداران له ژنان)، به لام ده بینین گو توویه تی: ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾، نونی نیسوه ش لیره دا بۆ پاشکویه تی ره گه زی زایه ندیی (الجنس) هه، که بۆ ره گه زی زایه ندیش بوو، شه وکات تیده گه یین که (نِسَاءُ النِّسَاءِ) یشمان ده بییت، شه مه ش له پرووی شه وه وه که مه به ست له ﴿نِسَائِهِنَّ﴾ مینه کان بییت، له پرووی لۆژیکییه وه په سه ند نا کریت، به لام شه گهر مه به ستی له ﴿نِسَائِهِنَّ﴾ هاوسهرانی شه و پیاوانه بوایه که پیشتر نا بران، که بریتین له برا و برازاکانی ئافره ته که و نیرینه نا براره کانی تر، شه وکات پیویست ده بوو (م) ی کۆ و جه ماعه له کۆتایی وشه ی ﴿نِسَائِهِنَّ﴾ شه وه بییت، نه ک (ن)

ی نیسوه و، بیگوتایه: (أَوْ نِسَائِهِمْ)، به لآم دهیینین (ن) ی نیسوهیه، نهك (م) ی کۆ و جه ماعه.

راستیش نییه بلین: ئەو (ن) ی نیسوهیه له باتی (م) ی جه ماعهیه و، له و پرووه دانراوه تا ئاماژه بیټ بۆ زۆری نیینه کان و دانانی (ن) ی نیسوه کهش وهك خواستیکی گرنگی دهنگی دانراویت، له کاتی کدا که له هه موو پهراوی خواوه نندا شتیك نییه ناوی (ضرورة اللحن أو النغم - خواستی گرنگی ئاواز) بیټ، به لکو تهنها شتیك ههیه که شهویش ناوی خواستی گرنگی مانا و واتایه.

یه کیک له پهرجوو و ئیعبجازاکانی دابه زینراوی به جیش شهویه که پراوپری و گونجان (طباق) یکی تهواو ههیه له نیوان: خواستی ئاواز و خواستی ورده کاریبی مانا و واتادا و خواستی کاریگهری دهروونییدا. بۆیه لیردها (نِسَائِهِنَّ) پیویسته له نیره کان بیټ، نهك له میینه کان، (ن) ی نیسوهش تهنها بۆ په یوهست بوون و پاشکویه تییه، وهك ده گوتریټ: (كُتِبَهُنَّ، بِيْتُهُنَّ)، شه مهش ناگونجیټ شه گهر وا تیینه گهین که (النساء) کۆی (النساء) ه، نهك کۆی (الإمرأة)، که (النساء و النساء) واتای تازه داهاتوو و داهینراوی تازه ده گهیه نیټ، له نایه ته که ی زینه شدا که (نایه تی ۳۱ ی سوره تی النور) ه، شه و تازه داهنراوانه ی که ناویان نه هیراوه شه مانه ی خواره وەن:

- کورەزا و نهوه کان.

- کچهزا و نهوه ی کچ.

- نهوه ی خوشک.

- کورەزای میرد و... بهره و خوارتر.

کورپ کورپیش له دواي کورپوه دیت ﴿نِسَائِهِنَّ﴾، واته: هرچی تریش که له دواي تم ناوبراوانهوه دین، که بریتین له رۆله کانیان و نهوه کانیان، له هه مان کاتیشدا نه مانه ی که دواي شهوان دین، په یوه نندی خزمایه تیی و نزیکیان هیه له گه ل ژنه که دا. بویه (ن) ی نیسوهی داناوه تا ثامازه بیت به په یوه ستیی بابت و که سه کان به ژنه کانه وه: ﴿أَوْ نِسَائِهِنَّ﴾. له سوورده تی الأحزاب دا هه مان حاله تی له گه ل ژن و هاوسه ره کانی پیغه مبه ریشدا باس کردووه، کاتیک ریگه ی پیدان به دهر که وتنیان، به لام نه که له ناست و بهرده م هه موو که سه نزیک و مه حره مه کاند، به لکو ته نها له ناست و بهرده م ته و که سانه دا که دیاری کردن بویان و، هاوسه ری له و که سانه به دهر کرد، چونکه پیغه مبه ر (سلاوی له سر) خوی هاوسه ریان بوو، ههروه ها کورپ هاوسه ریشی لی به دهر کرد، چونکه پیغه مبه ر کورپ نه بوو، به هه مان شیوه باوکی هاوسه ریشی لی به دهر کرد، چونکه پیغه مبه ر به بی باوکی و هه تیوی له دایک بو بوو، پاشان فرموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَیْهِنَّ فِیْ اَبَائِهِنَّ وَ لَا اَبْنَائِهِنَّ وَ لَا اِخْوَانِهِنَّ وَ لَا اَبْنَاءِ اِخْوَانِهِنَّ وَ لَا اَبْنَاءِ اَخْوَاتِهِنَّ وَ لَا نِسَائِهِنَّ وَ لَا مَا مَلَکَتْ اَیْمَانُهُنَّ وَ اتَّقِیْنَ اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدًا﴾ الأحزاب / ۵۵. خوینه ری به ریز لیره دا سرنجی ته وه بده که چۆن رسته ی ﴿وَلَا نِسَائِهِنَّ﴾، رۆله و کور و که سه زاکان (نه وه کان)، رۆشن ده کاته وه. ته مه ی گوت به هاوسه ره کانی پیغه مبه ر، له کاتیکدا که هه موو باوه رداران سه بارت به هاوسه ر و ژنه کانی پیغه مبه ر له که سه نزیکه کان، وه که ده فرمویت: ﴿وَ اَزْوَاجَهُ اُمَّهَاتُهُمْ﴾ الأحزاب / ۶، ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّٰهِ وَ لَآ اَنْ تَنْکِحُوْا اَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ الأحزاب / ۵۳.

هه لومهرجی تایبه تیی هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ته وه بووه که باوه رداران له پشتی په رده یه کی شوینی (حجاب مکانی) هه وه بیان دوین و قسه یان له گه لدا بکه ن، له کاتیکدا که باوه رداران هه موویان سه بارت به هاوسه ره کانی پیغه مبه ر مه حره من، ته م حاله ته ش له سر نافرته تانی باوه ردار پیویست نییه، چونکه خواوند فرمویه تی: ﴿یٰۤاِنْسَآءَ النَّبِیِّ لَسْتُنَّ کَاٰحِدٍ مِّنَ النَّسَآءِ﴾ الأحزاب / ۳۲، ته مه ش ته وه ده گه یه نیت که پیویست نییه له سر نافرته تانی باوه ردار ته وه

بکن که هاوسه رانی پیغه مبه ر له په یوه نندیه کومه لایه تییه کانیاندا کردویانه و له سه ریان پیویست بووه له په یوه نندی کردنیاندا له گه ل خه لکدا بیکن، ته گه ر ثافره تی باوه رداریش ویستی شوین پیی هاوسه ره کانی پیغه مبه ر هه ل بگریت و وه ک ته وان بکات، ته وا پیویست دهییت له سه ری که له پستی په روه رده وه قسه بکات له گه ل هه موو خه لکدا به که سه مه حره م و نزیکه کانی خوشیه وه، بیجگه له و حهوت که س و مه حره مانه و هاوسه ره که ی خوئی که له ثایه ته که ی زینه دا ناویان براوه. له م حاله ته شدا ثافره تی باوه ردار بارگرانی و ته رکیک ده خاته ته ستوی خوئی وه که پیویست نه کراوه له سه ری، چونکه دؤخی تاییه ت به هاوسه رانی پیغه مبه ر ته وه بووه که له پستی په رده وه خه لک بدوینن، ته مه ش هیچ په یوه نندی نییه نه به رازاوه یی و زینه تی شاراه یان تاشکرایانه وه. به لام سه باره ت به ثافره تانی باوه ردار، دؤخی هاوبه شیان له گه ل هاوسه ره کانی پیغه مبه ردا، بریتییه له رازاوه یی شاراه و پؤشاک به پیی داب و نه ریتی باوی هه ر کومه لگه یه ک، نه ک دواندن خه لک له پستی په رده وه.

ئیستا کاتی ته وه یه خشته ی که سه نزیک و مه حره مه کان و خشته ی ته و که سانه ی که ریگریک نییه له به رده م ثافره تدا که به شیک له رازاوه یی شاراه ی خوئی (گیرفان و جیوبه کانی به شی سه ره وه ی جهسته) ی دهر بخت له تاستیاندا و، شه رمگه ی ته واوی (العورة المغلظة) ی داپؤشیت له تاستیاندا:

خشتهی مەحرەمەکان		خشتهی ئەو کەسانەیی کە ئافەرەت بۆی هەبێه لێ ئاستیاندا بەشێک لێ پازاوەییە شاراوەکەیی دەریمات (جیبەکانی سەرەو)	
۱-	رۆلێ	۱-	رۆلێ
۲-	باوک	۲-	باوک
۳-	برا	۳-	برا
۴-	مام	۴-	بrazا
۵-	خال	۵-	خوشکەزا
۶-	بrazا	۶-	باوکی میرد (أب البعل)
۷-	خوشکەزا	۷-	رۆلێ میرد (ابن البعل)
۸-	مندالی شیریی (لەرپنگەیی پیدانی شیرەو)	۸-	ئەو میرد (أبعل) هەش کە لێخانەیی مەحرەمەکاندا نیبێه زیاد دەرکریت بۆلای ئەم کەسانە، بەلام تا لێ حالەتی (أبعولت) دا بییت، بۆی نیبێه شەرمگەیی تەواری (العورة المغلظة) و نیوان دوورانی، بیینییت.
۹-	برای شیریی (لەرپنگەیی پیدانی شیرەو)	۹-	مندال و نەوێکانی ئەم حەوت کەسەش دەرخرینە ریزی خۆیانەو کە هەموویان پیکەو لێ وشەیی ﴿نَسَائِهِنَّ﴾ کۆکراونەتەو و بییان دەرگوترین: وەچە و لێهەکان و بەرەو خوار.
۱۰-	باوکی هاوسەر		
۱۱-	هاوسەری دایک		
۱۲-	هاوسەری کچ (زاوا)		
۱۳-	هاوسەری خوشک		
۱۴-	رۆلێ هاوسەر		

پیوسته شهوش بلین: ناییت هم قسه یه مان وا وهر بگریت گویا تیمه داوا ده کهین له
 ثافره تان شهرمگه ی ته و او یان داپوشن و شه و لای جهسته یان له ناست شه و هشت تویره دا
 درخن که ناومان بردن، نه خیر، به لکو ده لین: شه گهر به شیوه ی کتوپر و ناچاری یان له پرووی
 نه زانییه شه شه شوینانه یان در که وتن که باسمان کردن، شه و کاریکی حه رام نییه.

پاشان له دریره ی باسه که دا باسی شه که سانه ده کات که ریگه دراوه ثافره به شیک له
 رازاوه یی خوی در بخت له ناستیاند:

«أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ» النور / ۳۱ :

له م کتیه دا لیکو لینه و هیه کی تاییه تمان پیشکesh کردوه له باره ی مولکولیه مینه شه، دژ
 ده دستیتته شه له گه ل شه و دا که له که پور و میژوردا هیه و هه میشه و سه ییری
 مولکولیه مین کراوه که: بریتی بیته له کویله و کویلا یه تی، شه تیروانینه شه چه ندین
 ثاریشه و گرفتگی به دوا ی خویدا هیئاوه، هه موویان زاده ی شه دیدگایه ن که وای پروانیه ته
 پرسه که شه. پو شاک و حیجابیش نه گه یشته سه ره ی که نیزه که کان و به ریگه و بانه کانداهه به
 سه ری پرووت و سنگی پرووته شه هاتوچویان ده کرد، شه نه س گپراویه ته شه که: که نیزه که کانی
 عومه ر "به سنگی پرووت و هه ست بزواندنه شه خزمه تیان ده کردین" به یهه قبی گپراویه ته شه.

له کونیشته کانی بواره کانی زایه ندینی و جنسیشدا، گرفتگی گه وره له نارادا بو، شه ویش
 بریتی بو له وه ی که نیره کان خویان له کومه لگه نیسلامیه کانداهه به دریزی میژوو
 به کردار شه نایه ته یان جیه جی کردوه: «إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ
 مَلْمُومِينَ» المعارج / ۳۰، «أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ» النور / ۳۱، به لام ته نها یه کلایه نه جیه جی یان
 کردوه، شه و لایه نه شه شه بووه که ریگه دراوه به پیاوان له گه ل که نیزه که کانیاندا جووت بن
 و سیکس بکه ن، به لام ریگه نه دراوه به ژن و ثافره تا شه ویش له گه ل کویله نیره که یدا جووت
 بیته و رابویریته.

له ههواڵ و گێرانهوه کانییدا هاتوو که ئافرهتیکي بۆ هاوسهر له گهڵ کۆیلهیه کی خۆیدا رابواردن و سیکسی کردوو و عومه رینگه ی لێ گرتوو. له ئەمە پۆ و له سه رانسهری دونیاشدا و له گهڵ هه لوه شانده وهی سیسته می کۆیلایه تیدا، ئایه ته کانی مولکولیه مین له پرووی میژووویه وه له کار خراون، ئە گهر نه گه پێن به دووی جیگره وهیه کی هاوچه رخدا بۆ چه مک و بابه تی مولکولیه مین، مه ترسییه کی گه وری له پشته وهیه، گه پان به دوای جیگره وهشدا له و سه ربه نه وه سه رچاوه ده گریت که په یامی محمه دیی په یامیکي جیهانییه و له پرووی کردارییه وه بۆ هه موو سه رده م و سه رزه مینیک ده ست ده دات.

له وانیه له م سه رده مه دا هاوسه رگیری (مسیار) که له م دوایانه دا و له ناو زۆریک له خه لکدا باو و به ربلاره، له پرووی واتاییه وه هاوسه رگیرییه کی ناته واوه، به لام له لایه کی تره وه حه رام نییه و ده کریت وه ک شیوهیه کی هاوچه رخ له شیوه کانی مولکولیه مین دای بنیین و سه یری بکه یین.

- ﴿أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ النور / ۳۱:

ئهو پیاوانه له پیزی ئهو پیاوانه دان که پێشتر له حوکمه که دا باس کران و خاوه ن نیاز و مه رام نین، نه ک ئهو که سانه ی که غه ریزه ی جنسییان نییه یان له پرووی ژیرییه وه ناته واون، چونکه غه ریزه و هزی سیکسی به لای ناته واو و (شیت) ه کانه وه ناپووکیته وه. بۆ نمونه: ئه و کاته ی که ژنیك مندالی ده بیت و پزیشکیکی پیاویش سه ره رشتیی و یارمه تی ئافره ته که ده دات و شه رمگه شی ده بینیت، به لام هیچ نیاز و مه رامیکي به و ئافره ته نییه، له سه ر ئهو بناغه یه و له و حاله ته دا پزیشکه که وه ک باوک یان کوپی ئافره ته که وایه، ئە گهر پێویستی کرد پزیشکه که پێچ و په ناکانی به شی سه ره وه ی جه سه ته ی ئافره ته که ببینیت، له و حاله ته دا پزیشکه که له جیگه ی باوکی ئافره ته که دایه. پێویسته ئافره تانی باوهر دار له م بابه ته تی بگه ن و بزانه ئافره ت مافی ئه وه ی هیه بجیته لای ئهو پزیشکه ی که خۆی به شیایوی ده زانییت و پێی ئاسووده یه، نه حه رامه و نه هیچ مه ترسیی و پرووگرییه کیشی تی دایه، ئیتر گرنگ نییه

پزیشکه که نیر بیت یان می، چونکه دهچیتته خانهی: ﴿غَيْرِ أُولِي الْأَرْبَةِ مِنَ الرَّجَالِ﴾. ههروهها چهند پیشه و حاله تیکی تریش ههن هه مان ئایه تیان به سهردا دهچه سپیت. پیویسته لیکۆله ران به دوویاندا بگه پین و پرونیان بکه نه وه بۆ ئافره تان، بۆ نمونه: پزیشک و هه موو ئه و که سانهی که له بواری پزیشکیدا ئیش ده کهن له کارمه ندانی تیشک و بیهۆشکاران و په رستاران و هه رکه سی تریش.

- ﴿أَوْ الطُّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ النور/ ۳۱:

لیردها پیویسته پیناسهی (شهرمگه - العورة) بکهین، عه و رته و شهرمگه بریتییه: "له و شوینهی که مرۆف شهرم بکات له ده رختنیدا"، هه موو پیشه و ایانی زمانی عه ره بیی یه ک دهنگن له سهر ئه م پیناسه و واتایه و شهی و شهی عه و رته (سه یری کتیبی: **فَقَهُ اللُّغَةِ وَ سِرِّ الْعَرَبِيَّةِ لِلشَّعَالِي، بکه**)، هه ر به م مانایه پیغه مبه ریش (سلاوی له سهر) له چهند فه رمو و دهیدا (ئه گه ر راست ده رچن) به کاری هیئاوه، عه و رته و شهرمگه ش نه دوور و نه نزیک په یوه ندیی نییه به حه لال و حه رامه وه، واته: ئه گه ر پیاویکی سهر رووتاو نهی ویست خه لک به سه ری رووتاو وه بیینن و قژی ده ست کردی خسته سهر سه ری تا خه لک به رووتیبی سه ری نه بینن، ئه وه سه ر رووتانه وه که ی به شه رمه ساریی و عه و رته ده زانیته بۆیه دای ده پۆشیته. له م باره یه وه پیغه مبه ر (سلاوی له سهر) له گه رانه وه یه کدا (ئه گه ر راست ده رچیت) گوته و یه ته: "هه رکه س عه و رته و شهرمگه یه کی باوه رداریک پۆشیته، خواوه ندیش شهرمگه و عه و رته تیکی ده پۆشیته" (جامع الأصول ج ۶، ص ۶۵۳، ۶۵۴)، لیردها پرونی ده کاته وه بۆمان که ئه گه ر که سی کمان شتیکی پیوه بوو یان هه یبوو و پیی خو ش نه بوو خه لکی تر پیی بزنان و یه کینک پیی زانیی، ئه وا پیویسته ئه و که سه بۆی پۆشیته و ناوی نه زپینیت.

پۆشینی شهرمگه و عه و رته تیش لیردها واتای ئه وه نییه که پۆشاک و په رۆیه کی تیوه ئالینیت، به م اتا و مانه یه ش له م ئایه ته دا و شهی عه و رته هاتوو: ﴿وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ

لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿ الْأَحْزَابُ / ۱۳ .

لیره دا مانای وشه ی (العورة) پروونه، شهویش شهوهیه که ماله کانیان به دهره وهیه و هیرش هینه ره کان به ئاسانی دهستیان پییان ده گات و شه مانیش نایه نه ویت شهوه پروودات، له پراسیشدا دۆخه که وا نه بوو. ههروهه ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ النور / ۵۸، پروونی ده کاتوه که سی کات هیه، له و کاتانه دا پیویسته مولت له مرؤف وهریگریت بو چوونه ژوره وه بۆلای: کاتی خه، که بریتییه له کاتی نیوه رۆخه و، ههروهه دواى نویژی خه وتنان و، پیش به ره به بیان، شه مه لانی که می شه و کاتانه یه که مرؤف هزنکات که س بچیتته سهردانی. بۆیه له و ئایه ته شدا به سی عه ورت ناوی بردوون، لانی زۆریشی بریتییه له وهی که هه می شه مولت وهریگریت له کاتی چوونه ناو ژوره داخراوه کانه وه.

عه ورت و شه رمگه ش له شه رمه وه هاتوه، که بریتییه له نه خواستنی مرؤف له دهرخستنی شتیک له جهسته یدا یان له ره فتاریدا، شه شرم کردنه ش رپژه ییه نه ک ره ها، په یه وهسته به دابونه ریتیشه وه.

په نهان و جیوبه کان جیگیرن و شه رمگه و عه ورتیش گۆراوه و به پیی کات و شوین ده گۆرپیت، شه وکات واتای شه برگه یه: ﴿أَوْ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ ده بیته: شه مندالانه ی نازانن و تی ناگه که ئافره ت له کاتی دانیشتندا بۆچی خوی ده هیته وه یه ک و پیی خۆشه به شیوازیکی تایبه ت دابنیشیت و له پۆشاکیشدا تایبه تمه ندیی هیه، شه مه ش ئاشکرایه که مندالان تا ته مه نیکی دیایی کراو له واتای شه رم و عه یب تی ناگه ن، بۆیه به پیی دابونه ریتی شه و کۆمه لگه یه ی که تیایدا ده ژین، مندالان تا ده گه نه شه و ته مه نه ی له دهسته واژه ی شه رم و عه یبه تیده گه ن، حوکمی شه برگه یه یان به سهردا جیبه جی ده بیته.

بۆیه دهسنيشان کردنی عه و رت و په نهانی پیاو به: نیوان ناووک و ههردوو شهژنوی، دهسنيشان کردنیکی رپژههیه نهک رهها، چونکه داب و نه ریتی شه کۆمه لگهیهی که پیاوه کهی تیدا دهژیی کاریگه ریی ههیه له سه ری، شه کۆمه لگهیهش که کاتی خۆی شه م سنووهی تیدا دیاریی و دهسنيشان کراوه، دنیا بینیه کهی له تیگه یشتن و تیروانیی شه رم و عه ییه وه سه رچاوهی گرتووه، نهک له تیروانیی هه لال و هه رامه وه.

بۆیه شه گه ر که سه یکیش بلیت: شه مه تیگه شتنی شه رعیه به بۆ شه رمگه و عه و رت، قسه کهی وه ر ناگیریت، چونکه شه رع سنووره کانی خواوه نده و ته نها شه وهیه که له په راوه کهیدا هاتووه، هه رچیش له ده ره وهی شه و په راوه بهیت، شه رع و رپسای هه لکه.

شه م دیدگایه شه وه مان بۆ روون ده کاته وه که بۆچی فیه هزانه کان ناچار بوون ده سه ته واژهی عه و رت دیاریی بکه ن و دابه شی بکه ن بۆ: عه و رتهی په نهان و عه و رتهی ته واو په نهان (العوره المخبیه و العوره المغضه)، که مه به ستیان له دوو ده م، شه رمگه و په نهانه کانی خواوه وهیه، که به لای شه و به رپزانه وه شه م په نهانانهی خواوه وهی جه سه ته یه، بۆ پیاو و که نیزه ک گشتیه و، بۆ ئافره تی ئازادیش ته نها له ئاست که سه نزه و مه حره مه کانیدایه، به لای ئیمه شه وه بۆ ئافره ته به گشتیهی له ئاست ته نها به شه یکه له که سه نزه کانیدا، نهک له ئاست هه مرویاندا.

- ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ النور / ۳۱:

شه و که سه نهی پینکاوه که شه م برکه یه ی له سه ر بناغه ی شه وه راقه کردووه، گویا باسی: خرخال و پاوانه ی قاچ ده کات، گویا: پیویسته ئافره ت خرخال و پاوانه نه کاته قوله پییه وه و پی نه کوتیت به زه ویدا تا خره ی بازنه و خرخاله کهی نه بیسریت و پیویسته پیلاویک له پی بکات له کاتی ری رۆشتنیدا دهنگی لیوه نه یه ت.

سهرتا با له زمانی عهه بییدا له واتای کرداری (ضرب) تیبگهین، (ضرب) یهک بناغهی هیه پاشان به شیوهی تر به کار ده بریت و واتای تری لی ده گیریت.

یه کهم واتایهک که لی ده گیریت بریتیه له: ریکردن به زه ویدا به مه بهستی کارکردن و بازرگانی و گهشت و گهران، وهک:

- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا﴾ النساء/ ۹۴، لیردها به واتای شه وه دیت که: شه گهر له ریکه ده سخستنی رهمه ندیی خواهنده وه، ده رچون به زه ویدا.

- ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ...﴾ النساء/ ۱۰۱، - ﴿إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾ المائدة/ ۱۰۶، لهم دوو جیکه یه شدا به واتای سه فهر و کاروان دیت.

مانای دووهم که له (الضرب) وهرده گیریت و ده دریت به سه ریدا بریتیه له: دارستن و دارستن کاری، نمونه هینانه وه، وهک: ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ﴾ ابراهیم/ ۴۵، ﴿وَكُلَّمَا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ﴾ الفرقان/ ۳۹، ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ الْرُومِ﴾ الروم/ ۵۸.

بؤ سروشت و ته بیعه تیش ده گوتریت: (السجیة الضریبة)، وهک شه وهی که مرؤف درابی به سه ریدا و کوترابیت پیایدا، ههروهها بؤ پؤل و چه شنی شتیکیش به کار ده هیتریت، وهک شه وهی که له نمونهی خوی لی درابیت، لهم سه ره نه وه ده گوتریت: (ضرب المثل). (الضریبة - باج) یش شه و پاره یه که ده دریت به سه مرؤفا له به رانبر که سابهت و سو دیکه وه که کردو یه تی، یان له پای خزمه تگوزاریه که وه که ده ولت بؤی دابین ده کات.

شه گهر که سیکیش بهر به که سینک بگریت، ده گوتریت: (ضرب فلان علی ید فلان - فلانه کهس دای به دهستی فلانه که سدا)، ههروهها وشهی (الاضراب - مان گرتن) له کارکردنیش هه ر

لەو وە ھاتوۋە، كە برىتییە لە دەست گرتنەو لە كار كوردن، يان مان گرتن و خۆگرتنەو لە خواردن.

لەم سۆنگەيەو لە برگەي: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ ش تىدەگەين و تىشەگەين كە ھۆكارى ئەم رىگىي لىكردنەش بۆ ئەو يە ئەو رازاۋەيەي كە ئافرەتان پەنھانى دەكەن و دەيشارنەو، لەلایەن كەسانى نامەحرەمەو نەزانىت، لىرەدا قسە لەسەر رازاۋەيى و زىنەتى شاراۋەيە كە برىتییە لە پەنھان و جىوبەكان، چوونكە ئەگەر ئافرەت خۆي نەيەوئەت ھەرگىز ناگوئىت پى بزانىت، ئەمەش ئەو دەگەيەئەت كە خواۋەند رىگىي كردوۋە لە ئافرەتى باۋەردار لە كار كوردن و ھەولدان (الضرب) يەك كە بىتتە ھۆي دەر كەوتنى ھەموو پەنھانەكانى جەستەي يان ھەندىكىان، وەك ئەو ي كارى نمايشكارىي و سەماي نەشياو "ستربتيز - Striptease" كە ھەموو پەنھانەكانى جەستەي، يان ھەندىكىان، تىاياندا دەر كەون، بەلام بەرەھايى سەماكردنى حەرام نەكردوۋە، بەلكو ئەو ي لى حەرام كردوۋە كە بەويستى خۆي پەنھانەكانى جەستەي يان ھەندىك لە پەنھانەكانى دەر بخت.

لەم سۆنگەيەو تىدەگەين كە خواۋەند لە سنوورەكانىدا تەنھا رىگىي لە دوو پىشە كردوۋە بۆ ئافرەت كە ئەوانىش برىتەين لە: خۆرووت كردنەو و داۋىن پىسىي و سىكىسى رىگەپىنەدراو. ئىتر ھەموو پىشەكانى تر ئافرەت دەتوانىت بەبى ھىچ نىگەرانىي و ترسىك بيان كات، ئەمەش بەرەچاۋكردنى ھەلومەرجى مېژوۋىي و جوگرافىي باۋ لە كۆمەلگەكاندا، كە ئەم ھەلومەرجانە لە كۆمەلگە و سەردەمىكەو بۆ يەككى تر دەگۆرپىن و ھەرگىز مۆركى ھەتاهەتايى وەرناگرن، ھەچ ئافرەتىكىش لەسەردەم و كۆمەلگەكەي خۇيدا سەرىپچىي ئەو ھەلومەرج و دابونەرىتانە بكات و پىشىلىيان بكات، روبەروۋى سەرزەنشەت و سەرەكۆنەي كۆمەلەيەتتى دەبىتتەو، نەك روبەروۋى حەرام كراۋىك.

له کۆتایی ئایه ته که ی ۳۱ ی سورتهی النور یشدا هاتوو که: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾.

لیره دا خواهند داوا ده کات له باوهرداران به نیر و به میانه وه تهوبه بکهن و په شیمانیی دهر بپن، چونکه له کاروانی ژياندا بۆی ههیه تووشی لادان له و پرینمایانه بن، بۆ چاره سه ری ئه و لاداناهش تهنها تهوبه و په شیمانیی و گه رانه وهی داناوه به بی هیچ سزایه ک.

دهشیته که سیك پرسیته: ئه وهی له باره ی پۆشاکه ئافره ته وه له سورتهی النور دا به (فه رزکراوه کان - الفرائض) هاتوو و تو له باره یه وه ده لیت: بریتیه له داپوشینی نیوهی جیوب و په نهانه شاراو ده کان (العورة المغلطة) له ناست هه موو خه لک بیجگه له (هاوسه ر - الزوج)، به (میرد - البعل) یشه وه، نیوه که ی تریشی له ناست ئه و که سانه دا داپوشیت که له ئایه ته که دا ناویان هاتوو؟

له وه لامدا ده لیم: به لی، ئه وه لانی که می پۆشاکه. بۆیه به (فریضة) ناوی بردوو، ئه مه ش جیاوازیی نیوان ریگه پیندراو و ریگه پینه دراوه، به بی هیچ سزایه ک و تهنها به تهوبه کردن و په شیمان بوونه وه.

به لام ئایا ئافره تی باوهردار بۆی ههیه به و پۆشاکه وه که لانی که می خۆداپوشینه، بچیته دهره وه؟ ده لیم: پۆشاکه ته واوکار بۆ ئه م لانی که می پۆشاکه له سوورتهی الأحزاب دا هاتوو، گوتاره که ش له پیگه و مه قامی (پیغه مبه رایه تی - النبوة) دا هاتوو که ته شریع و ریساسازیی نییه، به لکو رینماییه بۆ لادانی زه همتیک، وه ک فه رمویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ الأحزاب / ۵۹.

دەينىن ئايەتەكە بە ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ دەستى پىۋا كىردوۋە، ئەمەش ئەو دەگەيەنئىت كە ئايەتەكە ئايەتى فېر كىردنە نەك تەشرىع و رېئاسازىي، پەرلەمانئىكش لە دونىادا نىيە كە دەسنىشانى پۆشاك و بەرگى خەلك بىكات و بلىت: پىويستە ئەو لە بەر بىكەن و ئەو لە بەر نەكەن، يان برىارىك لەو بارەيەو دەرىكات، ئەمە لە لايەكەو، لە لايەكى تىشەو لە ئەوكاتى شارى مەدىنەدا بە تىگەيەشتىكى تايبەت بەو قۇناغە مېژوۋىيە لە ئايەتەكە تىگەيشتون، پەيوەست كراو بە پاراستنى ئافرەتانى باۋەردار لە گىچەل پىگىپان لە لايەن چەند كەسىكى نەفام و ئازاۋە گىرەو لە كاتى چوۋنە دەردەياندە بۆ پىداۋىستىي و سەرئاو و كىردنىان، ئىستا و لەم سەردەمانەدا بە تەۋاۋىي ئەو مەرج و داخاۋىيانە بە سەر چوۋن و نەمان، چوۋنكە مىكانىزمى جىبەجىۋ كىردنى ئايەتەكە لە گۇراۋەكانە و ھەتاھەتايى نىيە.

ئەم ئايەتە تەنھا پۆشاكى دەردەكىي يان پۆشاكى چوۋنە دەردەو بۆ ناو كۆمەل فېرى باۋەرداران دەكات، كە ئەۋىش برىتتىيە لەو پۆشاكەي كە بە ناۋى (جلباب - پارچەيەكى دەردەدامان كە ھەموو جەستە داپۆشئىت، ۋەك: عەبا، چارشىۋ) ناۋى بردوۋە.

(جلباب) يىش لە رىشەي كىردارى (جلب) ھەيە، ئەم كىردارەش لە زمانى عەرەبىدا دوو بنەپەرتى ھەيە:

يەكەم: ھىنانى شتىك لە جىگەيەكەو بۆ جىگەيەكى تر.

دوۋەم: ئەو شتەيە كە شتىكى تر ۋوپۆش دەكات و دايدەپۆشئىت.

(جلببە) ش، ئەو قەتماغەيە كە لە كاتى بەرەو چاكبۇنەو ھەدا ۋو كارى دەردەۋى برىن دادەپۆشئىت، بەلام پىش ئەو قۇناغە، واتە: پىش قۇناغى بەرەو چاكبۇنەو ھە پەترۆكە بەستنى زامەكە، بە پارچە پەرۆيەكى پاقتىراۋ داي دەپۆشئىن بۆ ئەۋەي لە ئەشكەنجە و پىس بوۋنى دەردەكىي بىپارىزىن. لەم سۇنگەيەو (جلباب) داھاتوۋە كە بۆ پارىزگارىيە و برىتتىيە

لهو پۆشاکه دهره کیهی که دهشی پانتۆل و کراسیک بیت، یان رۆبیک یان مانتۆیه ک بیت، هه موو ئه م پۆشاکانه ده چنه خانهی (جلایب) هوه. بۆیه فه موویه تی: ﴿يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ﴾ الاحزاب/ ۵۹، ئاشکرایه که به کارهینانی پیتی (من) هه که بۆ (تبعیض - هه ندیه تی) هه، بۆ نزیك کردنه وهش وشهی (یُدْنِيْنَ - نزیك و شوڤری بکه نه وه) ی به کارهیناوه، که له ریشهی (دُنُو، یَدْنُو) هه، هه ردوو وشهی (الجلب و الإذناء) به ته واوی گونجاون، چونکه نزیك بوونه وهیه ک ههیه که بریتیه له (الجلب)، وه شه وهش ههیه که پۆشاکه که نه لکیت و نه نو سیّت به جهسته وه که بریتیه له (الدنو). نه ت بیستوهه خواوند ده فه رموویت: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾؟ بهو پییهش که ئایه ته که بۆ فیژکردنه نه ک بۆ رپسازایی، زیاتر مه به سه ته که رۆشن ده بیته وه و هۆکاره که شی دیاری کردوه که بریتیه له: ناسینه وهی ئافره تانی باوه ردار و عه زیه ت نه کردن و خۆلادان له گێچه ل گێژان پییان.

له رووی فیژکاری و فیژبوونه وه پیویسته له سه ر ئافره تی باوه ردار، شه به شانهی جهسته ی داپۆشیت که شه گهر دهرکه ون تووشی عه زیه ت و گێچه ل پی گێژانی ده که نه وه: عه زیه ت و گێچه لیش دوو چه شنه: سرووشتی و کۆمه لایه تی.

یه که میان که سرووشتییه که یه په یوه سه ته به ژینگهی سرووشتییه وه له پله ی گهرما و ریشه ی شی، بۆیه پیویسته ئافره تی باوه ردار به پیی هه لومه رچی که شه وه وا ی دهره کیی پۆشاک بیوشیت و خۆی تووشی زه هه مت و عه زیه تی سرووشت نه کات.

له وانیه هه ندی به رپژ بلین: له باسی شه م بابه ته لیبووینه ته وه چونکه ئایه ته که باسی لیوه نه کردوه و عه زیه ت و گێچه له که ی به سه تووه ته وه به ناسینه وه که یانه وه ﴿أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾، سه رنجی شه وه بده که (فاء السببیه) و پاشبه ندی نیوان ناسینه وه و عه زیه ت، که پیی ده لیین عه زیه ت و گێچه لی کۆمه لایه تی، واته: ژنی باوه ردار پیویسته له سه ری له کاتی چوونه دهره وهیدا، به پیی دا بونه ریته باو و به رکاره کانی کۆمه لگه که ی پۆشاکیک دهره کیی بیوشیت

ئەو جا بچیتە دەرەو، بۆ ئەوێ نه بیته جیگه ی گالتە و گازنده و عەزیه تی خەلک، ئەگەر وانە کات، ئەوا خۆی دەخاتە بەر رەخنە و گالتە و عەزیه تی خەلکەو و هەر ئەو عەزیه ت و گێچەلە ی که رۆبەرپووی دەبیته خۆی له خۆیدا سزای ئەو سەرپێچییە که کردوویە تی و هیچ سزایه کی تری له سەر نییه، واتە: له لای خواندەو و هیهچ دەسوخۆشیی و سزایه کی له سەر نییه، هەر ئەمەش رۆوی داو و له کاتی جیبه جی کردنی ئەم ئایه تەدا له شاری مەدینه دا، له کاتی چوونه دەرەو ی ئیواران و شەوانی ئافره تانی باوهردار بۆ پێداویستی تایبه تی خۆیان، کهسانی نه فام و لاسار رینگه یان پێ دەگرتن و گێچەلیان پێ دەگێران.

بۆ ئەوێ خەلکیش زیادکردن و زه مکردن به سەر یه کتردا نه کەن له پۆشاکدا، پێغه مبه ر (سلاوی له سەر) له فەرمووده یه کیدا (ئەگەر راست دەرچیت) لای سەرۆوی پۆشاک ی دیاریی کردوو و گوتوویە تی: "جەستە ی ئافره ت شەرمگه و عەورە ته بیجگه رۆومە تی و هەردوو دەستی". له گەل ئەمەشدا ئەم قسە یه ی مۆرکی هەتا هەتایی نییه، رینگه ی داو به ئافره ت وەک لای سەرۆوی خۆداپۆشین، هەموو جەستە ی داپۆشیت، به لام به هیچ شیوه یه ک رینگه ی ئەوێ پێ نه داو که رۆومە تی و هەردوو دەستی شای داپۆشیت، چونکه رۆومە تی مەرۆق پیناس و شوناسی ئەو که سه یه . ئەگەر ئافره تیەک چوو دەرەو و پۆشاکێکی له بەردا بوو که تەنها پەنھان و شەرمگه کانی بەشی خوارەو ی جەستە ی داپۆشیی بوو، ئەو له سنوور و رینماییه کانی خواوهند دەرچوو، ئەگەریش چوو دەرەو و هەموو جەستە ی به رۆومە ت و دەستە کانیشیه و داپۆشیی بوو، ئەوا له و حاله تەشدا له سنوور و رینماییه کانی په یامه ین دەرچوو. به م شیوه یه دەبینین که پۆشاک ی زۆر به ی ژنانی سەر رۆوی زه ی ده که ویتە نیوان سنوور و رینماییه کانی خوا و پێغه مبه رەو، ئەمەش سرووشی مەرۆقه له بابە تی پۆشاکدا.

له هەندی حاله تی که میشدا پۆشاک له سەر سنوورە کان دەووستیت، له هەندی حاله تی که متریشدا، سنوورە کان تی دەپه ریتیت.

۵- حوکمی پۆشاکي ئەو ئافره تانهی که هیوایه کیان به هاوسه رگریی نه ماوه (الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ)

خواهه ند له بابه تی پۆشاکي ئەو ئافره تانه دا که هیوایه کیان نه ماوه له هاوسه رگریی کردندا، حوکمیکی تایهت و ئازادییه کی زۆری دارشتوه، به بی گویدانه ته مه نیان، ده بینین ده فه رموویت: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ النور/ ۶۰.

(القواعد - كه وته كاره كان) له (قعد) هوه هاتوه، كه يه ك بناغهيه و به راوردی پی ده كريت، به لگه و ئامازه يه بۆ جيگيربوونی شتيك، له هه مان كاتدا مانای دانيشتنيش نادات به ده سه ته وه، به لام پيچه وانهي هه ستانه سه ر پييه. (القعود) له م فه رمووده ی خواهه نده وه هاتوه: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ المائدة/ ۲۴. لي ره دا (القعود) به واتای جيگير بوون و خوگريی له جو له و رويشتن بۆ گو ره پانی جه ننگ هاتوه. (قيام) يش، به واتای به رده واميی هاتوه، وه ك بلييت: (فلانه كه سم به سه ر ئيشه كه يه وه بينی) واته: خه ريکی ئەنجامدانی ئيشه كه ی خو ی بوو.

لي ره شدا كه (القواعد من النساء) هاتوه، ئەو ئافره تانه ده گريته وه كه به هۆی نه خو شيبه کی وه كو شه له له وه كه وته كار بوون و كه وتوونه ته جيگه وه، ئيتر جياوازیی نييه ته مه نیی هه رييه كه له و ئافره تانه چه نده، گرنگ ئەوه يه ئەو كه وتنه وای لی کردوون هیوايه کیان بۆ هاوسه رگریی لا نه ماوه ته وه. ده بینین گو توييه تی: ﴿اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا﴾، بۆيه ئەوانه ناگريته وه كه هیوايه کیان به هاوسه رگریی كرد لا ماوه ته وه. واته: (القواعد) واتای ئەوه نييه كه فيقهزانه كان گو تويانه، گوايا ئەو ئافره تانه ن كه به هۆی چوونه ته مه نه وه له سووړی مانگانه كه وتوون، ئەو حال ته ی ئەوان باسی ده كه ن له م برگه يه دا هاتوه: ﴿وَاللَّائِي يَتَسَنَّ مِنَ الْمَحِيضِ

مِنْ نِسَائِكُمْ ۝ الطلاق / ۴، بئ هیوابون له سووری مانگانه، نهك له سووری مانگانه كه وتوون،
واته: چونه ته ته مه نی بئ هیوایی ئافره ته وه، نهك چووبنه ته مه نی كه وته کارییه وه.

﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ النور / ۶۰، (الْجُنَاحُ) له (جَنَحٌ) هوه هاتووه كه واتای
لادان و ترازان دهگه یه نیت، وهك ئه وهی بلیین: (جَنَحَتِ السَّفِينَةُ أَوْ الطَّائِرَةُ عَنْ مَسَارِهَا -
كه شتییه كه یان فرۆكه كه له رپره وهی خوی ترازان). له م سوئنگه یه وه چه مکی (الْمُنْحَةَ) داهاتووه
و چه مکیكه بۆ كه تنیک به كاردیت كه زۆر له تاوان (الْجَرِيمَةَ) بچوو كتره، چوونكه (جَرِيمَةَ) به م
شیویه هاتووه: ﴿وَيَأْقُومٌ لَّا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ﴾ هود / ۸۹.

به لām کرداری (وَضَعَ) له زمانی عه ره بیدا، یهك بناغه ی هه یه و ئامازه یه بۆ دهرچوونی شتیك
و داته كاندن و دهرهینانی، وهك: ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ الطلاق / ۴، وه:
﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ ائِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ آل عمران / ۳۶، كاتیک ئافره تیک حمل و سكه كه ی
داده نیت، به شیوه ی گشتی دای ده نیت و له خوی ده كاته وه و خوی داده ته کی نیت لی. كه
ده شلیت: ﴿يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ (ثياب) لیردها ناوی ره گهز و توخمه كه بریتییه له هه موو ئه و
شته ی كه مرۆف ده یكیتشیت به سه ر جهسته یدا به پۆشاک ی نیوخوی و دهره کییه وه، له بنه رته ی
(ثوب) هوه هاتووه و ههروه ها (ثياب) یش له وه وه هاتووه، (الْمَثَابَةَ) و (الثواب) یش بریتییه
له هه موو ئه و پاداشته ی كه ده گه ریتسه وه بۆ مرۆف له پای كرده وه ئه رینییه كانیه وه. ئه و جا
﴿يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ ده بیته: داکه ندن و لابرندی هه موو پۆشاکه كان، به لām به مه رج گیراوه كه ئه و
کرداره به مه به سته ی دهرخستنی رازاوه ییه شاراوه كان نه بیته بۆ كه سانی تر (واته: ته نها په نهان
و جیوبه كان) كه ده لیته: ﴿غَيْرِ مُتَّبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾. (بَرَجٌ) ش له زمانی عه ره بیدا به واتای
دهرخستن و زه فکردنه وه و په ناگه ش دیت، بۆیه (بُرَجٌ - تاوهر) یش زهق و ئاشکرایه و له
هه مانكاتدا وهك په ناگه شه بۆ خۆپاراستن، بۆیه فه رموویه ته ی: ﴿غَيْرِ مُتَّبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ﴾، ئه و
مه رج هشی بۆیه داناوه تا مه به ست له داکه ندن و لابرندی جل و پۆشاکه كان وهك په نا بردنیک
نه بیته بۆ دهرخستنی رازاوه ییه په نهان و شاراوه کانی، بیجگه له شه رمگه ی ته واو و داوین.

ئەمەش لەژياندا ئاشکرایە، زۆریک لەو ئافرهتانهی که کهوتە کار و نەخۆشی ناو جیگەن پێویستیان بە خۆدانه بەر خۆر و شۆردن و حەمام و مەساج کردن هەیه و پێویستیان بە داگەندنی پۆشاکەکانیان هەیه (بێجگە لە شەرمگە تەواو و داوین) لە ئاست کەسانی تر و ئەو کەسانەدا که خزمەتیان دەکەن و بە دەمیانهوه دەبن، چونکە پێویستیان بە یارمەتی ئەو کەسانەیه، بۆیه وەک هاوکاری و کار ئاسانییەک بۆیان (نەك وەك بابەتی حەرام و حەلال) ئەم رێگەیهیان پێ دراوه و لە کۆتاییشدا پێیان دەلێت: ﴿وَأَنْ يَسْتَغْفِرَ خَيْرٌ لَّهُنَّ﴾، واتە: ئەگەر بتوانن خۆیان بپاریزن و پەنھانەکانیان دەر نەخەن باشترە بۆیان. بە پشت بەستن بە مە، ئافرهت لەم حالەتەدا دەتوانیت هەموو ئەو نێرینانە که هەلسوکەوتی لە گەلدا دەکەن و یارمەتی دەدەن و خزمەتی دەکەن، لە جیگە که سە نزیکه کان و مەحرەمە کانی خۆی سەیر و هەلسوکەوتیان لە گەلدا بکات، واتە: وەك باوك و برا و كورە کانی.

هەلەئە کە لە پووری بۆ ماوه لە پۆشاکي ئافرهتدا

با ئیستا باسی ئەو بەکەین که ئایا هەلەئە لێکدانهوهی کە لە پووری بۆ پۆشاکي ئافرهت لە کۆتایە:

ئەگەر پێش دابەزینی ئایەتی ۳۱ ی سورهتی النور و ۵۹ ی سورهتی الأحزاب، ئافرهتی عەرەب لە نیو دەورگە عەرەبیدا وەک نمونە وەرگرتن، دەبینن:

۱- لە کاتی دابەزینی ئەم دوو ئایەتەدا ئافرهتی عەرەب پروت و بۆ پۆشاک نەبووه.

۲- ئافرهت و پیاوی عەرەب، بە پێی دابونەریتی باو و بەرکار و بە پێی ئاستی بەرھەم هینانی پۆشاک لە کۆمەلگە و سەردەمە کهی خۆیاندا، پۆشاکي نەتەوهی خۆیان دەپۆشی. پێغەمبەریش (سلاوی لەسەر) لە پۆشاکي نەتەوه کهی خۆی دەپۆشی، تەنانەت زۆریک لە

عەرەبە كان كە دەھاتن بۆ ناوشارى مەدینە، نەیان دەتوانى لە پرووى پۆشاکەوہ پینغەمبەر بناسنەوہ و جىای بکەنەوہ لە هاوہلەکانى و دەیان پرسى: کامتان محەممەدە؟

بەھەمان شیوہ پۆشاکى ئافرەتى عەرەبىش پۆشاکىک بوو بەپىی دابونەریتى عەرەب و کەشوہەواى نیوچەدوورگەى عەرەب، ئافرەتى عەرەب کراسىکى درىژى لەبەر دەکرد و رووسەرییەکیشى دەدا بەسەرىدا تا لە گەرما بى پارىزىت، رىک وەك پۆشاکى ژنانى بیابان نشینى ئىستا، پۆشاکى دایکى باوەرداران خەدیجەش ھەر وابوو (خوایى پازى بىت) کە پىش دابەزىنى سورەتەکانى النور و الاحزاب کۆچى دواىی کرد، پۆشاکەکەى پۆشاکىکى نەتەوہى تەواو بوو. کاتىک ئایەتى ۳۱ ی سورەتى النور دابەزى، ئافرەتى عەرەبى موسلمان سەرىکى ئەو پۆشاکەى خوێ کرد کە دەى پۆشى و ھىچ گۆرانکارىیەکى تىدا نەکرد، تەنھا ئەو نەبىت کە بىنى دەشپت لە کراوہ (فَتْحَة) ی سنگى کراسە دەرەکیەکەىوہ مەمکى دەرکەوئیت، بۆیە رووسەریەکەى سەر سەرى شۆر کردەوہ و دای بەسەر سنگىدا، چوونکە ھەموو پەنھان و جىوبەکانى تری لەبنەرەتەوہ و بەھۆى پۆشاکە نەتەوہىیەکەىوہ داپۆشراو بوون.

عائشەى دایکى باوەردارانىش (خوایى پازى بىت) ھەر وای کرد، تەنانت ئىمە جىاوازییەك بەدىی ناکەین لە نیوان پۆشاکى خاتوو خەدیجە و خاتوو عائشەدا، بەتایبەت لەو بەشەدا کە تايبەتە بە داپۆشینی سەرەوہ. لەم روانگەىوہ بە ھەلە والىک درایەوہ کە مەبەست لە (الجوب - پەنھانەکان) تەنھا سنگ و مەمک بىت. بۆیە ئەوہى کە ئەمرۆ پى دەلین پۆشاکى شەرىعى، پۆشاکى ئافرەتى عەرەبى باوەردار و پۆشاکى ئافرەتى گاورىش بوو لە سەدەى ھەوتەمى زابىنىدا. لانی کەمى پۆشاکى ئافرەتى باوەردارىش لە سورەتى النور دا ھات، بۆ ئەوان و بۆ ھەموو ئافرەتانى باوەردار لەھەموو شوپىکى سەر پرووى زەوى و لە ھەموو سەردەمىکدا. ئەرکى سەرشانى ئافرەتى باوەردارى عەرەبىشە، ئەو تىنگەىشتنە ھەلەىە راست بکاتەوہ کە لەناکامى بەراورد کردنى پۆشاکى ئافرەتانى موسلمانى سەرانسەرى پرووى زەوى لەھەموو کات و شوپىکدا بە پۆشاکى نەتەوہى ئافرەتى عەرەب، نەك ئافرەتى موسلمان

تهنها له سه دهی حه و ته می زاینیدا، هاته کایه وه. ئەم بهراورد کردنه مه گهر تهنها له و حالته دا راست ده رجیت که وادابنن، ئافره تی عه ره ب پیش دابه زینی ئەو دوو ئایه ته، روت و قوت بوو بیت و هیچ پۆشاکیکه نه پۆشی بیت، پاشان له ئاکامی هاتنی ئەو دوو ئایه ته وه پۆشاکیکه پۆشی بیت، که ئەمهش له روتی بابه تییه وه هه له یه، اته: پێویسته له سه رمان فه رزکراوه کانی خوا وه ند و، پۆشاکه نه ته وه یی، تیکه له بکه یین. به کرداریی ئەو تیکه له کردنه له وه دا که پێی ده گوتی: (پۆشاکه شه رعیه) خۆی روتی داوه، ئەم تیکه له کردنهش له وه وه سه رچاوه ی گرتوه که بهراوردی (شاهد - ئاماده بوو)، کراوه به (غائب - ئاماده). ئیتر به و شیوه یه تا ئەمڕۆش ده بینن بۆ نمونه: له ناچه ی حورانی باشوری سوریدا، هیچ جیاوازییه ک نییه له نیوان پۆشاکه ئافره تانی موسلمانیه باوه ردار و ئافره تانی موسلمانیه گاورد، هه ردوکیان یه ک چه شن پۆشاک ده پۆشن که بریتییه له پۆشاکه نه ته وه یی میژووی کلاسیکی و نه ریتی.

۳- بۆته وه ی به شیوه یه کی دروست له هه ردوو ئایه ته که ی سورته تی النور و الاحزاب تی بگه یین، پێویسته له سه رمان وادابنن ئافره تیکه ته واو روت، بوونی هه یه و ده یه ویت بیته ناو ئاینی ئیسلامه وه. ئەوکات له خۆمان ده پرسین پێویسته ئەو ئافره ته که دیته ناو ئاینی ئیسلامه وه چیی بپۆشیت؟

۴- ده بیت تی بگه یین که هه ر ئافره تیکه باوه ردار له هه ر و لاتیکه دونیادا بیت، پێویسته له سه ری به پێی دابونه ریتی و لاته که ی خۆی پۆشاک بپۆشیت و وه ک فه رزکراوی کیش له سه ری، پابه ند بیت به ئایه تی ۳۱ ی سورته تی النور و ئایه تی ۵۹ ی سورته تی الاحزاب وه، وه ک رێنمایی فی رکاریی، نه ک وه ک رێسا سازی و ته شریع.

۵- سه باره ت به وهش که په یه وه سه به هه ندیک له راو بۆچوونه فیهیه کانه وه و پێی وایه دهنگی ئافره شه رمه ساریی و عه وره ته، ئەمه به ته واوی و ده م و لی تیکه له بوونه، چوونکه

ئافرهت له مه دینه دا ئاماده ی نوێژی هه یینی ده بوو و له پێگه وبان و کۆلانه کاندا له گه ل پێغه مبه ردا ده وه ستا و وه لامی پرسیاره کانی له و ورده گرت هوه، پاشان عه و رهت به شی که له شه رم، نه ک له حه رام، واته: ئه گه ر کۆمه لگه یه ک هه بوو و خۆشی ده هات له ده نگي ئافرهت و ته نانته له گۆرانی وت نیشدا به نه نگي نه ده زانی، هه یچ گونا هه یێک له مه دا نییه. له وانه یه هه ندی که س بلین: ئایا فیه زانه کان زمانی عه ره بیان نه زانیوه و ئیمه ئیسته له وان باشتر ده یزانی؟ ئیمه ش ده لێین: هه له که هه له یه کی زمانه وان یی نییه، به لکو هه له که له مه نه هج و ره ویه و میتۆد دایه، کاتیک هه موویان ئایه تی ۳۱ ی سوره تی النور و ئایه تی ۵۹ ی سوره تی الاحزاب یان خویندوه ته وه و ئه و هه دیسه ی پێغه مبه ریشیان خویندوه ته وه که ده لێت:

"هه موشتی کی ئافرهت، شه رمگه و عه و ره ته بیجگه له روومه تی و هه ردوو له پی ده ستی تا مه چه کی" وایان زانیوه ئه م گێرانه وه و هه دیسه رافه کاری ئایه ته کانه، نه ک ده سنیشان که ری لانی سه رووی پۆشاک ی ئافرهت، واته: زیاتر به لاکه ی تر دا شکاون، له م حاله ته شدا، هه رچی زانییان هه بووه له باره ی زانستی زمانی عه ره بیی و نه حو و سه رفه وه، هه یچ دادی نه داون و به نا چاری که وتونه ته هه له و دژ به ری و گێژا وه وه. له م سه ره نه وه ده گه ی نه ئه و پوخته یه ی که سوره تی النور فه رز کردنی پۆشاک ی به دوا ی خۆیدا هی نا، واته: به ته واوی ئه و شوینانه ی ده سنیشان کرد که پێویسته دا بپۆش رین، که بۆ پیا و بریتین له: شه رمگه ی ته واو و نیوان نه رمه ی هه ردوو ران (واته: ئه و شوینه ی که مایۆ مه له کردن دا ی ده پۆشیت)، بۆ ئافره تیش بریتین له: شه رمگه ی ته واو و نیوان نه رمه ی هه ردوو ران و هه ردوو مه مک (واته: مایۆ مه له کردن و سوخمه ی سنگ)، ئیتر هه رچی له سه رووی ئه مه وه بیست، په یوه سته به زه وق و خواستی تاکه که سیی و دا بونه ریتی کۆمه لگه کانه وه. بۆیه ئایه تی پۆشاک ی ئافره تان که بریتیه له ئایه تی ۵۹ ی سوره تی الاحزاب به دارشته ی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ هاتوه تا به لگه بیست له سه ر رینمای و فیه کاری، نه ک حه رام کردن یان حه لال کردن.

پوخته ی با به ته که

۱- له وهدا که په یوه سته به پۆشاکي پیاووه، لانی که می بریتیه له داپۆشینی شهرمگه ته واری، که له فیهدا رستهی (العورة المغلطة) ی بۆ به کار هینراوه، ئیتر هرچی له سهرووی ته مه وه بیټ، په یوه ندیی به دابونه ریته وه ههیه و په یوه سته به کات و شوینه وه.

۲- ئه وهش که په یوه ندیی به پۆشاکي ئافره ته وه ههیه:

أ . نابیټ ژن به رووتیی له بهردهم و له ئاست که سدا دهر بکه ویت، بیجگه له بهردهم و له ئاست ته نها هاوسه ره کهیدا و نابیټ که سی تری له گه لدا بیټ.

ب . ئافره ت په نهانه کانی لای خواره و هی جهسته ی (شهرمگه و نیوان ههردوو پانی)، له ئاست ته و که سانه دا داده پۆشیت که له ئایه تی ۳۱ ی سوره تی النور دا ناویان هاتوه، که میرد - البعل یش یه کیکه له وان، ئه مهش لانی که می پۆشاکه و پیی ده گو تریت شهرمگه ی ته و او. ئه و که سه نزیك و مه حره مانهش که له م ئایه ته دا ناو براون، نیوه ی مه حره مه کانن، نه ک هه موویان.

ج . لانی که می پۆشاکي ئافره تیش به گشتیی، بریتیه له داپۆشینی په نهانه کانی لای خواره و هی جهسته ی (ئهم به شه پۆشاکي دهر که وتن و چوونه دهره وه نییه بۆ ناو کۆمه لگه)، ههروه ها داپۆشینی په نهان و جیویه کانی به شی سه ره وه ی جهسته ی (ههردوو مه مک و ههردوو بن بالی). چه مک و دهسته واژه ی: نیوان ناوک و ئه ژنۆش، هیچ نییه بیجگه له چه مک و دهسته واژه و تیگه یشتنیکی کۆمه لایه تی و فیهی رووت.

د . پۆشاکي چوونه دهره وه ی کۆمه لایه تی ئافره تیش، به لانی که می پۆشاک ده ست پی ده کات، که په یوه سته به دابونه ریتی ئه و کۆمه لگه یه وه که تیایدا ده ژبی و هه لومه رچی تاییه تی ئه و کات و شوینه وه، بۆ ئه وه ی تووشی زه همت و روبه رووی گیچهل پیگپرانی کۆمه لایه تی

نه بیتهوه، تیر له لانی که مهوه بهره و ژور ده کشیت تا ده گاته لانی سهرووی که بریتیه له تهنها درخستنی رومته و هردوو له پی دهست تا مهچک.

۳- داپوشینی سه ر بۆ ههریه که له ژن و پیاو، په یوه ندیی نییه نه به نیسلامهوه و نه به باوه روه، به لکو به شیوهی گشتیی په یوه ندیی به دابونه ریتی کومه لگه کانهوه هیه.

به لام له گه له شه و شدا، ئافرهت هه رچه نده بهرز بیتهوه، ناچیتته به هه شت و چاره نووسی هه ر ئاگره، ئه ویش به پیی ئه م گیرانهوه و (حه دیسانه):

- حه دیسی دهسته ی سه رفراز (الفرقة الناجية).

- حه دیسی ئاگر "أهل النار من كل ألف تسعمئة وتسعون".

- حه دیسی "أريت النار فرأيت معظم أهلها من النساء" البخاري ۳۸.

به لام به پیی په راوی خواوهند، ئافره تیش ریک وه ک پیاو وایه: ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ غافر/ ۴۰، ﴿وَتُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف/ ۴۳.

کۆتایی

لهوانهیه ئیستا پرسیارکه ریک بپرسیت: جیهانی بوونی ئیسلام و، سۆز و بهزهیی بوونی ئەم په یامه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلنَّاسِ﴾، پاش ئەو هه موو کاته زۆره، لهسه دهی بیست و بیست و یه کدا، چۆن ده رکهوت و چۆن گه شایه وه؟

منیش ده لیم، له م بابه تانه دا ده رکهوت و دره وشایه وه:

۱- نه ته وه یه کگرتوه کان له ناوه راستی سه ده ی بیسته مدا پراگه یه نراویکی جیهانی مافه کانی مرۆقی پراگه یاند، له و پراگه یه نراوه دا هاوتا بوون و یه کسان بوونی خه لک و ئازادی بژارده کانیان و مافه کانیان له راده برپین و داکوکی له خو و مافه کانیان له رتاسازی و هه لپژاردن و ته ندروستی و فیروون و یه کتر ناسین و داننان به مافی یه کیدا، ده رکهوت و دره وشانه وه: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾. مافه کانی مرۆق بوونه گرنگترین پیوه ر و پیودانگ که ئاستی سیسته مه سیاسییه کان و رپژه و راده ی پیشکه وتووی گه لانی له بواری گه شه ی ژیاریدا، پی ده پوریت. ئەو پیوه ر و پیودانگانه ش برپه ی پشتی بیرواوه ری ئیسلامی پیک ده هینن، به تاییهت مافی ئازادی هه لپژارد (به ندایه تی و په رستش).

۲- په رله مانه کان له هه موو جیهاندا هه ن، خه لکیش گه شتوونه ته ئاستیک ده توانن له چوارچیوه ی سنوره کانی خواوه نندا، رتاسازی بۆ خو یان بکه ن، ده بیست شه وه ش بزاین که سنوره کانی خواوه نند ملکه چی سروشتی مرۆق و به هاو ره وشته بالا کانن، ئیمه ئیستا له سه رده م و قۆناعی دوا ی په یامه کاند ده ژین که به ها و ره وشته به رزه مرۆیه کان و ئەو داناییه ی مرۆقاییه تی که له هه موو سه رده می کدا بوونی هه یه، ریشه یان داکوتاوه و پایه دارن.

۳- له چوارچیوه ی سنوره کانی خواوه نندا گه شتووینه ته قۆناعی رتاسازی بۆ مرۆقاییه تی و ئیتر له و شتانه دا که په یوه ستن به رتاسازییه وه، پیوستمان به فه توا و ته نجومه نه کانی

فتهوادان نه ماوه، دووپاتی ده که مه وه، له و شتانه دا که په یوه ستن به پرسیاسازی و ته شریعه وه، نه که له بواری دروشمه په رستشیه کاندای.

ئیمه ئیستا پیوستمان هیه به هه لبتژاردن و په رله مان و راپرسییه کان، ئەم بابە تانه ش، برپه ی پشتی کۆمه لگه ی مه ده نیی و هاوچهرخ پیک ده هینن.

له چوارچیوه ی ئەم سی خاله دا، وه که به شیکی دانه براو له مافه کانی مرۆف ده روانینه مافه کانی ئافره تیشه وه. ده شرانین له زۆریه ی ولاتاندا نه که تهنها مافه کانی ئافره تان، به لکو مافه کانی مرۆف به گشتی پیتیل کراون، به لام ئافره ت روه پرووی دووچه شن له چه وساندنه وه و سته م لی کردن ده بیته وه: جاریک وه که مرۆف، که له مه یاندا ریک وه که پیاو و جاریکیش وه که ئافره ت له کۆمه لگه دا. خراپترین چه شنه کانی چه وساندنه وه ش له دیدی ئیمه وه ئەو چه وساندنه وه و سته م لی کردنه یه که ئافره ت خۆی له روانگه ی خۆبه که م زانینه وه ده روانیته خۆی.

بۆیه بانگه واز کردن بۆ هه موار کردنه وه ی یاسای باری که سییه تی له زۆریه ی ولاته عه ره بیی و نیسلامیه کاندای بووه ته خواستیکی گرنگ و داکۆکی له سه رکراو، له م سه ره نه وه پیوسته ئەو یاسایانه ی که تابه تن به پرسی ئافره ته وه راست بکرتنه وه:

— ژن مافی ئەوه ی هه بیته ره که زمانه به خشیته هاوسه ره که ی و منداله کانی، ئەگه ر هاوسه ره که ی هاوولاتی و لاتیکه تر بوو. ئەم مافه تا ئیستاش له زۆریه ی ولاته عه ره بییه کاندای، ئەگه ر نه ئین له هه موویاندا، قه تیه سه له پیاودا، ئەمه ش نیرسالاری کۆمه لگه عه ره بییه کان دوپات ده کاته وه له م سه ره ده مه دا، واته: ئافره ت تا ئیستاش هاوولاتی پله دووه.

- ئافرهت مافی شهوهی بییت له هه لئزاردنه کاندای خوی بیالیویت بو هه موو پوسته کان و به شداری ته او بکات له بویدانانی کومه لگه ی شارستانیدا.

- مافی ئافرهتی ته لاقدر او (متعة المطلقه)، که ئافرهت له سایه ی شه مافه وه، له کاتی جیابونه وه دا، نیوهی شه مال و سامانه ی ده که ویت که له کاتی ژیانی هاو به شیاندا پیکه وه بیان ناوه، ته نها له حاله تی تیوه گلانی ئافره ته که دا به ره فتاریکی ناپه سه ند (الفاحشة) شه. به هه مان شیوه له حاله تی پشتر است بوونه وه ی تیوه گلانی پیاهه که شدا به ره فتاریکی ناپه سه نده وه، ئافره ته که مافی داوای جیابونه وه و به ده سه ته ی نانی هه موو مافه کانی خوی هه یه.

- له حاله تی جیابونه وه و ته لاقدا مالی هاوسه ریی (بیت الزوجیه) مافی ژنه که یه، به بی گویدانه شه وه ی که مولکی پیاهه که یه یان که سیکی تر. به لام له حاله تی دوو چار بوون و تووش بوونی وه به ره فتاریکی ناپه سه نده وه، ژنه که شه مافه له ده ست ده دات.

- قه تیس کردن و به سه تنه وه ی چه ندییه تی له هاوسه رگیریدا به بیوه ژنی مندالداره وه، وه ژنی دوو هم و به ره و ژووریش میرات ناگرن.

- له ئامیزگرتنی منداله کان به هه ردوو ره که زیانه وه تا ده که نه ته مه نی پیگه یشتووی، مافی داپکه.

- حیجاب و پوشاک و هک چه مک و تیگه یشتن و روپوشی سه ری هه ردوو ره که ز، په یوه ندی نییه نه به نیسلام و نه به نیمانه وه، به لکو په یوه سه ته به دا بونه ریتی نه ته وه ی و خو جییه وه.

- وه سیهت و راسپارده کردن بناغه یه له دابه ش کردن ساماندا و کاریگه ریی شه و گیرانه وه و چه دیسه ئاحاده ش هه لبه شه یته وه که ده لیت: (لاوصیه لوارث)، له گواسته نه وه ی مولکدار ییشدا ده رگای وه سیهت کردن بخریته سه ر پشت.

- چهند یاسایه کی تازه بۆ میراتگرتن دابریژین و بخرینه بواری جیبه جی کردنه وه (له م کتیبه دا ئه و یاسایانه پیشنیار کراون) تا ته گهر وه سیهت نامه یه كه له مردووه كه به جی نه ما، کار به و یاسایانه بکریت.

له کۆتاییدا داوای پشتیوانیی ده کهم له خواوهند، له هه رچیدا پینکاییتم ئه وه به پشتیوانیی ئه و بووه و له هه رچیشدا به هه له دا چووبم له خۆمه وه بووه.

سوپاس بۆ پهروه ردگاری جیهانیان

دیمه شق، نۆی زیلحه ججه ی سالی ۱۴۲۰ / به رانه ر پانه ی ماس ی سالی ۲۰۰۰

.....

سوپاس بۆ خواوهند، منیش رۆژی ۴/۵/۲۰۲۱ کاتژمیتر ۳ ی پاش نیوه رۆ له وه رگی پانی ئه م به رگه ش بوومه وه